

ČOLIĆ (Muhamed, Fatima) ILVANA

1983–1993.

JMBG: 2101983175056

Učenica Osnovne škole „Saburina“

Ubijena granatom 31. maja 1993, dok se igrala u Roginoj ulici br. 27b, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopana je na mezarju na Grličića Brdu u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je četiri civila, od kojih, pored Ilvane, još dvoje djece: **Mirzu Deljkovića** (1987) i **Damira Užičanina** (1983), a šest civila ranio.

(AIIZ, inv. br. 7-1325)

ČOLPA (Nusret, Zumreta) ADMIR
1985–1992.

Ubijen granatom 12. jula 1992. u parku u Hrasnici, općina Ilidža, na dan kada je potpisano primirje. Igrao se u parku, nedaleko od kuće, sa sestrom i drugom djecom. Velikosrpski agresor ispalio je projektil iz pravca Vojkovića sa stadiona. Admir je pogođen u glavu. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici.

Istom granatom ubijeno je četvero djece: sestra i brat **Aldina** (1979) i **Admir Čolpa**, **Sanela Hadžiomerović** (1979) i **Azmir Bradarac** (1976).

Admir se najviše volio igrati klikera.

(AIIZ, inv. br. 7-1530)

ČOLPA (Nusret, Zumreta) ALDINA
1979–1992.

Ubijena granatom 12. jula 1992, u parku u Hrasnici, općina Ilidža, na dan kada je potpisano primirje. Igrala se u parku, nedaleko od kuće, s bratom i drugom djecom. Velikosrpski agresor ispalio je projektil iz pravca Vojkovića sa stadiona. Pogođena je u glavu i u nogu. Ukopana je na mezarju Kovači u Hrasnici.

Istom granatom ubijeno je četvero djece. Pored Aldine, ubijen je njen brat **Admir Čolpa** (1985), prijateljica **Sanela Hadžiomerović** (1979) i prijatelj **Azmir Bradarac** (1976).

Aldina je voljela muziku i često je pjevala. Odlično je poznavala njemački jezik. Uvijek je pomagala majci u kućnim poslovima. Iza nje je ostao spomenar.

(AIIZ, inv. br. 7-1531)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ČOPRA (Ramiz, Nada) DAMIR
1981–1992.

JMBG: 0406981170020

Učenik Prve osnovne škole

Ubijen granatom 22. oktobra 1992., u Ulici Milanka Vitomira 4 (Senada Mandića Dende), općina Novi Grad Sarajevo. Igrao se s prijateljima u haustoru zgrade. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred ulaza, a geleri su prošli kroz stakla i pogodili Damira u desnu stranu pluća. Jedan geler prošao je do srca. Ukopan je na groblju Stadion Košovo u Sarajevu.

Istom granatom ranjen je Damirov mlađi brat.

Damirov otac Ramiz ubijen je četiri mjeseca prije, 24. juna 1992.

Damir je trenirao košarku. Pokazivao je interes za informatiku i jako je volio životinje. Bio je elokventan dječak i volio se družiti sa svima, bez obzira na uzrast. Omiljena igračka mu je bila helikopter i autić na daljinsko upravljanje.

(AIIZ, inv. br. 7-741)

ČUKOJEVIĆ (Mujo, Zuhra) MUBERA
1979–1995.

JMBG: 2407979178239

Ubijena granatom 3. juna 1995. u kući, Grdonj, općina Centar Sarajevo. Mubera je s porodicom protjerana iz Rogatice, a otac Mujo odveden je u logor u Srbiju. S majkom i bratom živjela je u napuštenoj kući. Taj dan sjedila je u kući s bratom. Majka joj je bila na poslu. Velikosrpski agresor ispalio je granatu direktno na kuću. Ukopana je na mezarju Humka u Sarajevu.

Mubera je bila odlična učenica. Omiljene igračke bile su joj lutke, a najviše se voljela igrati s bratom.

(AIIZ, inv. br. 7-1326)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ČUSTIĆ (Ahmed, Hamida) BAKIR 1977–1993.

JMBG: 2711977172177

Ubijen granatom 4. februara 1993, dok se igrao u Bosanskoj ulici, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Dok su se djeca igrala s psom, velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred zgrade od koje je, pored Bakira, ubijen njegov prijatelj **Namik Kuhinja** (1980) i jedna starija gospođa, kao i pas s kojim su se djeca igrala.

(AIIZ, inv. br. 7-1327)

ČUTURIĆ (Rifat, Saima) SAMRA
1988–1993.

JMBG: 0410988175068

Ubijena granatom 6. oktobra 1993. na autobuskoj stanici „Sutjeska“, općina Centar Sarajevo. Sjedila je na zidiću s majkom i razgovarala s komšinicom i svojom prijateljicom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, od koje je Samra na licu mjesta ubijena, dok je njena majka **Saima** davala znakove života do bolnice, a zatim je nastupila smrt. Samra je ukopana na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Istom granatom ranjeno je šest civila.

Samra je voljela crtanje i muziku.

(AIIZ, inv. br. 7-616)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ĆATIĆ (Midhat, Jasmina) NIHADA
1977–1993.

JMBG: 0510977176776

Učenica Prve gimnazije i
 Srednje muzičke škole „Mladen Pozaić“

Ubijena granatom 26. juna 1993. u dvorištu ispred zgrade, u Bakarevića ulici 5, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopana je na mezarju Bakareva u Sarajevu.

Bilo je primirje. Djeca su se okupila u dvorištu. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, kojom je ubijeno sedam civila, od kojih šestoro djece: **Sanjin Rustenpašić** (1988), **Sinanudin Šećerović** (1975), **Belma Zijadić** (1982), **Nihada Ćatić** (1977), **Almir Poturić** (1978) i **Senad Pliska** (1979) te punoljetna **Velida Muftić** (1971).

Nihada je voljela muziku. Svirala je violinu. Išla je na takmičenja horova muzičkih škola. U Beogradu je osvojila drugo mjesto i prvo mjesto u Banjoj Luci. Voljela je i šah.

(AIIZ, inv. br. 7-1328)

ĆATIĆ (Muhamed, Naza) VEHMIRA

1981–1993.

Ubijena granatom 27. januara 1993. Išla je s majkom po drva u naselju Bušća, općina Vogošća. Kada su se vraćale, velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u blizini kuće. Vehmira je potrčala prema kući, ali su je geleri pogodili i pala je. Majka ju je uzela u naručje i nosila prema kući, misleći da je živa. Ukopana je na mezarju Orlić u Sarajevu.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ranjeni su Vehmirin amidža i dva amidžića.

Vehmira je bila komunikativna i veoma pametna djevojčica. Voljela se zanimati mnogim stvarima. Čitala je knjige, pisala pjesmice, voljela je muziku i sport. Najviše se voljela igrati lutkicama s prijateljicama iz komšiluka.

(AIIZ, inv. br. 7-793)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ĆEMAN (Nuro, Malića) ALEN 1982–1992.

JMBG: 2712982170176

Učenik Osnovne škole "Mehmedalija Mak Dizdar"

Ubijen granatom 17. septembra 1992. u kući, u Vrbovskoj ulici 160, općina Novi Grad Sarajevo.

Zbog velikog granatiranja sklonio se u podrum. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je kroz prozor pala u podrum. Alena je pogodilo više gelera koji su raznijeli njegovo tijelo. Ukoopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom, osim Alena, ubijena je i njegova sestra **Alisa Ćeman** (1972).

Tokom agresije Alen je izgubio još članova bliže rodbine.

Posebno je volio sport i crtanje.

(AIIZ, inv. br. 7-648)

ĆENANOVIĆ (Sejdalija, Aiša) DŽENAN
1982–1992.

JMBG: 1403982170126

Ubijen granatom 1. oktobra 1992., u Ulici Izeta Čomare 35, općina Ilidža. Bio je ispred kuće s porodicom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala blizu njih i geler je Dženana pogodio u leđa. Ukopan je na mezarju Butmir.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijen mu je djed Avdo Čenanović.

Dženan je najviše volio igrati nogomet. Omiljene igračke bili su mu autići na baterije.

(AIIZ, inv. br. 7-1532)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ČIŠIĆ (Samir, Stana) IRINA
1992–1993.

JMBG: 0810992715040

Teško ranjena snajperom 12. oktobra 1993. u Ulici Husrefa Redžića, općina Centar Sarajevo. Od teških rana, smrt je nastupila 13. oktobra 1993. Irina je rođena u Beogradu i s majkom je u Sarajevo došla u aprilu 1993. Bio je miran dan i izašla je s majkom. Kada su se vraćale kući, snajperski metak ju je pogodio u rame. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Od bliže rodbine, u toku agresije, umro je Irinin djed Rusmir Čišić. Bio je zarobljen i odveden u logor na Ilidži.

(AllZ, inv. br. 7-1329)

ĆOSIĆ (Redžo, Zlata) ARMIN
1974–1992.

JMBG: 2212974171303

Završio Osnovnu školu „Slobodan Princip Seljo“

Teško ranjen granatom 9. maja 1992. u Hadžićima. Smrt je nastupila 11. maja 1992. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geler ga je pogodio u nogu i grudi. Ukopan je na mezarju Kovači, općina Stari Grad Sarajevo.

Istom granatom ranjen je njegov prijatelj **Fadil Vatrić**.

Armin je pokazivao interes za mnoge oblasti. Bio je privržen ocu i uvijek mu je pomagao u kamenorezačkoj radnji. Volio je rukovati alatom.

(AIIZ, inv. br. 7-1694)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ČUROVIĆ (Izet, Suvada) DŽENITA
1980–1993.

JMBG: 1812980179352

Učenica Osnovne škole "Izet Šabić"

Ubijena granatom 22. decembra 1993. u kući, u Staroj cesti Jezera 84, općina Vogošća. Ubijena je gelerom granate u skloništu u kojem je bila zbog cjelodnevnog granatiranja. Ukopana je na mezarju na Kobiljoj Glavi u Sarajevu.

Dženita se najviše voljela igrati učiteljica s prijateljicama. Veoma je voljela muziku.

(AIIZ, inv. br. 7-578)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ĆUTUK (Rasim, Meda) ADIS
1979–1993.

JMBG: 1103979172173

Učenik Osnovne škole „Fatima Gunić“

Ubijen granatom 31. oktobra 1993. u Ulici španskih boraca, općina Novi Grad Sarajevo.
Ukopan je na mezarju na Budakovićima u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1330)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

ĆUTUK (Ramiz, Seida) BELMA
1992–1992.

Ubijena 23. aprila 1992. zbog neadekvatnog tretmana nakon rođenja. Velikosrpski agresor granatirao je porodilište "Zehra Muidović" na Jezeru, općina Centar Sarajevo, što je dovelo do prekida u snabdijevanju neophodnim energentima za tretman beba u postporođajnom periodu. Ukopana je na mezarju Humka u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1331)

DAUTBAŠIĆ (Sabahudin, Hava) ĐEVAD
1983–1992.

JMBG: 2507983170174

Učenik Osnovne škole "Alija Nametak"

Ubijen granatom 10. oktobra 1992, dok se igrao s vršnjacima u dvorištu zgrade u Ulici Jelene Vitas 8a, općina Centar Sarajevo. Ukopan je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Istom granatom ubijeno je šest civila, od kojih, osim Đevada, još dvoje djece: **Belma Ahmetović** (1987) i **Anela Isanović** (1988).

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijen je Đevadov rođak Haris Jamaković, a majka Hava je ranjena 23. juna 1992.

Đevada su zanimala mnoge stvari. Bavio se skijanjem i umjetničkim klizanjem. Takmičio se u klizanju na općinskom nivou i osvojio zlatnu medalju. Pohađao je i muzičku školu i svirao klavir.

(AIIZ, inv. br. 7-1332)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DEDIĆ (Suljo, Jasmina) SENAN
1977–1993.

JMBG: 1006977172677

Učenik Prve gimnazije

Ubijen snajperom 7. aprila 1993. u Drinskoj ulici, općina Novo Sarajevo. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

U toku agresije i njegova majka ranjena je snajperom.

Senan je volio sport, posebno košarku. Svirao je gitaru. Takmičio se na školskom nivou.

(AIIZ, inv. br. 7-633)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DEDOVIĆ (Šerfo, Azra) ARMIN**1985–1992.**

JMBG: 2804985170087

Ubijen granatom 25. decembra 1992. u kući, u Đerdapskoj ulici 101 (današnja Osmana ef. Rastodera), Sokolović-Kolonija, općina Ilidža. Armin je sa starijim bratom Arnesom u sobi učio ilahije. U 18.15 velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na krovu njihove kuće, probila plafon, udarila u pregradni zid i pala na Armina. Prepolovila je njegovo tijelo. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici, Sarajevo.

Armin je imao dar za pjevanje, muziku, sport. Volio je voziti bicikl, a posebno se volio družiti s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-1533)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DEDOVIĆ (Esad, Sabina) MAIDA **1981–1992.**

JMBG: 2208981175077

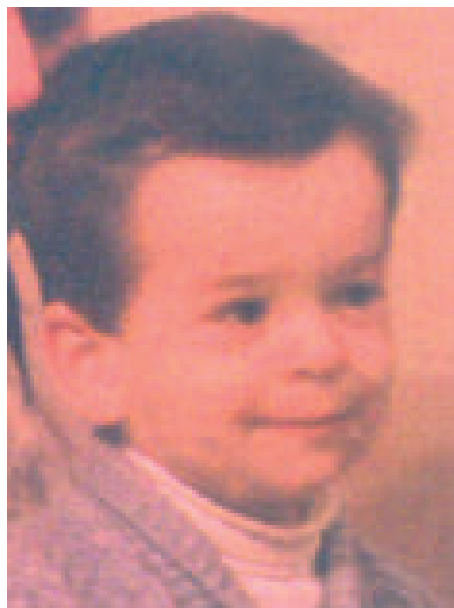
Učenica Prve osnovne škole

Ubijena granatom 22. augusta 1992. u skloništu, u Ulici Izeta Čomora do br. 101, Butmir, općina Ilidža. Ukopana je na mezarju Butmir, Sarajevo.

Istom granatom velikosrpski agresor je, pored Maide, ubio i njenu majku **Sabinu Dedović** i dedu **Nasufa Dedovića**, a ranio njenog oca **Esada**.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijeni su Maidin daidža Halil, daidžić Himzo i roditelje Vasvija Murga i Hankija Dedović.

(AIIZ, inv. br. 7-706)

DEDOVIĆ (Mehmed, Vasvija) MIRZA
1986–1994.

JMBG: 0701986170128

Učenik Osnovne škole „Meša Selimović“

Ubijen granatom 22. januara 1994, dok se sankao s vršnjacima u Bosanskoj ulici 4, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Velikosrpski agresor ispalio je više granata, a djeca nisu uspjela pobjeći u ulaz zgrade.

Ubijeno je šestoro djece, a sedmero teže ranjeno. Ubijeni su: sestre **Jasmina** (12 godina) i **Indira** (4 godine) **Brković**, **Danijel Jurenić** (10 godina), **Mirza Dedović** (8 godina), **Admir Subašić** (9 godina), **Nermin Rizvanović** (13 godina). Ranjeni su: **Admir Ahmetović** (14 godina), **Elvir Ahmetović** (12 godina), **Muhamed Kapetanović** (10 godina) i još troje civila.

Tokom agresije ubijen je i Mirzin otac Mehmed, koji je, od teškog ranjavanja, umro četiri godine poslije Mirzinog ubistva. U agresiji je Mirza izgubio i amidžića Dervu Dedovića.

Majka Vasvija priča da se Mirza radovao svakom odlasku u školu, iako se nastava održavala u podrumima, često praćena granatama. Nije se volio odvajati od majke, ali tog jutra kad je ubijen, izašao je sam na sankanje. Iza Mirze su ostale sveske i petice u njima, a uplakana majka čuvala teke i garderobu. Najviše je volio igračke i školu.

(AIIZ, inv. br. 7-574)

DEDOVIĆ (Nikša, Darinka) NINA
1981–1992.

JMBG: 1507981175019

Ubijena granatom 9. maja 1992, dok se igrala u Ulici Skenderija 56, općina Centar Sarajevo. Bio je lijep i miran dan. Nina je više puta molila oca da joj dopusti da izađe u park ispred zgrade da se igra. Otac joj je rekao da se ne udaljava. Igrala se s ostalom djecom u parku. Tada je velikosrpski agresor ispalio granatu na ulicu pored parka. Geler je Ninu pogodio u čelo. Ukopana je na Barama u Sarajevu.

Tada je ranjen veći broj djece.

Ninin otac je nakon godinu dana umro. Rekli su da mu je srce puklo od grižnje savjesti što ju je pustio napolje.

Bila je jako talentovana djevojčica. Voljela je crtanje, balet i pisanje. Pohađala je kurs engleskog jezika.

(AIIZ, inv. br. 7-656)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DELIĆ (Alija, Mirsada) ARIJANA
1976–1992.

JMBG: 0210976175012

Učenica Srednje građevinsko-geodetske škole u Sarajevu

Teško ranjena metkom 14. jula 1992. u stanu, u Prvomajskoj ulici 36a, općina Novi Grad Sarajevo. Pogođena je u glavu. Smrt je nastupila na putu do bolnice. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Arijana je voljela igrati odbojku i rukomet. Redovno se bavila plivanjem i išla na takmičenja.

(AIIZ, inv. br. 7-579)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DELIHASANOVIĆ (Mustafa, Smaila) SANELA **1977–1993.**

Učenica Srednje škole primijenjenih umjetnosti

Teško ranjena granatom 21. maja 1993. u Ulici Omera Maslića, općina Novo Sarajevo. Geleri su je pogodili u pluća, kuk, obje potkoljenice i rame. Od teških povreda, smrt je nastupila 23. maja 1993. Ukopana je na mezarju Balbegovića u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ranio je još nekoliko djece koja su se nalazila u parku.

Sanela je trenirala košarku. Bila je veoma komunikativna, društvena i vesela djevojka. Voljela je muziku.

(AllZ, inv. br. 7-1333)

DELJKOVIĆ (Džemail, Mejra) KABIR
1977–1995.

JMBG: 0902977173535

Mašinski tehničar

Ubijen granatom 7. juna 1995. kod Žute tabije na Vratniku, općina Stari Grad Sarajevo. Vraćajući se s treninga, svratio je na šehidsko mezarje da prijatelju prouči Fatihu. Uputio se kući i velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred Kabira. Ubijen je na licu mjesta. Ukopan je na mezarju Musluk džamije u Sarajevu.

Od bližih rođaka, u toku agresije, ubijen je Kabirov rođak Muharem Deljković. Kabirova majka, ubrzo nakon Kabirovog ubistva, razboljela se i umrla poslije agresije.

Kabir je bio odličan učenik. Trenirao je nogomet. Bio je omiljen u društvu i svi ga pamte kao izrazito druželjubivog, odgojenog, odgovornog, duhovitog i požrtvovanog prijatelja.

(AIIZ, inv. br. 7-735)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DELJKOVIĆ (Hamed, Ramiza) MIRZA **1987–1993.**

JMBG: 1105987170093

Teško ranjen granatom 31. maja 1993, dok se s djecom igrao u Roginoj ulici br. 27b, općina Stari Grad Sarajevo. Od teških povreda, 1. juna 1993. nastupila je smrt. Ukopan je na mezarju na Grličića Brdu u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je četiri civila, od kojih, pored Mirze, još dvoje djece: **Ilvanu Čolić** (1983), **Damira Užičanina** (1983), a šest civila je ranio.

(AIIZ, inv. br. 7-1334)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DERVIŠEVIĆ (Ramiz, Vahida) DIANA
1974–1992.

Učenica Pete gimnazije

Ubijena granatom 27. septembra 1992. u Ulici Muhameda Hadžijahića 12, općina Centar Sarajevo. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-658)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

DERVIŠEVIĆ (Hamid, Fatima) HARIS
1979–1993.

JMBG: 17051979170030

Ubijen snajperom 9. aprila 1993. na Koševskom Brdu, općina Centar Sarajevo. Bio je miran dan. Haris je s prijateljima krenuo tražiti pedale za bicikl. Kada su prolazili pored Alhosa, zapucao je snajper i dječaci su potrčali da se sklone. Haris je išao posljednji, te se nije uspio sakriti i snajper ga je pogodio u grudi. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Haris je volio razne igre. Bio je jako društven i omiljen u društvu.

(AIIZ, inv. br. 7-702)

DIVLJANOVIĆ (Hido, Elmaza) ANISA
1984–1995.

JMBG: 1302984175078

Učenica Osnovne škole "Osman Nakaš"

Ubijena granatom 27. juna 1995, dok se igrala u Ulici Paljmira Toljatija, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopana je na Barama u Sarajevu.

Voljela je čitati i igrati se s prijateljima. Bila je omiljena u društvu.

(AIIZ, inv. br. 7-1335)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DIVOVIĆ (Pašo, Dženana) NERMIN 1987–1994.

JMBG: 1410987170163

Učenik Osnovne škole „Edhem Mulabdić“

Ubijen snajperom 18. novembra 1994. u Ulici Zmaja od Bosne, općina Novo Sarajevo. Vraćao se s majkom i sestrom Dženitom od nane. Snajperista je pogodio Nerminovu majku **Dženanu** u stomak. Metak je prošao kroz njeno tijelo i pogodio Nermina u glavu. Ubijen je na licu mjesta. Ukopan je na mezarju Humka u Sarajevu. Sestra je izbjegla metak, jer je išla korak ispred.

Godine 1993. ubijen je Nerminov daidža Šemso Sokolović.

Nermin je volio crtanje, nogomet i autiće.

(AIIZ, inv. br. 7-744)

DLOUHI (Josip, Ana) DARIO
1982–1995.

Učenik Prve gimnazije

Teško ranjen granatom 28. augusta 1995. na tržnici Markale, općina Centar Sarajevo. Od teških rana, 31. augusta 1995. nastupila je smrt. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Dario je krenuo sa svojim najboljim prijateljem Adnanom na pijacu da kupe nešto za jelo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred tržnice Markale. Ubijeni su i **Adnan Ibrahimović** i Dario. U tom masovnom zločinu na Markalama ubijena su 43 civila, među kojima i maloljetni dječak **Rijad Garbo**. Ranjena su 104 civila.

Dariov otac Josip ubijen je na Jevrejskom groblju 13. juna 1992. Stric Ivica ubijen je granatom ispred kuće na Soukbunaru. Ispred Skupštine ubijen je i bliži rođak Muharem Šaban.

Dario je volio nogomet i igrice. Svirao je gitaru i vozio skejtbord.

(AIIZ, inv. br. 7-1569)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DODIK (Dragan, Senada) DAMIR
1978–1995.

JMBG: 2210978170007

Učenik Srednje učiteljske škole

Ubijen snajperom 25. juna 1995. kod Doma zdravlja u Vrazovoj, općina Centar Sarajevo. Bio je na biciklu i krenuo prema Ciglanama. Metak ga je pogodio pored srca. Ukopan je na mezarju na Kovačima u Sarajevu.

Damir je bio nadaren za sport. Aktivno je igrao nogomet i košarku.

(AIIZ, inv. br. 7-1336)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DRAKOVAC (Hamed, Ramiza) ALMA
1988–1994.

JMBG: 1806988175046

Ubijena granatom 3. januara 1994. na kućnom pragu, u Ulici Ragiba Džinde 148, općina Novi Grad Sarajevo. Bila je ispred kuće i igrala se sa sestrom i prijateljicama. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na garaži. Geleri su Almu pogodili u srce. Ukopana je na mezarju u Boljakovom Potoku u Sarajevu.

Istom granatom, pored Alme, ubijena je šestogodišnja djevojčica **Irma Imamović** i dva starija civila, a pet civila je ranjeno.

U toku agresije Alma je izgubila mnogo familije izvan Sarajeva, najviše u Foči.

Bila je to pametna i vesela djevojčica. Željela je naučiti plesti i heklati i uvijek je bila uz mamu da gleda kako se to radi. Omiljene igračke bile su joj barbice.

(AIIZ, inv. br. 7-1337)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DRINA (Fadil, Sajma) ALDINA
1978–1993.

JMBG: 2504978176300

Ubijena metkom 6. augusta 1993. dok se igrala u Zoviku, Pazarić, općina Hadžići. Ukopana je na mezarju Kahrimani u Pazariću, Sarajevo.

(AIIZ, inv. br. 7-730)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DUDIĆ (Benjamin, Sabina) ARMIN
1991–1992.

JMBG: 3001991170046

Teško ranjen granatom 22. juna 1992. na Mejtašu, općina Centar Sarajevo. Od teških povreda, 23. juna 1992. nastupila je smrt. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ranio je njegovog brata **Amara Dudića**.

(AIIZ, inv. br. 7-1339)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DUJKOVIĆ (Zlatan, Nada) SVJETLANA
1983–1992.

JMBG: 3005983175166

Učenica Prve osnovne škole

Ubijena granatom 23. augusta 1992. u haustoru zgrade, u Ustaničkoj ulici 11, općina Ilidža. Bila je s prijateljicom Lanom. Bio je miran dan, pa ju je otac pustio da izađe malo iz kuće. Ali kroz prozor haustora prošao je geler i pogodio ju je u potiljak. Ljekari su ustanovili smrt. Uz pomoć SFOR-a djevojčica je ukopana na groblju Lav u Sarajevu.

Svjetlana je bila odlična učenica, aktivna u nekoliko školskih sekcija. Voljela je skijanje i plivanje. U „Veseloj svesci“ objavljen je intervju s njom.

(AIIZ, inv. br. 7-1534)

DURAK (Rifet, Ramiza) ALZADIN
1977–1992.

JMBG: 0601977174353

Ubijen granatom 5. decembra 1992. u Donjem Hotonju, općina Vogošća. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1338)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DURMO (Ramiz, Fatima) IRNELA **1986–1993.**

JMBG: 3103986175037

Učenica Osnovne škole "Mustafa Lokvančić"

Ubijena granatom 23. jula 1993, u dvorištu kuće, u Kulenvakufskoj ulici 128, općina Ilidža. Bila je kod nane, igrala se i brala jabuke u dvorištu s braćom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, čiji su geleri ubili Irnelu. Ukopana je na mezarju Kovači u Hrasnici, u Sarajevu.

Istom granatom ranjen je njen mlađi brat i još troje djece.

Irnela je bila društvena djevojčica. Voljela je čitati i igrati se s prijateljicama i lutkama.

(AIIZ, inv. br. 7-754)

DŽANKO (Rasim, Asima) FAHRO
1979–1992.

Učenik Osnovne škole „Behaudin Selmanović“

Ubijen granatom 5. oktobra 1992. u Ulici Svetozara Kosarića 65 (Zaima Imamovića 72), općina Novi Grad Sarajevo. Bio je ispred kuće kada je velikosrpski agresor ispalio granatu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je **Abaza Mujagića** (1978) i ranio **Aliju Mustafaja**. Fahro je ukopan na groblju Lav.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijen je Fahrin otac Rasim. Njegov daidža je teško ranjen, a zatim je, od teških povreda, nastupila smrt. Majka Asima 1994. rodila je sina, koji je s dvije godine dobio šećer. Teški je šećerni bolesnik ovisan o insulinu, uz bolesti jetre i bubrega.

Fahro je volio nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1696)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DŽEBO (Nedžad, Emina) VILDANA
1990–1993.

JMBG: 2403990175130

Smrt nastupila 2. marta 1993. u bolnici na Koševu, općina Centar Sarajevo, zbog nemogućnosti da se Vildani pruži odgovarajuća medicinska terapija. Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-626)

DŽIDIĆ (Ismet, Emira) ADMIR
1976–1993.

JMBG: 0703976173512

Kvalifikovani elektrotehničar

Ubijen granatom 6. decembra 1993. na mostu Ciglane, općina Centar Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u bočnu desnu stranu betonske ograde nadvožnjaka u naselju Ciglane. S Admirom je bila njegova prijateljica **Selma Zulčić**, te su oboje ubijeni na licu mjesta. Istom granatom ubijena su još dva civila: **Salko Balaš** i **Ibro Mašić**.

Admir je ukopan na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Od bliže rodbine u toku agresije ubijen je Admirov rođak Hasib Međuseljac.

Admir je volio muziku, sport i čitanje. Omiljena igrica mu je bila komodor.

(AIIZ, inv. br. 7-662)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DŽIHANIĆ (Ibrahim, Esma) ADISA
1983–1993.

JMBG: 2111983175159

Učenica Osnovne škole „Umihana Čuvidina“

Ubijena granatom 21. februara 1993. u kući, u Ulici Rifata Burdževića 35, općina Novi Grad Sarajevo. Bila je u kući s roditeljima i komšinicom. Adisa je sjedila pored majke na podu. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je pogodila garažu iznad kuće, a geleri su se odbili i prošli kroz zid sobe i rama prozora. Adisa je pogođena u glavu. Ukopana je na mezarju u Boljakovom Potoku u Sarajevu.

Istom granatom ubijena je Adisina komšinica **Rasema Begović**, a otac **Ibrahim** ranjen je u koljeno. Ibrahim je još jednom ranjavan.

Adisin daidža Ramiz Kadić ranjen je u toku agresije.

Adisa je bila veoma nadarena djevojčica. Voljela je pjevati i igrati se lutkama.

(AIIZ, inv. br. 7-810)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DŽIHANIĆ (Izet, Mula) JASMINA
1975–1993.

Učenica Srednje trgovačke škole

Ubijena granatom 10. februara 1993. na Trgu Josipa Mažara Šošë, općina Novi Grad Sarajevo. Krenula je po vodu kada ju je ubio snajperista. Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Jasmina je bila odlična učenica. Voljela je čitati knjige, slušati muziku, išla je na plivanje. Bila je veoma druželjubiva i inteligentna djevojka.

(AIIZ, inv. br. 7-615)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DIPA (Ramiz, Sadija) LEJLA
1977–1992.

JMBG: 2109977177188

Učenica Osnovne škole „Mehmedalija Mak Dizdar“

Ubijena granatom 3. decembra 1992. ispred kućnog ulaza, u Ulici Ilije Engela 21, općina Novi Grad Sarajevo. Nakon što je ručala s porodicom, krenula je napolje istresti stolnjak. Kada je izlazila, velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na garaži preko puta ulaza stambene zgrade i geler je Lejlu pogodio u glavu. Ukopana je na mezarju Bardakčije u Sarajevu.

Istom granatom ubijen je i komšija **Ivica Bilafer**, a jedan prolaznik je ranjen.

Lejla je voljela muziku, klizanje i pletenje. Nije uspjela završiti šal koji je počela pletiti. Bila je druželjubiva djevojčica i uživala je igrajući se gume i žmire s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-1340)

ĐOKIĆ (Branko, Melita) MAJA
1977–1995.

JMBG: 0912977177188

Učenica Druge gimnazije

Ubijena granatom 9. aprila 1995. u Titovoj ulici, općina Centar Sarajevo (ispred bivše Robne kuće „Sarajka“). Vraćala se s treninga. Velikosrpski agresor ispalio je tri granate, koje su eksplodirale na raskrsnici između Titove ulice i Kralja Tomislava, u blizini Velikog parka. Geleri su Maju pogodili u vratnu arteriju i u prsa. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ubijena je **Munevera Selimović** (1937), a deset civila je lakše i teže ranjeno.

Maja je bila među 22 najbolja matematičara svih sarajevskih osnovnih škola 1990/91. Test je rađen u Međuopćinskom pedagoškom zavodu. Aktivno je trenirala odbojku u Odbojkaškom klubu „Bosna“. Pohađala je Nižu muzičku školu (klavir) od 1987. do 1992. Svirala je klarinet od 1992. do 1995.

(AIIZ, inv. br. 7-1341)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ĐOZO (Nermin, Jasminka) BELMIN**1995–1995.**

JMBG: 1904995170043

Ubijen granatom 23. jula 1995. u kući, u Jajačkoj ulici 10, općina Stari Grad Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu u prostoriju u kojoj je Belmin bio s majkom i prananom. Belmina su geleri pogodili u glavu i stomak. Ukopan je na mezarju Bijele džamije na Vratniku u Sarajevu.

Istom granatom ubijene su i njegova pranana i rodica.

Od bliže porodice u toku agresije ubijena je i Belminova tetka Sanela Memić, kao i ujak Miroslav Štruc, koji je ubijen snajperom.

(AIIZ, inv. br. 7-1342)

EFENDIĆ (Mirsad, Rahmana) ADIS
1982–1994.

JMBG: 2603982170013

Učenik Osnovne škole „Alija Nametak“

Adisa je 31. marta 1994. udario transporter UNPROFOR-a, kojim je upravljao egipatski vojnik. Nesreća se dogodila kod Vijećnice, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju Vilin-potok u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1343)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

EFENDIĆ (Hamed, Hedija) AMEL
1977–1992.

JMBG: 2703977172193

Učenik Osnovne škole „Skender Kulenović“

Ubijen granatom 18. augusta 1992. u Ulici Vase Butozana, općina Novi Grad Sarajevo. Krenuo je s prijateljima biciklima po kasete. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geler je pogodio Amela u srce i pao je s bicikla. Ukopan je na mezarju Mahala na Dobrinji u Sarajevu.

Istom granatom povrijeđeno je nekoliko Amelovih prijatelja.

Tokom agresije Amelov otac Hamed ranjavan je više puta.

Amel je volio crtanje. Često se igrao alatom i volio je popravljati razne stvari. Skupljao je alat. Trenirao je nogomet, bio je golman. Volio je i šah.

(AIIZ, inv. br. 7-699)

EFICA (Ahmed, Razija) NIHAD
1979–1995.

JMBG: 2305979173515

Učenik Mješovite srednje saobraćajne škole

Ubijen granatom 25. juna 1995, dok se igrao s prijateljima na Trgu junaka socijalističkog rada (Trg djece Dobrinje 9), općina Novi Grad Sarajevo. Granata je eksplodirala ispred stambene zgrade, a geleri su ga pogodili u leđa i desnu nogu. Ukopan je na mezarju na Alifakovcu u Sarajevu.

Istom granatom, osim Nihada, ubijen je i njegov prijatelj **Adnan Kržilo** (1982), a ranjeno je šest civila.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijen je Nihadov djed Muhamed Efica.

Nihad je bio radoznao dječak. Volio je automobile i maštao je o tome da vozi kamione. Volio je stoni nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-779)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

FAZLAGIĆ (Suad, Fatima) EMIR
1979–1992.

JMBG: 0611979173538

Učenik Osnovne škole "Edhem Mulabdić"

Ubijen granatom 10. juna 1992. u dvorištu kuće, u Ulici Stevana Sinđelića 34, općina Stari Grad Sarajevo. Izašao je u dvorište da prijatelju vrati knjigu i gramofonske ploče. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na susjednoj garaži. Geleri su pogodili Emira. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ranjen je Emirov daidža Vezim Ahmetspahić.

Otac je Emira učio svirati gitaru. Osvojio je prvo mjesto na takmičenju „Titovim stazama revolucije“. Volio je čitati romane. Najčešće se igrao s prijateljima Markom Nižićem i Adisom Pučinom.

(AllZ, inv. br. 7-1344)

FAZLIĆ (Seid, Nafija) MUAMER
1977–1993.

JMBG: 2209977173527

Učenik Mješovite srednje elektrotehničke škole

Teško ranjen granatom 18. jula 1993, dok je igrao šah s rođakom u bašči daidžine kuće u Šerinoj ulici 15, općina Stari Grad Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala između njih. Geleri su ga pogodili u grudni koš i vrat. Prevezen je u bolnicu na Koševo, gdje je i nastupila smrt. **Kenan Džemidžić**, Muamerov rođak, ubijen je na licu mjesta.

Tokom agresije ranjen je i Muamerov otac Seid Fazlić.

Muamer je ukopan na mezarju Lubine džamije na Vratniku u Sarajevu.

Volio je sport, videoigrice, autiće, biciklizam, a poseban interes pokazivao je za elektroniku.

(AIIZ, inv. br. 7-729)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

FERHATOVIĆ (Hamdo, Dževahira) MAHIR
1974–1992.

Učenik Mješovite srednje elektrotehničke škole

Ubijen granatom 23. augusta 1992. u redu za vodu, u Ulici halači 5, općina Stari Grad Sarajevo.

Mahir je radio u skladištu Merhameta. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u dvorištu u kojem su ljudi točili vodu. Mahir je pogođen gelerima. Ukopan je na mezarju Lubine džamije na Vratniku.

Istom granatom ubijeno je osam civila, od kojih, pored Mahira, još jedno dijete: **Esma Muratović** (1985).

Mahirov otac Hamdo Ferhatović ranjen je tokom agresije.

Mahir je trenirao košarku u Košarkaškom klubu „Željezničar“, a kasnije u Košarkaškom klubu „Bosna“.

(AllZ, inv. br. 7-1345)

FETAHOVIĆ (Muhamed, Zuhra) ALICA
1977–1993.

Učenica Srednje medicinske škole

Teško ranjena granatom 20. aprila 1993. u Ulici Antuna Hangija ispred br. 7, općina Centar Sarajevo. Od teških povreda, smrt je nastupila 1. maja 1993.

Vraćala se iz škole i bila je blizu zgrade kada je velikosrpski agresor ispalio granatu na ogradu stambene zgrade, čiji su geleri Alicu pogodili u glavu. Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Istom granatom ubijena je **Mirsada Sukić** (1945), a tri civila su ranjena.

Alica je bila ponos svoje škole i svojih roditelja, bila je učenik generacije. Voljela je slušati muziku i čitati knjige.

(AIIZ, inv. br. 7-788)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

FOČO (Muhamed, Rabija) AMELA
1978–1992.

JMBG: 0911978178521

Ubijena granatom 1. juna 1992. u kući, u Jukićevoj ulici 108, općina Centar Sarajevo. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu. Granata je eksplodirala na kuću porodice Fočo.

Istom granatom, osim Amele, ubijena je Amelina majka **Rabija**, Amelina rodica **Zlata Kurtović**, te Amelina tetka **Mediha**, Zlatina majka. Ranjen je Amelin otac **Muhamed**, Amelin brat **Amar** i **Iza Džaferbegović** (Amelina i Zlatina nana).

(AIIZ, inv. br. 7-1346)

FOČO (Fuad, Fatima) AMRA
1978–1993.

JMBG: 2311978178513

Učenica Osnovne škole „Safvet-beg Bašagić“

Ubijena granatom 17. februara 1993. u kući, Ulica Avdage Šahinagića 22, općina Stari Grad Sarajevo. Bila je u podrumu s ocem Fuadom i tetkama. Čitala je knjigu kada je velikosrpski agresor ispalio granatu, koja je eksplodirala ispred prozora podruma. Amra je ubijena od detonacije. Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Istom granatom ranjeni su njen otac **Fuad** i tetka **Bahrija Topčagić**.

Amra je bila odlična učenica. Voljela je plesti. Odlično je skijala i pisala priče. Bila je vrijedna djevojčica i voljela je pomagati majci u kućnim poslovima.

Početkom agresije počela je voditi dnevnik, koji je ostao kao uspomena iza nje.

(AIIZ, inv. br. 7-1347)

GALIJAŠEVIĆ (Muhamed, Bahrija) BENJAMIN
1975–1992.

JMBG: 1812975172668

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Teško ranjen granatom 17. oktobra 1992. u Ulici Adema Buće, općina Novi Grad Sarajevo. Išao je po drva na brdo Žuč kada je počelo granatiranje. Smrt je nastupila 18. oktobra 1992. u bolnici Koševo. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Od rodbine, u toku agresije, izgubio je bližeg rođaka Albina Avdagića.

Benjaminov hobi bio je ribolov. Volio je igrati nogomet s prijateljima i gledati hokej na ledu.

(AIIZ, inv. br. 7-716)

GARBO (Zijad, Maida) RIJAD
1980–1995.

JMBG: 1703980170009

Učenik Mješovite srednje elektrotehničke škole

Ubijen granatom 28. augusta 1995. na tržnici Markale, općina Centar Sarajevo. Krenuo je do tržnice, jer mu je otac tamo radio. Velikosrpski agresor ispalio je granatu kada je Rijad ulazio u tržnicu i geleri su ga pogodili u leđa i glavu. Ukopan je na mezarju Humka u Sarajevu.

Istom granatom ubijena su 43 civila, od kojih, osim Rijada, još dvoje djece: **Adnan Ibrahimagić** (1979) i **Dario Dlouhi** (1982). Ranjene su i Rijadova tetka **Aida Bećirević** i njena kćerka **Berina**.

Rijad je volio sport i trenirao je hrvanje u Hrvачkom klubu „Bosna“. U podrumu je napravio improviziranu teretanu. Učestvovao je na takmičenjima. Na Bajramskom turniru 1995. osvojio je treće mjesto u hrvanju, u grčko-rimskom stilu. U Zenici je osvojio prvo mjesto na juniorskom prvenstvu Bosne i Hercegovine. U Tuzli na kadetskom prvenstvu osvojio je treće mjesto, također u grčko-rimskom stilu. Znao se često iskrasti iz kuće da bi otišao na trening. Volio je ići s ocem u ribolov.

(AIIZ, inv. br. 7-727)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

GEKO (Selver, Diana) ELMA
1991–1993

JMBG: 2404991175041

Teško ranjena granatom 10. novembra 1993. u Ulici žrtava fašizma (ulaz između br. 11 i 12), općina Novi Grad Sarajevo. Od teških povreda, smrt je nastupila 11. novembra 1993. Ukopana je na mezarju na Alifakovcu u Sarajevu.

Istom granatom ubijeno je devet civila, od kojih, osim Elme, još četvero djece: **Ibrahim Huskić** (6 godina), **Semir Hasetić** (4 godine), **Amina Hećo** (8 godina) i **Ajdin Hodžić** (9 godina).

(AIIZ, inv. br. 7-1348)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

GERIN (Huso, Muniba) NEDŽAD
1979–1993.

JMBG: 1007979172204

Učenik Osnovne škole „Fatima Gunić“

Teško ranjen granatom 15. maja 1993. u dvorištu kuće, u Tetovskoj ulici 17, općina Novi Grad Sarajevo. Nedžad je završio školsku zadaću i izašao s prijateljima da igraju košarku. Nakon igre, krenuo je kući. Trebao je pretrčati još samo jedan prolaz da bi bio u svojoj zgradi. Tada je velikosrpski agresor ispalio granatu, koja je eksplodirala pored Nedžada. Prebačen je u Državnu bolnicu. Od teških povreda, 16. maja 1993. nastupila je smrt. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu. Istom granatom ranjena su četiri odrasla civila.

Tokom agresije, nakon zauzimanja Srebrenice, ubijeno je 86 članova Nedžadove bliže i dalje familije.

Nedžad je volio sport, trenirao je košarku u Košarkaškom klubu „Bosna“. Bio je odličan učenik, poslušan i ambiciozan dječak. Rado je igrao i šah.

(AIIZ, inv. br. 7-693)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

GLAVAŠ (Svjetlana) VEDRANA **1989–1992.**

Ubijena 1. augusta 1992. između zgrada Oslobođenja i Doma penzionera, Nedžarići, općina Novi Grad Sarajevo.

Tada je velikosrpski agresor ubio i bebu **Rokija Sulejmanovića**. Bili su štićenici Doma „Ljubica Ivezić“, smještenog na Bjelavama. Ubijeni su u konvoju koji je trebao biti izmješten iz grada.

(AIIZ, inv. br. 7-1687)

GODINJAK (Avdo, Ismeta) NIDAL
1975–1992.

JMBG: 1012975170006

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Ubijen granatom 21. jula 1992. na ulazu u zgradu, općina Novi Grad Sarajevo.

Bio je u haustoru kada je velikosrpski agresor ispalio granatu. Pogođen je u srce. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu.

Tokom agresije, od bliže Nidalove rodbine ubijen je rođak Zakir Godinjak.

Nidal je volio crtanje i sport, najviše nogomet i skijanje. Trenirao je tekvando.

(AIIZ, inv. br. 7-1349)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

GOLUBIĆ (Adem, Senada) ĐENITA
1992–1993.

Smrt nastupila 25. januara 1993. u bolnici, zbog nemogućnosti da joj se pruži odgovarajuća medicinska pomoć. Ukopana je na mezarju u Semizovcu.

(AIIZ, inv. br. 7-1350)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

GORČEVIĆ (Nusret, Sanija) NUSRETA
1983–1993

JMBG: 0308983178515

Učenica Osnovne škole "Šejh Muhamed ef. Hadžijamaković"

Ubijena granatom 31. decembra 1993, dok se igrala ispred hotela "Central", općina Stari Grad Sarajevo. Ukopana je na mezarju na Jarčedolima u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1351)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

GRABOVICA (Fikret, Advija) IRMA
1982–1993.

JMBG: 0302982175018

Učenica Osnovne škole "Ćamil Sijarić"

Ubijena granatom 20. marta 1993. u haustoru, u Ulici Mitra Trifunovića Uče 11, općina Centar Sarajevo. Geler se odbio o zid i pogodio Irmu u arteriju prepona. Ukopana je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ranio je i jednu ženu i njenu kćerku.

Irma je bila društvena i vesela djevojčica. Voljela je muziku i crtanje. Bila je omiljena u društvu.

(AIIZ, inv. br. 7-672)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

GRBO (Refik, Sabiha) ADMIR
1978–1992.

JMBG: 0209978173418

Učenik Osnovne škole „Izet Šabić“

Teško ranjen granatom 10. jula 1992. u dvorištu kuće, u Ulici Hotonj (nizovi B 7/5), općina Vo-
gošća. Smrt je nastupila isti dan u bolnici Koševo. Ukopan je na mezarju Humka u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-737)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

**GROZDANIĆ (Bajro, Mersija) ADMIR
1976–1992.**

JMBG: 2107976173518

Učenik Prve gimnazije

Ubijen granatom 26. augusta 1992. u stanu, općina Novi Grad Sarajevo.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijena je njegova amidžična Aida Grozdanić.

(AIIZ, inv. br. 7-1352)

GROZDANIĆ (Fahrudin, Jasmina) AIDA
1981–1992.

JMBG: 0811981175008

Učenica Osnovne škole „Kovačići“

Teško ranjena granatom 12. septembra 1992, dok se igrala u Dobrovoljačkoj ulici (pasaž kod sadašnjeg kina Meeting point), općina Centar Sarajevo. Taj datum UNPROFOR je označio kao datum od kojeg će teška artiljerija biti stavljena pod kontrolu. Razdragana i vesela što će konačno izaći iz hladnog i mračnog podruma u Dobrovoljačkoj 26 i slobodnije se igrati, pohrlila je s ostalom djecom u prostorije mjesne zajednice, da uz predstavu, za koju su ih pripremile komšije, barem za trenutak zaboravi tegobe agresije. Zaneseni prividom mira, izašli su na septembarsko sunce i dočekala ih je velikosrpska granata ispaljena s Trebevića. Nakon dva sata od ranjavanja u bolnici je, od teških povreda glave, nastupila smrt. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i Aidinog prijatelja **Eldina Gvoždara**.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijen je njen amidžić Admir Grozdanić.

Aida je voljela ples, lutke, muziku i čitanje knjiga.

(AIIZ, inv. br. 7-777)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

GUGIĆ (Azim, Sabaheta) SABINA**1978–1995.**

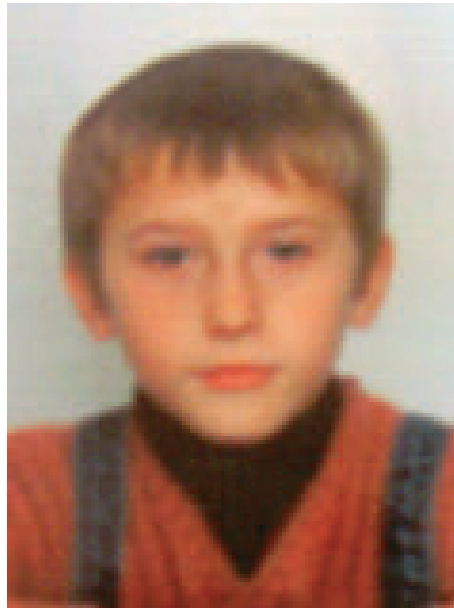
JMBG: 2603978177232

Ubijena PAM-om 27. marta 1995. kod sarajevskog Tunela spasa "D-B", općina Ilidža. Vraćali su se iz izbjeglištva. Sabina, njena majka, otac i sestra Berina došli su do tunela u Butmiru. Sjedili su pred ulazom i čekali da uđu. Sabina je stajala dok su ostali sjedili. Odjednom je velikosrpski agresor počeo pucati na njih. Otac ju je pokušao gurnuti na pod, ali je već pogodena metkom u srce. Ukopana je na mezarju na Alifakovcu u Sarajevu.

Velikosrpski agresor ranio je i Sabininog oca **Azima**.

Sabina je bila odlična učenica. Bila je članica nekoliko školskih sekcija. Bila je društvena djevojčica. Raspuste je voljela provoditi kod nane i dede. Pisala je pjesmice i iza nje je ostao jedan spomenar.

(AllZ, inv. br. 7-1353)

GUŠO (Abid, Hasiba) JASMIN
1982–1993.

JMBG: 1009982170096

Učenik Osnovne škole „Avdo Smajlović“

Ubijen raketom 27. januara 1993. u kući, u Bilećanskoj ulici 28, općina Novi Grad Sarajevo. Na kuću porodice Gušo velikosrpski agresor ispalio je veći broj raketa iz VBR-a. Kuća se od siline granatiranja srušila i tom prilikom su, osim Jasmina, ubijeni njegova majka **Hasiba**, otac **Abid**, a sestre **Jasmina** i **Nermina** teško su povrijeđene.

Jasmin je ukopan na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Volio je slušati muziku i lijepo je pjevao. Najviše je volio igrati nogomet s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-1354)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

GVOŽĐAR (Nijaz, Zdravka) ELDIN **1983–1992.**

JMBG: 2501983170141

Učenik Osnovne škole „Grbavica I“

Ubijen granatom 12. septembra 1992. u Dobrovoljačkoj ulici 15, općina Centar Sarajevo. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu. Velikosrpski agresor ispalio je granatu koja je eksplodirala na ivici pločnika ispred stambene zgrade.

Istom granatom ubijena je djevojčica **Aida Grozdanić** (1981).

Taj datum UNPROFOR je označio kao datum od kojeg će teška artiljerija biti stavljena pod kontrolu. Razdragana i vesela djeca su pohrlila vani i ne sluteći šta ih čeka.

(AIIZ, inv. br. 7-610)

HABUL (Izet, Radislava) ALEN

1986–1992.

JMBG: 3010986170061

Ubijen granatom 9. novembra 1992. u Ulici španskih boraca 16, općina Novi Grad Sarajevo. Taj dan je bilo obavještenje da neće biti granatiranja, te su djeca izašla iz podruma na svjež zrak. Međutim, velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na šahtu za vodu iza ulaza zgrade. Geleri su Alena pogodili u stomak u arteriju. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Velikosrpski agresor istom granatom ubio je četiri civila, od kojih, osim Alena, još jedno dijete: **Mirzu Klepića** i dva odrasla civila: **Ifeta Bogdanića** i **Selima Lakovića**. Jedan geler ranio je Alenu sestru **Izelu** u leđa i raznio joj trećinu desnog dijela pluća. Bila je u kritičnom stanju naredna 72 sata. Tada je ranjeno 15 civila.

Alenov otac Izet ranjen je u toku agresije u redu za hljeb.

Alen je volio muziku, a najviše pjevača Harisa Džinovića. Omiljena igračka bili su mu autići. Iza njega je ostalo pismo koje je želio poslati ocu u Libiju.

(AIIZ, inv. br. 7-585)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HADŽIABDIĆ (Mehmed, Aida) EDIN**1985–1992.**

JMBG: 0110985170010

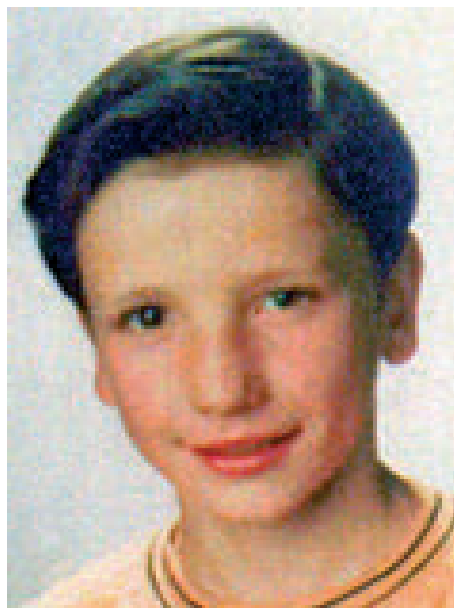
Ubijen granatom 29. augusta 1992. u dvorištu, Ulica reisa Džemaludina ef. Čauševića br. 2, općina Centar Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na tadašnju zgradu Rijaseta kada je delegacija Rijaseta, zajedno s članovima Merhameta, vozilima UNPROFOR-a trebala biti prebačena do Sarajevskog aerodroma kako bi obišli neke od islamskih zemalja i upoznali ih sa situacijom u Sarajevu. Umjesto vozila UNPROFOR-a, koji su bez razloga zakasnili, stigla je granata i na licu mjesta ubila mr. **Nijaza Šukrića** i njegovog jedanaestogodišnjeg sina **Muhameda Šukrića**, **Tenzilu Hadžiabdić**, službenicu Mešihata i kćerku bivšeg reisa Hadžiabdića, te **Edina Hadžiabdića** i **Nerminu Karović**. Ranjeno je šest civila, među kojima reisul-ulema **Jakub Selimoski** i **Muharem Omerdić**.

Edin je ukopan na mezarju Kovači u Sarajevu.

Za nekoliko dana trebao je krenuti u školu. Najviše se volio igrati autića s prijateljima. Bio je veseo dječak.

(AIIZ, inv. br. 7-636)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HADŽIĆ (Amir, Muniba) ADNAN
1982–1995.

JMBG: 2805982170031

Učenik Osnovne škole „Mula Mustafa Bašeskija“

Ubijen granatom 19. jula 1995. u svojoj kući, u Ulici Kaukčije Abdulaha efendije 95, općina Stari Grad Sarajevo. Geler ga je pogodio u vrat. Ukopan je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Adnan je volio sport, posebno nogomet. Učestvovao je u nogometnim takmičenjima u Njemačkoj.

(AIIZ, inv. br. 7-621)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HADŽIĆ (Kemal, Safija) NEDŽAD **1981–1992.**

Teško ranjen snajperom 7. oktobra 1992. u dvorištu, u Humskoj ulici 38 c, općina Novo Sarajevo. Od teških povreda, 8. oktobra 1992. nastupila je smrt u bolnici Koševo. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

(AllZ, inv. br. 7-1355)

HADŽIHASANOVIĆ (Izet, Abida) KENAN
1975–1993.

Ubijen granatom 8. augusta 1993. na Mojmilu, općina Novi Grad Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, čiji su ga geleri pogodili u glavu, ruku i prsa. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu. Istom granatom ubijeno je i ranjeno više civila.

Kenan je bio talentovan i inteligentan mladić. Volio je učenje, sport, planinarenje i druženje s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-657)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HADŽIJUSUFOVIĆ (Midhat, Senada) ELMA
1988–1994.

JMBG: 2312988175039

Teško ranjena metkom 3. februara 1994. u stanu, Ulica Maršala Tita 8/2, općina Centar Sarajevo. Sjedila je s majkom, starijim bratom i bratićem. Zalutali metak prošao je kroz prozor i pogodio Elmu u plućno krilo. Četiri dana nakon ranjavanja, 7. februara 1994, u bolnici je nastupila smrt. Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Elma je voljela knjige, čitanje i pisanje. Već sa pet godina znala je čitati i pisati. Najviše se voljela igrati s bratom igre Čovječe, ne ljuti se.

(AIIZ, inv. br. 7-799)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HADŽIMEHIĆ (Esad, Suvada) ERMIN
1983–1993.

JMBG: 2502983170091

Učenik Osnovne škole "Mula Mustafa Bašeskija"

Teško ranjen PAM-om 27. augusta 1993, dok se igrao u Ulici braće Eskenazi 15, općina Stari Grad Sarajevo. Bio je s bratom, kada je velikosrpski agresor počeo pucati. Njegovom bratu metak je prošao iznad glave i pogodio Ermina u stomak. Smrt je nastupila 31. augusta 1993. u bolnici Koševo. Ukopan je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Otac Esad ubijen je 1995.

Ermin je bio odličan učenik i trenirao je nogomet. Volio je ići u džamiju. Učestvovao je na školskim takmičenjima. Volio se igrati s bratom Adnanom.

(AIIZ, inv. br. 7-1356)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HADŽIMURATOVIĆ (Ramiz, Elvira) IRMA
1987–1995.

JMBG: 0410987175072

Teško ranjena granatom 30. jula 1993. dok je šetala Ulicom Ilije Engela 5-13, općina Novi Grad Sarajevo. Smrt je nastupila 1. aprila 1995. u Londonu, gdje je izmještena na liječenje teških povreda. Ukopana je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Velikosrpski agresor istom granatom ubio je i Irminu majku **Elviru**, komšinicu **Veru Kovačević** i dječaka **Jasmina Terovića** (1980). Granata je eksplodirala u parku ispred zgrade u naselju Čengić-Vila II.

(AllZ, inv. br. 7-1357)

HADŽIOMEROVIĆ (Sulejman, Nusreta) SANELA
1979–1992.

Ubijena granatom 12. jula 1992. u igri u parku u Hrasnici, općina Ilidža, upravo kada je potpisano primirje. Ukopana je na mezarju Kovači u Hrasnici. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na djecu iz pravca Vojkovića sa stadiona.

Istom granatom, pored Sanele, ubijeno je još troje djece: sestra i brat **Aldina** (1979) i **Admir Čolpa** (1985) i **Azmir Bradarac** (1976).

(AIIZ, inv. br. 7- 1715)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HAJDAREVIĆ (Bajro, Hasnija) ALTIJANA
1977–1993.

Učenica Srednje trgovačke škole

Ubijena snajperom 23. marta 1993. u stanu, u Titovoj ulici 2, općina Centar Sarajevo. Došla je iz škole i ušla u svoju sobu. Tada ju je velikosrpski agresor pogodio snajperskim metkom u glavu. Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Trenirala je atletiku. Voljela je muziku.

(AIIZ, inv. br. 7-623)

HAJDAREVIĆ (Omer, Umka) SAMIR
1975 – 1992.

JMBG: 2504975172177

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Ubijen metkom 3. decembra 1992. u Ulici 21. maj, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Od bliže rodbine, u toku agresije, lakše je ranjen njegov otac Omer Hajdarević.

Samir je veoma volio muziku. Želio je pisati pjesme, ali, nažalost, iza njega nije ostao nijedan pisani trag. Volio je bejzbol.

(AIIZ, inv. br. 7-1358)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HALILOVIĆ (Salih, Džema) REDŽO
1977–1992.

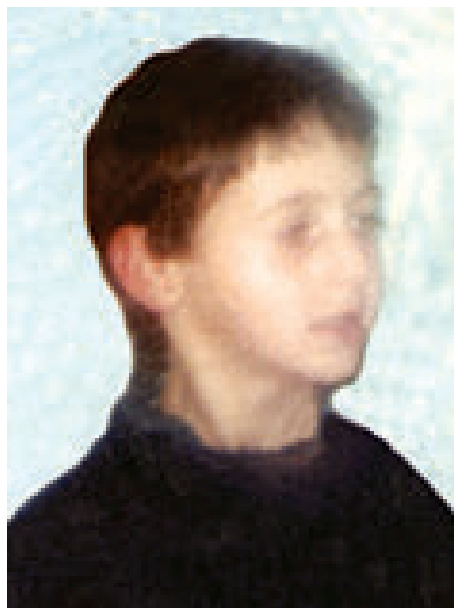
Ubijen granatom 27. augusta 1992. u stanu, u Ulici Salvadora Aljendea 3, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na Dobrinji, ali je tijelo naknadno ekshumirano i preneseno na groblje Vlakovo u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i Redžinog oca **Salih**, ranio majku **Džemu** i još troje civila.

U toku agresije ubijen je Redžin amidža Muradif Halilović.

Redžo je volio sport, trenirao je nogomet. Volio je životinje, a najviše se volio igrati sa svojim psom.

(AIIZ, inv. br. 7-653)

HAMZABEGOVIĆ (Šaban, Ramiza) EKREM
1981–1992.

JMBG: 1001981183940

Učenik Osnovne škole „Avdo Smajlović“

Ubijen granatom 16. maja 1992. u dvorištu kuće, u Bilećanskoj ulici 37 (sada Feriza Tumbula 26), općina Novi Grad Sarajevo. Krenuo je s porodicom u drugu kuću da se sklone od granatiranja. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geleri su Ekrema ubili na stepenicama. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ranio je Ekremovog brata i sestru te još tri civila iz komšiluka.

Tokom agresije, ubijeno je 12 članova Ekremove bliže rodbine. Samo od očevog amidže ubijena su tri sina. Ubijen je i Ekremov najbolji prijatelj Gušo. Prije agresije izgubio je majku, koja je umrla od infarkta.

Ekrem je bio svestran dječak i imao je interes za mnoge stvari. Bio je odličan učenik. Volio je crtanje i sport.

(AIIZ, inv. br. 7-1359)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HAMZIĆ (Zijo, Zlatka) VEDAD 1992–1993.

Nastupila smrt 30. maja 1993. zbog nemogućnosti da mu se pruži odgovarajuća terapija u bolnici na Koševu, općina Centar Sarajevo. Ukopan je na mezarju Višnjik u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1360)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HARBA (Bakir, Elmana) NADAN
1978–1995.

JMBG: 2205978171506

Učenik Mješovite srednje elektrotehničke škole

Ubijen granatom 7. jula 1995. ispred garaže svoje kuće, u Ulici Francuske revolucije 221, Sokolović-Kolonija, općina Ilidža. Nakon što je prestala padati kiša, izašao je napolje. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, kojom je Nadan ubijen, a njegov prijatelj **Nedim Hadžimusić** je teško ranjen u ekstremitete i stomak. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici.

Istom granatom ranjeno je još nekoliko civila.

Nadan je do agresije pohađao i Muzičku školu, a najviše je volio sastavljati i rastavljati igračke. Skupljao je različitu vrstu literature. Napravio je drvenu klupicu, koja je sačuvana.

(AIIZ, inv. br. 7-650)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HASANBEGOVIĆ (Fuad, Zakira) ALMA
1980–1993.

JMBG: 2103980178510

Učenica Osnovne škole "Saburina"

Ubijena snajperom 22. marta 1993, dok se igrala u Hadžijamakovoj ulici, općina Stari Grad Sarajevo. Metak ju je pogodio u stomak. Ukopana je na mezarju džamije Potok u Sarajevu.

Od bliže rodbine ranjen je Almin zet Safet Škamo.

Alma je bila vesela i društvena djevojčica. Voljela je muziku i crtanje.

(AIIZ, inv. br. 7-720)

HASANBEGOVIĆ (Nezir, Fahra) ELVEDIN

1978–1995.

JMBG: 2601978172238

Učenik Treće gimnazije

Ubijen granatom 8. jula 1995. u dvorištu, Ulica B. Adžije 17, općina Novi Grad Sarajevo. Bio je miran dan. Elvedin je u parku igrao košarku. Kad se vraćao kući, velikosrpski agresor ispalio je granatu. Geler je pogodio Elvedina blizu srca. Ukopan je na mezarju na Alifakovcu u Sarajevu.

Istom granatom, osim Elvedina, ubijena su još dva civila.

Od bliže Elvedinove rodbine, tokom agresije ubijen je i njegov amidža.

Elvedin je bio odličan učenik. Trenirao je nogomet i košarku.

(AIIZ, inv. br. 7-1361)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HASANBEGOVIĆ (Šaćir, Hasna) ELVIRA
1975–1992.

JMBG: 0603975177188

Učenica Srednje ekonomske škole

Ubijena granatom 15. novembra 1992. u Ulici partizanskog kurira, općina Novi Grad Sarajevo.
Ukopana je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Bila je vesela i vrijedna djevojčica.

(AllZ, inv. br. 7-1362)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HASANOVIĆ (Omer, Vahida) DŽEVAD
1981–1993.

JMBG: 2809981170041

Učenik Prve osnovne škole

Ubijen snajperom 2. augusta 1993, dok se igrao u Butmirskoj cesti, općina Ilidža. Ukopan je na mezarju Butmir, Sarajevo.

Bio je veoma pristojan i poslušan dječak.

(AIIZ, inv. br. 7-1535)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HASKOVIĆ (Fikret, Saja) SANELA
1983–1992.

JMBG: 1804983138646

Učenica Osnovne škole „Edhem Mulabdić“

Ubijena granatom 16. maja 1992. u Ulici braće Bajčetić, općina Novi Grad Sarajevo. U kući se s ostalom porodicom krila od jakog granatiranja. Jedna od mnogobrojnih granata, koje je ispalio velikosrpski agresor, pala je u blizini kuće i geleri su pogodili Sanelu. Ukopana je na groblju Žiš u Sarajevu. Istom granatom velikosrpski agresor ranio je i komšije **Mirsadu Đip** i njenog sina **Armina**.

Od bliže Saneline rodbine, u toku agresije, ranjeni su i njeni roditelji.

Voljela je sport, muziku i druženje s vršnjacima. Omiljene igračke bile su joj lutke.

(AIIZ, inv. br. 7-573)

HEĆO (Ragib, Ševala) AMINA
1985–1993.

JMBG: 2408985175078

Učenica Osnovne škole "Mehmedalija Mak Dizdar"

Ubijena granatom 10. novembra 1993, dok se igrala u Ulici žrtava fašizma (ulaz između br. 11 i 12), općina Novi Grad Sarajevo. Ukopana je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je devet civila, od kojih, pored Amine, još četvero djece: **Elmu Geko** (2 godine), **Semira Hasetu** (4 godine), **Ajdina Hodžića** (9 godina) i **Ibrahima Huskića** (6 godina).

Amina je bila odlična učenica trećeg razreda. Bila je vesela i umiljata. Sakupljala je lutke. Najviše se voljela igrati gume s prijateljicama.

Iza nje su, kao uspomena, ostale školske knjige i pisani radovi.

(AIIZ, inv. br. 7-703)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HELJA (Asim, Ajkuna) MUHAREM 1978–1995.

Ubijen granatom 17. maja 1995. u općini Stari Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijen je Muharemov amidža Enver.

Muharem je trenirao nogomet. Bio je veseo i omiljen u društvu.

(AIIZ, inv. br. 7-1363)

HERENDA (Hamed, Džemila) ESAD
1975–1992.

JMBG: 0505975172176

Učenik Mješovite srednje elektrotehničke škole

Ubijen metkom 13. decembra 1992. na području općine Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ranjen je Esadov brat Kenan.

Esad je pokazivao interes za mnoge stvari. Trenirao je nogomet na Dobrinji. Bio je odličan učenik i jako veseo dječak. Učio je esperanto. Često je s prijateljima igrao stoni tenis. Volio je skijanje.

(AIIZ, inv. br. 7-1364)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HODŽIĆ (Haris, Nermina) ADNAN
1980–1992.

Učenik Osnovne škole „Musa Ćazim Ćatić“

Ubijen granatom 3. septembra 1992, dok se igrao u dvorištu kuće u Nemanjinoj ulici 33 (sada Čekaluša), općina Centar Sarajevo.

Djeca su se okupila i igrala u dvorištu za jednim stolom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala između stambene zgrade i dvorišta džamije Čekaluša u naselju Bjelave, gdje su se djeca igrala. Bio je to stravičan prizor raskomadanih tijela djece.

Adnan je ukopan na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i Adnanovog brata **Mirzu, Vedrana Štimca, Sanelu Lukačević, Faruka Nišića**, a dvoje djece ranio.

Adnan se volio igrati s bratom figuricama ratnika. Volio je sport, posebno karate.

(AllZ, inv. br. 7-1365)

HODŽIĆ (Hilmo, Bahra) ADNAN
1978–1993.

JMBG: 0808978171513

Učenik Srednje trgovačke škole

Ubijen snajperom 31. oktobra 1993. na ulici, u općini Novi Grad Sarajevo.

Bio je hrabar dječak i nije se bojao granata. Iskradajući se od majke, išao je pomagati borcima. Tog dana krenuo je do brata Adila da nabavi drva, jer je počela zima i, izuzev drva, nije bilo drugog načina za grijanje. Pored stupske petlje pogođen je snajperskim metkom. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Adnanov otac Hilmo ubijen je tokom agresije, a majka Bahra je dva puta ranjavana.

Adnan je volio sport, posebno karate i nogomet. Takmičio se u horu na školskom nivou.

(AIIZ, inv. br. 7-1366)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HODŽIĆ (Ibrahim, Ferida) AJDIN**1984–1993.**

JMBG: 0611984170016

Ubijen granatom 10. novembra 1993, dok se igrao u Ulici žrtava fašizma (ulaz između br. 11 i 12), općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Djeca su se igrala ispred škole. Velikosrpski agresor ispalio je granatu koja je eksplodirala ispred zgrade u naselju Otoka i geleri su pogodili Ajdina u stomak, nogu i glavu. Istom granatom ubijeno je devet civila, od kojih petero djece: **Elma Geko** (2 godine), **Semir Haseta** (4 godine), **Amina Hećo** (8 godina), **Ibrahim Huskić** (6 godina) i Ajdin.

Sedam mjeseci ranije ubijen je Ajdinov otac Ibrahim.

Ajdin je volio sport, crtanje i nogomet. U školskom časopisu, koji je objavio *Poruke iz pisama sarajevskih osnovaca vršnjacima u Francuskoj*, Ajdin je napisao:

„Ostao sam bez svog oca, bez kuće, bez svojih knjiga. Moj nepoznati druže, možeš li ikom narediti da više u nas ne pucaju i da nas ne ubijaju, te da počnemo živjeti svojim životom.“

(AllZ, inv. br. 7-1367)

HODŽIĆ (Bajro, Ulfeta) AMEL
1979–1995.

JMBG: 0803979173518

Učenik Srednje škole primijenjenih umjetnosti

Teško ranjen PAM-om 3. maja 1995, u dvorištu kuće u Ulici Alije Nametka 31-33, općina Stari Grad Sarajevo. Tog dana igrao je tenis s prijateljima. Sagnuo se po lopticu i kada se ispravo, metak PAM-a ga je pogodio u grudni koš. Amelov brat javio je majci šta se dogodilo. Dotrčala je i pokušavala spasiti sina, ali je na njenim rukama Amelu nastupila smrt. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu.

Amel je u agresiji izgubio i daidžu Veliju Omanovića.

Imao je izrazitu sklonost za crtanje. Volio je nogomet i vjeronauku.

(AIIZ, inv. br. 7-576)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HODŽIĆ (Abdulah, Đemila) ELVEDIN
1974–1992.

JMBG: 2808974173411

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Ubijen granatom 23. juna 1992. u dvorištu kuće, u Ulici Grličića brdo br. 33, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju na Grličića Brdu u Sarajevu.

Velikosrpski agresor ubio je tada, osim Elvedina, i njegovog prijatelja **Mirzu Imamovića** (1981).

Elvedin je bio poslušan i marljiv dječak.

(AllZ, inv. br. 7-1368)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HODŽIĆ (Suljo, Fehma) ELVIR
1975–1992.

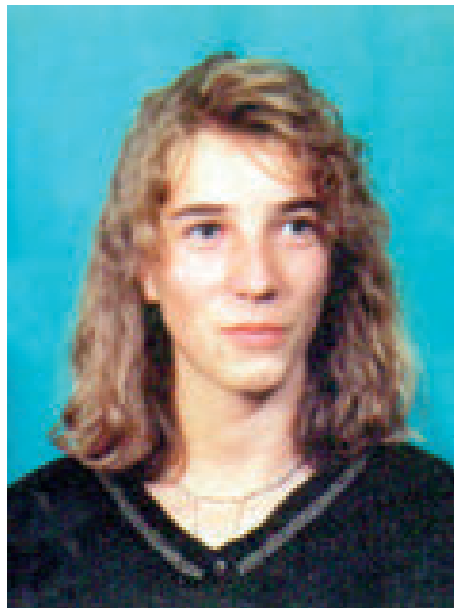
JMBG: 2806975172203

Učenik Treće gimnazije

Ubijen granatom 28. septembra 1992, dok je u šumi, na području općine Novi Grad Sarajevo, sjekao s ocem drva. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na mjesto gdje su se oni nalazili. Uko-pan je na groblju Lav u Sarajevu.

Volio je sport i trenirao košarku. U društvu je bio omiljen.

(AIIZ, inv. br. 7-1369)

HODŽIĆ (Alija, Halima) JASMINA
1976–1993.

JMBG: 1806976178538

Učenica Srednje ekonomske škole

Ubijena granatom 23. jula 1993. na Darivi, općina Stari Grad Sarajevo. Otišla je s društvom do obližnjeg bazena da se kupaju. Stajala je na nosaču na mostu. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u blizini Jasmine. Geleri su je pogodili po cijelom tijelu i pala je u vodu.

Ukopana je na mezarju Šehitluci u Sarajevu.

Jasmina je bila jako talentovana i druželjubiva djevojka. Aktivno se bavila folklorom i klizanjem. Upisala je manekenstvo.

(AIIZ, inv. br. 7-638)

HODŽIĆ (Ramo, Mujesira) LEJLA
1979–1994.

JMBG: 2310979177290

Učenica Srednje zubarske škole

Ubijena granatom 8. novembra 1994. u Livanjskoj ulici, općina Centar Sarajevo. Stajala je s prijateljicom ispred zgrade. Velikosrpski agresor ispalio je tri granate, koje su eksplodirale pored njih. Ukopana je na mezarju na Budakovićima u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je četiri civila, od kojih, pored Lejle, još jedno dijete - **Dinu Blekića** (1985). Ranjena su četiri civila.

Lejlin otac Ramo ubijen je na Mojmilu, a majka joj je umrla prije agresije.

Lejla je bila društvena djevojčica. Voljela je crtati i čitati knjige.

(AIIZ, inv. br. 7-1370)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HODŽIĆ (Ahmo, Fikreta) MERIMA **1978–1995.**

JMBG: 2405978177171

Učenica Pete gimnazije

Ubijena granatom 15. jula 1995. u dvorištu kuće, u Šipskoj ulici 35, općina Centar Sarajevo. Merima je oprala kosu i izašla na stepenice da je osuši. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, a geleri su je pogodili u glavu i na licu mjesta je ubijena. Ukopana je na groblju Bare u Sarajevu.

Istom granatom ranjeno je osam civila.

Merima je voljela sport, muziku, čitanje i crtanje.

(AIIZ, inv. br. 7-809)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HODŽIĆ (Asim, Natalija) MIRSAD
1984–1992.

JMBG: 110398417006

Učenik Osnovne škole "Skender Kulenović"

Ubijen granatom 26. augusta 1992. ispred zgrade, dok se igrao s prijateljima, u Ulici omladinskih radnih brigada 5, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je u naselju Dobrinja, a naknadno ekshumiran i ukopan na groblju Vlaskovo u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i ranio više civila.

Mirsad je volio nogomet i druženje s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-1371)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HODŽIĆ (Haris, Nermina) MIRZA
1981–1992.

Učenik Osnovne škole „Musa Ćazim Ćatić“

Ubijen granatom 3. septembra 1992. u dvorištu, u Nemanjinoj ulici 33 (sada Čekaluša), općina Centar Sarajevo. Djeca su se okupila i igrala u dvorištu za jednim stolom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala između stambene zgrade i dvorišta džamije Čekaluša u naselju Bjelave, gdje su se djeca igrala. Bio je to stravičan prizor raskomadanih dječijih tijela.

Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i njegovog brata **Adnana**, zatim **Vedrana Štimca**, **Sanelu Lukačević**, **Faruka Nišića**, a dvoje djece ranio.

Mirza se najviše volio igrati s bratom figuricama ratnika. Volio je sport, posebno karate.

(AIIZ, inv. br. 7-1372)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HOLJAN (Ramiz, Alka) ADMIR
1979–1992.

JMBG: 1805979172208

Učenik Osnovne škole "Umihana Čuvidina"

Ubijen granatom 16. decembra 1992, dok se igrao s prijateljima u Ulici Ragiba Džinde br. 135, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju u Boljakovom Potoku u Sarajevu.

Velikosrpski agresor istom granatom ubio je, osim Admira, još dvoje djece: **Aldina Alihodžića** (1979) i **Denisa Bašović** (1982), a teže ranio dvoje djece.

Admir je trenirao karate. Volio je životinje i imao je mačku.

(AIIZ, inv. br. 7-711)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HORMAN (Omer, Ifeta) SANELA
1981–1993.

JMBG: 1110981175097

Učenica Osnovne škole "Hilmi ef. Šarić", Hadžići

Ubijena granatom 17. jula 1993. dok se igrala, u Ulici bratstva i jedinstva 16, Tarčin, općina Hadžići. Ukopana je na mezarju u Tarčinu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je troje djece. Pored Sanele, ubijeni su: **Mustafa Nevesinjac** (1979), **Adnan Aleta** (1979), te Sanelin otac **Omer Horman**, Adnanova majka **Al-masa Aleta**, komšije **Tanja Šiniković** i **Mujo Svraga**, a Adnanov otac **Ifet Aleta** ostao je bez noge.

Sanela je išla na folklor. Voljela je crtanje i muziku. Omiljene igračke bile su joj lutke.

(AIIZ, inv. br. 7-1536)

HORVAT (Mirko, Rada) IVAN
1986–1992.

Ubijen granatom 1. septembra 1992. na Trgu solidarnosti 11, općina Novi Grad Sarajevo.

Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na pločniku ispred stambene zgrade u naselju Ali-pašino Polje. Ubijena su četiri civila. Osim Ivana, ubijeni su: **Hasan Čerkez** (1934), **Milojka Džomba** (1936) i **Habiba Turković** (1955). Ranjeno je devet civila.

Ivan je sahranjen na groblju Lav u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1697)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HOTA (Šaban, Esmir) AMIRA
1980–1994.

JMBG: 0607980177183.

Ubijena granatom 12. januara 1994. ispred kuće, u Ulici čikma 42, naselje Briješće, općina Novi Grad Sarajevo. Bila je ispred kuće s prijateljicom Eldinom Batovac. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je pogodila kuću, a geleri su Amiru pogodili po cijelom tijelu. Ukopana je na mezarju u Boljakovom Potoku u Sarajevu. Amirina prijateljica **Eldina** ranjena je u leđa.

Amiri su u agresiji ubijeni amidža Himzo Hota i sestrić Mesud Svrakić, a ranjen amidža Sulejman Hota.

Voljela je crtati i družiti se s prijateljicama.

(AIIZ, inv. br. 7-640)

HOTI (Enver, Sadeta) SEMIR**1981–1993.**

JMBG: 2104981170064

Ubijen granatom 14. maja 1993. u dvorištu kuće, Borak 21, općina Centar Sarajevo. Šest mjeseci prije nego što je ubijen, Semir je bio ranjen. Oporavio se i tog majskog dana izašao je igrati se s prijateljima. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na mjesto gdje su se igrali. Geleri su raznijeli Semirovo tijelo. Ukopan je na mezarju Potekija u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i **Elmu Polutak** (1984), Semirovu prijateljicu s kojom se igrao.

Semir je bio odličan učenik. Volio je sport i crtanje. Svaka igračka bila mu je zanimljiva.

(AIIZ, inv. br. 7-569)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HOŽBO (Mujo, Amra) MIRELA
1987–1992.

Ubijena 25. augusta 1992. u kući, na Trgu heroja 8, općina Novo Sarajevo. Velikosrpski agresor zapaljivom granatom gađao je zgradu. U nastalom požaru izgorjelo je dvoje djece: Mirela (1987) i njen brat **Mirza Hožbo** (1989). Tada su izgorjeli i Mirelina nana **Kimeta**, djed **Abid**, tetka **Alma** i komšinica **Jelena**.

Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Tokom agresije ubijena su i dva Mirelina amidžića.

Mirela se voljela igrati s bratom. Posebno je voljela nositi svoju rozu haljinicu i da joj se veže palmica na kosi, kao što je na slici.

(AIIZ, inv. br. 7-752)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HOŽBO (Mujo, Amra) MIRZA
1989–1992.

JMBG: 2802989170070

Ubijen 25. augusta 1992. u zgradi, na Trgu heroja 8, općina Novo Sarajevo. Velikosrpski agresor zapaljivom granatom gađao je zgradu. U nastalom požaru izgorjelo je dvoje djece: Mirza (1989) i njegova sestra **Mirela Hožbo** (1987). U stanu su izgorjeli i Mirzina nana **Kimeta**, djed **Abid**, tetka **Alma** i komšinica **Jelena**.

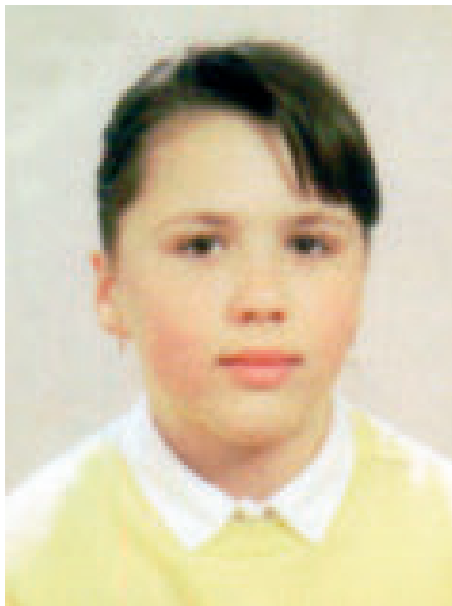
Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Tokom agresije ubijena su dvojica Mirzinih amidžića.

Mirza se volio igrati sa sestrom i plišanim medom.

(AIIZ, inv. br. 7-751)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HRELJA (Rešad, Emina) MAHIRA
1979–1992.

JMBG: 2910979178518

Učenica Osnovne škole "Edhem Mulabdić"

Teško ranjena granatom 18. juna 1992. u Mujkanovićevoj ulici 2, općina Stari Grad Sarajevo.

Tog dana krenula je prijateljici Aidi, čija je kuća bila u blizini. Dok je išla ulicom, velikosrpski agresor ispalio je granatu i geler je Mahiru pogodio u glavu. Prevezena je u bolnicu, ali je nakon nekoliko sati nastupila smrt. Ukopana je na mezarju Bakareva u Sarajevu. Istom granatom ranjena je Mahirina prijateljica **Aida** i **Aidin otac**, koji ju je odvezao u hitnu.

Mahira je voljela lutke, crtanje i klizanje. Crtala je odjeću za lutke.

(AIIZ, inv. br. 7-1373)

HRUSTEMOVIĆ (Fehim, Refija) ESMA
1992–1993.

Ubijena granatom 12. januara 1993. u Tuzlanskoj ulici 80, u Buča Potoku, općina Novi Grad Sarajevo. Esma je tog dana bila u dnevnoj sobi s roditeljima. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geleri su je pogodili u glavu. Prevezena je u bolnicu Koševo, ali su ljekari ustanovili smrt. Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Tokom agresije na Markalama ranjen je Esmin otac Fehim i nana Naila Duranović.

(AIIZ, inv. br. 7-1374)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HUBIJAR (Zahid, Ramiza) BELMA
1976–1992.

JMBG: 2709976171211

Učenica Osnovne škole „Čengić-Vila I“

Ubijena granatom 20. maja 1992. u Ulici Adema Buće 52, općina Novi Grad Sarajevo. Vratila se iz podruma u stan kada je velikosrpski agresor ispalio granatu.

Ukopana je na mezarju Podhrastovi u Sarajevu.

Belma je najviše voljela sport, muziku i druženje s vršnjacima.

(AIIZ, inv. br. 7-604)

HUBIJAR (Hasib, Munira) MEDIHA
1974–1992.

Učenica Srednje poljoprivredno-veterinarske i prehrambene škole

Ubijena granatom 4. oktobra 1992. ispred kuće, u Ulici Obhodža 41, općina Stari Grad Sarajevo. Krenula je po vodu i ušla je u šupu da uzme kanistere. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred šupe. Mediha je odbačena dva metra. Njena majka joj je odmah pritekla u pomoć, ali je Mediha ležala nepokretna, ubijena na licu mjesta. Ukopana je na mezarju Kovači u Sarajevu.

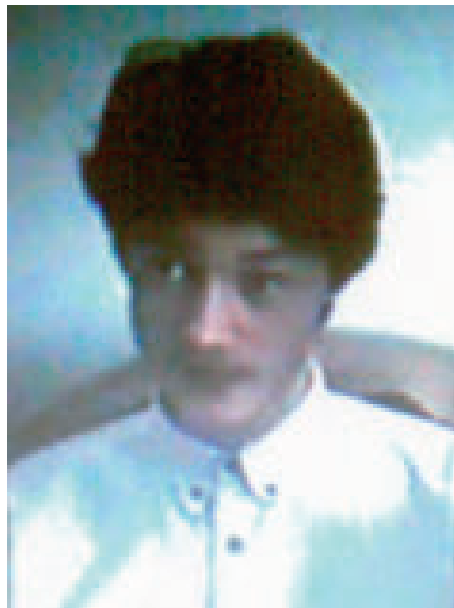
Medihina nana **Begija Hubijar** istrčala je iz kuće, ali je tada velikosrpski agresor ispalio i drugu granatu, kojom je teško ranjena. Smrt je nastupila nakon 24 sata u bolnici Koševo.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ranjeni su Medihin otac i brat Asim.

Mediha je voljela pjevati, čitati knjige, heklati. Bila je vezana za sestru Rasemu, s kojom je išla u razred.

(AIIZ, inv. br. 7-1374)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

HUKARA (Rasim, Remzija) SABIT **1975–1993.**

JMBG: 2804975172669

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Ubijen granatom 22. marta 1993. u Ulici obala 27. juli, općina Novo Sarajevo. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Od njegove bliže rodbine, u toku agresije, ubijeni su rođaci: Hidajet Pirić, Enisa Spahović i Nedžad Salić.

Sabit je volio sport i muziku. Uz muziku je naučio engleski jezik. Dvije godine trenirao je u Fudbalskom klubu „Željezničar“. Učestvovao je na takmičenju iz košarke i osvojio drugo mjesto. Bio je izrazito omiljen u društvu.

(AIIZ, inv. br. 7-1375)

HUSKIĆ (Omer, Nura) IBRAHIM
1987–1993.

JMBG: 0304987170122

Učenica Osnovne škole "Mehmedalija Mak Dizdar"

Ubijen granatom 10. novembra 1993. pred zgradom, u Ulici žrtava fašizma (ulaz između br. 11 i 12), općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Ibrahim je bio s prijateljima. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geleri su ga pogodili u glavu. Ubijeno je još osam civila, od kojih, pored Ibrahima, još četvero djece: **Elma Geko** (2 godine), **Semir Haset** (4 godine), **Amina Hećo** (8 godina) i **Ajdin Hodžić** (9 godina). Ranjeno je 35 civila.

Ibrahim je volio crtanje, muziku i autiće.

(AIIZ, inv. br. 7-1376)

IBRAHIMAGIĆ (Fehrat, Habiba) ADNAN
1979–1995.

JMBG: 0605979173538

Učenik Srednje tehničke škole grafičkih tehnologija, dizajna i multimedije

Ubijen granatom 28. augusta 1995. na tržnici Markale, općina Centar Sarajevo. Krenuo je na pijacu s najboljim prijateljem Dariom Dlouhijem da kupe nešto za jelo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu koja je eksplodirala ispred tržnice i Adnana je geler pogodio u vrat. Ubijen je na licu mjesta. Ukopan je na mezarju Karpuzove džamije u Sarajevu.

Istom granatom ubijena su 43 civila, od kojih, pored Adnana, još dvoje djece: **Rijad Garbo** (1980) i **Dario Dlouhi** (1982), a ranjena 104 civila.

Adnan je volio sport, naročito skijanje i plivanje.

(AIIZ, inv. br. 7-807)

IBRAHIMAGIĆ (Omer, Emira) SAMIR
1983–1992.

JMBG: 1012983170066

Učenik Osnovne škole "Fatima Gunić"

Ubijen granatom 20. septembra 1992, dok se igrao na Trgu ZAVNOBIH-a, općina Novi Grad Sarajevo. Oko 19.15 iz pravca Nedžarića velikosrpski agresor istovremeno je ispalio četiri granate od 80 mm, od kojih su dvije pale na krov zgrade, a dvije ispred ulaza zgrade. Tom prilikom ubijeno je troje djece. Pored Samira, ubijeni su: **Enes Muharemović** (1985) i **Adnan Mušanović** (1977) te još tri odrasla civila.

Samir je volio nogomet i crtanje.

(AIIZ, inv. br. 7-1377)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

IBRAK (Fehret, Hidajeta) EMIR
1995–1995.

JMBG: 0701995170041

Smrt nastupila 8. marta 1995. zbog nemogućnosti da mu se pruži odgovarajuća terapija u bolnici Koševo, općina Centar Sarajevo. Ukopan je na mezarju Soukbunar u Sarajevu.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijen je i Emirov daidža Suvad Hadžić.

(AIIZ, inv. br. 7-1378)

ILJAZI (Sejdi, Zahida) ARIF
1987–1992.

JMBG: 2806987170028

Ubijen granatom 18. augusta 1992. kod mezarja Ravne Bakije, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju Bakije u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ranio je dva civila.

(AIIZ, inv. br. 7-1379)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

IMAMOVIĆ (Suvad, Nusreta) IRMA
1988–1994.

JMBG: 0208988175005

Ubijena granatom 3. januara 1994. na kućnom pragu, u Ulici Ragiba Džinde 150, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopana je na mezarju u Boljakovom Potoku u Sarajevu.

Velikosrpski agresor istom granatom ubio je i petogodišnju **Almu Drakovac**, zatim **Amira Terovića** i **Seada Efendića**. Ovom granatom ranjena je Irmina nana **Fahrija Imamović**, Irmin amidža **Irhad**, Irmina amidžinica **Azema** i Irmin amidžić **Adnan Imamović** (1990). Ranjen je još jedan neidentifikovani dječak.

(AllZ, inv. br. 7-1380)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

IMAMOVIĆ (Asim, Munira) MIRZA
1981–1992.

JMBG: 1202981170135

Učenik Osnovne škole "Safvet-beg Bašagić"

Ubijen granatom 23. juna 1992. u dvorištu kuće, na adresi Grličića 33, općina Stari Grad Sarajevo. Razgovarao je s prijateljima. Velikosrpski agresor ispalio je tri granate i geler je pogodio Mirzu u sljepoočnicu. Ukopan je na mezarju na Grličića Brdu.

Istom granatom ubijeno je još jedno dijete: Mirzin prijatelj **Elvedin Hodžić** (1974).

Elvedin je bio odličan učenik. Volio je sport, posebno nogomet. Omiljene igračke bile su mu figure dinosaurusu i slijepih miševa, s kojima se stalno igrao. Bio je veoma društven i omiljen.

(AIIZ, inv. br. 7-795)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

IMAMOVIĆ (Senad, Zlatka) MIRZA **1988–1993.**

JMBG: 1901988170209

Ubijen granatom 21. marta 1993. ispred kućnih vrata, u Ulici Panjina kula 122, općina Centar Sarajevo. Ukopan je na mezarju Humka u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i Mirzinog djeda **Esada**, a amidžu **Salema** teže ranio.

Mirzin hobi bio je nogomet i vožnja biciklom. Bio je vrlo umiljat i veseo dječak.

(AIIZ, inv. br. 7-589)

ISANOVIĆ (Hemed, Hiba) ANELA
1988–1992.

JMBG: 1001988175056

Teško ranjena granatom 10. oktobra 1992, dok se igrala u Ulici Jelene Vitas 8a, općina Centar Sarajevo. Od teških povreda, 11. oktobra 1992. nastupila je smrt. Ukopana je na mezarju na Kobiljoj Glavi u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je šest civila, od kojih, pored Anele, još dvoje djece: **Belmu Ahmetović** (1987) i **Đevada Dautbašića** (1983).

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijeni su Anelin amidža i amidžić.

(AIIZ, inv. br. 7-734)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ISOVIĆ (Azem, Hatema) AMIR
1983–1993.

JMBG: 1311983170071

Učenik Pete osnovne škole

Ubijen granatom 8. jula 1993, u Bjelašničkoj ulici, općina Ilidža. U dvorištu je brao jabuke. Krenuo je kući, ali je velikosrpski agresor ispalio granate i geler ga je pogodio u kuk. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici, Sarajevo.

Tri ispaljene granate ubile su sedam civila, od kojih, pored Amira, još jedno dijete: **Edinu Katović** (1976).

Amir je bio odličan učenik. U mektebu je među vršnjacima bio najbolji u sufari. Volio je nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1537)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

IVANOVIĆ (Mladen, Zumra) NEBOJŠA
1976–1994.

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Ubijen metkom 1. maja 1994. u Ulici Dobrinjske bolnice, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na groblju Sveti Marko u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1381)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

IVAZOVIĆ (Đemal, Zehrija) ĐEVADA
1982–1993.

JMBG: 2110982175108

Učenica Osnovne škole "Umihana Čuvidina"

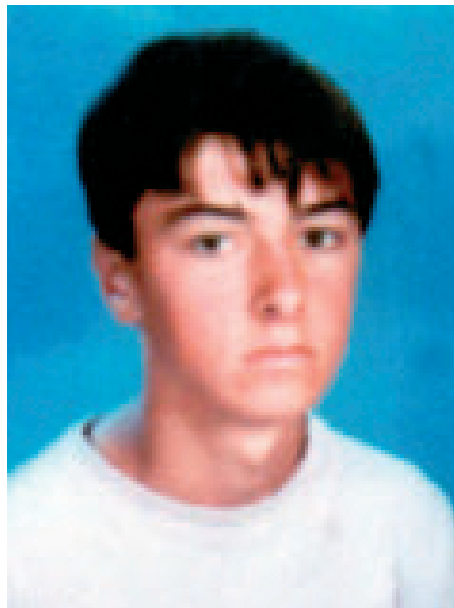
Ubijena granatom 14. januara 1993. dok se igrala s prijateljima u dvorištu kuće, u Ulici Koste Racina br. 145 c, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopana je na groblju Lav. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na kuću porodice Ivazović. Istom granatom ubio je još dva civila: Đevadinu prijateljicu **Merimu Bašović** (1986) i komšiju **Šefika Polju**. Ranjen je i Đevadin brat **Kemal Ivazović**, rođak **Elvir Busnov** i dva prolaznika.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijen je Đevadin rođak Sedin Ivazović i ranjen rođak Mehmed Ivazović.

Đevada je pisala pjesmice i sakupljala salvete. Omiljene igračke bile su joj lutke.

(AIIZ, inv. br. 7-772)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

IVAZOVIĆ (Hamdija, Širka) SEDIN
1976–1993.

JMBG: 2802976172201

Učenik Mješovite srednje saobraćajne škole

Ubijen snajperom 20. maja 1993. dok se igrao s prijateljima na Trgu Josipa Mažara Šoše, općina Novi Grad Sarajevo. Snajper ga je pogodio u sljepoočnicu. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Volio se družiti s prijateljima. Često je igrao košarku i slušao muziku.

(AIIZ, inv. br. 7-1381)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

JAGNJO (Muhamed, Mensura) NIHAD **1979–1995.**

JMBG: 2509979170014

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Smrt nastupila 1. februara 1995. od moždanog udara, nakon masakra koji se dogodio kada je velikosrpski agresor ispalio granatu, koja je eksplodirala u Nihadovom stubištu u Ulici Ismeta Mujezinovića 34, općina Centar Sarajevo. Odjednom se počeo grčiti i u polusvjesnom stanju prevezen je u bolnicu Koševo. Nakon dva sata nastupila je smrt. Ukopan je na groblju Bare.

U agresiji mu je ubijeno nekoliko bližih rođaka.

Nihad je volio muziku i sport, naročito košarku.

(AIIZ, inv. br. 7-1568)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

JAHIĆ (Sadik, Mirsada) ASMIR
1981–1992.

JMBG: 1404981170072

Učenik Osnovne škole „Hasan Kaimija“

Ubijen granatom 13. juna 1992. u stanu, Vranjače 35, općina Centar Sarajevo. Ukopan je na mezarju Vranjače u Sarajevu.

Asmir je bio odličan učenik. Išao je na takmičenja iz matematike i pobijedio kao predstavnik svoje škole. Volio je sport i bicikl.

(AIIZ, inv. br. 7-568)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

JAHIĆ (Safet, Razija) LEJLA
1977–1993.

Učenica Osnovne škole „Saburina“

Ubijena granatom 14. decembra 1993. na Drveniji, općina Centar Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na raskršću Obale Kulina bana i Gimnazijske ulice, ispred Osnovne škole "Safvet-beg Bašagić". Lejla je ukopana na mezarju na Budakovićima u Sarajevu.

Istom granatom ubijena je, pored Lejle, i njena majka **Razija** i još šest civila.

(AIIZ, inv. br. 7-1688)

JAKUPOVIĆ (Mensud, Senada) ELMA
1991–1993.

JMBG: 1002991156484

Ubijena snajperom 21. jula 1993. u stanu, u Jukićevoj ulici 9, općina Centar Sarajevo. Elma je ušla u svoju sobu i uzela omiljenog medu. U tom trenutku snajperski metak ju je pogodio. Metak je prvo prošao kroz medinu glavu i pogodio Elmu u glavu. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-589)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

JAMAKOVIĆ (Mirza, Azra) HARIS
1983–1995.

JMBG: 0708983170199

Učenik Osnovne škole "Safvet-beg Bašagić"

Ubijen granatom 27. juna 1995, dok se s prijateljima igrao u stubištu zgrade u Mis Irbinoj ulici 20, općina Centar Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u blizini zgrade. Geleri su na licu mjesta ubili Harisa. Ukopan je na mezarju na Vrbanjuši.

Istom granatom ranjeno je još najmanje troje djece.

Haris je bio odličan učenik, volio je karate i svirao je klavir. Volio je raditi i na kompjuteru, a s prijateljima je često igrao košarku u dvorištu. Učestvovao je u televizijskim emisijama i serijama za djecu. Tokom agresije snimljena je emisija „Djeca Sarajeva djeci svijeta“ u kojoj je, zajedno s ostalom djecom, poslao poruku djeci svijeta o životu u Sarajevu.

(AllZ, inv. br. 7-1382)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

JANJIĆ (Zoran, Gordana) LJILJANA
1983–1995.

JMBG: 2809983175016

Učenica Osnovne škole "Silvije Strahimir Kranjčević"

Ubijena granatom 25. juna 1995. u dvorištu, u Dženića čikmi 12, općina Stari Grad Sarajevo.

Tog dana Ljiljana je izašla s prijateljicama da se igra ispred zgrade. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na jednom šahtu u dvorištu i geleri su pogodili Ljiljanu u glavu. Prevezena je u bolnicu Koševo, gdje su ljekari ustanovili smrt. Ljiljanina sestra Bojana također se taj dan igrala sa sestrom i prijateljicama, ali je, nasreću, ostala nepovrijeđena.

Istom granatom, osim Ljiljane, ubijene su i njene prijateljice: **Sidbela Zimić** (1986) i **Amina Pa-jević** (1984), a **Maja Škorić** i još dvije djevojčice su povrijeđene. Ukopana je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Ljiljana je voljela čitati knjige, gledati filmove. Skupljala je salvete i voljela je lutke.

(AIIZ, inv. br. 7-601)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

JAŠAREVIĆ (Ferid, Mirsada) MENSUDA
1981–1995.

JMBG: 2303981175107

Ubijena granatom 6. jula 1995. u kući, Škaljin sokak 20, općina Stari Grad Sarajevo.
Ukopana je na mezarju Sedrenik u Sarajevu.

(AllZ, inv. br. 7-1383)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

JELOVAC (Selim, Rahima) ILHAM
1976–1993.

Učenik Srednje birotehničke škole

Teško ranjen granatom 12. jula 1993. u redu za vodu, u Ulici Spasenije Cane Babović (Hakije Turajlića 37), općina Novi Grad Sarajevo. Na putu do bolnice nastupila je smrt. Ukopan je na mezarju na Budakovićima.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je četrnaest civila, od kojih, pored Ilhama, još jedno dijete: **Ajdina Kirlića (1977)**, a ranio trinaest civila.

(AIIZ, inv. br. 7-1383)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

JOVANOVIĆ (Miodrag, Jasmina) DARJAN
1989–1993.

JMBG: 1810989170053

Ubijen granatom 13. juna 1993. u kući, u Ulici Paljmira Toljatija 116, općina Novi Grad Sarajevo.
Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1384)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

JURENIĆ (Jeronim, Barbara) DANIJEL
1983–1994.

JMBG: 2703983170003

Učenik Osnovne škole „Meša Selimović“

Ubijen granatom 22. januara 1994. u Bosanskoj ulici 4, općina Novi Grad Sarajevo. Djeca su izašla sankati se. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na krov zgrade i djeca su počela bježati prema ulazima. Ispaljene su još dvije granate.

Ubijeno je šestero, a teže ranjeno sedmero djece. Osim Danijela, ubijeni su: sestre **Jasmina** (12) i **Indira Brković** (4), **Nermin Rizvanović** (13), **Mirza Dedović** (8) i **Admir Subašić** (9). Ranjeni su: **Admir Ahmetović** (14), **Elvir Ahmetović** (12), **Muhamed Kapetanović** (10) i još troje civila.

Danijel je ukopan na groblju Koševo u Sarajevu.

Volio je sport, muziku i autiće. Sa sestrom je često pravio priredbe.

(AIIZ, inv. br. 7-698)

KADRIĆ (Ešref, Hasiba) ALMIR
1975–1993.

JMBG: 2211975173516

Učenik Mješovite srednje elektrotehničke škole

Ubijen granatom 15. juna 1993. u dvorištu kuće, u Ulici porodice Foht 57, općina Stari Grad Sarajevo. Izašao je da uzme vodu iz bureta u kojem je bila skupljena kišnica. U tom trenutku, velikosrpski agresor ispalio je granatu na krov kuće, a geleri su Almira pogodili u glavu. Ukopan je na mezarju na Vrbanjuši.

Bio je veoma talentovan. Volio je matematiku, crtanje i čitanje. Učestvovao je na republičkom takmičenju iz likovnog. U slobodno vrijeme igrao je košarku.

(AIIZ, inv. br. 7-643)

KADRIĆ (Šemso, Samija) DIJANA
1985–1993.

JMBG: 1909985178137

Učenica Osnovne škole „Mula Mustafa Bašeskija“

Ubijena granatom 15. oktobra 1993. u Ulici porodice Foht, općina Stari Grad Sarajevo. Bio je miran dan i Dijana i njena sestra Selma otišle su pomoći prijateljici da ponese humanitarnu pomoć u istu ulicu u kojoj su i one stanovale. Kada su se vraćale, velikosrpski agresor ispalio je granatu, a geleri su Dijanu pogodili u glavu i ruku. Ukopana je na mezarju na Budakovićima.

Dijanina sestra **Selma** povrijeđena je u glavu. Od bliže rodbine, u toku agresije, ranjen je i njen rođak Almir Kadrić.

Dijana je bila radoznala djevojčica. Voljela je crtati i igrati se lutkama. Omiljene igračke bile su joj barbike.

Iza nje je ostalo dirljivo pismo ocu, koje je pisala dok je bio na vojnom zadatku na Igmanu.

(AIIZ, inv. br. 7-785)

KADRIĆ (Ismet, Hasreta) ISMAR
1977–1992.

Učenik Srednje muzičke škole

Ubijen granatom 14. septembra 1992. na Trgu nezavisnosti, općina Novi Grad Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, čiji su geleri Ismara pogodili u stomak, a ranili više civila. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Ismar je bio svestran dječak. Volio je crtanje, trenirao je karate i košarku, bavio se muzikom i učestvovao je na takmičenjima u muzičkoj školi. Na Savezu muzičkih škola u Bosni i Hercegovini osvojio je prvo mjesto. Tri puta osvojio je prvo mjesto u sviranju gitare. Sa 15 godina pisao je i komponovao pjesme.

(AIIZ, inv. br. 7-1385)

KAHVIĆ (Sadik, Fatima) AMEL
1974–1992.

Učenik Mješovite srednje elektrotehničke škole

Smrt nastupila 9. jula 1992. na klinici Koševo, općina Centar Sarajevo, zbog nedostatka odgovarajuće medicinske pomoći. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Amel je volio nogomet i igru s prijateljima. Bio je društven mladić, koji je volio čitanje, muziku i crtanje.

(AIIZ, inv. br. 7-1385)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KALTAK (Ismet, Izeta) ALDINA
1987–1993.

JMBG: 0212987175114

Teško ranjena granatom 18. decembra 1993. u kući, u Ulici Ragiba Džinde do br. 228, općina Novi Grad Sarajevo. Od zadobijenih povreda, 20. decembra 1993. nastupila je smrt. Geleri su je pogodili u nogu, stomak i vrat. Ukopana je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Istom granatom, osim Aldine, ubijen je i njen otac **Ismet Kaltak**. U tom trenutku postavljao je foliju na prozore.

Od uže rodbine, tokom agresije, ubijen je i Aldinin daidža Zulfo Dizdarević.

Omiljene igračke bile su joj barbike i lutke.

(AIIZ, inv. br. 7-1386)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KAPETANOVIĆ (Fajik, Izeta) SAMRA
1976–1992.

JMBG: 3112976175011

Učenica Srednje medicinske škole

Ubijena granatom 11. oktobra 1992. u Drvarskoj ulici 4, općina Centar Sarajevo. Bila je s prijateljicom ispred Olimpijskog muzeja kada je velikosrpski agresor ispalio granatu. Geler je pogodio Samru u potiljak i srce. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ubijen i dječak **Damir Avdić** (1978).

Samra je voljela čitati knjige, crtati i slušati muziku.

(AIIZ, inv. br. 7-676)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KAPO (Faid, Zehra) SAHIR
1981–1994.

JMBG: 1510981170050

Ubijen snajperom 17. septembra 1994. u Ulici Jovana Žarka Veselinova, općina Novi Grad Sarajevo. U prolazu zaštićenom dekama zbog djelovanja snajpera, igrao se s prijateljima. Međutim, snajperista je primijetio da se tu neko nalazi i pogodio je Sahira. Ukopan je na mezarju na Budakovićima u Sarajevu.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ranjeni su mu otac i brat.

Sahir je bio društven i veseo dječak. Volio je sport, posebno nogomet. Omiljene igračke bili su mu autići.

(AIIZ, inv. br. 7-1387)

KARAČIĆ (Hajro, Saliha) ELVIR
1976–1993.

JMBG: 2405976172199

Učenik Druge gimnazije

Ubijen granatom 25. jula 1993. u Ulici Nerkeza Smailagića, općina Novi Grad Sarajevo. Nakon što je došao iz škole, izašao je da se igra s prijateljima i sačeka humanitarnu pomoć. Tih dana nije se mnogo pucalo. Uzeo je od prijatelja bicikl da se provoza. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, čiji su geleri Elvira ubili na licu mjestu. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Elvirov prijatelj, koji mu je dao bicikl, povrijeđen je, kao i još nekoliko ljudi iz komšiluka.

Elvir je bio odličan učenik. Trenirao je košarku i veoma dobro svirao gitaru. U osnovnoj školi učestvovao je na takmičenju iz fizike i matematike.

(AIIZ, inv. br. 7-572)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KARAICA (Senad, Munira) EMINA **1984–1992.**

JMBG: 1106984175023

Učenica Osnovne škole „Čengić-Vila I“

Teško ranjena 2. oktobra 1992. granatom, dok se igrala u Ulici Džemala Bijedića, općina Novo Sarajevo. Velikosrpski agresor je ispalio granatu koja je eksplodirala u parku s igralištem. Od teških povreda, 3. oktobra 1992. nastupila je smrt. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom, pored Emine, velikosrpski agresor ubio je i njenu prijateljicu **Edinu Škaljo** (1985).

(AIIZ, inv. br. 7-1388)

KARAMAN (Esad, Semija) EDIN

1992–1992.

Smrt nastupila 31. jula 1992. u inkubatoru, u bolnici Koševo, općina Centar Sarajevo, četiri dana nakon rođenja. Majka je malo prije poroda doživjela šok zbog granatiranja, trčeci i pokušavajući se spasiti. To je izazvalo komplikacije prilikom porođaja i smrt bebe nakon četiri dana. Beba je ukopana na groblju Lav u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1389)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KARAMUSTAFIĆ (Hamdo, Ramiza) EMINA **1979–1992.**

JMBG: 2007979177196

Učenica Osnovne škole "Fatima Gunić "

Ubijena granatom 27. maja 1992, dok je stajala u redu za hljeb u Ulici Vase Miskina, općina Centar Sarajevo. Ukopana je na mezarju Mahmutovac u Sarajevu. Granata je eksplodirala na asfaltnoj površini u ulici Vase Miskina, gdje su civili stajali u redu za hljeb.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je 24 civila, među kojima, pored Emine, još jedno dijete **Nedžada Abdijija**, a ranio 107 civila.

Tokom agresije, 1995, ubijen je i Eminin otac Hamdo.

Emina je voljela učiti ilahije i slušati muziku. Vodila je dnevnik.

(AIIZ, inv. br. 7-1390)

KARIĆ (Murat, Amira) ALMIR
1975–1993.

JMBG: 2809975172679

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Ubijen granatom 30. maja 1993. u Humskoj ulici 674-676, općina Novo Sarajevo. Taj dan bio je s prijateljima u prostorijama za podjelu humanitarne pomoći. Dobio je jednu naranču i htio je odnijeti ocu, koji je prethodnog dana teško ranjen na Žuči. Dok je išao prema kući, velikosrpski agresor je s Policijske akademije na Vracama ispalio granatu, koja je eksplodirala ispred Alмира. Geleri su ga pogodili u glavu i stomak. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom teže je povrijeđen jedan prolaznik.

Od bliže rodbine, Almir je tokom agresije izgubio daidžu Muharema Nišića, a otac Murat i majka Amira teško su ranjeni.

Almir je bio karakteran i iskren mladić. Volio je crtanje i plivanje. Takmičio se u biciklizmu.

(AIIZ, inv. br. 7-681)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KARIĆ (Ekrem, Izudina) RASIM
1991–1995.

JMBG: 1504991170008

Ubijen granatom 26. septembra 1995. ispred kuće, u Ulici Panjina kula 62, općina Centar Sarajevo. Igrao se kada je velikosrpski agresor ispalio granatu, koja je eksplodirala u blizini kuće. Ukopan je na mezarju Humka u Sarajevu.

Omiljena Rasimova igračka bila je kamion, s kojim se stalno igrao.

(AllZ, inv. br. 7-1391)

KAROVIĆ (Smail, Elma) ARIJANA
1984–1993.

Učenica Osnovne škole "Valter Perić"

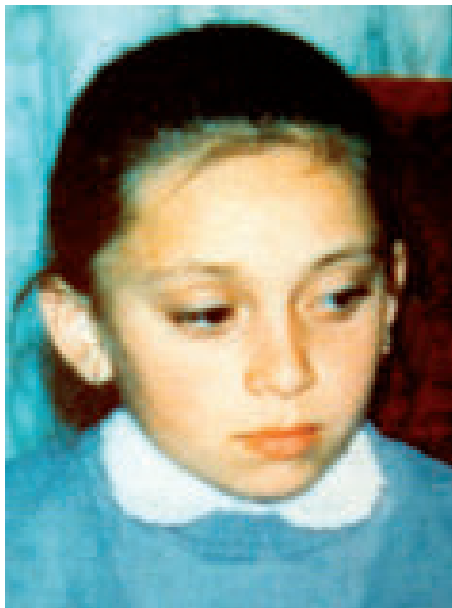
Ubijena granatom 22. novembra 1993, dok se sankala u blizini Kulturno-sportskog centra *Skenderija*, općina Centar Sarajevo. Granata je eksplodirala iza Centra i na dva dijela raznijela Arijanino tijelo. Ukopana je na mezarju Vilin-potok u Sarajevu.

Istom granatom, osim Arijane, velikosrpski agresor ubio je **Srđana Ratkovića** i **Dženanu Sudić**.

Arijanin crtež u vrtiću proglašen je najboljim crtežom svih vrtića Sarajeva. Voljela je crtanje i lutke, a najviše se igrala s mlađom sestrom.

(AIIZ, inv. br. 7-1392)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KAROVIĆ (Islam, Behija) SABINA
1979–1993.

Učenica Prve osnovne škole

Ubijena granatom 16. juna 1993. u dvorištu kuće, u Ulici Butmirskog bataljona 119, općina Ili-dža. Vraćala se kući iz džamije. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na ulici, a geler je pogodio Sabinu u desno uho. Ukopana je na mezarju Suhodol u Butmiru.

Istom granatom ubijeni su: Sabinin djed **Velija Vejzović** i komšinica **Amira Bozalija**, a Sabi-nina majka **Behija Karović** i komšinica **Ismeta Salihagić** su ranjene.

Sabina je voljela pisati pjesmice i čitati. Najviše se voljela igrati s prijateljicom Lejlom Rizvan. Bila je vrijedna djevojčica i voljela je pomagati mami u kućnim poslovima.

(AIIZ, inv. br. 7-1538)

KASAPOVIĆ (Ahmet, Hidajeta) ADNAN
1978–1993.

JMBG: 1004978172201

Učenik Mješovite srednje ugostiteljsko-turističke škole

Ubijen snajperom 24. oktobra 1993. u Ulici Adija Mulabegovića, općina Novi Grad Sarajevo. Taj dan bio je kod prijatelja na rođendanskoj proslavi. Vratio se kući i izašao da sačeka prijatelja. Stajao je u prolazu između zgrada, koji je bio zaklonjen dekom. Međutim, puhnuo je jak vjetar i pomaknuo deku, koja je služila kao zaštita od snajpera. U tom trenutku pogođen je snajperskim metkom u srce. Ukopan je na mezarju u Boljakovom Potoku u Sarajevu.

Adnan je najviše volio nogomet. Bio je kapiten svoje ekipe. Učestvovao je u turniru na Ali-pašinom Polju.

(AIIZ, inv. br. 7-1393)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KATICA (Lutvo, Sevda) FARUK
1975–1992.

JMBG: 1803975170038

Učenik Druge gimnazije

Ubijen metkom 21. jula 1992. u naselju Koševsko II, općina Centar Sarajevo. Ukopan na groblju Lav u Sarajevu.

Tada je ranjen i njegov daidžić **Rusmir Mušović**.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ranjen je Farukov amidža Meho i dva rođaka Vahidin i Omer.

Faruk je bio jako talentovan dječak. Volio je informatiku i pripremao se za takmičenje. Bio je odličan učenik.

(AllZ, inv. br. 7-1394)

KATOVIĆ (Hamed, Fehita) EDINA
1976–1993.

JMBG:1603976138643

Učenica Srednje mašinske tehničke škole

Ubijena granatom 8. jula 1993. u Bjelašničkoj ulici, općina Ilidža. Izašla je da prošeta. Velikoserpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na ulici. Pogođena je u vratnu arteriju. Ukopana je na mezarju Kovači u Hrasnici, Sarajevo.

Tri ispaljene granate ubile su sedam civila, od kojih, pored Edine, još jedno dijete: **Amira Isovića** (1983).

Edina je bila društvena i vesela djevojčica.

(AIIZ, inv. br. 7-1539)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KEKIĆ (Salko, Fatima) ELDIN
1981–1992.

JMBG: 0902981170141

Učenik Osnovne škole "Skender Kulenović"

Ubijen granatom 26. maja 1992. dok se igrao s prijateljima u parku u Ulici braće Ribar, općina Novo Sarajevo. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu. Istom granatom velikosrpski agresor ranio je još dvoje djece.

Eldinova majka Fatima, tri mjeseca nakon njegovog ubistva, ubijena je snajperom.

Eldin je trenirao nogomet i volio je muziku. Bio je društven i umiljat dječak.

(AIIZ, inv. br. 7-682)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KERIĆ (Meho, Sevda) NURKO
1981–1993.

JMBG: 0205981170122

Učenik Osnovne škole "Mehmedalija Mak Dizdar"

Nurko je doživio šok zbog jakog granatiranja i pucanja. Naglo se razbolio i prebačen je u bolnicu. Bio je priključen na aparate. Smrt je nastupila nakon sedam dana, 23. decembra 1993, zbog neadekvatnog liječenja i nedostatka lijekova. Ukopan je na groblju Stadion Koševo.

Pokazivao je interes za sve oblasti, posebno za vjeru. Volio je ići u džamiju. Omiljena igra bila mu je nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1395)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KERLA (Murat, Hatidža) AMIR
1981–1993.

JMBG: 2603981170087

Učenik Osnovne škole "Petar Kočić"

Ubijen snajperom 3. novembra 1993. na Brusuljama, općina Stari Grad Sarajevo. Metak ga je pogodio u glavu. Ukopan je na mezarju Bakije u Sarajevu.

Amir je bio društven dječak. Volio se igrati s prijateljima i jako je volio životinje. Dan prije smrti nabavio je dva zeca.

(AIIZ, inv. br. 7-630)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

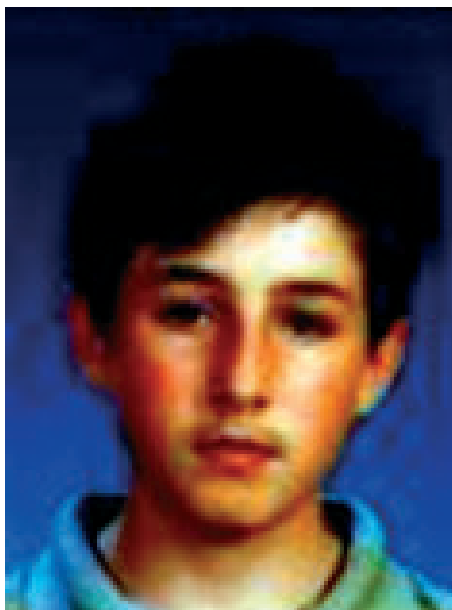
KLEMPIĆ (Mehmed, Šefika) SEJO
1975–1993.

JMBG: 2809975172172

Ubijen snajperom 7. marta 1993. na pisti Sarajevskog aerodroma, općina Novi Grad Sarajevo. Pogođen je u glavu i stomak. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu. Sejo je volio muziku i sport, posebno nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-748)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KIRLIĆ (Fejsal, Jasmina) AJDIN
1977–1993.

Učenik Druge gimnazije

Ubijen granatom 12. jula 1993. u Ulici Spasenije Cane Babovića (Hakije Turajlića 37), općina Novi Grad Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na ljude koji su stajali u redu za vodu. Među njima je bio i Ajdin, koji je pomagao starijim i iznemoglim. Jedan geler ga je usmrtio. Prije ubistva, Ajdin je donio vodu za svoju porodicu. Ukopan je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Istom granatom ubijeno je 14 civila, od kojih je i Ajdinov najbolji prijatelj **Ilham Jelovac** (1976), a 13 civila je ranjeno.

U maju 1992. u kući u Logavinoj ulici ubijen je Ajdinov djed Bajro Musić.

Ajdin je bio odličan učenik i pobjeđivao je na školskim takmičenjima. Aktivno se bavio skija-njem. Bio je član skijaškog kluba i imao je zapažene rezultate na dječijim takmičenjima. Svirao je gitaru.

(AIIZ, inv. br. 7-1396)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KLEPIĆ (Asim, Munta) MIRZA
1978–1992.

JMBG: 0611978172678

Učenik Osnovne škole "Grbavica II "

Teško ranjen granatom 9. novembra 1992, u Ulici španskih boraca 16, općina Novi Grad Sarajevo. Od teških povreda, smrt je nastupila 10. novembra 1992. Poslije ručka izašao je s prijateljima da se igra. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na šahtu iza ulaza stambene zgrade gdje su se djeca igrala. Geler je Mirzu pogodio u stomak. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Istom granatom ubijeno je, pored Mirze, još jedno dijete: **Alen Habul** (1986) te još dva civila. Mirza je volio muziku i crtanje. Takmičio se iz matematike. Najviše se volio igrati sa životinjama.

(AIIZ, inv. br. 7-577)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KLICO (Abdurahman, Bahrija) AMER
1974–1992.

JMBG: 1911974172190

Učenik Mješovite srednje saobraćajne škole

Ubijen granatom 2. maja 1992, dok je vozio auto u Ulici Semira Frašte, općina Novi Grad Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, čiji su geleri ubili Amera. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu.

Amer se bavio sportom. Volio je životinje i imao je psa s kojim se najviše igrao.

(AIIZ, inv. br. 7-1397)

KLJUČO (Mujaga, Asima) HARIS
1975–1992.

Učenik Mješovite srednje drvno-šumarske škole

Ubijen granatom 29. augusta 1992, ispred zgrade u Ulici VI proleterske brigade, općina Novo Sarajevo. Otišao je prijateljima pokazati bicikl koji je dobio, kada je velikosrpski agresor ispalio granatu. Geleri su pogodili Harisa u glavu i noge. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijen je Harisov zet Fikret Trto.

Haris je volio čitati. Započeo je pisati knjigu, koja je ostala nedovršena.

(AIIZ, inv. br. 7-800)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KOLDŽO (Abdulah, Zahida) MERISA **1977–1993.**

Učenica Srednje trgovačke škole

Ubijena granatom 13. jula 1993. u redu za vodu, u Bjelašničkoj ulici, Sokolović-Kolonija, općina Ilidža. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geler je pogodio Merisu u predio srca. Ukopana je na mezarju Kovači u Hrasnici, Sarajevo.

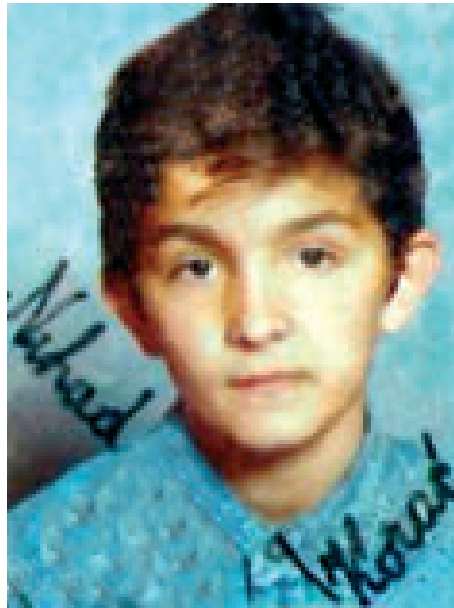
Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijeni su Merisine amidže Ramo i Azem Koldžo, daidža Zijad Suljić i tetić Fahrudin Ahmić.

Merisa je voljela muziku. Igrala je u folkloru. Učestvovala je na mnogim takmičenjima i dobila je dosta pohvala, ali je sve uništeno u zapaljenoj kući.

(AIIZ, inv. br. 7-1540)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KORAĆ (Omer, Suada) NIHAD
1977–1994.

JMBG: 2504977173510

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Ubijen 25. decembra 1994. od eksplozije plina u kući, u Ulici Smaje Šikala do br. 66, općina Novi Grad Sarajevo. Zbog stalnih prekida u snabdijevanju plinom Sarajeva u opsadi, te zbog improviziranih plinskih instalacija, pravljenih od tehnički neispravnih i neodgovarajućih materijala, često je dolazilo do nesreća uzrokovanih eksplozijom plina. Nihad je ukopan na mezarju na Alifakovcu u Sarajevu.

Njegov otac Omer teško je ranjen tokom agresije.

Nihad je volio crtanje i nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1398)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KORMAN (Mirsad, Zemina) EMINA **1992–1992.**

Smrt je nastupila 17. decembra 1992. u Klinici za dječije bolesti u općini Centar, Sarajevo, zbog nedostatka odgovarajuće terapije i nemogućnosti da se izmjesti u neki odgovarajući medicinski centar izvan Bosne i Hercegovine.

Ukopana je na mezarju Humka u Sarajevu.

Eminin otac Mirsad ubijen je 1994.

(AIIZ, inv. br. 7-645)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KOSOVAC (Sabahudin, Senada) SEMIR

1986–1992.

Teško ranjen granatom 23. augusta 1992. u kući, u Ulici Muhameda efendije Pandže 103, općina Novo Sarajevo. Smrt je nastupila nekoliko sati kasnije u Državnoj bolnici.

Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1399)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KOVAČEVIĆ (Ivo, Anđa) DANIJEL
1978–1994.

JMBG: 0512978172661

Učenik Mješovite srednje elektrotehničke škole

Dječak se 3. oktobra 1994. u stanu u Ulici Maka Dizdara, sadašnja Omera Hajama 1, općina Novi Grad Sarajevo, objesio. Ukopan je na groblju Sveti Josip.

Njegov otac Ivo ubijen je granatom 1993. Majka kaže da nikad nije prežalio smrt svog oca. Bio je osjećajan i druželjubiv dječak.

(AIIZ, inv. br. 7-1400)

KOVAČEVIĆ (Esad, Nazija) MIRZA
1979–1995.

JMBG: 0410979173516

Učenik Policijske akademije

Ubijen snajperom 31. marta 1995. u Ulici Ramića banja, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu.

Volio je životinje i druženje s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-660)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KOŽLJAK (Mustafa, Emina) ISMIR
1979–1993.

JMBG: 0103979170002

Učenik Osnovne škole "Nafija Sarajlić"

Ubijen granatom 19. marta 1993. u Ulici Zaima Šarca, općina Centar Sarajevo. Kada se vraćao kući s vode, velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na ulici i geler ga je pogodio u glavu. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Otac Mustafa ubijen je osam mjeseci prije Ismira. Ismir je rekao majci da će se on brinuti o njoj i da će izdržavati porodicu.

Volio je autiće, nogomet i muziku.

(AIIZ, inv. br. 7-1401)

KRASNIĆI (Hamdija, Ćamila) ALMIR
1981–1992.

JMBG: 2008981170103

Teško ranjen granatom 15. decembra 1992. u Ulici oslobodilaca Sarajeva, općina Novi Grad Sarajevo. Stajao je ispred zgrade s prijateljima. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala pored njih. Geleri su pogodili Almira u pluća. Smrt je nastupila nekoliko sati kasnije u bolnici Koševo.

Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ranjeno je šest civila.

Almir je bio odličan učenik. Omiljena igra mu je bila šah. Volio je slušati muziku.

(AIIZ, inv. br. 7-749)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KRUŠČICA (Tale, Fehma) ALMIR
1975–1993.

JMBG: 2109975170003

Učenik Mješovite srednje saobraćajne škole

Ubijen granatom 26. februara 1993. kod Doma policije, općina Centar Sarajevo. Ukopan je na mezarju na Vrbanjuši.

Tokom agresije, od bliže Almirove rodbine, ubijena je njegova tetka Sevda Brkan i daidžić.

Almir je trenirao karate. Pokazivao je interes za sve sportove. Bio je veoma komunikativan i omiljen.

(AIIZ, inv. br. 7-1402)

KRŽILO (Ferid, Amira) ADNAN
1982–1995.

JMBG: 1310982170012

Učenik Osnovne škole "Osman Nuri Hadžić"

Ubijen granatom 25. juna 1995, dok se igrao na Trgu djece Dobrinje br. 9, općina Novi Grad Sarajevo. Bio je s prijateljima i vozali su se biciklima. Došla je struja u naselje i neka djeca su otišla kućama, a neka su ostala napolju. Među njima i Adnan. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u njihovoj blizini ispred stambene zgrade u naselju Dobrinja III i Adnan je na licu mjesta ubijen. Ukopan je na mezarju na Alifakovcu u Sarajevu.

Istom granatom, osim Adnana, ubijen je i njegov prijatelj **Nihad Efica** (1979). Šestero djece je ranjeno.

Adnan je bio najbolji učenik u razredu. Volio je sport, čitanje i autiće.

(AIIZ, inv. br. 7-1403)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KUBUR (Mujo, Ferida) NERMIN
1982–1994.

JMBG: 0803982170112

Učenik Osnovne škole na Dobrinji

Ubijen snajperom 2. februara 1994. u bašči, Sedrenik 66, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1404)

KUČUK (Fahrudin, Nermina) AIDA**1986–1992.**

JMBG: 2012986175151

Ubijena granatom 3. maja 1992. u stanu, u Lenjinovoj ulici 68, općina Novo Sarajevo. Njena majka umrla je prilikom poroda i brigu o Aidi preuzeli su nana i djed, te tetak i tetka. Tog dana spavala je u sobi. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i jedan geler ju je pogodio u stomak. Ukošana je na mezarju Lubine džamije u Sarajevu.

Aida je bila nadarena za muziku i strani jezik. Voljela je slušati engleski jezik s kasete i zatim tečno i pravilno ponavljati. Voljela se igrati lutkama.

(AIIZ, inv. br. 7-1405)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KUHINJA (Izet, Bisera) NAMIK
1980–1993.

JMBG: 0910980170000

Učenik Osnovne škole „Džemaludin Čaušević“

Teško ranjen granatom 4. februara 1993, dok se igrao s prijateljem u Bosanskoj ulici, općina Novi Grad Sarajevo. Geler ga je pogodio u srce. Smrt je nastupila na putu do bolnice. Ukopan je na mezarju Vilin-potok.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i Namikovog prijatelja **Bakira Čustića** (1977). Osim Namika, Bakira i psa s kojim su se igrali, ubijena je i jedna prolaznica.

Tokom agresije ubijen je i Namikov djed Ramo Sabljica.

Namik je išao na razna školska takmičenja.

Sakupljao je markice, volio šah i autiće.

(AllZ, inv. br. 7-1406)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KUJUNDŽIĆ (Delveta) INDIRA
1986–1992.

JMBG: 0307986175014

Ubijena granatom 31. jula 1992. u Jukićevoj ulici 69, općina Centar Sarajevo. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Indira je s porodicom bila ispod stepenica u haustoru, gdje su se krili od granata koje su učestalo padale. Velikosrpski agresor ispalio je granatu koja je eksplodirala u podrumu zgrade, gdje se nalazilo više ljudi. Njom je ubijeno pet civila, od kojih, pored Indire, još jedno dijete - njen rođak **Rizvan Kujundžić** (1982), te Indirina majka **Delveta**, rodica **Hasija** i doktorica **Mirjana Maksimović**.

Indira je voljela sport, lutke i muziku. Učestvovala je na takmičenju Djeca pjevaju hitove „Vogošća 1991“.

(AIIZ, inv. br. 7-685)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KUJUNDŽIĆ (Muris, Enisa) RIZVAN
1982–1992.

JMBG: 2007982170062

Učenik Osnovne škole "Izet Šabić" i Osnovne muzičke škole

Ubijen granatom 31. jula 1992. u Jukićevoj ulici 69, općina Centar Sarajevo. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Rizvan se nalazio s porodicom ispod stepenica u haustoru, gdje su se krili od granata. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u podrumu zgrade, gdje se nalazilo više ljudi. Njom je ubijeno pet civila, od kojih, pored Rizvana, još jedno dijete - njegova rodica **Indira Kujundžić** (1986), te Indirina majka **Delveta**, njihova rodica **Hasija** i doktorica **Mirjana Maksimović**.

Rizvan je volio sport i muziku. Učestvovao je na takmičenjima iz matematike. Bio je odličan učenik i odličan matematičar. Sanjao je o tome da bude stomatolog. Govorio je majci da će, kada on postane stomatolog, ona imati najljepše zube.

(AIIZ, inv. br. 7-684)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KUKA (Avdo, Rabija) ELDINA
1976–1993.

JMBG: 2205976172221

Učenica Mješovite srednje tekstilne škole

Ubijena granatom 15. septembra 1993. u Ulici Adema Buće, općina Novi Grad Sarajevo. Šetala je s prijateljicom Jasminom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u njihovoj blizini, a geler je Eldinu pogodio u vrat.

Ukopana je na mezarju u Buča Potoku.

Tokom agresije ranjen je Eldinin rođak Nermin Tabaković.

Eldina je trenirala karate. Najviše se voljela družiti s prijateljicom Jasminom Tabaković.

(AIIZ, inv. br. 7-1407)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KUKULJAC (Hamed, Ferida) NELMIRA **1976–1993.**

Učenica Srednje mašinske tehničke škole

Ubijena metkom 30. jula 1993, dok je stajala u redu za vodu na rezervoaru Mojnilo, općina Novi Grad Sarajevo. Išla je po vodu s rodicom Hedijom Dautović i komšinicom Sanelom Dorović. Nasule su vodu i na povratku kući metak je Nelmiru pogodio u glavu.

Ukopana je na mezarju u Boljakovom Potoku u Sarajevu.

Nelmira je bila društvena djevojčica. Voljela je školu, igru gume, žmire.

(AIIZ, inv. br. 7-1408)

KULOGLIJA (Ibrahim, Esija) MIRZA
1984–1993.

JMBG: 0608984170031

Učenik Osnovne škole "Osman Nakaš"

Ubijen 6. jula 1993. Udario ga je transponter UN-a na Bulevaru Meše Selimovića, općina Novo Sarajevo. Ukopan je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Mirza je bio dijete u pravom smislu te riječi, neizmjereno osjećajan i uvijek spreman pomoći svojim prijateljima. Više od svega volio je igrati nogomet i baš ga je ta igra na neki način koštala života. Mama je, vraćajući se s posla, pozvala Mirzu i njegovog brata Mirsada, koji su ispred zgrade igrali nogomet s prijateljima, da dođu kući na ručak. Mirsad je otišao s mamom, a Mirza je ostao. Nedugo zatim neko od komšija pozvonio je na vrata i rekao: "Mirza je nastradao!"

Kratko je trajao njegov život, baš kao i njegovo uživanje u omiljenoj igri.

Od bliže Mirzine rodbine, u toku agresije ubijen mu je otac Ibrahim i amidža Avdo.

(AIIZ, inv. br. 7-1409)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KUNOVAC (Sulejman, Refija) ADNAN
1979–1992.

JMBG: 2609979131536

Ubijen granatom 8. septembra 1992. u Tetovskoj ulici 4, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu. Pomagao je komšiji u cijepanju drva kada je velikosrpski agresor ispalio granatu, kojom je ubijeno šest civila. Ubijeni su: Adnanova majka **Refija**, djed **Asim** i trojica komšija, ranjen je Adnanov brat **Mirza** i više civila.

Uz svog oca, Adnan je zavolio golubarstvo. Trenirao je nogomet, bio je golman.

(AIIZ, inv. br. 7-1410)

KUPUSOVIĆ (Akif, Munevera) EMIR
1980–1994.

JMBG: 1206980173896

Učenik Osnovne škole „Mustafa Lokvančić“

Ubijen granatom 14. januara 1994. u redu za vodu, u Ulici 6. april ispred Doma kulture u Hrasnici, općina Ilidža. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici.

Istom granatom, osim Emira, ubijena su još dva civila: **Mujo Bečković** i žena s nadimkom **Cana**, a ranjeno je više civila.

Emirov otac Akif, tokom agresije, ranjen je dva puta.

Emir je bio nadaren i radoznao dječak. Volio je rastavljati pa sastavljati stvari. Posebno je volio igrati nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1541)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KURTANOVIĆ (Sulejman, Sanija) MUHAMED **1983–1993.**

JMBG: 0406983170109

Učenik Osnovne škole "Edhem Mulabdić"

Ubijen granatom 26. aprila 1993. u dvorištu kuće, u Ulici nadlipe 7, općina Stari Grad Sarajevo. Muhamed je bio s ocem i bratom Mirnesom ispred kuće. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala pet-šest metara od njih. Muhamed je pogođen u glavu i predio srca. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Njegov brat **Mirnes** je ranjen.

Od Muhamedove bliže rodbine, tokom agresije, teško je ranjen amidža Numan Kurtanović.

Muhamed je volio sport, posebno košarku. Najviše se volio igrati s mlađim bratom Mirnesom.

(AIIZ, inv. br. 7-710)

KURTOVIĆ (Salko, Refika) MIRSAD
1976–1992.

JMBG: 1502976173510

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Ubijen granatom 8. oktobra 1992. u dvorištu kuće, u Ulici Sedrenik 141, općina Stari Grad Sarajevo. Mirsad je krenuo s rođakom do njegove kuće. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala nedaleko od njih. Mirsada je geler pogodio u srce. Ukopan je na mezarju na Grličića Brdu u Sarajevu.

Istom granatom, lakše i teže, ranjena su tri civila: Mirsador rođak **Almin Kurtović**, amidža **Sejdija Kurtović** i komšija **Pašo Barićevac**.

Mirsad je volio muziku i sport, posebno nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1411)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KURTOVIĆ (Hamdo, Hajrija) NERMINA
1976–1992.

JMBG: 2008976178511

Učenica Mješovite srednje elektrotehničke škole

Ubijena granatom 8. juna 1992. u podrumu kuće, u Ulici krka, općina Stari Grad Sarajevo. Igrala se karata s drugom djecom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu u bašču, a geleri su raznijeli vrata podruma i pogodili Nerminu u vrat. Ukopana je na mezarju na Toka-Džeki u Sarajevu.

Nermina je bila odlična učenica i voljela je učenje i crtanje. Vodila je dnevnik.

(AIIZ, inv. br. 7-705)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KURTOVIĆ (Adem, Mediha) ZLATA
1989–1992.

JMBG: 2109989175075

Ubijena granatom 1. juna 1992. u kući, u Jukićevoj ulici, općina Centar Sarajevo. Bili su cijeli dan u skloništu i došli su u kuću da ručaju. Velikosrpski agresor ispalio je tenkovsku granatu, koja je prošla kroz prozor i eksplodirala u dnevnom boravku.

Ubijena su četiri civila, od kojih, pored Zlate, i njena rodica **Amela Fočo** (1978), te Zlatina majka **Mediha** i Amelina majka **Rabija**. Ranjeni su Zlatin rođak **Amar Fočo**, tetak **Muhamed Fočo** i nana **Iza Džaferbegović**.

Zlata je ukopana na groblju Lav u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-687)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

KUSTURA (Esad, Jasmina) ADEL
1978–1994.

Učenik Mješovite srednje saobraćajne škole

Ubijen snajperom 30. augusta 1994. u tramvaju kod Srednje mašinske tehničke škole, općina Centar Sarajevo. Ukopan je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1412)

KVASINA (Vlado, Mare) MILICA
1986–1992

JMBG: 1112986198047

Teško ranjen granatom 3. juna 1992. u kući, u Prnjavorskoj ulici 65, općina Novi Grad Sarajevo. Milica se igrala ispred kuće. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geler ju je pogodio u stomak. Od teških povreda smrt je nastupila u bolnici 4. juna 1992. Ukopana je na groblju Lav.

Milica je voljela crtanje, lutke i igračke.

(AIIZ, inv. br. 7-1565)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

LAGUMDŽIJA (Eniz, Hajrija) EDIN
1976–1992.

Ubijen granatom 17. juna 1992. u dvorištu, Stupsko brdo 14, općina Ilidža. Igrao se s prijateljima. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, čiji su geleri pogodili Edina u noge i stomak. Ukoopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Edin je volio muziku i sport, posebno nogomet. Bio je vesele prirode. Iza njega nije ostalo mnogo stvari, jer je sve uništeno u agresiji.

(AIIZ, inv. br. 7-661)

LAGUMDŽIJA (Midhat, Zuma) SEAD
1976–1993.

JMBG: 0111976172651

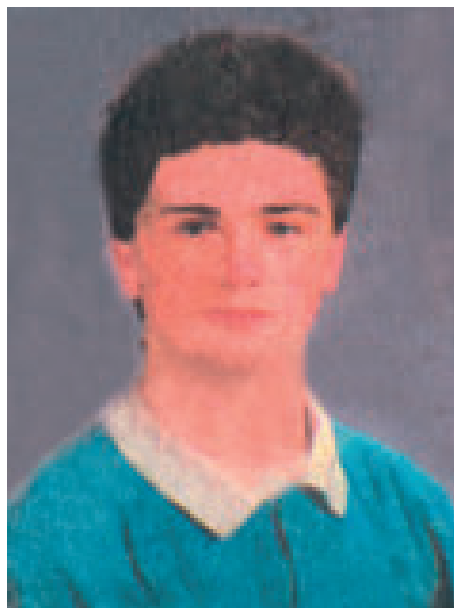
Učenik Željezničkog školskog centra

Ubijen snajperom 13. februara 1993. u Ulici Antuna Branka Šimića (današnja Azize Šaćirbegović), općina Novo Sarajevo. Ubijen dok je pokušavao spasiti ranjenog dječaka, svog imenjaka, Seada. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu.

Sead je trenirao karate i na jednom takmičenju osvojio je treće mjesto. Volio je igrati nogomet s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-1413)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

LAGUMDŽIJA (Mustafa, Azemina) SENAD **1975–1993.**

JMBG: 3003975173518

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Teško ranjen granatom 15. januara 1993. u redu za vodu ispred Sarajevske pivare, u Ulici Isovića sokak 23, općina Stari Grad Sarajevo. Od teških povreda, nastupila je smrt dan nakon ranjavanja - 16. januara 1993. Ukopan je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je osam civila, od kojih, pored Senada, još jedno dijete: **Aferditu Sadikaj** (1979). Svi ubijeni bili su Senadove komšije.

Senad je volio muziku i folklor. Bio je član kulturno-umjetničkog društva. Omiljena igra mu je bila stoni tenis s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-714)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

LEKOVIĆ (Esad, Zlatka) MIRSAĐ
1986–1993.

JMBG: 2512986170004

Ubijen granatom 24. januara 1993. u kućnom dvorištu, Slatinski put 32, općina Vogošća. Geler ga je pogodio u vrat. Ukopan je kod džamije na Kobiljoj Glavi, općina Vogošća.

Omiljene Mirsadove igre bile su nogomet i šah, a naročito je volio crtanje.

(AIIZ, inv. br. 7-580)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

LIČINA (Safet, Senija) IFETA
1988–1993.

JMBG: 2606988175008

Ubijena metkom 29. maja 1993. u dvorištu kuće, u Orlovačkoj ulici 220, općina Novo Sarajevo. Izašla je s majkom, jer je bio miran dan. Ifeta je odjednom pala. Majka je vidjela da je pogođena s leđa u srce. Komšija Nakib Šerifović odnio ju je na rukama u bolnicu, ali su ljekari ustanovili smrt. Ukopana je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Tokom agresije ubijeno je više Ifetinih bližih rođaka.

Ifeta je bila živahna djevojčica. Voljela je sport, naročito atletiku. Najviše se igrala lutkom celom.

(AIIZ, inv. br. 7-669)

LIGATA (Husnija, Nafija) KEMAL
1979–1992.

JMGB: 2105979174377

Učenik Osnovne škole "Mirsad Prnjavorac"

Teško ranjen snajperom 6. jula 1992. u Humskoj ulici 104, općina Novo Sarajevo.

Tog dana je izašao, držeći krišku hljeba u ruci. Dok je stajao i jeo, snajper ga je pogodio u desno oko. Smrt je nastupila na putu do bolnice. Ukopan je na groblju Lav.

Tokom agresije ranjeni su Kemalov otac i brat. Bratu su ostale trajne posljedice.

Kemal je volio pisati pjesme i priče. Volio je brodiće, druženje i rado je sklapao nova poznanstva.

Napisao je jednu pjesmi „Maloj Sarajki“.

Maloj Sarajki

Jedina moja dok kiša sitno rominja, udarajući u prozorska stakla, ja sjedim pored prozora dotjeravajući sebi tvoj lik, pokušavam da ti se javim.

Znam da je naše poznanstvo trajalo vrlo kratko ali pokušajmo da ga ipak na neki način održimo.

Uvijek ću se sjećati našeg prvog sastanka, tada su nam se pogledi sreli, srca snažno zakucala i ruže su za nas procvjetale.

I na kraju rado te se sjeća, mnogo voli i ljubi tvoj Kemo.

(AIIZ, inv. br. 7-1414)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

LINGO (Rasim, Sabiha) ZUHRA **1979–1992.**

JMBG: 0510979178520

Učenica Osnovne škole „Šejh Muhamed ef. Hadžijamaković“

Ubijena granatom 9. maja 1992. u Ulici kamenica 61h, općina Stari Grad Sarajevo. Igrala se sa sestrom reketa ispred kuće. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geler je Zuhru pogodio u srce. Ukopana je na mezarju Hitri Sulejman na Mahmutovcu u Sarajevu.

U agresiji je ranjen i Zuhrin otac Rasim.

Zuhra se najviše voljela igrati lutkama i sa svojom sestrom. Pokazivala je interes za crtanje. Iza nje je ostao spomenar s pjesmama.

(AIIZ, inv. br. 7-631)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

LOKVANČIĆ (Šefik, Harmina) DAMIR
1977–1992.

JMBG: 0307977171502

Teško ranjen granatom 1. augusta 1992. ispred zgrade, u Školskoj ulici 5, općina Ilidža. Izmješten je na Klinički centar u Split. Zbog nemogućnosti daljnjeg liječenja u Splitu, dječak je trebao biti premješten u SR Njemačku, grad Bad Wildungen. Međutim, usljed teških povreda smrt je nastupila 28. augusta 1992. u Splitu. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici.

(AIIZ, inv. br. 7-769)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

LOLIĆ (Šimun, Suada) ALEN
1977–1992.

JMBG: 0404977170013

Učenik Srednje ekonomske škole

Teško ranjen granatom 18. augusta 1992, dok se igrao u Nahorevskoj ulici, općina Centar Sarajevo. Od teških povreda, 19. augusta 1992. nastupila je smrt. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je četiri civila, od kojih, pored Alena, još jednog dječaka - **Emira Skrozu** (1980). Granata je eksplodirala na travnatoj površini pored kruške u Nahorevskoj ulici 76, gdje su civila u tom trenutku brali kruške.

(AIIZ, inv. br. 7-1415)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

LUČKIN (Salih, Đula) ADIN
1976–1992.

JMBG: 2508976171544

Završio Petu osnovnu školu

Ubijen granatom 28. decembra 1992. pored kuće, u Igmanskoj ulici 34, općina Ilidža. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici, Sarajevo.

Istom granatom, pored Adina, ranjen je njegov otac **Salih** i sestra **Adina**.

(AIIZ, inv. br. 7-1542)

LUKIĆ (Miroslav, Suzana) MARKO
1984–1995.

JMBG: 0609984170100

Učenik Katoličkog školskog centra

Ubijen granatom 26. jula 1995. na Mejtašu, općina Centar Sarajevo, dok se vraćao kući od bake. Sahranjen je na groblju Sveti Josip u Sarajevu.

Marko je 1992. izgubio oca Miroslava.

Bio je veoma aktivan u sportu i školskim aktivnostima, društven i temperamentan dječak.

(AIIZ, inv. br. 7-1695)

LJUMA (Elmija, Izeta) ĐULIJETA
1986–1993.

JMBG: 1110986175079

Ubijena granatom 19. januara 1993. u Humskoj ulici 399, općina Novo Sarajevo. Zajedno s bratom i majkom Đulijeta je sišla u podrum zbog jakog granatiranja. Majka je otišla na sprat da žednoj djeci donese vode. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geleri su pogodili Đulijetu u stomak, a njenog brata **Elvedina** (1988) u lice. Oboje su ubijeni.

Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijen je i Đulijetin stariji brat Jakup.

Voljela je crtanje, lutke i muziku. Najdraža pjesma joj je bila *Vojnik sreće* Dine Merlina.

(AIIZ, inv. br. 7-745)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

LJUMA (Elmija, Izeta) ELVEDIN
1988–1993.

JMBG: 2504988170084

Ubijen granatom 19. januara 1993. u Humskoj ulici 399, općina Novo Sarajevo. Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i njegovu stariju sestru **Đulijetu**. Zajedno sa sestrom i majkom sišao je u podrum, jer je bilo jako granatiranje. Majka je otišla na sprat da žednoj djeci donese vode. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geleri su pogodili Elvedina u lice, a njegovu sestru **Đulijetu** u stomak. Ubijeni su oboje.

Elvedin je ukopan na groblju Lav u Sarajevu.

U toku agresije ubijen je i njegov stariji brat Jakup.

(AIIZ, inv. br. 7-746)

MALEŠEVIĆ (Duško, Olgica) MIRJANA
1977–1993.

Učenica Gimnazije „Dobrinja“

Ubijena granatom 27. februara 1993. u Ulici omladinskih radnih brigada, općina Novi Grad Sarajevo. Krenula je s prijateljem Samirom Poljom (1976) do njihovog zajedničkog prijatelja. Došli su na pola puta i velikosrpski agresor ispalio je granatu. Mirjanu su geleri pogodili u srce i Samir joj je pokušavao pomoći. Velikosrpski agresor ispalio je i drugu granatu, čiji su geleri, ovaj put, pogodili **Samira**. Oboje su ubijeni. Mirjana je sahranjena na groblju Bare u Sarajevu.

Trenirala je rukomet u Ženskom rukometnom klubu „Novi Grad“. Bila je golman, a pored toga i odlična učenica.

(AIIZ, inv. br. 7-709)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MALINIĆ (Dragan, Stanojka) ŽELJKA
1976–1992.

JMBG: 1403976177194

Učenica Mješovite srednje ugostiteljsko-turističke škole

Ubijena granatom 1. oktobra 1992. u Prvomajskoj ulici 68, općina Novi Grad Sarajevo. Bila je s prijateljicama i sagnula se da zaveže pertle na patikama. U tom trenutku geler ju je pogodio u sljepoočnicu. Sahranjena je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je pet civila, od kojih, pored Željke, još jedno dijete: **Almiru Turković** (1984), a pet civila ranio.

Željka je bila povučena djevojčica. Nije voljela mnogo izlaziti. Voljela je učiti i čitati i bila je odlična učenica.

(AIIZ, inv. br. 7-1416)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MAMELEDŽIJA (Hamed, Hajrija) ADELA
1978–1992.

JMBG: 3008978179365

Učenica Osnovne škole "Izet Šabić"

Teško ranjena granatom 3. jula 1992, dok se igrala u Ulici novi rezervoar do br. 50, općina Vogošća. Tog dana djeca su izašla da beru trešnje. Adela se popela na drvo kako bi ubrala što sočnije plodove. Velikosrpski agresor ispalio je više navođenih granata. Ubijeno je sedam civila, od kojih, pored Adele, još dvoje djece: **Fikret Avdagić** (1975) i **Muamer Delalić** (1974). Kada je došla sanitetska ekipa, agresor je PAM-om po njima otvorio vatru, kako se ne bi mogli približiti žrtvama. Zahvaljujući hrabrosti medicinara, uspjeli su doći do ranjenih i izvući **Vahida Kormana** i Adelu. Adela je još bila živa, ali je na putu do bolnice nastupila smrt.

Ukopana je na mezarju Orlić u Sarajevu.

Izuzetno je lijepo crtala. Išla je na likovnu sekciju. Učestvovala je u raznim školskim aktivnostima. Voljela je muziku i igru sa svojim prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-1417)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MANDAL (Hamed, Nura) NERMIN
1977–1992.

JMBG: 1806977172185

Učenik Osnovne škole "Avdo Smajlović"

Ubijen granatom 18. septembra 1992. u kući, u Ulici Nazifa Hadžovića, općina Novi Grad Sarajevo. Otišao je do prijatelja da natoči vode. Počelo je granatiranje i sakrili su se u podrum. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na krov susjednog objekta. Geler je Nermina pogodio u srce. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Tom prilikom ranjeni su Nerminovi roditelji i sestra **Nisa**.

Nermin se volio družiti i pomagati starijim osobama. Hobbiji su mu bili nogomet i biciklizam.

(AIIZ, inv. br. 7-627)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MANDŽUKA (Esad, Fehima) EDIS
1984–1992.

Ubijen granatom 19. septembra 1992. u kući, u Šipskoj ulici 40, općina Centar Sarajevo. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i Edisovu majku **Fehimu** i ranio dva civila.

Edis je volio školu, sport i crtanje. Prvi razred završio je s odličnim uspjehom.

(AIIZ, inv. br. 7-587)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MASLO (Sejdalija, Emina) EMIR
1985–1993.

JMBG: 0701985170027

Učenik Osnovne škole „Zajko Delić“

Ubijen granatom 3. jula 1993. dok se igrao klikera s prijateljima u Lovćenskoj ulici, općina Novo Sarajevo. Emirov kliker otkotrljao se niz stepenice i on je otrčao po njega. Tada je velikosrpski agresor ispalio granatu, koja je eksplodirala u Emirovoj blizini. Geler ga je pogodio u glavu. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Istom granatom ranjen je još jedan civil.

Od bliže Emirove rodbine, u toku agresije, ubijena su mu dva tetka: Hamdo Imamović i Velija Krlić.

Emir je volio pisanje, čitanje i crtane filmove. Bio je veoma privržen majci.

(AIIZ, inv. br. 7-796)

MAŠIĆ (Meho, Munevera) JASENKA
1978–1993.

JMBG: 2409978177657

Učenica Srednje građevinske škole

Teško ranjena snajperom 14. novembra 1993. na ulici, općina Novi Grad Sarajevo. Krenula je s prijateljem Adnanom Ćorovićem po žice za gitaru. Snajper ju je pogodio u vrat. Smrt je nastupila šest dana nakon ranjavanja - 20. novembra 1993. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Dan prije njenog ranjavanja, umro joj je djed za kojeg je bila jako vezana.

Jasenka je voljela muziku i svirala gitaru. Voljela je crtati, a posebno je voljela lutku Alf, s kojom je i ukopana.

(AIIZ, inv. br. 7-1418)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MEHANIJA (Aljo, Mulija) ELVEDIN
1976–1993.

JMBG: 2805976171522

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Ubijen granatom 31. maja 1993. dok se igrao košarke u Ulici Alekse Vojovića Brke, općina Ili-dža. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na igralište i geler je Elvedina pogodio u plećku. Uko-pan je na mezarju Kovači u Hrasnici, Sarajevo.

Elvedinov otac Aljo i daidža Rasim Kadrić ubijeni su četiri mjeseca poslije Elvedinovog ubistva. Elvedin je bio omiljen u društvu. Volio je košarku, nogomet i klikere.

(AIIZ, inv. br. 7-1543)

MEHMEDAGIĆ (Avdo, Bahrija) AIDA
1976–1993

JMBG: 0303976175010

Učenica Srednje ekonomske škole

Ubijena granatom 19. marta 1993. u Ulici Omera Stupca 11, općina Centar Sarajevo. Stajala je ispred zgrade s prijateljicom, koja je došla do nje da se pomire, jer su se prethodni dan posvađale. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je udarila u obližnje drvo. Aida je čula zvuk ispaljene granate i potrčala prema ulazu, ali se vratila po prijateljicu. U tom trenutku, eksplodirala je granata i geler ju je pogodio u sljepoočnicu. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu. Njena prijateljica **Belma** je ranjena.

Aida je voljela crtanje, čitanje i muziku. Trenirala je ples.

(AIIZ, inv. br. 7-639)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MEKIĆ (Fikret, Munira) DAMIR
1988–1992.

JMBG: 0811988170001

Ubijen granatom 16. maja 1992. u kući, u Ulici Velešići 80, općina Centar Sarajevo. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Velikosrpski agresor ispalio je nekoliko granata i ubio je, pored Damira, i njegovu majku **Muniru**, zatim bebu **Amara Bibića** (1991), njegovu majku **Bibu Bibić**, **Dišiju Bibić** (Amarovu amidžinicu i Damirovu nanu) i rodicu **Fehmu Bibić**.

(AIIZ, inv. br. 7-680)

MEMIĆ (Hamed, Štefanija) SANELA
1982–1992.

JMBG: 1502982175142

Učenica Osnovne škole „Aleksa Šantić“

Ubijena granatom 8. augusta 1992, dok se igrala u Ulici Đorđa Andrejevića Kuma, općina Novi Grad Sarajevo. Bila je ispred zgrade s prijateljima i mlađom sestrom. Bio je miran dan. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala blizu djece. Sanela je pogođena u glavu. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom teško je povrijeđena Sanelina sestra **Eldina**, majka **Štefanija** i dva neidentifikovana prolaznika.

Sanela je bila dosta povučena i osjećajna djevojčica. Omiljene igračke bile su joj barbike i bicikl, koje je dobila na poklon dva mjeseca prije ubistva. Bila je veoma vezana za sestru i roditelje.

(AIIZ, inv. br. 7-1419)

MEMOVIĆ (Iso, Šefika) AMELA
1993–1993.

Ubijena 22. septembra 1993. trovanjem bojnim otrovima, općina Centar Sarajevo. Ukopana je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Napomena: Amela je bila zdrava djevojčica i primila je BSŽ vakcinu. Pri povratku kući, udisala je zrak zatrovan dimnim bombama, koje je velikosrpski agresor tada često ispaljivao. Kada je došla kući, nastale su komplikacije u vidu konvulzija i kasnije sepse. Dobila je i izliv krvi u mozak.

(AIIZ, inv. br. 7-1420)

MERAJIĆ (Hajrudin, Zifa) ADIS
1981–1992.

JMBG: 0211981170114

Učenik Osnovne škole "Aleksa Šantić"

Ubijen granatom 23. maja 1992. u kući, u Ulici Stupsko brdo do broja 14 b, općina Ilidža.

Bio je u hodniku s ocem i bratom. Velikosrpski agresor ispalio je tri granate, a jedna od njih je eksplodirala na bočnom zidu garaže preko puta njihove kuće. Geler je pogodio Adisa u stomak.

Istom granatom ubijen je i Adisov brat **Halil Merajić** (1977), a ranjeni su njegov otac **Hajrudin**, amidža **Mujo** i rođak **Asmir**. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Tokom agresije ubijen je i Adisov rođak Mujo Gušić.

Adis je volio muziku i sport. Najviše je volio provoditi vrijeme s bratom.

(AIIZ, inv. br. 7-726)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MERAJIĆ (Hajrudin, Zifa) HALIL
1977–1992.

Učenik Osnovne škole "Aleksa Šantić"

Ubijen granatom 23. maja 1992. u kući, u Ulici Stupsko brdo do broja 14 b, općina Ilidža. Bio je u hodniku s ocem i bratom. Velikosrpski agresor ispalio je tri granate, a jedna od njih je eksplodirala na bočnom zidu garaže preko puta njihove kuće. Geler je pogodio Halila u srce. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ubijen je i njegov brat **Adis Merajić** (1981), a ranjeni su Halilov otac **Hajrudin**, amidža **Mujo** i rođak **Asmir**.

Tokom agresije ubijen je i Halilov rođak Mujo Gušić.

Halil je volio muziku i sport. Želio je nakon osnovne škole upisati policijsku akademiju. Takmičio se na školskom nivou u nogometu i košarci. Bio je veoma privržen bratu, uvijek su se zajedno igrali i družili s drugom djecom.

(AIIZ, inv. br. 7-725)

MERDŽANIĆ (Midhat, Ajiša) NIVES
1985–1992.

JMBG: 3107985175039

Ubijena granatom 27. novembra 1992. u Ivanjskoj ulici, općina Novo Sarajevo. Igrala se s prijateljicama. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geler je Nives pogodio u glavu. Ukopana je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Istom granatom ranjeno je troje djece, od kojih i njena sestra **Ines**.

Nives je voljela crtati i igrati se loptom.

(AIIZ, inv. br. 7-605)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MEŠINOVIĆ (Kasim, Hankija) AMIR **1984–1993.**

JMBG: 3003984170076

Učenik Osnovne škole "Petar Kočić"

Ubijen granatom 30. januara 1993. na Sedreniku, općina Stari Grad Sarajevo.

Bio je kod rođaka ispred štale i gledao kako unose sijeno. Velikosrpski agresor ispalio je tri granate. Geleri su Amira pogodili u čelo. Ukopan je na mezarju Ravne Bakije u Sarajevu.

Istom granatom ranjen je njegov rođak **Zakir Parla**.

Amir je bio talentovan dječak. Volio je životinje. Omiljene igračke bili su mu autići, lopta i bicikl.

(AIIZ, inv. br. 7-690)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MIDŽIĆ (Izo, Danijela) IGOR
1975–1993

Teško ranjen granatom krajem jula 1993. na Igmanu, općina Hadžići. Smrt nastupila 2. augusta 1993. Sahranjen je na groblju Lav u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1698)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MILAS (Zvonimir, Stanka) VEDRAN

1979–1993.

JMBG: 0211979170018

Učenik Osnovne škole „Mehmed-beg Kapetanović Ljubušak“

Ubijen granatom 27. aprila 1993, dok se igrao s prijateljima u dvorištu kuće, u Jukićevoj ulici 132, općina Centar Sarajevo. Sahranjen na groblju Sveti Josip u Sarajevu. Velikosrpski agresor ispalio je dvije granate, koje su eksplodirale na parkingu pored oštećenih automobila.

Istom granatom, pored Vedrana, ubijeno je još dvoje djece: **Sakib Smajević** (1977) i **Amel Tarahija** (1979).

(AllZ, inv. br. 7-1421)

MILIĆ (Rifat, Suvada) SELMA
1978–1992.

JMBG: 0206978177228

Učenica Osnovne škole "Osman Nakaš"

Ubijena granatom 24. septembra 1992, u Kruševačkoj ulici, općina Novo Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na automobil Zastava 101, u kojem su se nalazila četiri civila. Vraćali su se iz bolnice iz posjete Selminom ranjenom bratu. Tom prilikom ubijeni su: Selma, Selmin otac **Rifat**, tetak **Ibrahim** i **Kemal Keketović** (1944), a majka **Suvada** teško je ranjena. Selma je ukopana na groblju Lav u Sarajevu.

Deset dana prije Selmine smrti teško je ranjen njen brat.

Selma je trenirala skijanje. Za vrijeme zimskog raspusta takmičila se u organizaciji Energoinvestovog doma pod nazivom „Srce za Crepoljsko“. Voljela je muziku, crtanje i čitanje. Bila je društvena djevojčica.

(AIIZ, inv. br. 7-1422)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MRAOVIĆ (Milorad, Ranka) SRĐAN
1979–1992.

JMBG: 2712979172211

Učenik Osnovne škole "Fatima Gunić"

Ubijen granatom 30. jula 1992. dok se igrao u parku u Ulici Blagoja Parovića, općina Novo Sarajevo. Srđan je izašao igrati košarku. U trenutku kada je ubacivao loptu u koš, velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u parku, i geleri su pogodili Srđana u srčanu aortu. Na licu mjesta je ubijen. Sahranjen je na groblju Lav u Sarajevu.

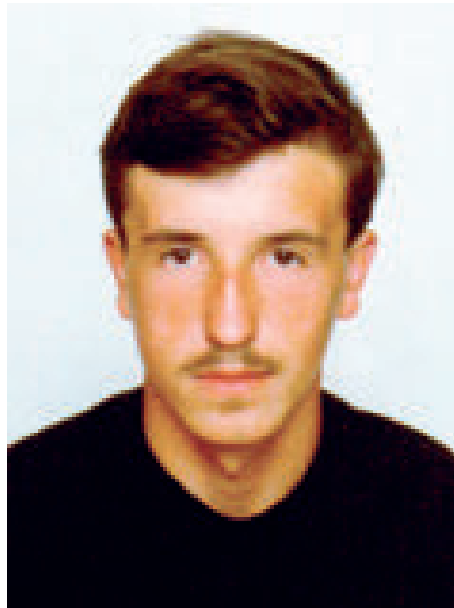
Istom granatom, pored Srđana, ubijena je i djevojčica **Munevera Ramović** (1975), a 19 civila, među kojima je bilo šestoro djece, teže su i lakše ranjeni.

Srđan je volio košarku. U slobodno vrijeme najviše je volio čitati školski list „Tempo“.

(AIIZ, inv. br. 7-1423)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MUČIĆ (Ferhan, Halima) MEVLUDIN
1975–1992.

JMBG: 1007975280029

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Ubijen granatom 7. jula 1992. u Đerdapskoj ulici, općina Ilidža. Izašao je pred kuću da udahne svjež zrak. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, kojom je Mevludin ubijen. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici, Sarajevo. Istom granatom ubijen je i komšija **Mesud Omerbegović**.

Mevludinov otac Ferhan, tokom agresije, ranjen je četiri puta. Nakon toga ga je velikosrpski agresor zarobio u Lukavici, gdje je ostao tri mjeseca u logoru na Kuli. Poslije je razmijenjen i prebačen u bolnicu. Ubrzo je nastupila smrt od batina i tortura zadobijenih u logoru.

Mevludin je volio nogomet. Poseban interes pokazivao je za vazduhoplovstvo. Želja mu je bila da upiše vazduhoplovnu školu u Mostaru.

(AIIZ, inv. br. 7-1544)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MUHAREMOVIĆ (Velija, Esma) ENES
1985–1992.

JMBG: 1911985170033

Ubijen granatom 20. septembra 1992. u dvorištu, na Trgu ZAVNOBiH-a, općina Novi Grad Sarajevo. Stanari su se okupili da čuju vijesti na radiju. Velikosrpski agresor ispalio je četiri granate. Enes je pogođen u glavu. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ubijeno je sedam civila, od kojih, pored Enesa, još dvoje djece: **Samir Ibrahimagić** (1983) i **Adnan Mušanović** (1977), a Enesov otac **Velija** i sestra **Mediha** su ranjeni.

Enes se bavio sportom. Volio je crtanje i muziku.

(AIIZ, inv. br. 7-600)

MUHIĆ (Reuf, Jasminka) ALMA
1981–1993.

JMBG: 2702981175079

Učenica Osnovne škole „Osman Nuri Hadžić“

Ubijena granatom 5. jula 1993, dok je s ocem stajala u redu za vodu u Ulici Nurije Pozderca 1, općina Novi Grad Sarajevo. Pogođena je u potiljak. Ukopana je na mezarju Budakovići u Sarajevu. Istom granatom velikosrpski agresor ranio je tri civila.

Tokom agresije ranjen je i Almin amidža Sejad Muhić.

Alma je voljela životinje, naročito konje. Sakupljala je slike i figure konja. Voljela je barbike i knjige. Takmičila se u općem znanju na školskom nivou i pobjeđivala. Vodila je svoj dnevnik.

(AIIZ, inv. br. 7-613)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MUHOVIĆ (Džafer, Fehima) SAMIR **1980–1993.**

JMBG: 0111980172194

Ubijen granatom 27. jula 1993, kada je krenuo po vodu u Ulicu Sulje Jahića, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ranio je njegovu majku **Fehimu**.

Samir je volio sport, posebno karate, džudo i nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-794)

MUJAGIĆ (Asim, Džemila) ABAZ
1978–1992.

JMBG: 0602978172180

Učenik Osnovne škole "Behaudin Selmanović"

Ubijen granatom 5. oktobra 1992, u Ulici Svetozara Kosorića 65, općina Novi Grad Sarajevo. Igrao se s prijateljima ispred kuće. Čuli su zvuk ispaljene granate i pokušali pobjeći, ali je granata eksplodirala tačno ispred njih. Geler je pogodio Abaza u prsa. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i Abazovog prijatelja **Fahru Džanku**, a **Aliju Mustafaja** teško ranio.

Abaz je volio bicikl, autiće i životinje, a naročito nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-722)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MUJAK (Enver, Fadila) SELMA
1981–1992.

JMBG: 2606981175126

Učenica Osnovne škole "Šejh Muhamed ef. Hadžijamaković"

Ubijena granatom 31. jula 1992. pred ulaznim vratima kuće u naselju Hrid-Jarčedoli, gdje je živjela, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopana je na mezarju Jarčedoli u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ranio je i Selminog oca **Envera**.

(AllZ, inv. br. 7-1424)

MUJALA (Selim, Šefika) ADIS
1984–1993.

JMBG: 2105984150052

Učenik Osnovne škole „Fatima Gunić“

Ubijen granatom 9. novembra 1993. u Osnovnoj školi „1. maj“, današnja „Fatima Gunić“, općina Novi Grad Sarajevo. Velikosrpski agresor je 30. maja 1992. zarobio Adisa, njegovu majku Šefiku i oca Selima i odveo ih u logor Rajlovac. Bili su zatočeni u hangarima. Razmijenjeni su 13. juna 1992.

Život je krenuo, koliko je to moguće u tim okolnostima, svojim tokom. Adis je išao u školu. Tog 9. novembra završio je s nastavom i izašao pred školu, kada je velikosrpski agresor ispalio granatu, koja je eksplodirala ispred učionice. Adisa je geler pogodio u glavu. Prebačen je u bolnicu, gdje su doktori ustanovili smrt. Otac ga je našao u mrtvačnici. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Istom granatom ubijena su i djeca u učionici, zajedno s učiteljicom Fatimom Gunić. Ubijeni su: **Adis Mujala** (6 godina), **Fedža Salkić** (9 godina) i **Vedad Mujkanović** (9 godina) te učiteljica **Fatima Gunić**. Adisov otac Selim ranjen je tokom agresije.

Adis je volio sport, knjige i slikovnice. Bio je odličan učenik.

(AIIZ, inv. br. 7-1425)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MUJEZIN (Velija, Razija) RIJALDA
1980–1993.

JMBG: 3011980178512

Učenica Osnovne škole "Saburina"

Ubijena snajperom 2. marta 1993. u Roginoj ulici, općina Stari Grad Sarajevo. Krenula je s majkom i njenom prijateljicom kući. Snajper je pucao sa Špicaste stijene. Rijalda je ubijena pogotkom u preponu i pluća. Snajperista je zatim gađao i njenu majku, koja je Rijaldu uzela u naručje. Majka je ranjena. Rijalda je ukopana na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Tokom agresije ubijena su dva Rijaldina rođaka Mustafa i Fikret Mujezin.

Rijalda je voljela knjige, muziku, crtanje, lutke. Bila je najbolja učenica u razredu i voljela je ići u džamiju. Znala je plesti, te je stalno plela džempere i druge odjevne predmete.

(AIIZ, inv. br. 7-701)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MUJEZINOVIĆ (Uzeir, Hajrija) HAMED
1981–1994.

JMBG: 1004981170031

Učenik Osnovne škole „Vladimir Nazor“

Smrt je nastupila 1. oktobra 1994. u Kliničkom centru Koševo, općina Centar Sarajevo, zbog nemogućnosti da mu se pruži odgovarajuća terapija ili izmještanje iz Sarajeva u neku drugu medicinsku ustanovu, gdje bi mu se mogla pružiti potrebna medicinska pomoć. Ukopan je na mezarju na Alifakovcu.

Hamed je volio crtanje, nogomet i muziku.

(AIIZ, inv. br. 7-1426)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MUJIĆ (Derviš, Zineta) ALEN
1975–1993.

JMBG: 0408975171328

Teško ranjen snajperom 13. februara 1993. u Kahrimana ulici, u Pazariću, općina Hadžići. Snajper ga je pogodio u sljepoočnicu. Smrt je nastupila šesti dan nakon ranjavanja 18. februara 1993. Ukopan je na džamijskom mezarju u Pazariću.

(AIIZ, inv. br. 7-1545)

MUJKANOVIĆ (Enver, Maida) LEJLA
1979–1992.

JMBG: 0503979177188

Učenica Osnovne škole "Osman Nuri Hadžić"

Teško ranjena granatom 8. septembra 1992, dok se s prijateljicama igrala u haustoru zgrade, u Ulici Klare Cetkin, općina Novi Grad Sarajevo. Geler ju je pogodio u glavu. Smrt je nastupila u bolnici Koševo, dva sata poslije ranjavanja. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Lejla je voljela crtanje, knjige i lutke. Takmičila se na školskom nivou u općem znanju.

(AIIZ, inv. br. 7-733)

MUJKANOVIĆ (Fahrudin, Dženana) VEDAD
1984–1993.

JMBG: 1003984170028

Učenik Osnovne škole "Fatima Gunić"

Ubijen granatom 9. novembra 1993. u Osnovnoj školi "Prvi maj", sadašnja „Fatima Gunić“, općina Novi Grad Sarajevo. Vedad je bio u učionici i nakon što mu je učiteljica ocijenila zadaću, sjeo je da prepíše pjesmu „Zlatna kantica“ s table. Pridizao se da bi mogao sve napisati. Velikosrpski agresor ispalio je granatu iz pravca Nedžarića, koja je eksplodirala ispred učionice. Geleri su Vedada pogodili u sljepoočnicu. Roditelji su ga našli mrtvog ispod klupe. Ukopan je na groblju Stadion Koševo, općina Centar Sarajevo.

Istom navođenom granatom ubijeno je, pored Vedada, još dvoje djece i njihova učiteljica: **Feđa Salkić** (6 godina) i **Adis Mujala** (9 godina) te učiteljica **Fatima Gunić**.

U agresiji na liniji ubijen je i Vedadov tetak Bakir Bukva, a amidža Hajrudin je ranjen.

Vedad je volio ljude i bio bi sretan ukoliko bi nekome mogao pomoći. Majka mu je bila ljekar i uvijek bi joj govorio da nekom pruži ljekarsku pomoć. U skloništu je uvijek dijelio slatkiše s prijateljima. Bio je izraziti matematičar. Volio je nogomet i bicikl, te se često vozio s bratom Adnanom i prijateljima. Zadnje jutro uzeo je bicikl od djeda i napravio zadnji krug po Ali-pašinom Polju. Iza Vedada je ostalo dosta crteža, sveski i pismenih radova.

(AllZ, inv. br. 7-1427)

MUJKIĆ (Muhamed, Zehra) ALMIR
1979–1994.

JMBG: 2708979172672

Učenik Srednje trgovačke škole

Ubijen granatom 11. decembra 1994. na povratku iz škole u Ulici Ivana Krndelja 8, općina Novo Sarajevo. Ukopan je na mezarju na Alifakovcu u Sarajevu.

Almir je trenirao nogomet. Učestvovao je na takmičenjima i turnirima.

(AIIZ, inv. br. 7-1428)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MUJOHODŽIĆ (Haljilj, Rukija) HARIS **1979–1992.**

JMBG: 1105979173512

Učenik Osnovne škole „Edhem Mulabdić“

Ubijen raketom 10. decembra 1992. u Ulici Hrvatin 33, općina Stari Grad Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je raketu iz VBR-a, koja je eksplodirala ispred porodične kuće Švrakića. Ubijen je Haris i njegov otac **Haljilj**. Haris je ukopan na mezarju džamije Pod takišom u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1429)

 • ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MULAHMETOVIĆ (Omer, Zahida) KEMAL
1976–1993.

JMBG: 1107976172178

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Teško ranjen granatom 1. juna 1993. na Dobrinji, općina Novi Grad Sarajevo. Smrt je nastupila 5. juna 1993. Ukopan je na mezarju Lubine džamije na Vratniku u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je 13 civila, od kojih najveći broj djece. Povodom bajramskih blagdana u naselju Dobrinja, 1. juna 1993, održavao se turnir u malom nogometu. Tokom nogometne utakmice velikosrpski agresor ispalio je dvije navođene granate na djecu koja su se igrala i pratila turnir. Ubijeni su: **Adnan Mirvić** (1975), **Danijel Šolaja** (1981), **Adel Selmanović** (1979), **Marko Žižić** (1982) i **Kemal Mulahmetović** (1976), a ranjen je veći broj djece.

Omer Mulahmetović, Kemalov otac, ranjen je snajperom dok je vozio bicikl.

Kemal se bavio sportom, trenirao je nogomet. Volio je muziku i jako je lijepo pjevao sevda-linke. Bio je omiljen u društvu. Učestvovao je na mnogim nogometnim turnirima. Često se igrao dedinim alatom.

(AIIZ, inv. br. 7-635)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MULAOSMANOVIĆ (Atif, Jasmina) ADNAN **1981–1993.**

JMBG: 0712981170156

Učenik Osnovne škole "Hasan Kaimija"

Ubijen 28. maja 1993. kada ga je, u saobraćajnoj nesreći, udario auto dok je vozio bicikl u Prvomajskoj ulici, općina Novi Grad Sarajevo. Počelo je granatiranje i vozač auta je žurio da se skloni od granata. Adnan je ukopan na mezarju Vilin-potok u Sarajevu.

Adnanov dedo Hamdija ubijen je snajperom u svom stanu. Otac Atif je četiri puta ranjavan na Jevrejskom groblju. Adnanov brat Jasmin i amidža Asim teško su ranjeni u toku agresije.

Adnan je volio sport, čitanje, muziku i crtanje.

(AIIZ, inv. br. 7-712)

MULAOSMANOVIĆ (Ahmet, Zineta) ELVIR
1977–1992.

JMBG: 2808977793429

Učenik Osnovne škole "Umihana Čuvidina"

Ubijen metkom 1. septembra 1992. ispred skloništa u Ulici Safeta Zajke, općina Novi Grad Sarajevo. Bio je s majkom, ocem, starijim i mlađim bratom u skloništu. Elvir je sa starijim bratom iz radoznalosti izašao iz skloništa, a majka i otac nisu ni primijetili da su vani. Napolju ga je pogodio metak u grudni koš. Ukopan je na mezarju u Boljakovom Potoku u Sarajevu.

U agresiji je ubijeno i ranjeno nekoliko Elvirovih bližih rođaka. Ranjavan je i njegov otac Ahmet.

Elvir je volio sport, crtanje i igru sa životinjama. Rekao je bratu da će, kada poraste, imati svoju farmu. Iza sebe je ostavio spomenar.

(AIIZ, inv. br. 7-625)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MULAVDIĆ (Bajro, Zineta) AMELA
1984–1992.

JMBG: 2408984175007

Učenica Osnovne škole „Avdo Smajlović“

Ubijena granatom 17. juna 1992. u dvorištu kuće, u Ulici Adema Buće, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopana je na groblju Žiž u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1430)

MUMINOVIĆ (Nedžad, Jasminka) ARMIN
1975–1992.

JMBG: 1609975173532

Učenik Mješovite srednje tekstilne škole

Ubijen granatom 18. maja 1992. u naselju Mahmutovac, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1431)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MURATOVIĆ (Esad, Bahra) EDIS 1990–1993.

JMBG: 2109990170028

Teško ranjen snajperom 24. jula 1993. u kući, u Ulici 21. maja br. 362, općina Novi Grad Sarajevo. Operisan je, ali je zbog teških povreda, 27. jula 1993. nastupila smrt. Ukopan je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Istim metkom lakše je ranjena i Edisova majka **Bahra Muratović**.

Edis je bio veoma privržen ocu.

(AIIZ, inv. br. 7-659)

MURATOVIĆ (Ibrahim, Meliha) ESMA**1985–1992.**

JMBG: 0510985179156

Ubijena granatom 23. augusta 1992. u redu za vodu u Ulici halači, općina Stari Grad Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na asfaltnoj površini u Ulici halači gdje su civili čekali u redu za vodu. Ubijeno je osam civila. Ubijeni su, pored Esme, njena majka **Meliha**, tetke **Mahira** i **Almasa, Mahir Ferhatović** (1974) i još tri civila. Ukopana je na mezarju džamije Potok u Sarajevu.

Bila je maštovita djevojčica. Voljela je čitati bajke i igrati se lutkama. Sakupljala je salvete.

(AIIZ, inv. br. 7-1432)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MUSA (Nedžad, Nezira) FERIK **1992–1992.**

Teško ranjen granatom 23. augusta 1992. u kući, u Ticinoj ulici 31, općina Stari Grad Sarajevo. Smrt je nastupila isti dan, nekoliko sati nakon ranjavanja, u bolnici na Koševu. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-742)

MUSIĆ (Mujo, Ismeta) NEVZETA
1976–1992.

JMBG: 2202976136534

Učenica Srednje trgovačke škole

Teško ranjena granatom 19. jula 1992. u Ulici Milanka Vitomira 2, općina Novi Grad. Bilo je potpisano primirje. Igrala se ispred zgrade sa sestrom i drugom djecom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je na licu mjesta ubila Nevzetinu sestru **Izetu** (1964), a Nevzetu teško ranila. Od teških povreda, smrt je nastupila 25. jula. Nevzeta je ukopana na groblju Lav u Sarajevu.

Tom granatom ranjen je veći broj djece.

Nevzeta je voljela strane jezike i sport. Učestvovala je na školskom takmičenju iz matematike i stranog jezika. Omiljena igra bila joj je odbojka s prijateljicama.

(AIIZ, inv. br. 7-1433)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MUSIĆ (Idriz, Enisa) NURUDIN
1978–1995.

JMBG: 1110978174357

Učenik Gazi Husrev-begove medrese u Sarajevu

Teško ranjen granatom 23. jula 1995. u dvorištu, u Ulici Adema Buće, općina Novi Grad Sarajevo. Igrao se s prijateljima ispred kuće. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je bila zadnja granata ispaljena na Buča Potok. Geleri su Nurudina pogodili u glavu. Smrt je nastupila u Državnoj bolnici nekoliko sati nakon ranjavanja. Ukopan je na mezarju na Alifakovcu u Sarajevu.

Istom granatom ranjeno je šest civila.

Nurudin je trenirao džudo. Učestvovao je klupski na takmičenju u džudu.

(AIIZ, inv. br. 7-591)

MUŠANOVIĆ (Suljo, Šemsa) ADNAN
1977–1992

JMBG: 2302977171508

Učenik Treće osnovne škole

Ubijen granatom 20. septembra 1992, dok se igrao na Trgu ZAVNOBiH-a 10, općina Novi Grad Sarajevo. Adnan je bio s prijateljima ispred zgrade. Velikosrpski agresor ispalio je četiri granate i geleri su pogodili Adnana u prsa. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ubijeno je šest civila, od kojih, pored Adnana, još dvoje djece: **Enes Muharemović** (1985) i **Samir Ibrahimagić** (1983). Istog dana ubijen i Adnanov otac Suljo Mušanović. Suljo je bio u kombiju kojim je prevozio ranjenu djecu u bolnicu. Velikosrpski agresor iz PAM-a je pucao na kombi, pri čemu je Adnanov otac ubijen.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijen je Adnanov amidžić Dževad Mušanović.

Adnan je trenirao nogomet u Fudbalskom klubu „Igman“, a zatim u Fudbalskom klubu „Sarajevo“. Išao je na mnoge turnire i takmičenja.

(AIIZ, inv. br. 7-1434)

MUŠANOVIĆ (Mujo, Samiha) AMRA
1978–1992.

JMBG: 0102978177201

Učenica Osnovne škole "Behaudin Selmanović"

Ubijena granatom 1. augusta 1992. u redu za vodu na Briješću, Novi Grad Sarajevo. Išla je po vodu i otac joj je krenuo pomoći. Velikosrpski agresor ispalio je tri granate, koje su eksplodirale u Amrinjoj blizini. Geleri su je pogodili po cijelom tijelu i na licu mjesta je ubijena. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijeni su Amrin daidža Nurko Hadžović i rođak Ibro Mušanović.

Amra je bila odlična učenica. Voljela je knjige, vjeronauku, lutke. Takmičila se iz vjeronauke i bosanskog jezika na školskom nivou.

(AIIZ, inv. br. 7-665)

MUTAPČIĆ (Ibrahim, Fahrija) MIRELA
1979–1992.

JMBG: 2604979138644

Učenica Osnovne škole „Hasan Veletovac“, Višegrad

Ubijena granatom 30. novembra 1992. u dvorištu kuće, u Omladinskoj ulici u Pazariću, općina Hadžići. Igrala se sa sestrom Minelom i rodicom Adnelom Hodžić. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala pored kuće. **Minela i Adnela** su ranjene, a Mirela ubijena. Ukopana je na mezarju džamije Kahriman u Pazariću, Sarajevo.

Od bliže rodbine, tokom agresije, na Otesu je ubijen Mirelin amidža Ćazim Mutapčić i rođak Almir Pribišić.

Mirela je bila odlična učenica. Voljela je crtanje i muziku.

(AIIZ, inv. br. 7-1546)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

MUTAPČIĆ (Sabrija, Dika) MIRZA **1984–1993.**

JMBG: 1011984133656

Učenik Pete osnovne škole

Ubijen granatom 19. jula 1993. na Hrasničkoj cesti u Sokolović-Koloniji, općina Ilidža.

Ujutro je ustao i klanjao rani sabah. Kasnije je izašao napolje da se vozi s prijateljem na biciklu. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na ulici i geler je Mirzu pogodio u glavu. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici.

Mirza je volio društvo. Posebno je volio igrati nogomet s prijateljima. Omiljene igračke bili su mu autići.

(AIIZ, inv. br. 7-666)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

NESLAN (Husein, Zlata) ELDAR
1980–1993.

JMBG:2303980172198

Učenik Osnovne škole „Fatima Gunić“

Ubijen granatom 4. aprila 1993, dok se s prijateljima igrao u Olimpijskoj ulici, općina Novi Grad Sarajevo. Geler ga je pogodio u predio malog mozga. Ukopan je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je još jedno dijete - **Alena Redžepovića** (1978), a teže i lakše ranio oko osmero djece, među kojima i Eldarovog brata **Eldina**, koji je zbog zadobivenih povreda ostao 60 % invalid.

Eldar je volio slušati muziku, sakupljati značke i crtati. Pokazivao je interes za klavir. Najviše se volio igrati s bratom.

(AIIZ, inv. br. 7-1435)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

NEVESINJAC (Šefik, Zila) MUSTAFA
1979–1993.

JMBG: 0709979171306

Učenik Osnovne škole „Hilmi ef. Šarić“, Hadžići

Teško ranjen granatom 17. jula 1993, dok se igrao u Ulici bratstva i jedinstva 16, Tarčin, općina Hadžići. Zbog teškog ranjavanja smrt je nastupila 2. augusta 1993. Ukopan je na mezarju Tarčin, općina Hadžići.

Istom granatom ubijeno je, pored Mustafe, još dvoje djece: **Adnan Aleta** (1979) i **Sanela Horman** (1981), te Adnanova majka **Almasa Aleta**, Sanelin otac **Omer Horman**, komšije **Tanja Šiniković** i **Mujo Svraka**, a Adnanov otac **Ifet Aleta** ostao je bez noge.

Mustafa je najviše volio sport, posebno nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1547)

NIKŠIĆ (Muzafer, Sabina) AZRA
1977–1993.

JMBG: 2801977176506

Učenica Prve gimnazije

Ubijena granatom 12. jula 1993. u Ulici mudželeći veliki, općina Stari Grad Sarajevo. Tog dana Azra je imala slobodan čas, te je s prijateljicom otišla do parfimerije kako bi bratu kupila poklon za rođendan. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na asfaltnom pločniku ispred parfimerije na Baščaršiji i odmah ubila Azru i njenu prijateljicu **Aidu Zubaču** (1977) te još jednog neidentifikovanog civila.

Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Azra je radila u Crvenom krstu Stari Grad. Bila je odlična učenica. Voljela je čitati, te bi se, uz svijeću, do kasno u noć zadržavala uz knjigu. Tečno je govorila engleski i poznavala njemački i francuski jezik.

(AIIZ, inv. br. 7-632)

NIŠIĆ (Murat, Rahima) ELMEDIN
1980–1993.

Učenik Druge osnovne škole

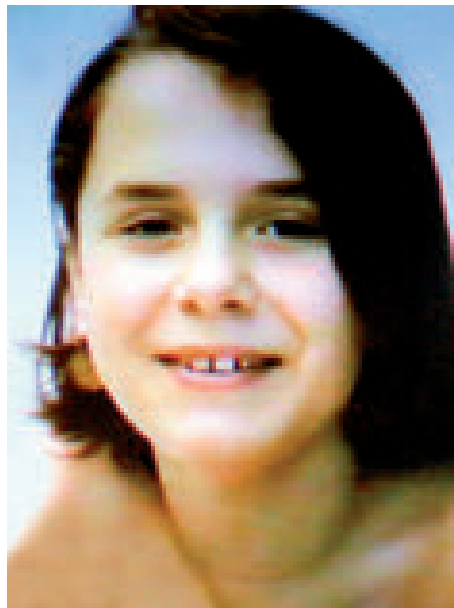
Ubijen nitroglicerinskim metkom 28. oktobra 1993, na staroj cesti koja je vodila prema Igmanu, općina Ilidža. Našao je metak i stavio ga u džep. Tada je metak eksplodirao i nanio mu teške tjelesne povrede, od kojih je nastupila smrt. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici.

Istim metkom ranjen je Elmedinov rođak **Adis Tinjak**, koji se igrao s njim.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijen je njegov daidža Šefik Tinjak.

Elmedin je volio nogomet i životinje.

(AIIZ, inv. br. 7-1548)

**NOGO (Kasim, Jasmina) AMRA
1977–1993.**

JMBG: 1504977177652

Učenica Srednje medicinske škole

Teško ranjena granatom u stanu, u Velešićima općina Novo Sarajevo. Od teških povreda, smrt je nastupila tri dana nakon ranjavanja, 3. marta 1993. Amra je ukopana na groblju Lav u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1436)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

NUHANOVIĆ (Munib, Šefika) EMIR **1979–1993.**

Učenik Osnovne škole "Skender Kulenović"

Teško ranjen snajperom 14. januara 1993. dok je išao po vodu, ispred zgrade u Ulici Dobrinjske bolnice 17, općina Novi Grad Sarajevo. Smrt je nastupila na putu do bolnice, sat vremena poslije ranjavanja. Ukopan je na pomoćnom stadionu Zetra.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijen je Emirov tečić Ćamil Mališević.

Emir je volio nogomet i pjesmu *Vojnik sreće* Dine Merlina.

(AIIZ, inv. br. 7-1467)

NUHANOVIĆ (Smail, Ifeta) SEHIDA
1991–1994.

JMBG: 1206991798413

Ubijena granatom 17. novembra 1994. u dvorištu kuće, u Partizanskoj ulici 18, općina Ilidža. Izašla je pred kuću da se igra. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je pala ispred kuće, i geleri su raznijeli Sehidino tijelo.

Ukopana je na mezarju Kovači u Hrasnici.

Istom granatom teško je ranjen dječak **Sanel Zorlija** (1986), kojem je u bolnici nastupila smrt.

U agresiji je ranjena Sehidina sestra Ismira.

Sehida je najviše voljela svog mačka, s kojim se uvijek igrala.

(AIIZ, inv. br. 7-688)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

OBHOĐAŠ (Omer, Mevla) ISMET **1986–1993.**

JMBG: 2706986170097

Ubijen granatom 12. juna 1993, dok se s bratom igrao u kućnom dvorištu, u Ulici 21. maj, općina Novi Grad Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u dvorištu kuće. Geler je pogodio Ismeta u vrat. Ukopan je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Ismet je bio jako pametan dječak. Volio je nogomet, crtanje, pisanje i druženje, a najviše se volio igrati s bratom.

(AIIZ, inv. br. 7-1437)

**OMERAGIĆ (Mujo, Nezira) MERISA
1989–1992.**

Ubijena granatom 6. novembra 1992. u Ulici 21. maj ispred kuće na broju 356, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1438)

OMEROVIĆ (Šaban, Sabaheta) NERMINA
1982–1994.

JMBG: 3110982175012

Učenica Osnovne škole "Šejh Muhamed ef. Hadžijamaković"

Ubijena snajperom 8. novembra 1994. u stanu, u Ulici Koste Hermana 9, općina Centar Sarajeva. Spremala se da ide u školu. Sa zgrade Metalke, s Grbavice, snajper ju je pogodio u glavu. Ukopana je u haremu Miščine džamije u Sarajevu.

Nermina je učestvovala na takmičenjima iz matematike, bila je uvijek među prvima. Voljela je rukomet i igru s prijateljicama.

Ostali su njeni crteži, ali su tokom selidbe i deložiranja uništeni.

(AIIZ, inv. br. 7-566)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ORUČ (Našid, Jasmina) MIRZA
1991–1993.

JMBG: 0908991170121

Ubijen granatom 25. januara 1993. u kući, Donji kartal 38, općina Centar Sarajevo. S terase je posmatrao drugu djecu koja su se igrala. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i detonacija je na licu mjesta ubila Mirzu. Ukopan je na mezarju Budakovići u Sarajevu.

Istom granatom povrijeđeno je još troje djece od četiri, pet i šest godina.

Od bliže rodbine godinu dana poslije ubijen je Elvir Garibović, Mirzin daidža.

Mirza se najviše igrao s kanisterom i stalno ga je nosio. Posebno je volio jesti grah.

(AIIZ, inv. br. 7-1439)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ORUČ (Nusret, Fehrija) NERMIN **1986–1993.**

JMBG: 2612986170041

Teško ranjen granatom 20. marta 1993. u dvorištu kuće, u Bjelašničkoj ulici 230, općina Ilidža. Prebačen je u Mostar, a potom u Split na daljnje liječenje, međutim, smrt je nastupila 31. marta 1993. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici.

Istom granatom ranjena je Nerminova majka **Fehrija**, rođak **Semir** i komšija **Avdo Gibona**. Nermin je bio veseo i društven dječak. Volio je sport i crtanje.

(AIIZ, inv. br. 7-1549)

OSADČIJ (Anton, Marija) MARIO
1975–1992.

Učenik Mješovite srednje ugostiteljsko-turističke škole

Ubijen 14. septembra 1992. u naselju Dobrinja 5, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Od bliže rodbine ubijen je njegov brat Dragan Osadčij.

Mario je volio muziku i sport. Bio je društven dječak, a najviše se volio družiti i izlaziti sa svojim bratom.

(AIIZ, inv. br. 7-1689)

OSMANKOVIĆ (Adil, Munira) MELISA
1983–1992.

JMBG: 0308983175001

Učenica Osnovne škole „Mehmed-beg Kapetanović Ljubušak“

Teško ranjena snagperom 26. maja 1992, u Ulici Hasana Brkića, općina Centar Sarajevo. Isti dan nastupila je smrt u bolnici na Koševu.

Bilo je jako granatiranje i otac ju je odveo prijatelju dok se granatiranje malo ne umiri. Melisa se igrala s drugom djecom. Iznenada ju je kroz prozor haustora pogodio metak u rame. Ukošana je na groblju Lav u Sarajevu.

Bila je odlična učenica. Voljela je crtanje, čitanje, muziku i lutke.

(AIIZ, inv. br. 7-663)

PAJEVIĆ (Adem, Suada) AMINA
1984–1995.

JMBG: 2408984175066

Učenica Osnovne škole „Silvije Strahimir Kranjčević“

Ubijena granatom 25. juna 1995, dok se igrala u dvorištu, u Dženetića čikmi 10, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopana je na mezarju na Alifakovcu u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je, pored Amine, još dvoje djece: **Ljiljanu Janjić** (1983) i **Sidbelu Zimić** (1986), a ranio troje djece.

Amina je sakupljala salvete. Voljela je ples i lutke.

(AIIZ, inv. br. 7-588)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PAJIĆ (Refik, Emina) VILDAN
1980–1993.

JMBG: 0307980172196

Učenik Osnovne škole "Fatima Gunić"

Ubijen granatom 20. februara 1993, dok se igrao na snijegu ispred zgrade, u Olimpijskoj ulici 44, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Vildan je bio odličan učenik, a posebno dobar matematičar. Volio je zimske sportove, pa je sa šest godina naučio skijati. Od igračaka najviše je volio lego kocke i satima bi slagao dvorce i vojnike. Iako dijete, uvijek je volio pomagati drugima, pa je često pravio paketiće za djecu iz Doma „Ljubica Ivezić“. Kada je počela opsada grada, djeci koja su pobjegla sa svojim porodicama iz zapaljene zgrade u Olimpijskom selu poklonio je po neku svoju igračku. Često je pitao kako srpski zločinci mogu bacati granate na naselje i ubijati ljude na ulicama i u stanovima.

(AIIZ, inv. br. 7-718)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PANJETA (Rašid, Fatima) DŽENID
1978–1992.

JMBG: 1607978171546

Učenik Osnovne škole "Mehmed-beg Kapetanović Ljubušak"

Ubijen granatom 17. decembra 1992. u kući, u Humskoj ulici 154, općina Novo Sarajevo. Igrao se s rođakom Kenanom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i ubijeni su i Dženid i **Kenan**. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Dženid je volio sport, posebno košarku. Išao je na takmičenje na školskom nivou.

(AIIZ, inv. br. 7-717)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PANJETA (Vejsil, Suvada) KENAN
1979–1992.

JMBG: 3006979174356

Učenik Osnovne škole "Zahid Baručija"

Ubijen granatom 17. decembra 1992. u Humskoj ulici 154, općina Novo Sarajevo. Igrao se u kući s rođakom Dženidom Panjetom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na kuću, a geleri su ubili i Kenana i **Dženida**.

Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Kenan je trenirao džudo, a volio je i nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-731)

PARLA (Kemal, Fata) MIRZA
1983–1993.

JMBG: 1009983170022

Učenik Osnovne škole „Saburina“

Ubijen granatom 24. oktobra 1993. u Ulici Sedrenik, općina Stari Grad Sarajevo. Igrao se u bašči sa sestrom Aminom, majkom i ocem. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred kuće. Geleri su Mirzu pogodili u stomak.

Ukopan je na mezarju Lubine džamije u Sarajevu. Istom granatom ranjen je i Mirzin otac **Kemal**.

Tokom agresije ubijen je i Mirzin amidža Džemal, rodica Amela je ranjena, kao i još nekoliko članova bliže i uže rodbine.

Mirza je bio miljenik učitelja, veoma inteligentan i snalažljiv dječak. Volio je nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1440)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PAVLOVIĆ (Miroslav, Milanka) RENATA
1976–1993.

JMBG: 2011976177656

Učenica Srednje mašinske tehničke škole

Ubijena granatom 30. januara 1993, dok je s majkom išla po vodu u Ulici Milana Preloga 23, općina Novo Sarajevo. Sahranjena je na groblju Sveti Josip u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i njenu majku **Milanku**.

Milanka je tada teško ranjena, a smrt je nastupila sljedećeg dana (31. januara 1993).

Renata je bila odlična učenica, voljela je igru s prijateljicama i barbike.

(AIIZ, inv. br. 7-1441)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PECAR (Omer, Sena) AZRA
1986–1992.

JMBG:1402986175010

Ubijena metkom 14. juna 1992. na Jevrejskom groblju, općina Novo Sarajevo.

Tog dana srpski zločinci Miro Ždrale i Veselin Vlahović Batko došli su u porodičnu kuću Pecara u Trebevičkoj ulici 46. Naredili su porodici da izađe i uputi se prema Jevrejskom groblju. Kada su došli na raskršće između Ohridske i Trebevičke ulice, naredili su im da trče prema Kasindolskoj ulici. Nakon toga su uslijedili rafali iz raznog vatrenog oružja. Istovremeno je na njih otvorena i vatra iz kasarne „Bosut“. Tom prilikom ubijeni su: **Diša Pecar**, starica od 70 godina, i desetogodišnja **Azra Pecar**, koja je pogođena direktno u glavu.

Azru je amidža ukopao u bašči ispred njihove kuće na Grbavici. Tijelo je naknadno ekshumirano i ukopano na groblju Bare u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-670)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PECIKOZA (Zehrudin, Mirsada) SANELA
1979–1993.

Učenica Osnovne škole „Mehmedalija Mak Dizdar“

Ubijena snajperom 29. marta 1993. na putu između Mojmila i Dobrinje, općina Novi Grad Sarajevo. Bila je s tetkom i daidžinicom kada ju je ubio snajperski metak. Ukopana je na mezarju u Hrasnici.

Sanela je trenirala karate i učestvovala u sportskim takmičenjima na školskom nivou. Voljela je slušati duhovnu muziku.

(AIIZ, inv. br. 7-1442)

PEKEZ (Stevo, Ajša) TINA
1981–1992.

JMBG: 1905981175022

Učenica Osnovne škole "Čengić-Vila I"

Ubijena granatom 1. septembra 1992. ispred zgrade u Ulici Miljenka Cvitkovića 34, općina Novo Sarajevo. Tog dana Tina je bila s prijateljicama. Velikosrpski agresor ispalio je tri granate. Geleri su Tinu pogodili u stomak. Prijateljica **Marijana** izgubila je oko.

Tina je ukopana na groblju Lav u Sarajevu.

Tokom agresije ubijen je i njen tetak Sead Ćutuk.

Voljela je plivanje, skijanje i prekrasno je crtala. Učestvovala je na takmičenjima literarnih radova i osvajala nagrade. Takmičila se i u skijanju.

(AIIZ, inv. br. 7-1443)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PEKMEZOVIĆ (Mevludin, Naza) NEDIM
1981–1992.

JMBG: 2306981170171

Učenik Osnovne škole "Isak Samokovlija"

Ubijen snajperom 21. decembra 1992. u Ulici Isaka Samokovlije, općina Novo Sarajevo. Igrao se s prijateljima kada ga je pogodio snajper. Ukopan je na mezarju Paje u Sarajevu.

Nedim je bio odličan učenik. Takmičio se u općem znanju na školskom nivou. Volio je autiče i nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-736)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PERIJA (Ivan, Silvija) RADE
1985–1994.

JMBG: 1712985302131

Ubijen granatom 7. septembra 1994. dok se igrao ispred zgrade u naselju Dobrinja, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na groblju Bare u Sarajevu.

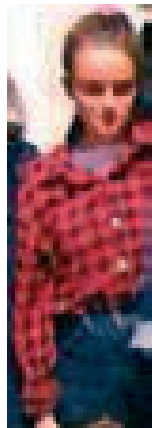
Istom granatom velikosrpski agresor teško je ranio Radetovog brata **Darija**.

Tokom agresije ranjen je Radetov otac Ivan, koji je ostao bez oka.

Rade je bio veseo dječak. Komšije su ga zvale Baja Slavonac, jer je rođen u Slavonskom Brodu.

(AIIZ, inv. br. 7-1444)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PERIŠIĆ (Bogdan, Slava) SLADANA
1975–1992.

JMBG: 1202975177187

Učenica Srednje frizerske škole

Ubijena granatom 13. jula 1992. na ulici u Nedžarićima, općina Novi Grad Sarajevo.

Sladana je sa sestrom, momkom i još nekoliko prijatelja krenula do PTT inženjeringa, gdje su bili vojnici UN-a. Tražili su slatkiše. Velikosrpski agresor ispalio je više granata. Sladana je pogođena u pluća. Istom granatom ubijen je i njen momak **Elmir Kurtović** (1973), koji ju je pokušao zaštititi. Njena sestra **Dragana** je povrijeđena i izgubila je oko, a osmero djece je ranjeno.

Sladana je ukopana na groblju Lav u Sarajevu.

Bila je frizerka i radila je u frizerskom salonu „Madona“. Tokom agresije rado je besplatno šišala svoje komšije.

(AllZ, inv. br. 7-1445)

PERUĆICA (Mihailo, Edita) ANJA
1978–1993.

JMBG: 2808978177659

Učenica Osnovne škole "Malta"

Ubijena granatom 27. februara 1993, u Ulici Omera Maslića, općina Novo Sarajevo. Otišla je do prijateljice da joj ponese kasete. Vraćale su se zajedno i išle trotoarom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i Anja je pogođena gelerima. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu. Istom granatom ranjen je veći broj djece.

Anja se aktivno bavila folklorom u Kulturno-umjetničkom društvu „Lola“. S folklorom je učestvovala na mnogim takmičenjima. Omiljena igračka bio joj je medo. Vodila je dnevnik.

(AIIZ, inv. br. 7-1446)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PERVIZ (Esad, Emina) AIDA **1985–1992.**

JMBG: 2406985175083

Teško ranjena tromblonskom granatom 19. decembra 1992. u Ulici Franje Kluza, općina Novi Grad Sarajevo. Igrala se s prijateljicama ispred zgrade kada je velikosrpski agresor ispalio granatu. Geler je pogodio Aidu u glavu. Smrt je nastupila 21. decembra 1992. Ukopana je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Tokom agresije, kada je napadano naselje Sokolje 1992, ranjen je Aidin brat Edin Perviz. Voljela se igrati barbika s prijateljicama. Bila je jako društvena djevojčica.

(AllZ, inv. br. 7-1447)

PINJO (Asim, Rukija) DAMIR
1980–1992.

JMBG: 1612980172677

Učenik Osnovne škole "Hrasno"

Ubijen granatom 7. novembra 1992. dok se igrao na parkingu na Trgu heroja, općina Novo Sarajevo. Ukopan je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1448)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PLAKALO (Ševket, Hajra) MERSAL
1975–1992.

JMBG: 1810975179358

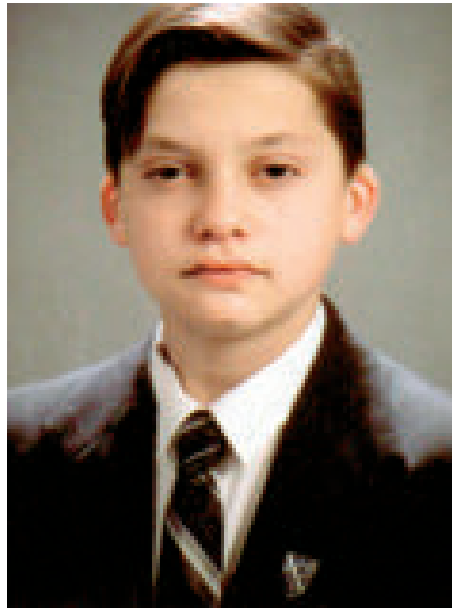
Ubijen granatom 31. jula 1992. na Kobiljoj Glavi, općina Vogošća. Počelo je jako granatiranje. Mersal se sakrio u jednu kuću, na koju je u tom trenutku velikosrpski agresor ispalio granatu. Pogodilo ga je više gelera. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ubijeno je još šest njegovih prijatelja.

Od bliže Mersalove rodbine, u toku agresije, ranjen je njegov otac, brat, djed i još mnogo rodbine.

Bio je društven i vrijedan dječak. Volio je sport, posebno plivanje i nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-715)

 ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PLISKA (Hamid, Lejla) SENAD
1979–1993.

JMBG: 0611979173546

Učenik Osnovne škole "Mula Mustafa Bašeskija"

Ubijen granatom 26. juna 1993. u dvorištu, u Bakarevića ulici 5, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju Bakareva. Djeca su se okupila da se igraju i druže. Velikosrpski agresor je na njih ispalio granatu, kojom je ubijeno sedam civila, od kojih šestero djece: **Sanjin Rustenpašić** (1988), **Sinanudin Šećerović** (1975), **Belma Zijadić** (1982), **Nihada Čatić** (1977), **Almir Poturić** (1978), **Senad Pliska** (1979) i punoljetna **Velida Muftić** (1971).

Senad je završio Muzičku školu „Mladen Pozajić“, odsjek klavir. Osobitu sklonost imao je i za likovnu umjetnost. Tri sedmice prije ubistva, 4. juna 1993, dobio je poziv Bečkog konzervatorija da pristupi prijemnom ispitu iz klavira. Nastupao je više puta na koncertima klase profesorice Senke Kulenović i profesorice Đurđice Martinović. Istakao se kao vrlo nadaren učenik. Posljednji put nastupao je 19. aprila 1993. Bio je to zajednički klavirski koncert sa sestrama Harisom i Enisom u Domu Armije. Volio je voziti bicikl. Na dan kada je ubijen, vozio je bicikl s prijateljicom Belmom, te su oboje stali da se odmore i porazgovaraju s prijateljima. U tom trenutku agresor je ispalio granatu na skupinu djece.

Volio je praviti figure od papira.

(AIIZ, inv. br. 7-618)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

PLOČIĆ (Ramiz, Rabija) MIRELA
1983–1994.

JMBG: 0810983175041

Ubijena snajperom 11. augusta 1994. u Ulici Hasana Kikića 10, općina Centar Sarajevo. Ispred zgrade je pričala i igrala se s prijateljicama. Snajper ju je pogodio u glavu. Ukopana je na mezarju Budakovići u Sarajevu.

Prijateljice koje su bile s njom doživjele su šok.

Tokom agresije, 1992, ubijen je i Mirelin daidža Šaban Peljto.

Mirela se aktivno bavila baletom. U stanu, iz kojeg su protjerani, ostala joj je lutka ćela, koja joj je najviše nedostajala.

(AIIZ, inv. br. 7-629)

PLOSKIĆ (Safet, Jelena) JASMIN**1986–1992.**

JMBG: 0804986170040

Ubijen granatom 18. septembra 1992. u dvorištu zgrade u Ulici ruževik, općina Ilidža. Igrao se u autu s bratom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u njihovoj blizini, i geleri su pogodili Jasmina. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici.

Istom granatom teško je ranjena Jasminova majka **Jelena Ploskić**.

Jasmin se najviše volio igrati autića s mlađim bratom.

(AIIZ, inv. br. 7-770)

POLUTAK (Hilmo, Jasminka) ELMA
1984–1993.

JMBG: 2207984175028

Učenica Osnovne škole „Vladimir Valter Perić“

Ubijena granatom 14. maja 1993. u dvorištu kuće, Ulica borak 21, općina Centar Sarajevo. Krenula je da se igra na ploči ispod kuće. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i Elmu je pogodilo više gelera. Ukopana je na mezarju na Soukbunaru u Sarajevu.

Istom granatom ubijen je i njen komšija **Semir Hoti** (1981).

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijen je Elmin rođak Fadil Polutak.

Elmin hobi bio je crtanje. Najviše je voljela crtati kraljice. Omiljene igračke bile su joj lutke. Voljela je plesati.

Iza nje je ostao crtež na kojoj je njena kraljica.

(AIIZ, inv. br. 7-586)

POLJO (Meho, Fatima) SAMIR**1976–1993.**

JMBG: 0810976172177

Učenik Treće gimnazije

Ubijen granatom 27. februara 1993. u Ulici omladinskih radnih brigada, općina Novi Grad Sarajevo. Poslije nastave je zajedno s prijateljicom Mirjanom Malašević (1977) krenuo do zajedničkog im prijatelja. Došli su na pola puta i velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na pločniku blizu škole. **Mirjana** je ubijena prvom granatom i Samir joj je pokušavao pomoći, ali je velikosrpski agresor ispalio i drugu granatu, kojom je Samir ubijen. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Samir je bio društven dječak. Volio je igrati nogomet, čitati, slušati muziku i crtati. Bio je odličan učenik.

(AIIZ, inv. br. 7-597)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

POPOVAC (Enver, Fatima) ADNAN
1988–1994.

JMBG: 0805988170044

Teško ranjen snajperom 2. septembra 1994, pored Bunice u Hrasnici, općina Ilidža. Bilo je potpisano primirje i Adnan je izašao napolje da kupi slatkiše. Snajperski metak pogodio ga je direktno u oko. Smrt je nastupila u bolnici u Hrasnici isti dan. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijen je Adnanov djed.

(AIIZ, inv. br. 7-766)

POTURIĆ (Bego, Rahima) ALMIR
1978–1993.

JMBG: 1004978173518

Učenik Osnovne škole „Edhem Mulabdić“

Ubijen granatom 26. juna 1993. dok se igrao u Bakarevića ulici 5, općina Stari Grad Sarajevo. Tog dana okupao se, ručao i izašao s prijateljima. Ispred zgrade su igrali šah. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, kojom je ubijeno sedam civila, od kojih šestero djece: **Sanjin Rustenpašić** (1988), **Sinanudin Šećerović** (1975), **Belma Zijadić** (1982), **Nihada Čatić** (1977), **Almir Poturić** (1978), **Senad Pliska** (1979) i punoljetna **Velida Muftić** (1971). Almir je ukopan na mezarju Bakareva u Sarajevu.

Njegov otac Bego ubijen je u agresiji.

Almir je volio sport, muziku, trenirao je nogomet i svirao gitaru. Išao je na takmičenja na školskom nivou.

(AIIZ, inv. br. 7-1449)

PRAŠEVIĆ (Jusuf, Nusreta) ADMIR
1979–1992.

JMBG: 2503979172205

Učenik Osnovne škole "Behaudin Selmanović"

Ubijen granatom 8. juna 1992. u dvorištu, u Ulici Ibrahima Periza u naselju Sokolje, općina Novi Grad Sarajevo. Bio je s majkom ispred kuće kada je velikosrpski agresor ispalio granatu. Ukopan je na mezarju Podhrastovi u Sarajevu.

Istom granatom teško je ranjena i Admirova majka **Nusreta**.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijen mu je amidžić, a drugi je ranjen. Otac Jusuf više puta je ranjavan, kao i amidža i amidžinica.

Admir je bio talentovan za mnoge stvari, posebno za matematiku. Volio je igrati nogomet i praviti motorice sa strujom.

(AIIZ, inv. br. 7-678)

PRGUDA (Jasmin, Hedija) JASMINA
1986–1992.

Ubijena granatom 20. maja 1992. u dvorištu, u Ulici Emila Zole 7, općina Novi Grad Sarajevo. Bila je ispred haustora. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala 50 metara od Jasmine i geler ju je pogodio u srce. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Tokom agresije ubijen je Jasminin daidža Ahmet Liković.

Voljela je crtati. Najviše se voljela igrati gume s prijateljicama.

(AIIZ, inv. br. 7-634)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PRIBIŠIĆ (Asim, Kimeta) MIRZA
1979–1993.

JMBG: 2607979172191

Učenik Osnovne škole „Avdo Smajlović“

Ubijen granatom 9. oktobra 1993. u dvorištu, u Ulici Franje Rezača 13, općina Novi Grad Sarajevo. Izašao je iz kuće i krenuo za majkom napolje. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geler je pogodio Mirzu u potiljak. Ukopan je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Volio je crtanje i sport, posebno nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-598)

PROHA (Ismet, Izeta) ENIS
1978–1993.

JMBG: 1606978172260

Učenik Osnovne škole "Džemaludin Čaušević"

Ubijen sijačem smrti 31. jula 1993. na aerodromskoj pisti, općina Ilidža. Krenuo je s bratom da posjete teško bolesnog oca koji je bio kod sestre u Butmiru. Na putu su gađani sijačem smrti. Brat **Dino** je pokušao tijelom zaštititi mlađeg brata Enisa, ali nije uspio. Dino je tada teško ranjen. Enis je pogođen u glavu. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Enisov bliži rođak Adnan Ibrahimagić ubijen je na Markalama.

Enis je svirao gitaru i išao je u Novi Sad na takmičenje. Volio je nogomet. Pisao je priče.

(AIIZ, inv. br. 7-590)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

PUŠKIĆ (Muhamed, Amira) AMAR **1984–1992.**

JMBG: 2010984170079

Učenik Osnovne škole „Saburina“

Ubijen granatom 25. augusta 1992. na ulazu u sklonište, općina Stari Grad Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu ispred zgrade, a geleri su pogodili Amara u vrat. Ukopan je na mezarju Vrbanjuša u Sarajevu.

Istom granatom ranjen je veći broj civila.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijen je Amarov amidža Safet Puškić.

Amar je pokazivao interes za sve. Bio je društven i veseo dječak.

(AIIZ, inv. br. 7-802)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

RADELJAŠ (Zahid, Hajra) EMIR
1977–1993.

JMBG: 1111977172187

Ubijen granatom 3. marta 1993. u redu za vodu kod Geodetskog zavoda, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Tada je velikosrpski agresor ranio veći broj civila.

Emir je volio muziku, svirao je harmoniku, išao na folklor. Takmičio se u tenisu na školskom nivou.

(AIIZ, inv. br. 7-1450)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

RAHMAN (Nazif, Nazifa) JASNA
1975–1992.

JMBG: 1810975136545

Učenica Srednje mašinske tehničke škole

Ubijena granatom 7. septembra 1992, dok je spavala, u Ulici 29. novembar, općina Ilidža. Ukopana je na mezarju Kovači u Hrasnici, Sarajevo.

Istom granatom ubijena je i Jasnina sestra **Samira Rahman** (1978).

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijena su dva Jasnina amidžića: Arif Rahman, koji je zarobljen i ubijen u srpskom logoru u Foči, i Nedim Rahman.

(AIIZ, inv. br. 7-1551)

RAHMAN (Nazif, Nazifa) SAMIRA
1978–1992.

JMBG: 0606978136538

Ubijena granatom 7. septembra 1992, dok je spavala, u Ulici 29. novembar, općina Ilidža. Ukopana je na mezarju Kovači u Hrasnici, Sarajevo.

Istom granatom ubijena je i Samirina sestra **Jasna** (1975).

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijena su dva Samirina amidžića: Arif Rahman, koji je zarobljen i ubijen u srpskom logoru u Foči, i Nedim Rahman.

Samira je bila odlična učenica i pokazivala je interes za mnoge oblasti. Najviše je voljela biti sa sestrom Jasnom.

(AIIZ, inv. br. 7-1552)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

RAMIĆ (Vehbija, Behija) ADISA
1978–1992.

JMBG: 2505978177699

Učenica Osnovne škole „Grbavica II“

Ubijena snajperom 5. jula 1992. dok se igrala u Ulici Zmaja od Bosne, općina Novo Sarajevo. Pogođena je u vrat. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Omiljene Adisine igračke bile su barbike. Voljela se igrati s bratom Adisom i prijateljicama.

(AllZ, inv. br. 7-1451)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

RAMIĆ (Ermin, Mevlida) ELVIN
1988–1994.

JMBG: 2210988170013

Ubijen 24. augusta 1994. u Ulici Džemala Bijedića, općina Novi Grad Sarajevo. Igrao se s prijateljem ispred zgrade. Naišao je ukrajinski transporter koji je veoma brzo vozio. Pokušao je izbjeći dječaka, skrenuo je i udario u uličnu rasvjetu. Bandera je pala na Elvina. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Od bliže Elvinove rodbine, u toku agresije, ubijen je djed Bećo Vajzović, ranjeni nana Nefisa i amidža Elmedin.

Elvin je imao talent za muziku. Volio je pjevati i svirao je harmoniku. Volio je crtane filmove i autiće. Rado je davao svoje igračke drugoj djeci.

(AIIZ, inv. br. 7-798)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

RAMOVIĆ (Bećir, Nura) MUNEVERA **1975–1992.**

Učenica Mješovite srednje saobraćajne škole

Ubijena granatom 30. jula 1992. u Ulici Blagoja Parovića, općina Novo Sarajevo. Geler granate ju je pogodio u glavu. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je dječaka **Srđana Mraovića** (1979), a 19 civila, od kojih šestero djece, ranio.

Munevera se bavila sportom. Najviše se voljela igrati domina i Čovječe, ne ljuti se.

(AIIZ, inv. br. 7-1452)

RAONIĆ (Ibro, Almasa) DŽENAN
1977–1995.

Učenik Željezničkog školskog centra

Teško ranjen granatom 22. juna 1995. u Geteovoj ulici 12, općina Novi Grad Sarajevo, dok je igrao je šah s prijateljima. Smrt je nastupila nekoliko sati kasnije u Državnoj bolnici Sarajevo. Ukopan je na groblju Bare u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je **Almedinu Burek** (1993–1995), ranio **Bekriju Šetkića**, punoljetnu osobu s kojim je Dženan igrao šah, **Elvira Kavazovića** i **Mehu Gazdića**.

Dženanov otac **Ibro** tokom agresije ostao je 50% invalid.

Dženan je volio šah i nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1453)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

RATKOVIĆ (Dobroslav, Nada) SRĐAN
1981–1993.

JMBG: 1212981170122

Učenik Osnovne škole „Vladimir Perić Valter“

Teško ranjen granatom 22. novembra 1993. dok se sankao u blizini Kulturno-sportskog centra *Skenderija*, općina Centar Sarajevo. Ukopan je na groblju Sveti Josip u Sarajevu. Bio je miran dan i Srđan je izašao s bratom Zdravkom i drugom djecom na sankanje. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na travnatoj površini iza Kulturno-sportskog centra *Skenderija*. Oba brata su ranjena, ali je Srđanu od teških povreda nastupila smrt nekoliko sati kasnije.

Istom granatom ubijeno je još jedno dijete - **Arijana Karović** (1984) te **Dženana Sudić**.

Srđan je bio odličan učenik i veoma radoznao dječak. Volio je nogomet i autiće.

(AIIZ, inv. br. 7-593)

RAŽANICA (Izet, Jasmina) IRFAN
1978–1992.

JMBG: 0310978172171

Učenik Osnovne škole "Osman Nakaš"

Ubijen granatom 15. novembra 1992. u dvorištu, u Ulici Klare Cetkin, općina Novi Grad Sarajeva. Irfan je bio ispred ulaza, pomagao je ocu i majci da unesu drva. Stigao je hljeb i uskoro se mnogo ljudi okupilo na jednom mjestu. Irfan je otišao u kuću, a velikosrpski agresor je počeo ispaljivati navođene granate. Irfan je istrčao da pomogne ocu da završe posao oko drva i da se sklone. Geler jedne granate ga je pogodio u sljepoočnicu. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Istom granatom ranjeni su Irfanov brat **Jasmin**, daidža **Ibro Bešlija** i jedna komšinica.

Irfan je bio nadaren dječak. Svirao je harmoniku i bio najbolji u svojoj grupi. Prije njegovog ubistva na televiziji se emitirala emisija „Djeca pjevaju hitove“, gdje je i Irfan učestvovao. Volio je igrati nogomet s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-628)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

REDŽEPOVIĆ (Enver, Darinka) ALEN
1978–1993.

JMBG: 0503978172182

Ubijen granatom 4. aprila 1993. dok se igrao ispred zgrade u Olimpijskoj ulici, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom, pored Alena, ubijeno je još jedno dijete **Eldar Neslan** (1980), a teže i lakše ranjeno oko sedmero djece.

(AllZ, inv. br. 7-1454)

RIZVANOVIĆ (Ismet, Izeta) NERMIN
1981–1994.

JMBG: 2604981170091

Učenik Osnovne škole "Džemaludin Čaušević"

Ubijen granatom 22. januara 1994. na sankanju, u Bosanskoj ulici br. 4 (Ulica Klare Cetkin), općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju Hambina carina u Sarajevu.

Velikosrpski agresor ubio je tada još petero Nerminovih prijatelja: sestre **Jasminu** (12) i **Indiru Brković** (4), **Danijela Jurenića** (10), **Mirzu Dedovića** (8) i **Admira Subašića** (9), a ranio **Admira Ahmetovića** (14), **Elvira Ahmetovića** (12), **Muhameda Kapetanovića** (10) i još tri civila.

Tokom opsade, od bliže rodbine, ranjena je Nerminova rodica Izeta Rizvanović.

Nermin je volio igrati lopte i klikera. Sakupljao je sličice poznatih nogometaša. Želio je da ima bicikl i harmoniku, ali nije bilo vremena da mu se želje ostvare.

(AIIZ, inv. br. 7-1455)

ROGIĆ (Marijan, Hikmeta) DAMIR
1981–1992.

JMBG: 0504981170057

Učenik Osnovne škole "Safvet-beg Bašagić"

Ubijen granatom 25. decembra 1992. na Ilidži. U to vrijeme bio je kod oca. Pogođen je gelom u sljepoočnicu. Ukopan je na groblju Vlakovo u Sarajevu.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijen je Damirov daidža Mustafa Zulić.

Damir je bio nadaren dječak. Sam je naučio engleski jezik. Učestvovao je na košarkaškim takmičenjima na školskom nivou. Pisao je pjesmice, od kojih nijedna nije sačuvana. Sve su uništene u agresiji.

(AIIZ, inv. br. 7-696)

ROŽAJAC (Bahro, Almasa) MERSIHA
1984–1994.

JMBG: 0508984175020

Učenica Osnovne škole "Avdo Smajlović"

Ubijena granatom 7. januara 1994. u kući, u Ulici Jove Jankovića 157, općina Novi Grad Sarajevo. Mersiha se tog dana spremala s roditeljima u goste prijateljima na Božić. Međutim, došli su im gosti te su posjetu odložili na kratko vrijeme. Mersiha je krenula da pozove prijateljicu telefonom, jer ju je malo prije tražila. Mersiha je bila u hodniku kada je velikosrpski agresor ispalio granatu. Geler je prošao kroz ulazna vrata i pogodio Mersihu u glavnu arteriju na vratu. Istom granatom ranjena je Mersihina tetka **Refija Omerović**. Mersiha je ukopana na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Voljela je sport, muziku, crtanje, čitanje. Bila je veoma aktivno dijete. Igrala je folklor. Iza nje su ostali crteži i đaćka knjižica.

(AIIZ, inv. br. 7-803)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

RUSTEMOVIĆ (Ismet, Sadika) IRNES **1990–1992.**

Ubijen granatom 11. oktobra 1992. ispred kuće, u Poligonskoj ulici 38, u naselju Butmir, općina Ilidža. Ukopan je na mezarju Butmir. Istom granatom ranjeni su Irnesov otac **Ismet** i brat **Rusmir**.

(AIIZ, inv. br. 7-1553)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

RUSTENPAŠIĆ (Adnan, Aida) SANJIN

1988–1993.

JMBG: 0112988170113

Ubijen granatom 26. juna 1993. u Bakarevića ulici 5, općina Stari Grad Sarajevo. Bio je s prijateljima u dvorištu i gledao kako igraju šah. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u dvorištu. Istom granatom ubijeno je sedam civila, od kojih, pored Sanjina, još petero djece: **Sinanudin Šećerović** (1975), **Belma Zijadić** (1982), **Nihada Ćatić** (1977), **Almir Poturić** (1978), **Senad Pliska** (1979) i punoljetna **Velida Muftić** (1971). Ukopan je na mezarju Bakareva. Zadnje riječi što je rekao ocu, pri izlasku iz kuće, bile su: „Oдох vam ja u drugi svijet!”

Od bliže rodbine, u toku agresije, ranjen mu je otac Adnan.

Sanjin je volio pjevati, crtati i igrati nogomet. Omiljena igračka mu je bila nindža kornjača Rafaelo.

(AIIZ, inv. br. 7-1456)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SADIKAJ (Kasem, Feridije) AFERDITA
1979–1993.

JMBG: 3107979175000

Učenica Osnovne škole „Musa Ćazim Ćatić“

Teško ranjena granatom 15. januara 1993. u redu za vodu kod Sarajevske pivare, u Ulici Isovića sokak 23, općina Stari Grad Sarajevo. Dok je s ocem stajala u redu za vodu, velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred Pivare. Geler je pogodio Aferditu u glavu. Smrt je nastupila na putu do bolnice. Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je osam civila, od kojih dvoje djece: **Senada Lagumdžiju** i **Aferditu Sadikaj**. Aferditin otac **Kasem** teško je ranjen i ostao je 60% invalid.

Od bliže Aferditine rodbine, tokom agresije, ubijen je njen brat Agron, koji je imao 22 godine, a drugi brat lakše ranjen. Amidžić Nurudin teško je ranjen i ostao je 70% invalid.

Aferdita se bavila folklorom. Bila je jako vesela djevojčica. Voljela je crtati, igrati se lutkama i barbikama.

(AllZ, inv. br. 7-1457)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SADIKI (Eljmi, Iza) KADRIJA
1975–1992.

Ubijen snajperom 26. novembra 1992. kod pijace na Otoci, općina Novi Grad Sarajevo.
Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-808)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SADIKOVIĆ (Enes, Naida) ELIN
1983–1992.

JMBG: 1310983170075

Učenik Osnovne škole "Ćamil Sijarić"

Ubijen granatom 13. septembra 1992. ispred zgrade, u Ulici Sulejmana Filipovića 1, općina Novi Grad Sarajevo. Razgovarao je s prijateljima ispred ulaza. Geler granate, koju je velikosrpski agresor ispalio na 30 metara od ulaza, pogodio je Elina u glavu. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Elinov otac Enes ubijen je tokom agresije.

Elin se volio igrati autićima s prijateljima, slagao je puzle i lego kockice. Bio je maštovit i muzikalan dječak. Učestvovao je na školskim priredbama.

(AIIZ, inv. br. 7-1458)

SADIKOVIĆ (Ramo, Zurijeta) MAIDA
1985–1993.

Ubijena granatom 31. maja 1993. u Pionirskoj ulici, Hrasnica, općina Ilidža. Igrala se sa sestrom, bratom i prijateljima. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na tu djecu. Maidu je geler pogodio u sljepoočnicu. Ukopana je na mezarju Kovači u Hrasnici.

Istom granatom teže je ranjen Maidin brat **Samir** i sestra **Senida**, a troje djece je lakše ranjeno.

Maida je voljela pjevati. Bila je vesela i društvena djevojčica.

(AIIZ, inv. br. 7-1564)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SADOVIĆ (Sali, Mevljude) MIRZA **1985–1994.**

JMBG: 0102985170115

Učenik Osnovne škole „Edhem Mulabdić“

Teško ranjen snajperom 16. januara 1994. u Ulici pastrma, općina Stari Grad Sarajevo. Smrt je nastupila u bolnici 19. januara 1994.

Igrao se bezbrižno s prijateljima, jer je na snazi bilo primirje. Snajperski metak pogodio ga je u glavu i ostao unutra. Mirza je prebačen u Urgentni centar bolnice Koševo, gdje je operisan, ali je smrt nastupila tri dana poslije. Ukopan je na mezarju džamije Toka u Sarajevu.

Mirzin otac Sali tokom agresije dva puta je ranjavan.

Mirza je volio nogomet i školu. Uvijek je pitao kad će završiti rat da bez straha ide u školu.

(AIIZ, inv. br. 7-609)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SALČIN (Nurko, Sehija) AMRA
1980–1993.

JMBG: 3110980176542

Učenica Osnovne škole "Aleksa Šantić"

Ubijena metkom 12. aprila 1993. u dvorištu kuće, Kovači 231, općina Ilidža. Ukopana je na mezarju Kovači u Hrasnici, Sarajevo.

(AIIZ, inv. br. 7-713)

SALIHAGIĆ (Rizah, Suvada) ARMIN
1987–1994.

JMBG: 0108987170402

Smrt nastupila 27. jula 1994. u Državnoj bolnici, općina Centar Sarajevo, zbog nemogućnosti da mu se pruži odgovarajuća medicinska pomoć. Ukopan je na mezarju Paje u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-797)

 • ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SALKIĆ (Edin, Šefika) FEĐA
1987–1993.

Učenik Osnovne škole „Fatima Gunić“

Ubijen granatom 9. novembra 1993. u Osnovnoj školi „Prvi maj“, općina Novi Grad Sarajevo. U improviziranom odjeljenju škole na Trgu ZAVNOBIH-a 18 u B fazi Ali-pašinog Polja odvijao se posljednji čas III 4 razreda. Ispred učionice početak nastave čekali su prvačići I 3 razreda. Pred sam kraj časa, velikosrpski agresor ispalio je minobacačku granatu 120 mm sa zločinačkih položaja iz Nedžarića, koja je eksplodirala pred samim ulazom učionice. Pored Feđe, istom granatom ubijeni su: učiteljica **Fatima Gunić**, učenici **Adis Mujala** (6 godina) i **Vedad Mujkanović** (9 godina), dok je 20 civila teže i lakše povrijeđeno. Na času je bio i Feđin brat Adis Dado, koji je nakon eksplozije, dima, vriske i krvi istrčao pravo pred svog ubijenog brata, pokušavajući ga dozvati, ali uzalud. Uspio je dotrčati do majke i reći joj da mu je brat ubijen.

Feđa je ukopan na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1459)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SARAČEVIĆ (Nedžad, Amra) SELMA
1982–1993.

JMBG: 0306982175110

Učenica Osnovne škole "Safvet-beg Bašagić"

Ubijena granatom 19. januara 1993. dok se igrala u Ulici Valtera Perića, općina Centar Sarajevo. Sa sestrom Merimom, bratom Emirom i drugom djecom uzimala je knjige iz biblioteke. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na ulici u blizini djece. Geler je pogodio Selmu. Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Istom granatom ranjena je njena sestra **Merima** i brat **Emir**.

Selma je trenirala gimnastiku. Sakupljala je salvete. Voljela se igrati s prijateljima. S prijateljicama je plesala u jednoj podrumskoj prostoriji. Voljela je igrati gume i išla je na časove latinskog jezika.

(AllZ, inv. br. 7-1460)

SARAČIN (Kerim, Amira) AMAR
1989–1994.

JMBG: 2502989170050

Ubijen 12. aprila 1994. kod mosta Koševski potok, općina Centar Sarajevo. Amar je došao nani u naselje Gorica. Jedan prijatelj odveo ga je do Skenderije, gdje je bio UN. Rekao mu je da će UN vojnici dijeliti žvake i slatkiše. Trebali su brzo preći jedan dio puta zbog snajperskog djelovanja. Dok su pretrčavali most, Amar je zapeo, povrijedio se i pao u nabujali potok. Ukopan je na mezarju na Kovačima u Sarajevu.

Amar je volio sport, crtanje i autiće. Bio je omiljen u komšiluku.

(AIIZ, inv. br. 7-1461)

SEJFIĆ (Sejdalija, Jasmina) LEJLA
1992–1992.

Ubijena granatom 28. septembra 1992. u stanu, u Štrosmajerovoj ulici 1, općina Stari Grad Sarajevo. Majka Jasmina je dojila bebu. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala pored stana, a od siline detonacije bebi su pukla pluća i ona je umrla. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ranio je Lejlinu mamu **Jasminu Sejfić**.

(AIIZ, inv. br. 7-1462)

SELIMOVIĆ (Emir, Enisa) ADIS
1984–1993.

JMBG: 1404984170014

Učenik Osnovne škole "Mula Mustafa Bašeskija"

Ubijen granatom 8. maja 1993. u Ulici Kaukčije Abdulaha efendije 115, općina Stari Grad Sarajevo. Igrao se s rođakom u voćnjaku iza kuće, kada je velikosrpski agresor ispalio granatu, koja je eksplodirala u blizini voćnjaka, a njeni geleri usmrtili su Adisa. Ukopan je na mezarju na Budakovićima u Sarajevu.

Istom granatom ranjen je njegov prijatelj **Mahir Alimajstorović**.

Adisov otac Emir teško je obolio tokom agresije i umro je 14. novembra 2001.

Emir je volio svirati gitaru, ribolov i nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1463)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SELIMOVIĆ (Faruk, Emina) EDIN
1974–1992.

Učenik Srednje tehničke škole grafičkih tehnologija, dizajna i multimedije

Ubijen granatom 12. juna 1992. dok se igrao u dvorištu, Ulica Alije Nametka, općina Stari Grad Sarajevo.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i Edinovog komšiju **Redžepa Ahmetovića**, a dvoje djece ranio.

Izašao je iz podruma. Granata je pala iza kuće u dvorištu porodične kuće Ahmetbegović, gdje je Edin bio s nekoliko komšija. Edin je, ranjen, trčao prema majci. Kada je stigao do nje, rekao joj je: „Pomozi mi, mama!“ Smrt je nastupila na majčinim rukama. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu.

Edin je bio društveno dijete. Volio je sport i bavio se njime rekreativno. Po zanimanju je bio frizer i uživao je u kreativnim radovima. Pošto je bio raseljeno lice, iza njega nije ostalo crteža, igraćaka i slika, jer je sve zapaljeno u stanu u Vogošći.

(AllZ, inv. br. 7-1464)

SELMANOVIĆ (Amir, Ifeta) ADEL
1979–1993.

JMBG: 0810979173522

Učenik Osnovne škole „Osman Nuri Hadžić“

Ubijen granatom 1. juna 1993. na Dobrinji, općina Novi Grad Sarajevo. Krenuo je sa sestrom po vodu i sreo je prijatelje koji su mu rekli da se održava turnir povodom bajramskih blagdana. Otišli su na turnir i velikosrpski agresor ispalio je dvije granate. Geler je pogodio Adela u vrat. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ubijeno je trinaest civila, od kojih petero djece: **Adnan Mirvić** (1975), **Kemal Mulahmetović** (1976), **Danijel Šolaja** (1981), **Marko Žižić** (1982) i **Adel Selmanović** (1979), a ranjen je veći broj djece.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijeni su Adelovi tečiči Emir i Anes Bućan.

Adel je volio crtanje i sport, posebno nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1465)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SENDO (Hamed, Raska) ELVEDIN **1982–1993.**

Učenik Osnovne škole „Hrasno“

Ubijen granatom 22. marta 1993. u Osnovnoj školi "Hrasno", općina Novo Sarajevo. Bio je u školi s prijateljima. Velikosrpski agresor ispalio je granatu među djecu. Bilo je mnogo ranjenih. Elvedin je ubijen. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Volio je nogomet i autiće, crtanje i igru s prijateljima.

(AllZ, inv. br. 7-1466)

SIJAMIĆ (Avdo, Sabrija) DŽEVAD
1976–1992.

JMBG: 2604976172191

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Ubijen snajperom 6. juna 1992. u Ulici Salke Lagumdžije, općina Novi Grad Sarajevo. Bio je u skloništu zbog granatiranja. Kada se smirilo, krenuo je kući. Tada ga je snajper pogodio u stomak. Ukopan je na mezarju Džamija mahala na Dobrinji u Sarajevu.

Tokom agresije ranjen je Dževadov otac Avdo, a amidža Alija ubijen je na radnom mjestu 1992.

Dževad je volio nogomet i autiće. Bio je društven i omiljen u društvu. Rođen je u Njemačkoj i tečno je pričao njemački jezik.

(AIIZ, inv. br. 7-743)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SIJAMIĆ (Safet, Ismeta) VAHIDIN **1976–1992.**

Završio Osnovnu školu „Aleksa Šantić“

Teško ranjen snajperom 9. oktobra 1992. u dvorištu kuće, u Ulici Stupsko brdo 22 c, općina Ilidža. Tog dana Vahidin se vraćao kući, a po ulici pored njegove pucao je snajper. U trenutku kada je pretrčavao na drugu stranu ulice, pogodio ga je snajper u glavu. Od teških povreda, smrt je nastupila 10. oktobra 1992. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Tokom agresije ubijen je Vahidinov amidža.

Vahidin je volio muziku, nogomet i motore.

(AllZ, inv. br. 7-1468)

SINANIJA (Sejad, Indira) ISMIR
1983–1993.

JMBG: 1208983170009

Ubijen granatom 10. aprila 1993. u dvorištu kuće, Ramiza Alića 20, općina Vogošća. Bio je raseljeno lice. Taj dan velikosrpski agresor ispalio je granatu, kojom su, pored Ismira, ubijeni Ismirova nana **Hasnija Zukić** (42 godine) i daidža **Nijaz Zukić** (25 godina). Ismir je ukopan na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Druga Ismirova nana Suada Sinanija (62) također je ubijena tokom agresije.

Otac kaže da je u porodici Ismir bio poseban. Volio je skijanje i nogomet. Svirao je harmoniku.

Porodica Sinanija je tokom opsade ostala bez ičega. Jedva su uspjeli sačuvati Ismirovu sliku.

(AIIZ, inv. br. 7-1469)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SIPOVIĆ (Sudo, Sabaheta) AJDIN **1992–1993.**

JMBG: 1703992170055

Ubijen snajperom 23. juna 1993. u kući, u Ulici Sedrenik do br. 80, općina Stari Grad Sarajevo. Ajdin je u vrijeme ubistva imao svega 15 mjeseci. Bio je u hodniku kada ga je pogodio snajperski metak. Ukopan je na mezarju Ravne Bakije u Sarajevu. Metak je ranio i Ajdinovu majku **Sabahetu**.

(AIIZ, inv. br. 7-622)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SIRČO (Vejsil, Zineta) ELVIR
1976–1993.

JMBG: 0908976174358

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Ubijen granatom 27. jula 1993. u šumi, u naselju Kobilja Glava, općina Vogošća. Otišao je s ocem po drva. Iznenada je počelo granatiranje. Geleri su Elvira pogodili u vrat i noge. Ukopan je na mezarju na Kobiljoj Glavi u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ranio je i njegovog oca **Vejsila**.

Tokom agresije ubijeno je više članova Elvirove bliže i dalje porodice. Daidža Salih Fazlić ubijen je 25. juna 1992. u rejonu Jevrejskog groblja.

Elvir je bio izuzetno vedrog duha, uvijek nasmijan i spreman za šalu, po čemu se isticao u društvu. Bio je vrlo odgojen i pokazivao je nadarenost za sport, kojim se amaterski počeo baviti. Da je ostao živ, priča njegova sestra, sigurno bi bio humorista. Bio je samostalan i praktičan. Volio se sa svima družiti, bez obzira na godine.

(AIIZ, inv. br. 7-740)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SJENAR (Ramo, Emina) BEKIR
1991–1992.

JMBG: 1803991173411

Ubijen granatom 18. septembra 1992. na kućnom pragu, u Buščoj ulici 11, Kobilja Glava, općina Vogošća.

Tog dana počeo je žestok napad na brdo Žuč. Majka je uzela osamnaestomjesečnog Bekira da se sklone u podrum. Dok su silazili, velikosrpski agresor ispalio je granatu i geler je prošao kroz Bekirova prsa i ranio njegovu majku. Ukopan je na mezarju Orlić u Sarajevu. Bio je raseljeno lice iz Ugorskog.

U agresiji su ubijeni i trojica sinova očevog amidže.

(AIIZ, inv. br. 7-724)

SKIKIĆ (Seid, Fata) NADIR
1974–1992.

JMBG: 0309974173515

Učenik Srednje zubotehničke škole

Teško ranjen granatom 21. aprila 1992. u Ulici Miloša Obilića, općina Stari Grad Sarajevo. Krenuo je da kupi hljeb. Iako ga je majka zaustavljala, ipak je otišao. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala stotinjak metara od njegove zgrade i geleri su ga teško ranili. Smrt je nastupila nekoliko sati nakon ranjavanja u Kliničkom bolničkom centru, općina Centar Sarajevo.

Ukopan je na mezarju Lubine džamije u Sarajevu.

Nadir je volio skijanje. Takmičio se u veleslalom i osvojio prvo mjesto na Šavnici. Trenirao je nogomet u Nogometnom klubu „Željezničar“. Svirao je tamburicu u Kulturno-umjetničkom društvu „Miljenko Cvitković“. Bavio se crno-bijelom fotografijom i volio je šah.

(AIIZ, inv. br. 7-732)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SKROZO (Sead, Zejnepa) EMIR
1980–1992.

JMBG: 0212980170028

Učenik Osnovne škole „Nafija Sarajlić“

Ubijen granatom 18. augusta 1992. u bašči, u Nahorevskoj ulici 76, općina Centar Sarajevo. Brao je kruške s prijateljima u društvu. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, a geleri su pogodili Emira u usta. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ubijena su još tri civila, od kojih, pored Emira, još jedno dijete - **Alen Lolić** (1977), te **Senad Raonić** (1968) i **Vinko Pržulj**.

Od bliže rodbine, tokom agresije, Emirovog daidžu Džemaludina Praševića ubili su srpski vojnici premlaćivanjem.

Emir je volio muziku. Od kutije biljnog masla napravio je bubnjeve. Imao je i harmoniku. Omiljena igra bila mu je nogomet s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-1470)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SMAJIĆ (Sead, Dragija) ADNAN
1983–1995.

JMBG: 1506983170182

Ubijen metkom 9. marta 1995. u stanu, u Ulici Hamdije Kapidžića 2, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju u Boljakovom Potoku u Sarajevu.

Adnan je volio sport, knjige i crtanje. U igri je često glumio policajca, pa je sebi napravio i iskaznicu.

(AIIZ, inv. br. 7-700)

SMAJLOVIĆ (Arif, Semka) MUAMER
1983–1992.

JMBG: 0102983170037

Učenik Osnovne škole "Behaudin Selmanović"

Ubijen snajperom 3. septembra 1992. kada se vraćao iz Hitne pomoći u Ložioničkoj ulici, općina Novo Sarajevo. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Bio je odličan učenik i pokazivao je najviše sklonosti za matematiku. Takmičio se iz matematike na školskom nivou. Volio je igrati nogomet s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-664)

SOLAK (Sead, Ifeta) SELMA
1978–1992.

JMBG: 1805978177184

Učenica Osnovne škole "Skender Kulenović"

Ubijena metkom 30. maja 1992. u stanu, u Ulici Oktobarske revolucije 8, općina Novi Grad Sarajevo. Ušla je sa sestrom u sobu po džemper da se toplije obuku i idu u sklonište, jer je počelo granatiranje. U tom trenutku, metak je prošao kroz štok vrata, zatim pored glave njene sestre i pogodio Selmu u srce. Posljednje riječi bile su joj: „Aj, mama!“ Ukopana je na Dobrinji u Sarajevu.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijen je Selmin amidža Sulejman.

Selma je voljela crtati i igrati se prodavačica. Posebnu ljubav gajila je prema klizanju i često je, prije agresije, sa sestrom klizala.

(AIIZ, inv. br. 7-1471)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

SPAHIĆ (Fikret, Slavica) VEDRAN**1990–1995.**

JMBG: 2203990170032

Ubijen granatom 26. maja 1995. u stanu, u Petrakijinoj ulici br. 4, općina Stari Grad Sarajevo. Zaspao je u majčinom krilu u dnevnom boravku, gdje su mu bili i otac i brat. Majka ga je nježno, ne sluteći da je to posljednji put, spustila na krevet i izašla iz sobe. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je pala na krov kuće i prošla direktno u Vedranovu sobu. Stan je uništen, a Vedran je pronađen među ruševinama sobe. Odvezli su ga u bolnicu, gdje su ljekari ustanovili smrt.

Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom povrijeđen je Vedranov otac **Fikret**. Majka i brat doživjeli su veliki šok.

Vedran je volio crtanje i sport. Volio se igrati figuricama vojnika i uvijek je svoje najdraže igračke poklanjao prijateljima. Kada je bilo struje, rado je gledao utakmice.

(AllZ, inv. br. 7-1472)

SPAHIĆ (Ibro, Hava) SELMA
1984–1994.

Učenica Osnovne škole "Osman Nuri Hadžić"

Ubijena granatom 4. februara 1994. u Ulici oslobodilaca Sarajeva, općina Novi Grad Sarajevo. S bratom Mirsedom krenula je prijatelju na rođendan. Kada su izlazili iz zgrade, velikosrpski agresor ispalio je granatu iz pravca Lukavice. Geleri su pogodili Selmu i njenog brata **Mirsada**. Oboje su ubijeni. Selma je ukopana na groblju Stadion Koševo.

Istom granatom ubijeno je devet civila, od kojih, pored Selme, još jedno dijete: **Saida Baličevac** (1976).

Selmin otac Ibro ranjen je u agresiji.

Selma je voljela crtanje, muziku i lutke.

(AIIZ, inv. br. 7-750)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SRNA (Esad, Fatima) MIDHAT
1987–1994.

JMBG: 1906987170126

Učenik Osnovne škole "Umihana Čuvidina"

Teško ranjen granatom 15. oktobra 1994. u kući, u Ulici partizanske staze 69 b, općina Novi Grad Sarajevo. Od teških povreda, 8. novembra 1994. na Klinici za dječiju hirurgiju u Sarajevu nastupila je smrt. Ukopan je na mezarju na Budakovićima u Sarajevu.

Istom granatom ubijena je i Midhatova sestra **Midheta**.

(AIIZ, inv. br. 7-570)

SRNA (Esad, Fatima) MIDHETA

1990–1994.

JMBG: 0902990175040

Teško ranjena granatom 15. oktobra 1994. u kući, u Ulici partizanske staze 69 b, općina Novi Grad Sarajevo. Od teških povreda, 12. novembra 1994. na Klinici za dječiju hirurgiju u Sarajevu nastupila je smrt. Ukopana je na mezarju na Budakovićima u Sarajevu.

Istom granatom ubijen je i njen brat **Midhat**, kojem je od teških povreda, 8. novembra 1994, nastupila smrt.

(AIIZ, inv. br. 7-571)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

STEVANOVIĆ (Miladin, Ivanka) DEJAN
1982–1992.

JMBG: 0206982170068

Učenik Osnovne škole „Aleksa Šantić“

Ubijen snajperom 27. oktobra 1992. u podrumu stambene zgrade na Vojničkom Polju, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1473)

STUPAC (Amir, Vlatka) BERIN
1982–1995.

JMBG: 0103982170080

Učenik Osnovne škole „Meša Selimović“

Ubijen ručnom bombom 23. aprila 1995. u stanu, u Bosanskoj ulici, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

U agresiji je ubijen i Berinov otac Amir.

Berin je volio muziku, autiće i sport, naročito nogomet. Bio je odličan učenik.

(AIIZ, inv. br. 7-806)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SUBAŠIĆ (Esed, Zehra) ADMIR
1985–1994.

Učenik Osnovne škole „Džemaludin Čaušević“

Ubijen granatom 22. januara 1994. u naselju Ali-pašino Polje, općina Novi Grad Sarajevo. Sankao se s prijateljima. Velikosrpski agresor ispalio je više granata, a jedna od njih je eksplodirala metar iza Admirovih leđa. Ukopan je na groblju Stadion Koševo.

Pored Admira, ubijeno je još šestoro djece: sestre **Jasmina** (12 godina) i **Indira** (4 godine) **Brković**, **Danijel Jurenić** (10 godina), **Mirza Dedović** (8 godina), **Nermin Rizvanović** (13 godina). Ranjeni su: **Admir Ahmetović** (14 godina), **Elvir Ahmetović** (12 godina), **Muhamed Kapetanović** (10 godina) i još tri civila.

Admir je volio čitanje, crtanje, sport i klikere.

(AIIZ, inv. br. 7-1474)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SUBAŠIĆ (Šerif, Jasminka) ADMIR
1976–1992.

JMBG: 2603976173515

Učenik Osnovne škole „Čamil Sijarić“

Teško ranjen granatom 22. augusta 1992. na Latinskoj ćupriji, općina Stari Grad Sarajevo. Bio s daidžom i daidžinicom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja ga je odbacila preko UN-ove žice u jedno žbunje. Nekoliko sati kasnije smrt je nastupila u bolnici Koševo. Ukopan je na mezarju na Toka-Džeki u Sarajevu.

Istom granatom, pored Admira, ubijen je i njegov daidža **Jasmin Šojko**, a daidžinica Adriana je od posljedica detonacije i jakog stresa u 7. mjesecu trudnoće rodila mrtvo dijete.

Tokom agresije ranjen je i Admirov brat Elvir kada je prelazio pistu na Sarajevskom aerodromu.

Admir je imao veliki talent za crtanje. Dobio je i jedan orden iz likovne umjetnosti. Bio je društven dječak i uživao je u nogometu s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-1475)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SUBAŠIĆ (Hasan, Rasema) EMIR **1982–1992.**

JMBG: 2107982170091

Učenik Osnovne škole "Pofalići"

Ubijen snajperom 3. novembra 1992. dok se s mlađim bratom igrao ispred zgrade, u Ulici Branka Šipke 29, općina Novo Sarajevo. Snajper ga je pogodio u potiljak. Ukopan je na groblju Stadion Koševo.

Od Emirove bliže rodbine, u toku agresije, teško je ranjen amidža Hakija Subašić.

Emir je volio nogomet, autiće, a posebno igračku vojnika. Najviše se volio igrati s bratom.

(AllZ, inv. br. 7-1476)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SUBAŠIĆ (Alija, Fadila) EMIRA
1976–1993.

JMBG: 2403976177201

Učenica Srednje tehničke škole grafičkih tehnologija, dizajna i multimedije

Ubijena sijačem smrti 15. aprila 1993. u Ulici oslobodilaca Sarajeva, općina Novi Grad Sarajevo.
Ukopana je na groblju Stadion Koševo.

(AIIZ, inv. br. 7-1477)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SUBAŠIĆ (Dilaver, Edina) NEDŽAD **1979–1992.**

Učenik Osnovne škole „Fatima Gunić“

Ubijen snajperom 28. decembra 1992. ispred zgrade, u Tetovskoj ulici 17, općina Novi Grad Sarajevo.

Kada je išao po vodu, primijetio ga je snajperista i pogodio u sljepoočnicu. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijen je Nedžadov tetak Oliver Ibrahimović, a aprila 1993. njegova nana Esma umrla je od tuge za unukom.

Nedžad je volio košarku i nogomet. Bio je odličan učenik. Dobio je plaketu iz oblasti sporta.

(AIIZ, inv. br. 7-1478)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SULEJMANOVIĆ (Bibica) ROKI
1991–1992

Ubijen 1. augusta 1992. između zgrada Oslobođenja i Doma penzionera, u Nedžarićima, općina Novi Grad Sarajevo.

Tada je ubijena i **Vedrana Glavaš**. Bili su štićenici Dječijeg doma *Ljubica Ivezić*, smještenog na Bjelavama. Ubijeni su u konvoju koji je trebao biti izmješten iz grada.

(AIIZ, inv. br. 7-1690)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SULJIĆ (Enes, Bulka) ADNAN
1978–1992.

JMBG: 0105978172195

Ubijen granatom 14. augusta 1992. u općini Novi Grad Sarajevo. Sjedio je na jednom zidiću. Geler ga je pogodio u srce. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Adnanov otac Enes ubijen je dva mjeseca prije Adnanovog ubistva. Ubijeni su i dvojica amidža Salih i Enver Suljić, amidžić Jusuf Suljić i rodica Rijalda Mujezin.

Adnan je najviše pokazivao interes za crtanje. Omiljena igra bila mu je nogomet s prijateljima.

Na prikazanoj slici, stariji dječak je Adnan.

(AIIZ, inv. br. 7-1479)

SUŠIĆ (Edhem, Zila) SEAD
1979–1992.

JMBG: 0204979171301

Učenik Osnovne škole „9. maj“, Pazarić

Ubijen granatom 1. novembra 1992. u kući, Resnik 23, općina Hadžići. Sjedio je u kući sa svojom porodicom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred kuće. Geleri su prošli kroz zid i pogodili Seada u glavu. Ukopan je na mezarju pazaričke džamije.

Od bliže rodbine, tokom agresije, nagaznom minom ubijen je Seadov amidža **Hamdo Sušić**.

Sead je bio odličan učenik. Posebno je volio nogomet i stoni tenis. Bio je član raznih školskih sekcija. Dosta vremena provodio je gledajući televiziju.

(AIIZ, inv. br. 7-1555)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŠABETA (Ahmo, Džemila) MELIHA
1982–1993.

JMBG: 0808982175027

Učenica Osnovne škole „Avdo Smajlović“

Ubijena granatom 5. jula 1993. ispred kuće u Ulici Šerifa Loje 46, općina Novi Grad Sarajevo. Pomagala je ocu nositi vodu. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u dvorištu privatne kuće u naselju Buča Potok. Geleri su pogodili Melihu. Ukopana je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Istom granatom, osim Melihe, ubijeno je još jedno dijete - **Selma Šišić** (1985) te komšija **Mehmed Jelačić**, a osam civila je ranjeno. Među ranjenima su i Melihini roditelji, **Ahmo** i **Džemila**, sestra **Medina** i brat **Semir**.

Meliha je bila vesela i društvena djevojčica. Najviše se voljela igrati s bratom i sestrom.

(AllZ, inv. br. 7-1480)

ŠABETA (Ismet, Sehija) MERSID
1980–1993.

JMBG: 2111980172175

Učenik Osnovne škole "Umihana Čuvidina"

Ubijen granatom 13. februara 1993. dok se igrao u Ulici Rifata Burdževića, općina Novi Grad Sarajevo. Bio je s daidžom ispred ulaza kuće. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, a geler ga je pogodio u srce. Ukopan je na mezarju u Boljakovom Potoku u Sarajevu.

Istom granatom ranjen je i njegov daidža **Dževad Marevac.**

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijena je Mersidova rodica Meliha Šabeta.

Mersid je bio veseo dječak. Pokazivao je interes za automobile i maštao je da će, kad poraste, imati najljepši i najbolji automobil. Bio je omiljen u društvu.

(AIIZ, inv. br. 7-1481)

**ŠABETA (Ćamil, Ismeta) SENAD
1980–1993.**

JMBG: 1907980172219

Učenik Osnovne škole „Ćamil Sijarić“

Ubijen granatom 12. marta 1993, dok se igrao ispred zgrade u naselju Dobrinja V, općina Novi Grad Sarajevo. Tog dana bilo je primirje. Djeca su se izašla igrati. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geleri su ubili Senada. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ranjeno je više djece.

Senadov otac Ćamil više puta je ranjavan u toku agresije.

Senad se volio družiti i imao je mnogo prijatelja. Volio je crtanje i životinje. Bavio se karateom.

(AllZ, inv. br. 7-1482)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŠADINLIJA (Sedin, Sabina) EMINA
1991–1995.

JMBG: 2009991175037

Ubijena granatom 29. augusta 1995. u Ulici Nurije Pozderca, općina Stari Grad Sarajevo. Igrala se s prijateljicama. Geler ju je pogodio u glavu. Ukopana je na mezarju na Alifakovcu u Sarajevu. Istom granatom velikosrpski agresor ranio je i njene dvije prijateljice.

Od bliže rodbine, tokom agresije, teže je ranjen Eminin djed Ramiz Palo.

Hobi joj je bio crtanje, a omiljene igračke lopta i lutke.

(AIIZ, inv. br. 7-677)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

ŠAHBAZOVIĆ (Mensur, Alisa) MIRNES
1989–1992.

JMBG: 1206989170091

Ubijen snajperom 16. septembra 1992. u dvorištu, u Tuzlanskoj ulici, općina Novi Grad Sarajevu. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1483)

ŠAKOTA (Anton, Ankica) MATEJ
1992–1993.

Smrt nastupila 16. marta 1993. u Klinici za dječije bolesti, općina Centar Sarajevo, zbog nemogućnosti da mu se pruži odgovarajuća medicinska pomoć ili da se izmjesti u ustanovu koja bi mu to mogla pružiti. Ukopan je na groblju Sveti Josip u Sarajevu. Velikosrpski agresor, istog dana kada je Matej rođen, granatom je ubio njegovog brata Marija Šakotu (1987). Otac Anton teško je ranjen u glavu, imao je tešku operaciju i oporavio se. Djed Ivan Šakota lakše je ranjen.

(AIIZ, inv. br. 7-607)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŠAKOTA (Anton, Ankica) MARIO
1987–1992.

Ubijen granatom 4. decembra 1992. u kući, u Trebinjskoj ulici 59, općina Novi Grad Sarajevo. Večerao je s majkom, ocem i djedom. Počelo je granatiranje. Susjedna kuća je pogođena. Otac je uzeo Marija u naručje i krenuo u sobu. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je pogodila zid kuće, a geleri su pogodili Marija i njegovog oca. Mario je ubijen, a otac **Anton** je preživio. Istom granatom ranjen je i djed **Ivan**. Marijev brat Matej rođen je na dan kada je Mario ubijen, ali je i Mateju, kao bebi od godinu dana, nastupila smrt zbog nemogućnosti da mu se pruži odgovarajuća liječnička terapija ili da se izmjesti u ustanovu koja bi mu to mogla pružiti. Mario je ukopan na groblju Sveti Josip u Sarajevu.

Bio je talentovan dječak. Znao je pisati i čitati prije nego što je krenuo u školu. Volio je crtati, gledati crtane filmove i slagati lego kockice.

(AIIZ, inv. br. 7-608)

ŠEČIĆ (Vehbija, Ramiza) NAMIR
1977–1993.

JMBG: 1505977172207

Učenik Srednje mašinske tehničke škole

Ubijen granatom 9. decembra 1993. ispred sarajevskog tunela "D–B", općina Novi Grad Sarajevo. Istom granatom velikosrpski agresor ranio je i Namirovog prijatelja **Amera Gladovića**. Ukopan je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijen je Namirov otac Vehbija i tetka.

Namir je volio crtanje, sport, muziku i nogomet. Nije ostala sačuvana nijedna njegova stvar, sve je uništeno u agresiji.

(AIIZ, inv. br. 7-599)

ŠEĆEROVIĆ (Vehbija, Ramiza) SINANUDIN
1975–1993.

JMBG: 2908975173517

Učenik Gazi Husrev-begove medrese

Ubijen granatom 26. juna 1993. u dvorištu kuće, Bakarevića ulica 5, općina Stari Grad Sarajevo. Sjedio je na stepenicama i učio ilahije drugoj djeci. Prethodno je donio punu kantu trešanja nabranih u tetkinoj bašči. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geleri su pogodili Sinanudina. Ukopan je na mezarju Bistrik džamije u Sarajevu.

Istom granatom ubijeno je sedam civila, od kojih šestero djece: **Sanjin Rustenpašić** (1988), **Sinanudin Šećerović** (1975), **Belma Zijadić** (1982), **Nihada Ćatić** (1977), **Almir Poturić** (1978), **Senad Pliska** (1979) i punoljetna **Velida Muftić** (1971).

Tokom agresije ubijeno je petnaest članova Sinanudinove bliže rodbine.

Bavio se sportom, trenirao tekvando. Pohađao je Medresu i učio hifz. Takmičio se iz oblasti matematike i sporta. Predavao je vjeronauku u tri mekteba. Njegova takmičarska ekipa je na takmičenju sarajevskih mekteba osvojila drugo mjesto. Imao je vlastiti hor ilahija i kasida sastavljen od talentovanih djevojaka i mladića. Bio je član i elitnog hora „En-Nur“. Bio je džuzhan Begove džamije. Cijela njegova porodica je 1989. obavila hadž. Bio je skroman dječak, zadovoljan onim što bi mu roditelji priuštili.

(AIIZ, inv. br. 7-675)

ŠEHIĆ (Huso, Mirsada) MIRZA
1983–1993.

Učenik Osnovne škole „9. maj“, Pazarić

Ubijen rasprskavajućim metkom 21. marta 1993. dok se igrao ispred kuće, u Dupskoj ulici, općina Hadžići. Ukopan je na mezarju Pazarić, Sarajevo.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ranjene su Mirzina sestra Indira i nana Rabija.

Mirza je pokazivao interes za mnoge stvari, najviše za nauku. Volio je crtane filmove, posebno nindža kornjače.

(AIIZ, inv. br. 7-1556)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŠEMOVIĆ (Mevludin, Semiha) EDIS 1989–1992.

Teško ranjen granatom 17. juna 1992. ispred kuće, Trčivode 42 a, općina Stari Grad Sarajevo. Od teških povreda, 18. juna 1992. nastupila je smrt. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i Edisovog oca **Mevludina**, a ranio majku **Semihiu**. Ubijen je i **Amir Šahić** (1959).

Edis se volio igrati s prijateljima. Volio je svoju gitaru i loptu.

(AIIZ, inv. br. 7-1484)

ŠETA (Senadin, Sabiha) ALMEDINA
1990–1993.

Ubijena granatom 24. februara 1993. u kući, u Šeher Čehajinijoj čikmi 5, općina Stari Grad Sarajevo. Sjedila je s majkom u kući. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na kuću, a geleri su pogodili Almedinu u srce, a majku u stomak. Almedina je ukopana na mezarju Čurčića džamije u Sarajevu.

Istom granatom teško je ranjena i njena majka **Sabiha Šeta**.

Omiljena Almedinina igračka bila je lutka ćela.

(AIIZ, inv. br. 7-1485)

ŠETA (Avdija, Muniba) VEDAD
1981–1992.

JMBG: 2909981170011

Učenik Osnovne škole "Fatima Gunić"

Teško ranjen granatom 14. septembra 1992. u stanu, u Olimpijskoj ulici 421, općina Novi Grad Sarajevo. Smrt je nastupila u bolnici. Ukopan je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Tokom agresije ubijena su dvojica Vedadovih amidža Amir i Himzo Šeta i dva djeda Halid Šeta i Sulejman Smailović.

Vedad je volio pjevati i gledati crtane filmove. Bio je radoznao i pametan dječak.

(AIIZ, inv. br. 7-620)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŠETKIĆ (Zajko, Sada) EDIN
1978–1993.

JMBG: 1804978173530

Učenik Osnovne škole „Petar Kočić“

Ubijen granatom 6. januara 1993, dok je išao po vodu na Sedrenik, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju na Budakovićima u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i njegovu amidžinicu **Aminu Šetkić**, a Edinovu majku **Sadu** teško ranio.

Edin je bio talentovan dječak. Volio je crtanje i geografiju. Sakupljao je geografske karte. Takmičio se iz likovnog na školskom nivou. Volio je praviti makete kuća.

(AIIZ, inv. br. 7-1486)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŠIMIĆ (Jozo, Jadranka) FILIP
1982–1992.

JMBG: 2603982170056

Učenik Prve osnovne škole

Ubijen granatom 30. juna 1992. u stanu, u Ulici bitka za ranjenike 2, općina Novi Grad Sarajevo. Ubijen na spavanju direktnim pogotkom granate u glavu. To je bila prva granata koju je tu večer velikosrpski agresor ispalió. Filip je privremeno ukopan na Dobrinji, a naknadno je tijelo ekshumirano i preneseno na groblje Bare u Sarajevu.

Istom granatom ranjena je Filipova rodica **Ivana Šokčević**.

Filip je s majkom Jadrankom protjeran s Ilidže, oca Jozu srpski zločinci su uhapsili i zatvorili na Ilidži.

Filip je bio odličan učenik. Dosta je čitao. Volio je šah, bilijar, plivanje i skijanje. Lijepo je pisao sastave i dosta dobro crtao. Nažalost, ništa od toga nije sačuvano. Sve je uništeno u stanu na Ilidži, odakle su protjerani.

(AIIZ, inv. br. 7-721)

ŠIMUNOVIĆ (Ivica, Štefica) SNJEŽANA
1984–1992.

JMBG: 3110984175001

Učenica Osnovne škole "Džemaludin Čaušević"

Ubijena granatom 6. juna 1992. u dvorištu kuće, u Partizanskoj ulici 79, općina Novi Grad Sarajevo. Krenula je u podrum s porodicom da se sakriju od granatiranja. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geleri su pogodili Snježanu u glavu. Sahranjena je na groblju na Stupu u Sarajevu.

Istom granatom ranjene su dvije Snježanine sestre **Ivana** i **Jelena**.

Snježana je voljela druženje, a najviše se voljela igrati sa sestrama.

(AIIZ, inv. br. 7-1487)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŠIŠIĆ (Muhamed, Fata) MIRNES
1985–1993.

JMBG: 0801985170064

Učenik Osnovne škole "Džemaludin Čaušević"

Ubijen granatom 12. novembra 1993, u Partizanskoj ulici 97 (Kočina), općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1488)

ŠIŠIĆ (Nezir, Rahima) SELMA
1985–1993.

JMBG: 1706985175121

Učenica Osnovne škole "Avdo Smajlović"

Teško ranjena granatom 5. jula 1993. u Ulici Šerifa Loje 46, općina Novi Grad Sarajevo. Do 8. jula 1993. liječena je na klinici u Sarajevu. Zbog teških povreda od glera granate i požara koji je izbio od granate, trebala je biti premještena u Ameriku, ali je na putu (u Njemačkoj) nastupila smrt 17. jula 1993. Ukopana je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je **Melihu Šabetu** (1982–1993) i starijeg civila **Mehmeda Jelačića** (1930–1993). Ranjeno je osam civila, od kojih Selmina sestra **Nazila**, amidžinica **Ismeta**, Selmin amidžić **Nazil** i amidžična **Ismira**.

Tokom agresije ubijen je Selmin daidža Hamed Omeragić i tetak Emin Hodžić.

Selma je voljela muziku i crtanje. Omiljene igračke bile su joj lutke.

(AIIZ, inv. br. 7-651)

**ŠIŠIĆ (Nijaz, Zarfa) N.N.
1992–1992.**

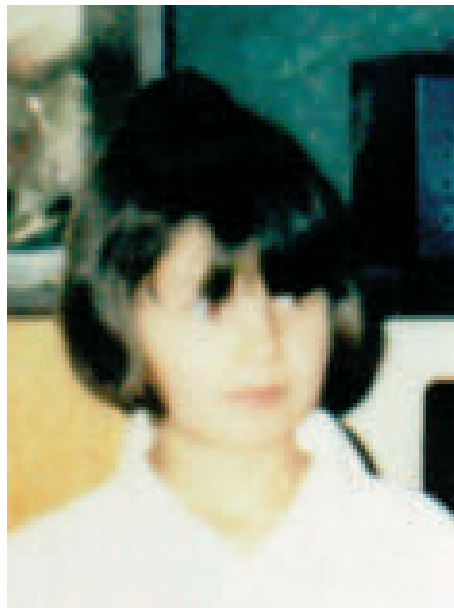
Ubijena u noći između 26/27. maja 1992. u inkubatoru, usljed nestanka električne energije, koji je izazvan bjesomučnim granatiranjem porodilišta „Zehra Muidović“ na Jezeru, općina Centar Sarajevo. Nepoznato mjesto ukopa.

Tada su, pored bebe Šišić N.N., ubijene još dvije bebe: **Bajramović (Muhamed, Meka) N.N.** i **Beba N.N.**

(AllZ, inv. br. 7-1489)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŠKALJO (Nadil, Fadila) EDINA
1985–1992.

JMBG: 2203985175093

Učenica Osnovne škole "Čengić-Vila I"

Teško ranjena granatom 2. oktobra 1992. dok se s bratom igrala u parku ispred zgrade, u Ulici Džemala Bijedića, općina Novo Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u parku s igralištem u naselju Čengić-Vila II. Majka je istrčala iz stana. Edina, ranjena u desni dio stomaka, krenula je s bratom prema majci. Imala je unutarnje krvarenje. Prebačena je u hitnu, pa u bolnicu Koševo na operaciju, ali je za vrijeme operacije nastupila smrt. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom, pored Edine, ubijeno je još jedno dijete - njena prijateljica **Emina Karaica**. Dječak **Saša** je, tom prilikom, ostao bez noge.

Edina je voljela muziku, ples i barbike.

(AIIZ, inv. br. 7-1490)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŠKRABEK (Jožek, Jovanka) BORIS
1976–1992.

JMBG: 1608976171502

Ubijen granatom 19. oktobra 1992, u Proleterskoj ulici, općina Ilidža. Sjedio je s ocem ispred kuće. Velikosprski agresor ispalio je granatu i geler je pogodio Borisa, koji je ubijen na licu mjesta. Sahranjen je na groblju Kovači u Hrasnici.

Istom granatom ranjeno je sedmero djece koja su se igrala nedaleko od Borisa.

Boris je bio svestran dječak. Najviše je volio nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1557)

ŠLJIVO (Muharem, Mejra) ALENA
1976–1992.

JMBG: 0101976177194

Učenica Treće gimnazije

Ubijena granatom 26. oktobra 1992. ispred zgrade u naselju Dobrinja, općina Novi Grad Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i Alena je pogođena u desnu stranu leđa. Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ranio je više civila.

Alena je bila odličan matematičar. Takmičila se iz matematike na školskom nivou. Hobi joj je bio sakupljanje salveta. Bavila se atletikom i postizala zavidne rezultate.

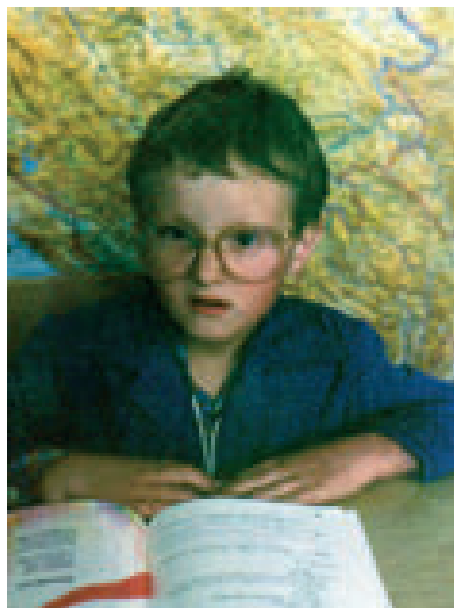
(AIIZ, inv. br. 7-747)

**ŠOJKO (Jasmin, Adrijana) N.N.
1992–1992.**

Beba ubijena 22. augusta 1992. na Latinskoj ćupriji, općina Stari Grad Sarajevo. Adrijana Šojko, bebina majka, bila je u 7. mjesecu trudnoće. Nakon što je velikosrpski agresor ispalio granatu, od koje je ubijen njen muž **Jasmin Šojko** i njegov sestrić **Admir Subašić**, Adrijana je od posljedica detonacije i jakog stresa rodila mrtvo dijete.

(AIIZ, inv. br. 7-1691)

ŠOLAJA (Vladimir, Anđa) DANIJEL ĐANI
1981–1993.

JMBG: 0304981170007

Učenik Osnovne škole "Osman Nuri Hadžić"

Teško ranjen granatom 1. juna 1993. na nogometnom turniru, koji se održavao povodom bajramskih blagdana na Dobrinji, općina Novi Grad Sarajevo. Danijel je otišao s bratom pratiti turnir. Velikosrpski agresor ispalio je dvije granate, koje su eksplodirale na parking u naselju Dobrinja III. Od zadobijenih rana Danijelu je nastupila smrt 27. augusta 1993. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Velikosrpski agresor tada je ubio trinaest civila, od kojih, pored Danijela, još četvero djece: **Adnana Mirvića** (1975), **Kemala Mulahmetovića** (1976), **Adela Selmanovića** (1979), **Marka Žižića** (1982), a ranjen je veći broj djece. Ranjen je i Danijelov otac **Vladimir**.

Danijel je bio odličan učenik. Volio je muziku i sport, posebno nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-624)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŠORLIJA (Zahir, Hasiba) AMIR
1974–1992.

Učenik Mješovite srednje tekstilne škole

Ubijen granatom 10. septembra 1992. u Lukavičkoj cesti, općina Novi Grad Sarajevo. Krenuo je s ocem da obiđu stan. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred zgrade, a geler je Amira pogodio u sljepoočnicu. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ranjen je Amirov otac **Zahir** i komšija **Muhamed Aganspahić**. Zahir je od teških povreda umro 1997.

Amir je volio nogomet, videokasete i muziku. Bio je društven i svestran dječak.

(AllZ, inv. br. 7-1491)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŠTIMAC (Emil, Alida) VEDRAN
1980–1992.

JMBG: 1110980172175

Učenik Osnovne škole "Fatima Gunić"

Ubijen granatom 3. septembra 1992. u Nemanjinoj ulici 33, općina Centar Sarajevo. Igrao se s prijateljima ispred zgrade. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala između stambene zgrade i dvorišta džamije Čekaluša u naselju Bjelave, gdje su se djeca igrala. Geleri su pogodili Vedrana. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ubijeno je pet civila, od kojih, pored Vedrana, još dvoje djece: **Mirza Hodžić** (11 godina) i **Adnan Hodžić** (12 godina), te dva odrasla civila: **Sanela Lukačević** i **Faruk Nišić**.

Vedran je volio sport, posebno džudo i skijanje. U džudu je učestvovao na klupskom takmičenju. Bio je druželjubiv i poslušan dječak.

(AIIZ, inv. br. 7-1492)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŠUKRIĆ (Nijaz, Nasiha) MUHAMED
1981–1992.

JMBG: 2108981170035

Učenik Osnovne škole "Čamil Sijarić"

Ubijen granatom 29. augusta 1992. u dvorištu zgrade Rijaseta Islamske zajednice u Ulici reisa Džemaludina ef. Čauševića br. 2, općina Centar Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu na zgradu Rijaseta kada je delegacija Rijaseta, zajedno s članovima Merhameta, vozilima UNPROFOR-a trebala biti prebačena do Sarajevskog aerodroma kako bi obišli neke od islamskih zemalja i upoznali ih sa situacijom u Sarajevu. Na licu mjesta ubijeni su: Muhamedov otac mr. **Nijaz Šukrić**, **Tenzila Hadžiabdić**, službenica Mešihata i kćerka bivšeg reisa Hadžiabdića, te **Edin Hadžiabdić** (1985) i **Nermina Karović**. Šest civila je ranjeno, među kojima i reisul-ulema Jakub Selimoski i Muharem Omerdić.

Muhamed je ukopan na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Volio je nogomet i karate. Omiljena igračka mu je bila drvena puška. Sa sestrom Merimom pravio je značke od tkanina, koje je imao uza se u trenutku smrti.

(AIIZ, inv. br. 7-1493)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TABAK (Mujo, Ismeta) AMELA
1981–1992.

JMBG: 2012981197173

Učenica Osnovne škole "Osman Nuri Hadžić"

Ubijena granatom 31. augusta 1992. u Ulici Smaje Hadžimusića, općina Novi Grad Sarajevo. Djeca su se igrala oko jedne trafike. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na asfaltnoj površini ispred zgrade u naselju Dobrinja I. Amela je ubijena na licu mjesta. Ukopana je na Dobrinji, a naknadno je tijelo ekshumirano i preneseno na groblje Vlakovo u Sarajevu.

Istom granatom ubijen je i **Enver Čakar** (1955–1992) i ranjena Amelina sestra **Zulejha**.

Omiljene Ameline igračke bile su barbike. Najviše se voljela igrati sa svojom sestrom. Voljela je sport, naročito atletiku.

(AIIZ, inv. br. 7-774)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TABAK (Salko, Enisa) NAIDA **1985–1992.**

Ubijena granatom 11. augusta 1992. iza kuće, u Ulici Budimlići, općina Hadžići. Krenula je brati žito s majkom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geler ju je pogodio u lijevu nogu. Iskrvarila je. Ukopana je na groblju Budimlići u Hadžićima.

Naida je voljela lutke i crtanje.

(AIIZ, inv. br. 7-1558)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TABAKOVIĆ (Salko, Mehdija) BELMA
1983–1992.

JMBG: 1306983175061

Učenica Osnovne škole „Meša Selimović“

Ubijena granatom 6. septembra 1992, dok se igrala u Prvomajskoj ulici 241, općina Novi Grad Sarajevo. Tog dana je najavljeno primirje, što je Belma iskoristila i izašla pred kuću sa sestrom Elmom i rođakom Benjaminom. Igrali su se na ljuljaški. Iznenada je počelo granatiranje. Velikoserpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred ulaza kuće. Geler je pogodio Belmu u glavu dok se ljuljala. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ubijen je **Benjamin Tabaković** (1990), a ranjene Belmina sestra **Elma Tabaković** i **Azra Tabaković**.

Belma je bila odlična učenica. Voljela je muziku. Lijepo je pjevala sevdalinke. Bila je članica školskog hora. Omiljena igračka bila joj je barbika.

(AIIZ, inv. br. 7-1494)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TABAKOVIĆ (Mirsad, Azra) BENJAMIN
1990–1992.

JMBG: 0309990170062

Teško ranjen granatom 6. septembra 1992. u dvorištu kuće, u Prvomajskoj ulici 241, općina Novi Grad Sarajevo. Igrao se u kući s rodicama Belmom i Selmom Tabaković. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred ulaza kuće, a geleri su prošli kroz vrata. Jedan geler pogodio je Benjamina u srce. Smrt je nastupila na putu do bolnice. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Istom granatom ubijeno je dvoje djece: **Belma Tabaković** (1983) i **Benjamin Tabaković** (1990), a ranjene su **Elma Tabaković** i Benjaminova majka **Azra Tabaković**.

Benjamin je volio crtanje, muziku i autiće.

(AIIZ, inv. br. 7-584)

TALOVIĆ (Mustafa, Sabaheta) AHMED
1982–1993.

Ubijen granatom 17. maja 1993. dok se igrao na ulici pored Vjetrenjače na Čengiće-Vili, općina Novo Sarajevo. Igrao se s prijateljima. Velikosrpski agresor ispalio je granatu u blizini mjesta gdje su se igrali. Pogođen je gelerima. Ukopan je na mezarju na Budakovićima u Sarajevu.

Ahmed je volio crtanje, imao je veliki talent za slikanje. S ocem je često odlazio u ribolov, a uživao je u vožnji biciklom.

Ahmed i njegova porodica su bili raseljena lica iz Bratunca, odakle su u Sarajevo stigli 17. aprila 1992.

(AIIZ, inv. br. 7-1495)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TALOVIĆ (Šefik, Amra) SABRINA 1994–1995.

Smrt nastupila 2. jula 1995. zbog neadekvatne liječničke pomoći.

Sabrinina majka Amra doživjela je stres kada je granata eksplodirala u njenoj blizini, zbog čega je prijevremeno rodila Sabrinu. Sabrinu su, kao nedonošče, smjestili u bolnicu u Sarajevu, koja joj nije bila u mogućnosti pružiti uvjete za razvoj. Premještena je u Dansku, gdje je smrt i nastupila i tamo je i ukopana.

Sabrinin otac Šefik ranjen je četiri puta tokom agresije.

(AllZ, inv. br. 7-1496)

TARAHIJA (Refik, Ismeta) AMEL
1979–1993.

Učenik Osnovne škole „Mehmed-beg Kapetanović Ljubušak“

Ubijen granatom 27. aprila 1993. dok se igrao u Jukićevoj ulici 132, općina Centar Sarajevo. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu. Velikosrpski agresor ispalio je dvije granate, koje su eksplodirale na parkingu pored oštećenih automobila.

Istom granatom, pored Amela, ubijeno je još dvoje djece: **Vedran Milas** (1979) i **Sakib Smajević** (1977).

(AIIZ, inv. br. 7-1497)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TATAREVIĆ (Adnan, Dženana) ASJA
1983–1994.

JMBG: 2001983175019

Učenica Osnovne škole "Safvet-beg Bašagić"

Ubijena granatom 3. januara 1994. u stanu, u Omladinskoj ulici 1 (današnja Musala 1), općina Centar Sarajevo. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Sva porodica bila je na okupu. Asjin otac je taj dan došao s linije, a majka se vratila s posla. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala direktno u kuhinji i raznijela cijeli stan.

Istom granatom ubijeni su, pored Asje, njen brat **Nadan Tatarević** (1977), majka **Dženana Tatarević**, otac **Adnan Tatarević**, nana **Nadžija Dragnić**, daidža **Veseljko Dragnić**, dok je djed **Mensur Dragnić** teško ranjen.

Asja je voljela crtanje, barbike, tenis i skijanje, a dizajnirala je i odjeću za djevojke.

(AllZ, inv. br. 7-1498)

TATAREVIĆ (Adnan, Dženana) NADAN
1977–1994.

JMBG: 2311977170004

Učenik Druge gimnazije

Ubijen granatom 3. januara 1994. u stanu, u Omladinskoj ulici 1 (današnja Musala 1), općina Centar Sarajevo. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Cijela porodica je bila na okupu. Otac je došao s linije, a majka se vratila s posla. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala direktno u kuhinji i raznijela cijeli stan.

Istom granatom, koja je eksplodirala u stanu u kojem su se nalazile porodice Dragnić i Tatarević, ubijeni su, pored Nadana, njegova sestra **Asja Tatarević** (1983), majka **Dženana Tatarević**, otac **Adnan Tatarević**, nana **Nadžija Dragnić**, daidža **Veseljko Dragnić**, dok je djed **Mensur Dragnić** teško ranjen.

Nadan je volio knjige, kompjuterske igrice, engleski jezik, skijanje i tenis. Bio je na takmičenjima, a s prijateljima je pokrenuo bilten „Spum“, u kojem su pisali o sportu, umjetnosti i muzici.

(AIIZ, inv. br. 7-1499)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TEPARIĆ (Mustafa, Jasmina) JASMIN
1985–1992.

Teško ranjen granatom 23. maja 1992. u kući, u Ulici Kaukčije Abdulaha efendije 42, općina Stari Grad Sarajevo. Smrt je nastupila u bolnici Koševo dan nakon ranjavanja, 24. maja 1992. Ukopan je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

(AllZ, inv. br. 7-1500)

TERMIZ BENJAMIN*

1992–1992.

Ubijen 7. maja 1992. Usljed granatiranja porodilišta "Zehra Muidović", općina Centar Sarajevo. Nestalo je struje u inkubatoru, u kojem je bila smještena tek rođena beba, zbog čega je nastupila smrt. Mjesto ukopa nepoznato.

(AIIZ, inv. br. 7-1501)

* Podaci o identitetu ubijenog djeteta poznati su Institutu.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TEROVIĆ (Nusret, Emina) EMIR **1977–1992.**

JMBG: 2006977171542

Učenik Šeste osnovne škole

Ubijen granatom 18. septembra 1992, u naselju Otes općina Ilidža. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Bio je s prijateljima kada je velikosrpski agresor ispalio granatu, od čijeg je gelera ubijen Emir. Istom granatom ubijena su dvojica Emirovih prijatelja, a više njih je ranjeno.

Emirov otac Nusret teško je ranjen u toku agresije.

Emir je volio sport, nogomet, karate. Bio je društven dječak. Učestvovao je na snimanju filma *Magareće godine*.

(AIIZ, inv. br. 7-1692)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TEROVIĆ (Enver, Dževija) JASMIN
1980–1993.

Učenik Osnovne škole "Mehmedalija Mak Dizdar"

Ubijen granatom 30. jula 1993. u Ulici Ilije Engela 13, općina Novi Grad Sarajevo. Igrao se blizu zgrade kada je velikosrpski agresor ispalio granatu, koja je eksplodirala u parku ispred stambene zgrade u naselju Čengić-Vila II. Geler je pogodio Jasmina u lijevo oko. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Istom granatom ubijena su još tri civila, od kojih i dijete **Irma Hadžimuratović** (1987).

Od bliže rodbine, Jasmin je u toku agresije izgubio i brata.

Jasmin je bio društven i omiljen dječak. Volio se igrati s vršnjacima i čitati romane.

(AIIZ, inv. br. 7-583)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TERZO (Ramiz, Šefika) MERSAD
1983–1992.

JMBG: 0105983170117

Ubijen granatom 27. novembra 1992. u stanu, u Ulici Aleksa Vojovića Brke 27, općina Ilidža. Bio je kod prijateljice na rođendanu i stajao je pored prozora. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je udarila u jedno drvo. Geler se odbio i prošao kroz prozor i pogodio Mersada u srce. Teško ranjen, išao je prema svom stanu u istoj zgradi. Došao je do majke i rekao joj da je pogođen. Odmah su ga prevezli u bolnicu, ali je smrt već bila nastupila. Ukopan je na mezarju Pendičići u Trnovu.

Mersad je volio muziku, sport i čitanje. Družio se sa starijim dječacima. Volio je gledati videokasete, a otac mu je donosio filmove.

(AIIZ, inv. br. 7-723)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TORLAK (Rešad, Nataša) NENO
1985–1992.

JMBG: 1112985170033

Ubijen granatom 24. juna 1992. na raskršću Vrbanjuše, općina Stari Grad Sarajevo. Išao je s ocem u posjetu tetki kada je velikosrpski agresor ispalio granatu na put. Ukopan je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu. Istom granatom ranjeni su mu otac **Rešad** i komšija **Omer Muminović**.

Neno je išao u vrtić i učestvovao je na priredbama. Bio je društven i veseo dječak. Volio je životinje, imao je psa Alku.

(AIIZ, inv. br. 7-780)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TOTIĆ (Izet, Bakira) ALMA
1980–1992.

JMBG: 1510980177671

Učenica Osnovne škole „Kovačići“

Ubijena granatom 6. septembra 1992. dok se igrala u haustoru zgrade, u Prvomajskoj ulici 82, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopana je na groblju Lav u Sarajevu.

Istom granatom ranjeno je dvanaestero djece.

Tokom agresije ubijena je Almina nana Zahida Dautović, koju su srpski zločinci objesili u njenom stanu na Grbavici.

Alma je voljela muziku, posebno balet. Učestvovala je na raznim školskim takmičenjima. Najviše se voljela igrati s prijateljicama.

(AIIZ, inv. br. 7-787)

TRIŠIĆ (Zoran, Branka) DRAGANA
1981–1993.

JMBG: 3003981175107

Učenik Osnovne škole "Pofalići"

Teško ranjena granatom 5. maja 1993, dok se igrala u Humskoj ulici, općina Novo Sarajevo. Igrala se s prijateljicom žmire. Velikosrpski agresor ispalio je granatu u blizini, a geler je pogodio Draganu u glavu. Na putu do bolnice, na očevim rukama, nastupila je smrt. Ukopana je na groblju u Semizovcu u Sarajevu.

Istom granatom ranjen je **Vedran Islami**.

Omiljene igračke bile su joj barbike. Voljela je muziku i lijepo je pjevala. Bila je druželjubiva i komunikativna djevojčica.

(AIIZ, inv. br. 7-1502)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TUCAKOVIĆ (Šemso, Ševala) HARIS
1977–1992.

Teško ranjen granatom 1. oktobra 1992. u haustoru zgrade, u Ulici Omera Maslića 21, općina Novo Sarajevo. Od teških povreda, smrt je nastupila 2. oktobra 1992. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Ispred ulaza zgrade bio je s prijateljem Adisom Zaimovićem i još nekoliko prijatelja. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred zgrade. Geleri su pogodili Harisa u jetru. Istom granatom ubijen je i **Adis Zaimović**, a ranjeni su: **Damir Rožajac**, **Nijaz Tucaković** i još četverica Harisovih prijatelja. Ranjen je i jedan stariji civil - **Ljubo Ćosić**.

Haris je volio muziku. Volio je mnogo čitati i pisati razne priče. Bio je aktivan u sportu. Volio je životinje.

(AIIZ, inv. br. 7-1503)

TURČALO (Ismet, Almasa) SANEL
1978–1993.

JMBG: 2305978130006

Učenik Policijske akademije

Ubijen snajperom 28. decembra 1993. u stanu, u Ulici Žarka Zgonjanina 7, općina Novi Grad Sarajevo. Dok je sjedio s majkom i sestrom, snajper ga je pogodio u glavu. Metak je došao iz pravca Lukavice i prošao kroz foliju prozora. Sanel je ukopan na mezarju Kovači u Sarajevu.

Od bliže rodbine u toku agresije ubijen je Sanelov otac Ismet. Amidža Zijo Turčalo tri puta je teško ranjavan.

(AIIZ, inv. br. 7-1504)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TURKOVIĆ (Hasib, Meliha) ALMIRA
1984–1992.

0805984175041

Učenica Osnovne škole "Džemaludin Čaušević"

Ubijena granatom 1. oktobra 1992. dok se igrala ispred zgrade, u Prvomajskoj ulici 68, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Istom granatom ubijeno je pet civila, od kojih, pored Almire, još jedno dijete - **Željka Malinić** (1976), a pet civila je ranjeno.

(AIIZ, inv. br. 7-1505)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TURULJA (Senad, Šemsa) AMELA
1984–1993.

JMBG: 0407984175070

Učenica Osnovne škole „Behaudin Selmanović“

Ubijena granatom 28. oktobra 1993. na putu prema školi, u Brezanskoj ulici, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopana je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-775)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TVICO (Tajib, Vahida) TARIK
1983–1993.

JMBG: 0804983170015

Učenik Osnovne škole „Hamdija Kreševljaković“

Ubijen granatom 10. juna 1993. ispred kasarne na Bistriku, općina Stari Grad Sarajevo. Pošao je s majkom da joj pomogne donijeti vodu. U blizini gdje su točili vodu, nalazio se kamion UN-a koji je dijelio hranu građanima i Tarik je krenuo do tog kamiona. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred baraka gdje su civili čekali u redu za vodu. Geler je Tarika pogodio u glavu. Ukopan je na mezarju na Toka-Džeki u Sarajevu.

Istom granatom, pored Tarika, ubijena su još četiri civila.

Tarik je najviše volio voziti bicikl.

(AIIZ, inv. br. 7-596)

TVRTKOVIĆ (Hamed, Azemina) LEJLA
1980–1993.

JMBG: 2607980179353

Učenica Osnovne škole "Zajko Delić"

Ubijena granatom 11. marta 1993. u Ulici Himze Polovine, općina Centar Sarajevo. S prijateljicama je razgovarala na uglu zgrade. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geler je pogodio Lejlu u vrat. Majci je prvo rečeno da je Lejla ranjena, ali kada je došla u bolnicu, saopćili su joj da je ubijena.

Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši u Sarajevu.

Lejla je voljela slušati stranu muziku i čitati. Najviše se voljela igrati gume s prijateljicama.

(AIIZ, inv. br. 7-694)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

TOZO (Ramiz, Semka) SEDINA **1974–1992.**

Učenica Srednje građevinsko-geodetske škole

Ubijena snajperom 6. oktobra 1992. na ulici na Marindvoru, općina Centar Sarajevo. Radila je u sanitetskoj službi i pomagala bolesnicima. Tokom agresije ubijeno je nekoliko članova Sedinine bliže i dalje rodbine. Ukopana je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Trenirala je gimnastiku. Voljela je igrati košarku i praviti lutke. U agresiji joj je izgorjela soba sa svim njenim stvarima.

(AIIZ, inv. br. 7-1506)

UGLJANIN (Rahim, Zineta) SANEL
1976–1993.

JMBG: 1106976784517

Učenik Mješovite srednje dravno-šumarske škole

Ubijen granatom 27. marta 1993. u naselju Ali-pašino Polje, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju u Buča Potoku u Sarajevu.

Od bliže Sanelove rodbine, u toku agresije, ranjen je amidža Hasim Ugljanin.

Sanel je volio tenis, nogomet, klikere i autiće. Bio je društven dječak koji je uživao u igri s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-1507)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

URUČI (Mirsad, Nezira) ADNAN 1986–1993.

Ubijen granatom 13. maja 1993. ispred zgrade, u Ulici Moše Pijade 17, općina Centar Sarajeva. Izlazio je iz haustora kada je velikosrpski agresor ispalio granatu, čiji su geleri ubili Adnana. Ukopan je na pomoćnom stadionu Zetra.

Adnanov otac Mirsad ranjen je tokom agresije.

Adnan je volio crtanje i sport, naročito nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1567)

UŠANOVIĆ (Ćamil, Sadika) MURAT
1979–1992.

JMBG: 0805979130005

Učenik Osnovne škole "Ćamil Sijarić"

Teško ranjen granatom 14. maja 1992. u dvorištu kuće, Briješće čikma bb, općina Novi Grad Sarajevo. S bratom i sestrom bio je u skloništu. Kada se smirilo granatiranje, krenuli su izaći iz skloništa. Velikosrpski agresor ispalio je granatu i geleri su Murata pogodili u vrat i prsa. Prevezen je u Klinički bolnički centar, gdje je nekoliko sati kasnije nastupila smrt. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu. Njegov brat i sestra nisu povrijeđeni.

U toku agresije ubijeni su Muratov tetak Asim Džaferović i daidžić Avdo Šišić.

Murat je bio izrazito dobar matematičar. Već u trećoj godini znao je tablicu množenja i dijeljenja. Trenirao je karate. Bio je odličan učenik i izdvajao se od druge djece. Takmičio se u šahu. Bio je jako privržen majci.

(AIIZ, inv. br. 7-1508)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

UŽIČANIN (Ismet, Suzana) DAMIR 1983–1993.

JMBG: 2112983170056

Ubijen granatom 31. maja 1993, dok se igrao u dvorištu, u Roginoj ulici br. 27b, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju na Grličića Brdu u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je četiri civila, od kojih, pored Damira, još dvoje djece: **Ilvanu Čolić** (1983) i **Mirzu Deljkovića** (1987), a šest civila je ranio.

(AllZ, inv. br. 7-1509)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

VATREŠ (Abid, Pemba) AMELA
1975–1993.

Kuharica u hotelu Holiday Inn

Smrt nastupila 1. decembra 1993. u Kliničkom centru Koševo, općina Centar Sarajevo, zbog nemogućnosti adekvatnog liječenja ili izmještanja u zdravstvenu ustanovu, koja bi joj mogla pružiti odgovarajuću terapiju. Amela je ukopana na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1510)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

VEGARA (Ismet, Sevda) ELVEDIN
1975–1993.

Učenik Mješovite srednje tekstilne škole

Ubijen granatom 1. augusta 1993. u Trnovu, općina Hadžići. Ukopan je na mezarju na Alifakovcu u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1559)

VEJO (Mirsad, Samija) MIRZA
1980–1992.

Učenik Osnovne škole „Safvet-beg Bašagić“

Teško ranjen granatom 16. juna 1992. u kući, u Humskoj ulici 248, općina Novo Sarajevo. Vraćao se s porodicom s izvorišta, gdje su išli po vodu. Kada su ulazili u kuću, velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala u blizini njihove kuće. Geleri su pogodili Mirzu među plečke i smrt je nastupila na putu do bolnice. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijen je Mirzin daidža Sead Maslo i rođak Edin Vejo.

Mirza je pokazivao interes za dosta stvari. Želio je postati pilot. Volio je nogomet i igru s prijateljima i rođacima.

(AIIZ, inv. br. 7-1511)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

VELIĆ (Osman, Iza) ELDINA
1981–1992.

JMBG: 2807981798420

Učenica Osnovne škole „Saburina“

Ubijena granatom 27. augusta 1992, u Frontovskoj ulici 22, općina Stari Grad Sarajevo. Krenula je u sklonište i ubijena je ispred kućnih vrata. Ukopana je na groblju Lav Sarajevo.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je i **Elvedina Tarića** i **Koviljku Vidačić**.

Od uže Eldinine rodbine, u toku agresije, ranjen je njen otac Osman i rođaci Alija Abaz i Asim Abaz.

Eldina je voljela crtati i pjevati. Omiljene igračke bile su joj lutke.

(AIIZ, inv. br. 7-789)

VITEŠKIĆ (Edhem, Begajeta) MELISA
1980–1992.

Učenica Prve osnovne škole

Ubijena metkom 16. oktobra 1992, u Ulici Hakije Turajlića, Dobrinja, općina Novi Grad Sarajevo. Ukopana je na groblju Stadion Koševo.

Melisin otac detaljno je opisao okolnosti ubistva kćerke. Na dvolisnici papira, tužno i grčevito, piše:

„Od barikada u gradu, pa i na Ilidži, živjela je sa sestrom i mamom kod tetke i tetka na adresi Bratstva i jedinstva, Pofalići, radi sigurnosti, pošto u Butmiru nije bilo sigurno. Pošto je već u gradu živjela 6 mjeseci, a hrane je ponestalo, ja kao otac sam ostao u Butmiru da branim linije odbrane, tako da sam odlučio da odem po njih preko piste na slobodnu teritoriju da bi lakše živjele, pošto smo mi u Butmiru imali hrane, a imali smo slobodnu teritoriju. Prilikom samog prilaska zgradi sa vođom straže, idući ulicom, odnekud je došao metak i pogodio ju je u glavu tako da je nakon kratkog vremena i transporta prema Koševu preminula. Cijelo vrijeme boravka kod tetke, Melisa je pokazivala nostalgiju za ocem i svojim Butmirom, tako da je pred moj odlazak u grad po Melisu, njenu sestru i majku Begajetu jednom prilikom rekla: ‘Da mi je vidjeti babu, pa makar odmah umrla!’ Kad sam kao otac odlučio da pođem preko piste po njih, rođaci i komšije su mi govorili: ‘Nemoj, nije sigurno.’ Ali ja nisam mogao dokučiti značenje tih riječi, tako da sam na upit odgovarao: ‘Idem, makar poginuo’, ali sudbina je drugačije namijenjena bila. Sjećam se kad mi je govorila: ‘Babo, kako ćemo preko žice?’ Ja sam joj rekao: ‘Sine, ne boj se, stavićemo peškir preko žice pa se nećeš povrijediti.’ Gledam je ko sad, vodim je za ruku i ona drži bijeli peškir

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

i jedva čeka da dođe u Butmir. U momentu kada je pokleknula, ja sam je držao za ruku čvrsto i učinilo mi se da se okliznula na ivicu trotoara, ali nije bilo tako. Glavica joj je bila pognuta i krv joj je šikljala iz čela. Odmah sam znao da sam je izgubio. To je ostavilo dubok trag žalosti u meni i mojoj supruzi, te je sva radost našeg života već tog momenta izgubljena. Danas živimo kako već moramo sa tugom i bolom koji će sa nama otići u grob. Bilo je to ujesen 16. oktobra 1992. sa prvom maglom te godine, negdje u 20 h. Ugasio se jedan mladi život, koji se ne može nadoknaditi, niti zaboraviti. Neka im je na čast za ovo što su napravili.“

(AIIZ, inv. br. 7-1563)

VLAČIĆ (Vjekoslav, Senija) SAŠA
1991–1992.

JMBG: 0404991170026

Ubijen rasprskavajućim metkom 25. augusta 1992. u stanu, u Ulici Džemala Bijedića 27 c, općina Novo Sarajevo. Igrao se u sobi. Metak je prošao kroz terasu i pogodio Sašu u glavu. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Saša je bio veseo i umiljat dječak.

(AIIZ, inv. br. 7-619)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

VUČKIĆ (Muriz, Mirzeta) AMAR 1987–1993.

JMBG: 2001987170100

Teško ranjen granatom 20. maja 1993. ispred kuće dok se s prijateljima igrao u avliji, u Hadžijamakovoj ulici 2, u naselju Sumbuluša, općina Stari Grad Sarajevo. Od teških povreda, smrt je nastupila 24. maja 1993. Ukopan je na mezarju Lubine džamije u Sarajevu.

Tokom agresije, 1995, ubijen je Amarov djed Elkaz Vučkić.

Amar je bio talentovan dječak. Sa šest godina pisao je i čitao. Volio je slagati lego kockice i igrati se s vršnjacima.

(AllZ, inv. br. 7-1512)

VUK (Mersad, Sabina) AMAR
1984–1992.

JMBG: 1205984170003

Učenik Osnovne škole "Umihana Čuvidina"

Ubijen snajperom 19. augusta 1992. u kući, u Paljevskoj ulici 12, općina Novi Grad Sarajevo. Tu noć, majka i otac, gonjeni roditeljskim instinktom i strahom, iako ništa neobično nisu čuli, ušli su u sobu da vide da li su djeca dobro i spavaju li. Ilvana, Amarova sestra, bila je prekrivena pokrivačem i po glavi, a Amar je mirno spavao otkrivenog lica. Vratili su se u svoju sobu. Pred zoru, dok je spavao, Amara je pogodio snajperski metak s ulaznom ranom na čelu i izlaznom na potiljku. Ilvanu je probudilo kapanje. Mislila je da pada kiša i nastavila spavati. Međutim, kapala je Amarova krv. Ujutro je majka ušla u sobu i našla ubijenog sina. Zajedno s mužem u tišini je okupala mrtvog sina i pripremila ga za dženazu.

Tokom agresije ubijeno je mnogo članova Amarove bliže i dalje rodbine.

Amar je prvi razred završio s odličnim uspjehom. Volio je školu i uvijek je bio nasmjijan. Često je sa sestrom igrao Čovječe, ne ljuti se. Volio je i nogomet. Majki je ostala i njegova torba s knjigama, koju godinama nije imala hrabrosti otvoriti.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Amar je ukopan na groblju Lav u Sarajevu. Na dženazu mu nije mogao stići djed Jašar. Odavno je bio u logoru. Nisu ni mnogi rođaci, jer se ne zna ni gdje su ni da li su živi. Roditelji još uvijek čuvaju posljednje pismo, koje je Amar napisao ocu.

Dragi tata,

Kako si, šta ima tamo, ima li puno posla? Imaš li društvo? Ja sam dobro. Idem u prvi razred. Dobro učim. Danas nam je bilo tromjesečje. Prošao sam odličnim uspjehom. Dođi nam što možeš prije.

Voli te i puno pozdravlja tvoj sin Amar

(AIIZ, inv. br. 7-642)

ZAHIRAGIĆ (Meša, Dika) ELVIRA
1975–1992.

JMBG: 3012975176516

Učenica Srednje birotehničke škole

Ubijena granatom 6. augusta 1992. u kući, u Ulici Izeta Čomare 65, općina Ilidža. Ukopana je na groblju Butmir na Ilidži.

Istom granatom velikosrpski agresor ranio je Elvirinu majku **Diku Zahiragić**.

(AIIZ, inv. br. 7-1561)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ZAHIROVIĆ (Verem, Sedina) SENAD **1987–1993.**

JMBG: 2912987170006

Ubijen granatom 31. maja 1993. u prizemnom stanu u Ulici Kalmija Baruha 4, općina Centar Sarajevo. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na pločniku ispred zgrade i ubila Senada. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu.

Istom granatom velikosrpski agresor ubio je Senadovog oca **Verema Zahirovića** i nanu **Sajku Muratagić**.

(AIIZ, inv. br. 7-1513)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ZAIMOVIĆ (Ibrahim, Fadila) ADIS
1977–1992.

JMBG: 0611977172194

Učenik Osnovne škole „Behaudin Selmanović“

Ubijen granatom 1. oktobra 1992, dok se igrao u Ulici Envera Šehovića 25 (Omera Maslića 21), općina Novo Sarajevo. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

Bio je ispred zgrade s prijateljem Harisom Tucakovićem i još nekoliko prijatelja. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred ulaza u zgradu. Geleri su pogodili Adisa u glavu. Istom granatom ubijen je i **Haris Tucaković**, a ranjeni su: **Damir Rožajac**, **Nijaz Tucaković** i još četverica Adisovih prijatelja. Ranjen je i jedan stariji civil **Ljubo Ćosić**.

Adis je išao u Osnovnu muzičku školu i svirao je gitaru. Bio je društven dječak. Volio je nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-1514)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ZEĆO (Hamdija, Fatima) ALEN
1982–1995.

JMBG: 200498217055

Teško ranjen granatom 21. juna 1995. u blizini pijace na Ciglanama, općina Centar Sarajevo. Bio je s bratom Adnanom kada je počelo granatiranje. Požurili su kući i došli do pijace Ciglane. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala pored pijace i geleri su pogodili Alena. Smrt je nastupila u bolnici Koševo. Ukopan je na mezarju Vilin-potok u Sarajevu.

Od bliže rodbine, tokom agresije, ubijena je Alenova nana Fatima Zećo.

Alen je bio odličan učenik. Pokazivao je interes za sve oblasti. Bio je veseo i komunikativan, a najviše je volio biti sa svojim bratom. Volio je ići u džamiju.

(AIIZ, inv. br. 7-1515)

ZELIĆ (Enes, Zumra) AIDA
1974–1992.

JMBG: 1305974177217

Učenica Srednje poljoprivredno-veterinarske i prehrambene škole

Teško ranjena metkom 31. marta 1992. na ulici, općina Ilidža. Prevezena je na Klinički centar Koševo. Usljed teških povreda, smrt je nastupila 5. aprila 1992.

Taj dan, nakon završene nastave, pošla je s prijateljicom Biserom da popiju kahvu. U to vrijeme već su se postavljale barikade na nekim mjestima. Sjele su u kafić na Ilidži i pored njih je jedan mladić imao „pištolj olovku“, koji je sam napravio. Pištolj je opalio i pogodio Aidu u glavu. Prebačena je u bolnicu, gdje je ležala u dubokoj komi. Metak je počeo oksidirati, što je dovelo do otkazivanja organa. Ukopana je na groblju Bare u Sarajevu.

Od bliže rodbine, u toku agresije, ubijen je Aidin daidža Nedžib Omerović.

Aida je voljela crtanje, muziku, gimnastiku i ritmiku. Bila je društvena djevojčica. Pisala je dnevnik i voljela je pisati pjesme o prirodi i životu.

(AIIZ, inv. br. 7-765)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ZORNIĆ (Adem, Latifa) MIDHAT 1980–1992.

JMBG: 1011980173521

Učenik Osnovne škole „Edhem Mulabdić“

Ubijen granatom 24. aprila 1992, dok je išao u sklonište na Bendbaši, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu. Istom granatom velikosrpski agresor ranio je nekoliko njegovih prijatelja.

Midhata je veoma zanimala geografija. Išao je na školska takmičenja. Omiljeni sport bio mu je nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-637)

ZELJKOVIĆ (Hikmet, Azemina) NIRVANA
1983–1995.

JMBG: 0107983175154

Učenica Osnovne škole „Hasan Kikić“

Teško ranjena granatom 2. septembra 1995. na ulici, općina Centar Sarajevo. Djeca su izašla da se igraju. Dan je bio miran i nije bilo opće opasnosti. Velikosrpski agresor ispalio je navodeću granatu. Geleri su pogodili Nirvanu i nedugo nakon ranjavanja je nastupila smrt. Ukopana je na mezarju na Alifakovcu u Sarajevu.

Voljela je ples, muziku, crtanje i čitanje knjiga. Takmičila se u latinoplesu. Osvajala je prva mjesta. Njen literarni sastav „Pismo drugu ili nekom srodniku“ izabran je za najbolji literarni sastav na gradskom i državnom takmičenju. Pisala je ratni dnevnik, koji je štampan i objavljen u Minhenu i uvršten u školsku lektiru. Dnevnik je štampan i u Italiji. U pripremi je štampanje i za naše područje.

Najviše se igrala sa svojim pekinezerom Zikom.

(AIIZ, inv. br. 7-592)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ZIJADIĆ (Hasan, Sejfulina) BELMA
1982–1993.

JMBG: 3101982175110

Učenica Osnovne škole "Edhem Mulabdić"

Ubijena granatom 26. juna 1993. dok se igrala u Bakarevića ulici 5, općina Stari Grad Sarajevo. Vozila je bicikl sa svojim prijateljem. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala između njih. Ukopana je na mezarju Bakareva u Sarajevu.

Istom granatom ubijeno je sedam civila, od kojih, pored Belme, još petero djece: **Sanjin Rustenpašić** (1988), **Sinanudin Šećerović** (1975), **Nijada Ćatić** (1977), **Almir Poturić** (1978), **Senad Pliska** (1979) i punoljetna **Velida Muftić** (1971).

Belma je trenirala tenis i sakupljala salvete. Bila je odlična učenica i omiljena u društvu. Voljela je muziku.

(AllZ, inv. br. 7-1516)

ZIMIĆ (Sabrija, Edina) SIDBELA
1986–1995.

JMBG: 1602986126574

Učenica Osnovne škole „Silvije Strahimir Kranjčević“

Ubijena granatom 25. juna 1995. u dvorištu, u Dženetića čikmi 10, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopana je na mezarju na Vrbanjuši.

Sidbela je izašla s prijateljicama da se igraju ispred zgrade. Velikosrpski agresor ispalio je granatu. Geler je Sidbeli prerezao glavnu aortu na vratu. Istom granatom ubijene su njene dvije najbolje prijateljice: **Ljiljana Janjić** (1983) i **Amina Pajević** (1984), a ranjeno još troje djece.

Sidbela je imala veliki talent za pisanje pjesama i priča. Bila je najbolja učenica u razredu. Govorila je engleski jezik. Trenirala je tenis i voljela je heklanje. Sa starijom sestrom i prijateljicama se igrala barbika. Često su se u skloništu igrale manekenki i izvodile razne predstave. Pisala je dnevnik i prozne sastave koji su ostali iza nje. Iza nje je ostao i heklani prekrivač za barbike.

Napomena:

Sidbela se u Sarajevo iz izbjeglištva iz Hrvatske vratila u julu 1994, a ubijena je manje od godinu dana nakon toga.

(AIIZ, inv. br. 7-1517)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ZOLJ (Mehmed, Fatima) DŽENANA **1978–1993.**

JMBG: 2112978178898

Ubijena granatom 28. decembra 1993. u stanu, u Školskoj ulici 5, općina Ilidža. Ukopana je na mezarju u Hrasnici.

(AIIZ, inv. br. 7-762)

ZORLIJA (Šefik, Hatidža) SANEL
1986–1994.

JMBG: 2207986131540

Učenik Osnovne škole „Mustafa Lokvančić“

Ubijen granatom 17. novembra 1994, u Partizanskoj ulici, općina Ilidža. Vraćao se od nane. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala ispred kuće u kojoj je stanovala porodica Nuhanović. Geleri su pogodili Sanela u glavnu arteriju prepone. Ukopan je na mezarju Kovači na Ilidži.

Istom granatom ubijena je djevojčica **Sehida Nuhanović**, teško je ranjena Sanelova majka **Hatidža Zorlija**. Četiri mjeseca bila je u komi, a snaha **Amra Grošnj** je lakše ranjena.

Od bliže rodbine, šest mjeseci prije Sanelovog ubistva, ubijen mu je otac Šefik te djed Jakup Grošnj, koji je ubijen u Goraždu.

Sanel je najviše volio igrati nogomet s prijateljima.

(AIIZ, inv. br. 7-1562)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

ZUKANOVIĆ (Zahid, Munira) EDINA
1977–1992.

JMBG: 0708977176509

Ubijena granatom 24. augusta 1992. u kući, Kovači 14, Hrasnica, općina Ilidža. Bila je s majkom i bratom u kući. Velikosrpski agresor ispalio je dvije granate na kuću. Geler je pogodio Edinu u srce. Ukopana je na mezarju Kovači u Hrasnici. Istom granatom teže je ranjen njen brat.

Edina je vodila dnevnik i u njega zapisivala sva dešavanja.

(AIIZ, inv. br. 7-667)

ZUKO (Suad, Mediha) ADI
1994–1995.

Smrt nastupila 29. marta 1995. zbog nemogućnosti da mu pruži odgovarajuća medicinska pomoć. Ukopan je na groblju Lav u Sarajevu.

(AIIZ, inv. br. 7-1518)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ZUKO (Huso, Šemsa) MIRNESA 1982–1992.

JMBG: 1102982175144

Učenica Osnovne škole "Zajko Delić"

Ubijena granatom 10. juna 1992. dok je stajala u redu za vodu na Šipu, općina Centar Sarajeva. Ukopana je na mezarju na Kobiljoj Glavi u Sarajevu.

Mirnesa je bila odlična učenica. Voljela je čitati knjige i igrati se lutkama. Učestvovala je na takmičenjima na školskom nivou.

(AIIZ, inv. br. 7-708)

ZULČIĆ (Azem, Hasena) SELMA
1977–1993.

Učenica Škole učenika u privredi

Ubijena granatom 6. decembra 1993. na mostu Ciglane, općina Centar Sarajevo. Vraćajući se iz škole, sreća je prijatelja i zajedno su krenuli kući. Stigli su do mosta kada je velikosrpski agresor ispalio granatu, koja je eksplodirala u bočnu desnu stranu betonske ograde nadvožnjaka u naselju Ciglane. Oboje su ubijeni na licu mjesta. Ukopana je na mezarju u Buča Potoku.

Istom granatom ubijena su četiri civila, od kojih, pored Selme, još jedno dijete: njen prijatelj **Admir Džidić** (1976).

Selma je bila odlična učenica i voljela je učiti. Mnogo je čitala, crtala i pisala je i svoj dnevnik. Omiljene igračke bile su joj barbiké.

(AIIZ, inv. br. 7-655)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ZULović (Vehid, Ramiza) VELIDA
1986–1993.

JMBG: 0907986138647

Učenica Osnovne škole „Umihana Čuvidina“

Ubijena granatom 13. decembra 1993, u Ulici Ragiba Džinde, općina Novi Grad Sarajevo. Bila je s ocem i majkom. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na asfaltnoj površini iza stambene zgrade u naselju Boljakov Potok, te su geleri pogodili Velidu u glavu. Ukopana je na mezarju u Boljakovom Potoku u Sarajevu.

Istom granatom ubijen je Velidin otac **Vehid**, a majka **Ramiza** teško ranjena.

Velida je bila društvena djevojčica. Voljela se igrati s prijateljicama. Omiljene igračke bile su joj barbice.

(AIIZ, inv. br. 7-1519)

ZUNDA (Mehmed, Fadila) AMEL
1987–1995.

JMBG: 1608987170119

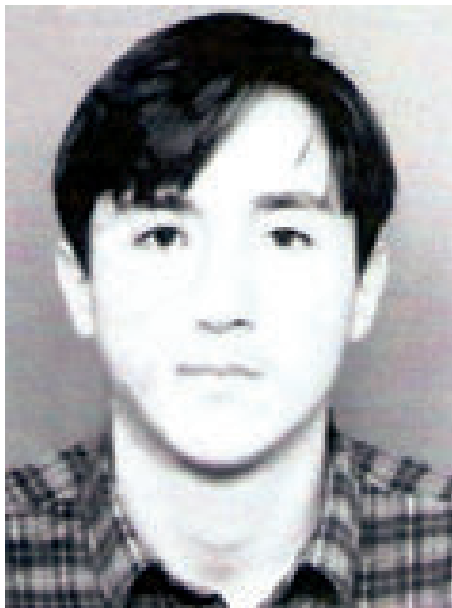
Učenik Osnovne škole "Isak Samokovlija"

Ubijen granatom 18. jula 1995. dok se igrao u Ulici Muhameda ef. Pandže 43-405, općina Novo Sarajevo. Ukopan je na groblju Stadion Koševo u Sarajevu. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na autobuskoj stanici u naselju Velešići.

Istom granatom pored Amela, ubijena su još četiri, a ranjeno jedanaest civila.

(AIIZ, inv. br. 7-1520)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ZUPČEVIĆ (Midhat, Rejhana) KENAN
1976–1993.

JMBG: 0503976173513

Učenik Mješovite srednje elektrotehničke škole

Ubijen granatom 31. maja 1993. u dvorištu kuće, u Ulici Mirka Jovanovića 8, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na porodičnu kuću Zupčevića.

Pored Kenana, tada su ubijene Kenanova sestra **Lejla** (1971–1993) i nana **Ramiza** (1922–1993).

(AIIZ, inv. br. 7-1521)

ŽIGA (Ismet, Tima) ADMIR
1984–1993.

JMBG: 2308984170027

Učenik Osnovne škole „Hamdija Kreševljaković“

Ubijen granatom 10. jula 1993, u Ulici ispod grada, općina Stari Grad Sarajevo. Otišao je do prijatelja po knjigu. Kada se vraćao, velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na ulici. Geleri su pogodili Admira. Ukopan je na mezarju Porčine džamije na Vratniku u Sarajevu.

Admir je volio nogomet, pjevanje i crtanje.

(AIIZ, inv. br. 7-1522)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŽIGA (Amir, Razija) MUAMER
1976–1993.

JMBG: 2802976174352

Učenik Mješovite srednje elektrotehničke škole

Teško ranjen granatom 22. jula 1993. u kući na Kobiljoj Glavi, općina Vogošća. Taj dan su bila izražena borbena dejstva. Izašao je iz podruma na sprat da se umije. Kada se vraćao u podrum, velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala iznad kuće i geler ga je kroz stakleni otvor pogodio u potiljak. Smrt je nastupila 23. jula 1993. u bolnici Koševo. Ukopan je na mezarju na Kobiljoj Glavi u Sarajevu.

Muamer je bio izuzetno talentovan nogometaš. Često je učestvovao na turnirima i takmičenjima u nogometu. To mu je ujedno bila omiljena igra i često se igrao s najboljim prijateljima Sanelom i Mugdinom. Bio je odličan učenik i omiljen u svojoj sredini.

(AIIZ, inv. br. 7-689)

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŽILIĆ (Džafer, Tidža) NERMIN
1975–1992.

JMBG: 3006975173517

Učenik Srednje veterinarske škole

Ubijen granatom 8. augusta 1992. na Širokači, općina Stari Grad Sarajevo. Ukopan je na mezarju Kovači u Sarajevu. Istom granatom ubijen mu je kolega **Admir Turčalo**, a amidžić **Sejmo Žilić** teže ranjen.

Nermin je bio društven dječak. Bavio se amaterski folklorom i pjevanjem. S prijateljima je osnovao bend „Beathaus“.

(AIIZ, inv. br. 7-1693)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

ŽIŽIĆ (Krunoslav, Jelica) MARKO
1982–1993.

JMBG: 1801982170016

Učenik Osnovne škole "Osman Nuri Hadžić"

Ubijen granatom 1. juna 1993. na Dobrinji 3, općina Novi Grad Sarajevo, na mjestu gdje se, povodom bajramskih blagdana, održavao turnir u malom nogometu. Sahranjen je na groblju Sveti Josip u Sarajevu.

Dvije minobacačke granate, ciljano ispaljene jedna iza druge iz Lukavice, ubile su 13, a ranile 80 civila. Pored Danijela, ubijeno je još četvero djece: **Adnan Mirvić** (1975), **Kemal Mulahmetović** (1976), **Marko Žižić** (1982) i **Adel Selmanović** (1979), a ranjen je veći broj djece.

(AIIZ, inv. br. 7-1523)

ŽUGA (Rifet, Ismeta) AMIR
1986–1994.

JMBG: 1308986131548

Učenik Druge osnovne škole

Ubijen granatom 7. februara 1994. u Pionirskoj ulici 1, općina Ilidža. Cijelo vrijeme bio je s porodicom u skloništu. Majka mu nije dala da izlazi napolje. Kada je ona nakratko izašla da pripremi ručak, Amir je to iskoristio i izašao napolje da se igra. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je eksplodirala na ulici. Geler je Amira pogodio u desni dio glave. Ukopan je na mezarju Kovači u Hrasnici.

Od bliže Amirove rodbine, tokom agresije, ubijeni su Amirovi rođaci Nazif i Elvir Hodžić.

Amir je volio pjevanje i nogomet.

(AIIZ, inv. br. 7-707)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

EMIRHAFIZOVIĆ (Hajrudin, Belma) ALISA *
1991–1995.

JMBG: 2811991175143

Teško ranjena minobacačkom granatom od 60 mm 11. juna 1995. ispred kuće u Aerodromskoj ulici 43 (sada br. 46), naselje Butmir, općina Ilidža. Sjedila je sa sestrom Amelom i majkom Belmom koja je prala veš. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je Alisu teško ranila, a smrt je nastupila u bolnici u Hrasnici dan nakon ranjavanja - 12. juna 1995. Njenu sestru **Amelu** geler je također teško ranio, te je smrt nastupila 16. juna 1995. u bolnici Koševo, dok je njihova majka **Belma** ubijena na licu mjesta. Alisa je ukopana na mezarju Butmir kod džamije.

Alisin brat Faruk ranjen je 1993. na Kozijoj ćupriji.

Alisa je bila nevjerovatno lijepa djevojčica. Ljudi bi zastajkiivali da je gledaju i da se slikaju s njom.

(AllZ, inv. br. 7-1717)

* U toku pripreme studije za štampu došlo je do tehničkog propusta zbog kojeg ubijene sestre Alisa i Amela Emirhafizović nisu navedene po abecednom redu.

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

EMIRHAFIZOVIĆ (Hajrudin, Belma) AMELA
1982–1995.

JMBG: 0701982175133

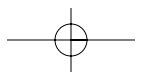
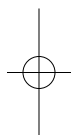
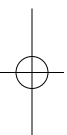
Učenica Prve osnovne škole

Teško ranjena minobacačkom granatom od 60 mm 11. juna 1995. ispred kuće u Aerodromskoj ulici 43 (sada br. 46), naselje Butmir, općina Ilidža. Sjedila je s mlađom sestrom Alisom i majkom Belmom koja je prala veš. Velikosrpski agresor ispalio je granatu, koja je teško ranila Amelu, a smrt je nastupila u bolnici Koševo 16. juna 1995. Njenu sestru **Alisu** geler je također teško ranio, te je smrt nastupila dan kasnije u Hrasnici, dok je njihova majka **Belma** ubijena na licu mjesta. Amela je ukopana na mezarju Butmir kod džamije.

Amelin brat Faruk ranjen je 1993. na Kozijoj ćupriji.

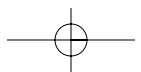
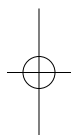
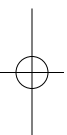
Amela je sakupljala salvete i mnogo je voljela čitati knjige. Brat još uvijek čuva njene salvete na kojima su ostali tragovi Ameline krvi.

(AIIZ, inv. br. 7-1718)

SEDMI DIO

**LITERARNA I LIKOVNA STVARALAŠTVA
(IZBOR RADOVA)**

DJECA – SVJEDOCI GENOCIDA

Opsada Sarajeva po svojoj oružanoj sili, bezobzirnosti, neselektivnosti i svim drugim barbar-skim postupcima prema nenaoružanim, izgladnjelim i psihički dotučenim građanima Sarajeva, premašila je sve dosadašnje zločine barbarskih opsada u historiji.

No, i pored toga, **duh bosanski se nije dao ni poviti, a kamoli slomiti**. To su pokazali i najmlađi naraštaji ovoga grada, koji klonuli duhom nisu ni u najtežim, gotovo bezizlaznim trenucima, pod kišom granata, snajperskih i pušanih hitaca, kojim su svakim danom zločinci zasipali Grad.

Tako je bilo, pored ostalog, i 28. augusta 1995, kada je velikosrpski agresor sa svojim kolaboracionistima izvršio masakr ispred sarajevske tržnice Markale, u kome je minobacačkom granatom ubijeno 43, a teže i lakše ranjeno 104 civila, od kojih troje djece. Ni tada, kao ni u mnogim sličnim pokušajima, **zločinci nisu uspjeli slomiti duh bosanski**. Naprotiv, on je postajao sve snažniji.

To se pokazalo i tog dana, baš kada se držao koncert Sarajevskog gudačkog kvarteta, kojim je upućena poruka simbola otpora i odlučnosti za ostanak i opstanak, s jasnom porukom svijetu – **“mi se ne damo pomesti”**, kako je tog dana, obavještavajući prisutne na koncertu o masakru na Markalama, s tugom, ali i prkosom rekao predsjedavajući Predsjedništva Republike Bosne i Hercegovine Alija Izetbegović.

Pored svakodnevnog nemilosrdnog artiljerijskog granatiranja i snajperskog djelovanja po civilima i civilnom stanovništvu i civilnim objektima, agresor je istovremeno granatirao ne samo Grad već i cijeli svijet sa svojom morbidnom medijskom **“gebelsovskom propagandom”**, po kojoj je agresor žrtve opsade predstavio kao mazohiste koji sami sebi čine zločine, a zločinci sa svojim ogromnim arsenalom oruđa i oružja okolo, na istaknutim kotama, mirno posmatraju i čude se građanima Sarajeva na tom apsurd. Ponašaju se (zločinci) tako kao da su oni čuvari ludila građana Sarajeva u opsadi, koje ne bi smjelo izaći izvan linija opsade, pri čemu ispoljavaju “sažaljenje” prema žrtvama, nastojeći takvu sliku što vjernije preko medija i na druge načine prenijeti u svijet. A taj svijet na osnovu ponuđene formirane predstave trebao je sam zaključiti o kakvim se ljudima Sarajeva u opsadi radi, odnosno izraziti zahvalnost zločincima za ono što se oni “žrtvuju”, kako bi Zapad “spasili” od tog opasnog “zla” koje je u opsadi.

Tako zločinci koji granatiraju porodilišta, dječija sankališta, škole, ubijaju djecu na ulici, na spavanju..., istovremeno o sebi govore kao o nebeskom narodu, što je vrhunac morbidnosti i najokrutnijeg fašizma.

Zato, u cjelokupnom opusu zločina prema građanima Sarajeva posebno se treba osvrnuti na patnje i stradanja tih malih nevinih stvorenja, koja su, i pored toga što su djeca, za zločince predstavljala posebno odabrane mete kao što su bili i drugi nedužni civili i branioци koji su se gorluki suprotstavili ogromnoj oružanoj sili i tehnicima “Jugoslavenske narodne armije”/ Vojske Jugoslavije i njenim kolaboracionistima, čiji zločini po svojoj morbidnosti i okrutnosti predstavljaju vrhunac zločina u krvavoj historiji ljudskog društva.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

I pored svega, djeca Sarajeva nisu kontaminirana **mržnjom i željom za osvetom**, ostala su normalna i spremna za budući zajednički život, u kojem nema mjesta mržnji po bilo kojoj osnovi i podjelama koje su prevaziđene i nesvojstvene savremenom čovječanstvu na današnjem stepenu razvoja civilizacije i kulture.

Sublimirajući sve događaje, pune strave i užasa, može se, ipak, zaključiti da sve nije razoreno, da se život može ponovo dići i uzdići kao feniks iz pepela, što se posebno očekuje od mladih snaga, mladih kojima je ukradeno djetinjstvo, ali ne i životni optimizam, inventivnost i energija.

Sa svojom životnom energijom mladi beznađe pretvaraju u nadu, a nadu u bolje sutra, toleranciju i želju za suživotom, koji treba graditi s novom energijom, principima humanosti, otvorenosti i na civilizacijski način.

Zato se, i pored najokrutnije opsade s punih 1.479 dana ubijanja svega što se kreće i uništavanja Grada s njegovim civilizacijskim dostignućima, nameće jedno osnovno pitanje: *je li moguće da žrtve genocida nisu zadojene mržnjom prema svojim egzekutorima?*

Ne, nisu! Naprotiv, Bošnjaci - žrtve genocida u Republici Bosni i Hercegovini s kraja 20. stoljeća - spremni su zajednički živjeti i graditi Bosnu i Hercegovinu, čak i s onima koji su je rušili. U tome je sadržano "**čudo bosanskog otpora**", neuništiva tolerancija i suživot.

To je ono što čini snažan duh, spreman na razna iskušenja, pa i ona najteža, ali istovremeno i duh koji je spreman na toleranciju, dijalog... Jedna od mnogih potresnih scena iz opsade Sarajeva na upečatljiv i dirljiv način govori nam o "sarajevskom paklu" u kome ni djeca nisu pošteđena. Naime, riječ je o jednoj sceni bolom skrhanog roditelja jedne bošnjačke žrtve, koji je i u najvećoj žalosti zbog mučkog ubistva djeteta staloženo izjavio da bi "*volio sjesti sa ubicom mog djeteta, popiti sa njim kahvu i pitati ga zašto mi ubi dijete*".

Opsadu Sarajeva i cjelokupan tok agresije na Republiku Bosnu i Hercegovinu brižljivo, "gelbelsovski precizno" popratila je agresorska fašistička propaganda, uvredljiv jezik i jezik mržnje, otrova i gnjeva. Bošnjaci i svi drugi koji su branili Bosnu i Hercegovinu od agresije, genocida i drugih oblika zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava ostali su tolerantni i na brojne verbalne prijetnje i uvrede najviših političkih i vojnih predstavnika srpskog naroda, čije se izjave kreću od nemogućnosti suživota s Muslimanima do **rasističke teze** o krajnje kvarnoj muslimanskoj genetici, koju je zastupala Biljana Plavšić, jedna od ključnih osoba iz Karadžićevog zločinačkog klana.

Nasuprot njima, toleranciju su pokazala djeca Sarajeva u opsadi, koja svojim kazivanjima u brojnim pričama, dnevnicima, crtežima i drugim oblicima stvaralaštva, nastalim tokom i nakon opsade, premda su preživljavala sve oblike zločina, pišu i crtaju o prekinutom djetinjstvu, pokidanim pupoljcima, žalom za ubijenim znanim i neznanim drugovima, ljubavi prema Bosni i Hercegovini...

U njihovim školskim zadaćicama, matorskim radovima, u ispisanim pričama, dnevnicima i crtežima, nema ni trunke mržnje, nacionalizma niti ostalih negativnih strasti, koje su zločinci nastojali u njih "silom utisnuti" sa svakodnevnim "razvlačenjem pameti", granatiranjem, snajperskim djelovanjem, masakriranjem, ranjavanjem...

No, velikosrpskom agresoru to nije dalo željene rezultate, jer koliko god je kod tih zločinaca želja za uništenjem bila snažna, želja za opstankom, slobodom i **prkosom bosanskim** bila je još jača. Ta neuništivost duha, u uvjetima permanentnog masakriranja i uništavanja civila i civilnog stanovništva i civilnih objekata, koje je ponekad ličilo na smak svijeta, bila je prisutna kako kod odraslih tako i kod djece.

Djeca su pronalazila različite načine da i u takvim uvjetima osjete čari djetinjstva, prkosa i još snažnijeg duha. U podrumima, gdje se nekada ostavljao ugalj ili dječija bicikla, stvaran je ambijent za igre, crtanje, čitanje knjiga i posebno vođenje dnevnika. Tu su nastajali brojni crteži, pjesmice, prozni radovi, nove igre, u kojima djeca pozivaju na mir, radost, poštovanje. Stvaralaštvo djece ispoljeno tokom opsade predstavlja jedno od snažnih svjedočenja o genocidu i drugim zločinima protiv čovječnosti i međunarodnog prava u opsadi Sarajeva, njihov neuništiv duh i volja da se preživi i najgori mogući, stravični pakao. U njihovim radovima događaji su prikazani vjerodostojno, iskreno i estetski savršeno, te se s radovima i ukupnom inventivnošću može s pravom reći da su djeca svojevrsni heroji i istinski svjedoci tog stradalništva planetarnih razmjera.

Napisane riječi i nacrtane poruke prozeblim i drhtavim dječijim ručicama su *“svjedočanstvo trijumfa nad tragedijom. Te jednostavne riječi djece taoca zatočenog grada, neopterećenog mržnjom, djeluju snažnije od bilo kog političkog govora. To su riječi bezazlenog krunskog svjedoka teroriziranih i napaćenih stanovnika Sarajeva”*.¹

Dječijim ručicama ispisane su i iscrtane brojne stranice izgovorene posebnim riječima i likovnim izrazom gladnih i prozeblih golobradih dječaka i nježnih djevojčica. *“U literarnim ostvarenjima, u publikovanim dnevnicima i memoarima, u pričama očevidaca o zbivanjima u danima opsade Sarajeva nalazimo opise doživljenih događaja... Neosporno je da svi napisani doživljaji, te literarne reminiscencije su zapisi od trajne vrijednosti. Sve to sada služi boljem sagledavanju zbivanja u danima opsade Sarajeva, a bit će od velike koristi budućim analitičarima tih događaja.”*²

Prema istraživanjima Instituta za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu, realiziranim tokom i nakon agresije, pokazano je da su **patriotizam, altruizam i empatija** bile najizrazitije ekspresije u dječijim crtežima i pisanim sastavima.³ Agresija je iz dječijih duša potisla njihovu veselost, lepršavost i snažnu volju za životom, ali im nije ispraznila dušu, jer su se djeca brzo pribrala, na svoj način organizirala i snagom duha pokazala da su neuništiva.

Njihovo stvaralaštvo, nastalo tokom agresije na Republiku Bosnu i Hercegovinu, kako ističe pjesnik Velimir Milošević, *“...govori istinito, doživljajno, nenametljivo i nepotkupljivo. Iskreno, ali sa puno tuge, ali i dobrote, sa puno čuđenja i nevjerovanja, ali i sa onom nepresušnom dobrotom koje u izobilju ima dječija duša. I upravo to je najljući i najžešći šamar po licu mraka i mračnjaštva, to je najdublja i najmoćnija osveta za sva zla koja su se tim nedužnim i nevinim ljudima - djeci dogodila... Mislim da ni jedno djelo nekog starijeg stvaraoca, pisca ili publiciste, neće tako snažno, istinito,*

¹ P. Münch, MIRIS LIPE - Dnevnik iz Sarajeva, Kult-B d.o.o. Sarajevo i Fondacija Konrad Adenauer u BiH, Sarajevo, 2009, str. 6.

² I. Dizdarević, NEZABORAV USJEKLINA GENOCIDA, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, 2003, str. 164.

³ M. Šestanović, ZLOČIN NAD PSIHIČKIM INTEGRITETOM DJECE, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava u Sarajevu, Sarajevo, 2000, str. 137-141, 158 i 161-162.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

duboko doživljajno i vjerno predstaviti svijetu našu tragediju, kao što će izresci iz dječijih teka na kojima su ispisane ili iscrtane istine o našoj velikoj drami i velikoj tragediji".⁴

Dječiju inventivnost tokom agresije nisu zapazili samo naši dječiji pisci i pjesnici, već i strani, koji su u dječijem crtežu zapazili autentičnu umjetnost. Tako se u jednom zapisu, pored ostalog, navodi: *"Umjetnost u odnosu na tradicionalne verbalne oblike izražavanja, manje je konvencionalno sredstvo komunikacije, i, zbog toga, manje podložno iskrivljavanju pod dejstvom mehanizama odbrane djetetovog Ja. Crtež u svakom detalju nosi znakove emocionalnog života djeteta."*⁵

Rezultati analiza brojnih dječijih literarnih i likovnih radova, nastali u opsadi Sarajeva i neposredno po njenom okončanju, pokazali su da dječije emocije, viđene u njihovim likovnim i literarnim radovima, ne naginju mržnji i kao takve nisu poželjne za one koji su radili na projektu uništavanja Republike Bosne i Hercegovine i istrebljenju Bošnjaka, ali su zato poželjne za predočavanje prave istine o opsadi. Dječiji crteži i pisani radovi na svoj način iskazuju otpor svim nedjelima i svim strahotama koje su zadesile Bosnu i Hercegovinu na kraju 20. stoljeća.

U sveukupnom otporu prema agresoru - nosiocu zla - s pravom se može reći da su dječiji radovi vrijedna svjedočanstva, koja će vječno govoriti o barbarskoj opsadi Sarajeva, te ih zato u izvornom obliku predstavljamo u ovoj studiji, koja će, pored ostalog, ujedno biti svjedok teških kršenja međunarodnog humanitarnog prava i opomena da se ovakvo zlo nigdje i nikome više ne dogodi.

⁴ V. Milošević, iz recenzije knjige MAMA, NEĆU U PODRUM, koju je priredila i uredila dr. Razija Lagumdžija, IP "Veselin Masleša", Sarajevo, 1992.

⁵ D. Widlocher, *L'interpretation des dessins d'enfants*, Bruxelles, 1971, str. 124.

1. DJEČIJE LITERARNO STVARALAŠTVO

a) Maturski radovi učenika Prve bošnjačke gimnazije⁶

Amra Drtić

Tražili smo mjesto za opstanak. Vjerovali u bolje sutra, plakali noćima i molili Boga da ne nestane posljednja nada koja je tinjala u nama. Možda je moja savjest bila zbunjena pred tom okrutnom istinom i pamćenje me iz tih dana slabo služilo, a znam da je moje tijelo shvatilo posljedice ratnog doba, da su neprospavane noći roditelja ostavile trajan pečat u njihovim srcima i pamćenju, ali i u našem blijedom pogledu. Sarajevo je rušeno, paljeno, a samim tim i naša utvrđenja koja smo godinama gradili. Uništeni su svi mostovi koji su nas vezali, razorene su sve iluzije prestanka, odlutali su snovi u tim besanim noćima, a odjekivali krici potopljenih života. Nestajala su najbolja, najljepša, najrepresentativnija obilježja Sarajeva. Nestajala je nada. Nestajali su životi, a smrt je postala naša stalna odrednica. Vidjela sam to umiranje. Sve oko mene popimalo je crni plašt. Sve se manje bilo, sve se manje mislilo, a više se znalo. Sve smo više osjećali nesreću pred vratima, kolebanje koje nikad nije presušivalo. Sve je polahko oko nas počelo da nestaje. Mala stvorenja koja su u svoje djetinjstvo utkala najljepše snove o budućnosti, igri, školovanju, druženju. Oni to nisu uspjeli ni doživjeti. Njihove igre bili su topovi granata ispaljenih s agresorskih položaja u Sarajevu. Njihovi snovi u trenu su raspršeni onda kada su pali njihovi roditelji, a nakon njihovog pada (smrti), oni su prešli u vječno spominjanje nas koji smo imali sreće da ostanemo živi. Bili su na pogrešnom mjestu u nemilosrdno vrijeme. Ta nevinna dječija srca koja nikome nisu skrivila ništa, niti su ikome nanijela bol, ubijena su samo zarad toga da se pokaže nemilost i nečovječnost drugih. Danas su oni trebali biti ponos ovog grada, svojih roditelja. Danas su oni trebali pohađati škole, nositi vedrinu u ovom tmurnom svijetu. Njihovi snovi i snovi njihovih roditelja silnički su narušeni. Njihova kolijevka je vječna grobnica, a druga kolijevka je njihov život u nama, onima koji smo danas tu, onima koji su, nadam se, spremni se boriti sa svim što im život nametne, onima koje spominjemo, jer smo možda mi mogli biti ONI. Mrak se polahko počinje spuštati. Opet me strah onog što noć nosi. Tama opet obuzima moje mjesto, ali me raduje zora koja je moj simbol opstanka, prosperiteta, svakog novog sjećanja.

Azra Gušić

I danas kada prođem pored groblja i ugledam mali mezar, a na nišanu je ispisana 1992, '93, '94, '95, zastanem i razmišljam o njihovoj sudbini. Razmišljam o njihovim posljednjim riječima, nadama, snovima... Da li su svoj život skončali u majčinom zagrljaju ili daleko od njega? Da li su se njihovi snovi ugasili kada je počeo rat, jer su znali da ih možda nikada neće ostvariti?

⁶ Maturski radovi učenika Prve bošnjačke gimnazije o temi "VRATITE SVA DJETINJSTVA IZ KOLIJEVKE IŠČUPANA", Sarajevo, 2007.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Na ova i na mnoga druga pitanja odgovor nikada neću saznati. Agresorski metak ih je pogodio i oni su zauvijek otišli, a vratiti se neće nikada. Umjesto toga ostala su prazna mjesta u našim srcima i životima. Često razmišljam o boli roditelja koji su izgubili djecu. Ne mogu ni zamisliti jačinu takve boli spoznaje da si zauvijek izgubio dio sebe, dio svoga bića, svoje nade, želje i snove. Neka od ove djece mogla su biti moji prijatelji, ići sa mnom u razred, ali ja to nikada neću saznati. Mogli smo se zajedno smijati, ići u školu, šetati gradom, koji je sad skoro u potpunosti obnovljen. Posljednje dane svojih kratkih života proveli su u mračnim, prašnjavim podrumima, ponekad lišeni osnovnih uvjeta za život. Nikada neće imati priliku upoznati ovaj novi i bolji svijet i uživati u svim njegovim blagodatima.

Nekad se pitam: Zašto? Zašto se taj rat uopće morao dogoditi i toliko se života ugasiti, toliko se snova izgubiti? Ostali smo uskraćeni za mnoga sjajna bića koja bi naše živote učinila bogatijim, dali bi svoj doprinos u razvoju Bosne i Hercegovine, postigli sjajne rezultate u svijetu... Na svakome od nas rat je ostavio nevidljive i trajne ožiljke koji će teško zacijeliti.

Amra Omanović

Evo ga dolazi. Napokon.

Svaku večer oko sedam sati malo poslije ezana hrastovo drvo ostavlja prljavi trag na asfaltu. Kaže mama da bi bilo hladno da nema drva. Ja na svaki njen odgovor samo potvrdno klimnem glavom. Ništa ne razumijem. Danima se nalazim u mračnom, vlažnom podrumu. Zaboravila sam kako izgleda sunce. Ne mogu više da sanjarim. Voljela bih da mogu izaći vani, ići u školu. Vidjeti se s Asjom i Harisom. Ne znam ništa o njima.

Crvena lopta proleti nebom. Gledam njen trag... gdje li je namijenjena? Pometnja u mojoj glavi, mom srcu i duši. Dosta mi je ovog pakla. Niko mi ne želi ništa objasniti. Mama reče da mogu izaći da se igram s prijateljima. Takvu sreću čini mi se nikad nisam doživjela. Trčimo, smijemo se i odjednom... prasak!!! Gusti crni oblak prekrio nebo. Strašna bol u rukama... Grizem usne i molim Boga da prođe. Pokušavam dozvati mamu, ali glas se gubi... odlazi u bezdan.

Budim se u bolnici. Boli me svaki dio mog krhkog, slabašnog tijela. Moji roditelji su nekako prebrzo počeli da stare. U njihovim očima je tuga.

- *Gdje su moji prijatelji? – pitam mamu. Ona napravi neki čudan pokret i spusti glavu.*
- *Tvoji prijatelji nisu više tu!*
- *Kako? Nije moguće, morao je neko preživjeti! – pitam drhtavim glasom i željno očekujem odgovor...*
- *Niko... nisu preživjeli...*

Ne, ne, ne,... nije moguće!

Budim se okupana hladnim znojem. Kao i uvijek pored mene su moji roditelji. Mama kaže da sam imala noćnu moru.

Ne, mama... nije to bila noćna mora. Iako je prošlo petnaest godina, ne mogu zaboraviti. Ja živim ovdje u modernom svijetu, smijem se i uživam u suncu, ali vi samo mislite da ja živim.

Ja sam, zapravo, umrla onog dana s mojim prijateljima. Vidim ih u snu... radujem se i plačem s njima, nosim cvijeće na njihov grob.

Ne mogu da se sjetim nijedne lijepe stvari, nijednog lijepog, toplog dana u mojim snovima. Trudim se, ali samo vidim strašne ljude, tugu, krv i plač. Ne mogu to preboljeti...

Nisam imala djetinjstvo. Osjećam kao da sam rođena upravo sada, bez najljepšeg i najbitnijeg doba.

Ali to vama, mojim najmilijim, ne mogu priznati. Znam da je i vama teško. Ne mogu to priznati ni svijetu, a znam da svaka osoba mojih godina pati za izgubljenim djetinjstvom i prijateljima koji su tih godina nestali zauvijek. Ponovo dolazi tuga... ima šape od svile i mačiji hod. Dođe, nasred mi duše legne i pretvori me u avetinju. Sada je ne tjeram, molim je da dođe, da me odnese... više nije važno.

Aida Begović

Došli su da opustoše sve, da oduzmu sve što se može oduzeti, bezosjećajno, bez milosti. Niko nije bio pošteđen, pa ni mi, jednogodišnja djeca, bića koja su tek ugledala sunce. Ta ista nevinna bića rasla su uz zvuke užasa i krvi. Ništa nije učinjeno da se spriječi zločin, bol.

Ja sam to izbjegla. Još prije rata sam sa svojom porodicom otišla u Njemačku. Tu smo ostali i narednih sedam godina. Znam da sam imala sreće, da sam proživjela mirno i sretno djetinjstvo, ali moji prijatelji nisu. Mediji su svakodnevno prenosili sve što se događalo u Bosni. Svaki dan je za te ljude bio borba za život, a prizori su zastrašujući. Iako sam bila mala, osjećala sam se krivom jer ne mogu pomoći. Često bih zatvorila oči i sakrila se u maminom krilu kada bih vidjela te grozne scene i pitala mamu: "Zašto je rat?" Ona mi je govorila da sam još uvijek mala, te da ne bih razumjela. No, danas sam dovoljno odrasla da bih znala, ali ne i razumjela nečiju potrebu da ubija i nanosi bol. Ne, nikada neću ni razumjeti! Ja sam se igrala u parku uz pjesmu ptica i bez straha, išla u vrtić i imam samo lijepa sjećanja. Žao mi je što mnoga djeca, moji vršnjaci, nisu živjeli na isti način. Jer, ko ima pravo oduzeti drugima sreću? Ko ima hrabrosti oduzeti život? Zar postoji osoba bez srca? Samo takve osobe sposobne su uskratiti život, naročito djeci. Tu djecu je čekala budućnost. Možda bi upravo oni podigli Bosnu iz pepela i borili se za bolje dane. Danas, kada je sve gotovo, ostali su duboki tragovi i ožiljci, a mi, koji danas živimo, strpljivo podnosimo posljedice rata. Bol svojih prijatelja osjećam kao svoj. Većina njih je izgubila bliske osobe i danas žive, smiju se. Ja im se divim zbog te hrabrosti. Kako kaže Gete: "Ništa drugo ne možeš za dobro svojih prijatelja uraditi osim da im ostaviš njihovu rođenu radost, i da im umnožiš sreću uživajući u njoj s njima zajedno; i ako si kadar, da im uliješ kapljicu olakšanja kad im dušu muči kakva prijeteća strast ili je razriva tuga."

Život će dalje teći, ali nikada se neće zaboraviti da je neko, nekad, bez razloga napao i uništio živote nevinih. Ivo Andrić nam je sljedećim citatom pokazao da se prošlost, posebno ukoliko je bolna, ne može izbrisati: "Mali ljudi koje mi zovemo 'djeca' imaju svoje velike bolove i duge patnje, koje poslije kao mudri i odrasli ljudi zaboravljaju. Upravo, gube ih iz vida. A kad bismo mogli da se spustimo

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

natrag u djetinjstvo, kao u klupu osnovne škole iz koje smo davno izašli, mi bismo ih opet ugledali. Tamo, dolje, pod tim uglom, ti bolovi i te patnje žive i dalje, postoje kao svaka stvarnost."

Anesa Hadžić

Pucanj...

Granata, jedna...pa druga

Na sve strane razliježe se pjesma sirena

Molim Boga da dođu vremena druga...

Da prestane pucnjava s okolnih planina.

Vrisak...

Plać... pada prva žrtva... pa druga...

Prolazim ulicom, slušam i gledam...

Krv je svuda...

Želim da zaboravim

Ali ne mogu... Brojim tijela mrtve djece na ulici,

Jedan, dva... Dođoh do 1601...

Pitam se,

Šta su djeca kriva?

Zbog čega sve to?

Ubijena su jer su se igrala na ulici,

Ubijena su zato što su živjela u BiH,

Ubijena su zato što su živjela u Sarajevu,

Ma jednostavno, ubijena su jer su rođena.

Ivona Josipović, Lejla Tiro, Almira Tahirović

Za djecu Sarajeva

*U Sarajevu je djece puno, od granata poginulo.
Spomenik djeci treba dići,
I s poštovanjem njemu prići.*

*Treba osjetiti tugu neke mame,
ali ih ima mnogo, one su same.
Djeci je život rat oduzeo,
Zašto niko ništa nije poduzeo?*

*Mnogo je djece u ratu stradalo,
Mnogo je jadne djece padalo.
Majkama je tuga na srce pala,
jer su njihova djeca stradala.*

*U proljeće devedeset druge, kada cvijeće cvjeta,
srca nam se od tuge slomiše,
zaplakana djeca cijelog svijeta. Sarajevom dječija krv poteče,
dušmanin djecu granatama tuče,
majčino srce od tuge plače, ali je Sarajevo jače.*

*Mi ćemo da patimo
Djeci spomenik da podignemo,
nikad da zaboravimo,
šta se djeci dogodilo.*

*Djeca koja su izgubila život u ratu,
sjećaj ih se i poželi im sreću u drugom jatu.*

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

*Njihov se život prerano ugasio,
ljubav im je uzeo, mladost im skratio.*

*Svaki dobar čovjek čuva ih u sjećanju,
kao uspomenu na hrabrost pravu.*

b) Maturski radovi učenika Treće gimnazije u Sarajevu⁷

Belma Huskić

Upaljena televizija. Struje ima. Zovu prijatelji iz grada i kažu da ne izlazimo iz stana. Čujemo sa svih strana da su neke barikade na raskrsnicama. Tata nervozno šeta po stanu, on nešto osjeća što ja i ne slutim. Ja sam zadovoljna jer neću imati kontrolni rad iz matematike. Svi kažu da se vjerovatno "sprema" rat. Bez sumnje, o ratu sam učila sve ove godine provedene u osnovnoj školi. Nekolicina ljudi brani zemlju, neprijatelj iz inostranstva napada, ali naravno, časnost i stručnost na kraju odnosi pobjedu. Možda bi ovo mogla biti slika rata u svijetu iluzije, svijetu pravednom. U ovom, to je samo jedna od najljepših verzija okrutnog rata.

Čula sam prvu granatu i bila prestrašena. Čula sam i drugu i bilo me je strah. Poslije ih nisam slušala, jer su mi postale navika. Pisati o granatama, nakon tri godine njihovog intenzivnog doživljavanja, isto je što i pisati o normalnom životu svakog pojedinca koji ima sreće da živi u miru. Ne mogu reći da mi se jednom dogodilo da moram trčati kući kada odem u školu, da se moram skrivati po tuđim haustorima i osjećati vlagu svog i tuđih podruma. Rat je. Ne mogu reći da nisam navikla, ali ne mogu reći i da me nije strah. Ja znam da je došlo čudno vrijeme kada živi zavide mrtvima. Brza smrt je spas, vječna mučenja su užas. Nedavno sam išla kod druga u bolnicu. Ima mišiju groznicu. Vojnik je. Bio je na Treskavici, vidio šumske jagode (već tri godine nije jeo jagode), probao ih i sada eto leži bolestan. Tu blizu mi je i neurohirurgija, pa zašto da ne svratim kod Mirze? Mirza ima tešku povredu glave i ne može da se sjeti da sam dolazila prije tri dana. Zato Mirza plače. On ima osamnaest godina, lijep je momak i dobar drug, ali se više ne može sjetiti stvari koje su se dogodile prije dva dana. Iako mnogih stvari nije više svjestan, moj Mirza zna da je on invalid s velikim mentalnim oštećenjem u osamnaestoj godini života! Može li moj drug nešto očekivati od života, smije li mu se dati nada?

Nisam htjela otići na zabavu, jer smo se dogovorili da idemo kod druga. Poginuo mu je otac, on će dalje morati bez njega i zato je žalostan. Mi smo svi žalosni, ali ne koliko on. Ja mogu približno razumjeti njegovu tugu, jer sam i sama ostala bez oca. Prošla sam svu tu bol, žalost, osamljenost, tugu duše, mrtvilo cijelog tijela...

⁷ Izbor maturalnih radova učenika Treće gimnazije u Sarajevu o temi „RAT JE VELIKA ČEKAONICA NASILNE SMRTI U KOJU JE PRETVOREN SVIJET“, Sarajevo, 2007.

*Kad izađem vani, sjedim na ogradi i gledam zgradu "Oslobođenja". Ruševina. Gomila betona sli-
vena u neki nepravilan oblik. Vijećnica izgorjela u vatri, Miskinova obilježena krvlju i brojem devet-
naest. Devetnaest žena, devetnaest muškaraca. To je moj grad.*

*Ovo je priča o ratu. Istinita i stvarna meni. Neko može misliti i da lažem. Ja je mogu pričati rodbini
u inostranstvu, oni mogu govoriti: "Znamo kako vam je", ali ne znaju. Oni to čak ne mogu ni naslu-
titi, jer su učili iz istih knjiga historije kao i ja. Kako još nazvati ovo djelo?*

Možda inventar tužnih stvari.

Jasna Hadžić

*Prvi behar na granama. Prvi pucanj, prve kapi krvi na asfaltu, prva suza. Boje i mirisi proljeća.
Bosna, Sarajevo, april 1992. Tako je rat počeo i u mojoj domovini. I, evo, traje već više od tri godine.
Prva smrt je postala druga, treća... Danas je to svakodnevnica. Počeli su nas ubijati granatama. To još
uvijek rade. Ne znaš odakle dolaze, gdje će i kada pasti. Ne vidiš je niti čuješ. Ponekad dolaze u roje-
vima kao ose. Nekad usamljeno. Jedna ili dvije. Sasvim dovoljno.*

*Čitavog života čovjek gradi svoja uvjerenja, a dovoljan je samo jedan potres, pa se sruše svi nje-
govi snovi, nade, iluzije. Ponekad me uhvati strah pred neizvjesnošću koja me čeka. Čini mi se da ni-
kada neću oprati sve ovo crno u mojoj duši, da više nikada neću biti bistra. Imam osamnaest godina
i svjesna sam da je moje razmišljanje pesimistično, ali to je ono što trenutno osjećam.*

*Umjesto muzike slušam zvukove granata i metaka, umjesto izlazaka noći provodim u mraku ili
pod slabom svjetlošću svijeće, a umjesto prijatelja moje društvo je samoća. Polako se uništava sve u
nama, a ono vrijedno je već uništeno. Već tri godine granate ubijaju ljude, bliske i poznate, daleke i
nepoznate. Nestajemo polako, a teška borba se nastavlja.*

*Prepušteni smo sudbini i nemoguće se izboriti za život mladosti, sjećanja i snova. Ostaje nam i
nada, ono posljednje što nam ne mogu ubiti. Mnogi prije nas su se nadali, a nisu dočekali. A novi koji
dolaze opet vjeruju.*

*Ovdje zastaju moje misli i ne mogu ih dalje pokrenuti. U meni se nesvjesno javlja odlučnost da
istrajem. U daljini se čuje cvrkut ptica. Znak za život još traje. I prijateljstvo. Ljubav. Ono što nam ne
mogu uzeti. Iako su, sada u ovom ratu, u mladima zaspali sreća, radost i smijeh, vjerujem da će se oni
jednog dana probuditi. Osmijeh će ponovo zasijati na našim licima.*

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Amina Alispahić

Bosna je moja velika i stalna ljubav

Ime naše domovine bilo je nepoznato većini ljudi u svijetu do prije četiri godine. I danas slika koju oni imaju o Bosni uglavnom je površna i znatnim dijelom netačna. Većina njih zna da se Bosna nalazi negdje na Balkanu i da se tu vodi rat. I više ne žele znati.

A riječ Bosna u nama, Bosancima, izaziva ponos i prkos. Svijetu pokušavamo pokazati i dokazati da smo mi jedan njihov dio. Želimo mu reći da se borimo za pravednu stvar, da samo hoćemo slobodnu domovinu. Ne ratujemo mi zato što smo, kako nas neki nazivaju "dobrovoljci", nego zato što moramo. Zato što nam neki žele oduzeti domovinu. A takvo nešto svijet odobrava. Ne shvataju oni, međutim, da se brani cijeli svijet. Da oni ovdje polažu ispit čovječnosti, ispit pravde. Ovdje u Bosni, na ovom komadiću, brani se pravda.

Brani se ono što je ljudsko. Mogu se oni hvaliti da imaju najmodernije građevine, željeznice, puteve. Ali, civilizacija se ne ogleda u tome. Što će njima sve to bogatstvo i raskoš kada njima dođe neko i sve to poruši i uništi. A tada će svaka riječ biti suvišna. Sjetit će se da su to barbarstvo mogli jednom, u nekoj Bosni, zaustaviti. Ali svijetu je, izgleda, bitna samo sadašnjost, a ne žele osigurati budućim pokoljenjima sigurnu i lijepu budućnost bez ratova.

Upravo po tome se mi Bosanci razlikujemo od ostalog svijeta. Želimo slobodu, te siguran i miran život budućim Bosancima. Svijetu to ne odgovara i zato nas odbacuje, ali mi Bosanci ćemo izdržati bez obzira na sve. Nije ovo prvi put da se ovdje vodi rat. Mnogi su ime Bosne pokušali izbrisati sa stranica historije, ali uzalud. Ni ovaj put neće uspjeti. Jer Bosna ima takve ljude koji je nikada ne bi ostavili, bez obzira na sve. Bosanci su spremni dati život za svoju domovinu. To su dokazali, ko zna koliko puta. Čak i oni koji se "hvale" da im Bosna ne znači ništa, da oni žele ići iz ove "proklete zemlje", kada odu, shvataju da ne mogu bez Bosne, ne znaju da u svijetu nema puno ljudi kakvi su Bosanci: hrabri, ponosni, dostojanstveni, prkosni.

Na stranicama historije Bosna će zabilježiti još jednu pobjedu. Ostatak će zapisano da su Bosanci civiliziraniji od mnogih koji to samo kažu, a buduće generacije će biti ponosne na svoje djedove i pradjedove, kao što smo mi ponosni na svoje.

c) Tekstovi učenice Tihane Majstorović⁸

Pismo nepoznatoj prijateljici

Zovem se Tihana Majstorović. Idem u četvrti razred Osnovne škole "Musa Ćazim Ćatić". Imam devet godina. Nemam ni brata ni sestre, ali imam kanarinca Žutka. Rođena sam i živim u Sarajevu. U njemu sada bjesni rat. Ne možemo da se bavimo sportom. Sale su porušene. One koje su čitave izložene su snajperima, pa je opasno. Ali, zato djeca Bosne i Hercegovine čitaju i znanjem se bore protiv zla...

Puno pozdrava od Tihane!

Sarajevo, 1994.

Ranjena mladost grada

Cio moj grad je jedna neprebolna rana. Ranjene su ptice, jer su ljudi, rušeci stabla, rušili njihova gnijezda. Parkovi tuguju za svojim stanovnicima naloženim u vatri.

Kuće su ranjene i začuđene iznenadnim odlaskom svojih vjernih domaćina. One i ne znaju da se neki od njih nikada neće ni vratiti. Na licima kuća su velike crne suze. Po ulicama Sarajeva ostale su bezbrojne rane. Na parkiralištima samuju ostavljeni automobili, čija srca sada svijetle u stanovima vlasnika. Poneki psi i mačke lutaju ruševinama, ostaju bez mladih, nitko se ne brine o njima. Gradom lagano prolaze ljudi bez ruke ili noge, a neki su u invalidskim kolicima. Mnoga djeca su ranjena, jer su ostala bez roditelja. Za mnoge roditelje nema utjehe, jer su izgubila svoju djecu.

Umjesto da se zabavljaju i šetaju prve ljubavne šetnje, hrabri mladići mog Sarajeva brane grad i svoju ranjenu mladost. Svi u mom gradu nose ranu u duši, ali i nadu da će sve to brzo proći.

Da imam čarobni štapić

Da imam čarobni štapić otjerala bih ove nakaze sa brda. Sarajevu bih izliječila rane što ga bole, popravila spomenike, skrojila kućama nove kape i poklonila im nove naočale. Vratila bih osmijeh mom gradu. Začarala bih ljude da se ne dijele po boji kože i naciji, već po dobrim i lošim osobinama. Svakom Ciganu bih dala nešto maraka da izgradi svoj vlastiti dom i osjeti njegovu toplinu.

Eh, da imam...

Pokušala bih da oživim baku i djeda kao i sve druge ljude koji su umrli ili poginuli. Tu bih baš imala posla! Ali znam da bih time izbrisala suze sa lica.

Eh, da imam...

Svim kanarincima, koji su izgubili moć pjevanja, vratila bih pjesmu.

⁸ Tihana Majstorović, PRIČE IZ PLAKARA, Amsterdam, 1997.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Zamahnula bih čarobnim štapićem i snizila cijene namirnica. Odmah bih frižider, zamrzivač i ostavu napunila voćem, povrćem i slatkišima. Napravila bih i malu kuću koja bi mi bila radionica. Tu bi dolazili mnogi ljudi i ja bih im ispunjavala želje.

Kada bih sve to uradila, prihvatila bih se učenja, jer se ocjene ne mogu popraviti čarobnim štapićem.

d) Tekst iz knjige RATNE PRIČE - Djeca pišu i crtaju o svojim iskustvima iz rata u Bosni i Hercegovini⁹

N. N.

U meni nema mržnje

Stajala sam sa malim zavežljajima u ruci. Bila sam jedna od mnogih bosanskih djevojčica koja je prisilno napuštala svoj dom. Okrenuh se i još jednom pogledah svoju kuću. Stajala je nijema i pusta. U duši sam osjećala beskrajnu prazninu i bol. Srce mi je jako lupalo, a hladan grč mi je obuzeo cijelo tijelo. Noge su mi podrhtavale i činilo mi se da će me svakog trenutka izdati. Nisam se mogla pomjeriti. Niz moje skamenjeno lice slijevale su se suze, gorke i hladne, kao moja duša. Hiljadu pitanja motalo mi se po glavi. Pravi košmar. Kuda dalje? Kako ostaviti kuću u kojoj sam rasla, napravila prve korake, izgovarala prve riječi? Kome ostaviti svoje stvari i svoje uspomene?

Ono što sam preživjela je prava strava, ali je moramo pamtiti. Ne smijemo dopustiti da se ikada više ovakvo zlo ponovi. Znam da rane koje su se urezale u moju dušu, možda, nikada se neće izliječiti, ali i pored toga u meni nema mržnje.

e) Dječija kazivanja iz knjige MAMA, NEĆU U PODRUM¹⁰

Lana

Pismo Nonjci i Dedicu

Draga Nonjice i Dedicu. Znam da brinete i mislite kako smo mi. Meni je jedina želja da prestane rat. Danas su mi izvadili konce, ali je geler ostao u kosti. Brinemo se kako ste vi u Banjoj Luci, jer nemamo

⁹ RATNE PRIČE - Djeca pišu i crtaju o svojim iskustvima iz rata u Bosni i Hercegovini, Međunarodni dječiji institut, Montreal, 1999.

¹⁰ MAMA, NEĆU U PODRUM, Pripremila i uredila dr. Razija Lagumdžija, Izdavačko preduzeće "Veselin Masleša", Sarajevo, 1992.

telefona da vas čujemo. Ja se nadam da će rat ubrzo prestati i da ću vas uskoro vidjeti. Voli vas vaša unuka Lana.

Periša Stevo, 11 godina

Pismo rođaku u Beogradu

U ovom ratu mi sve izgleda glupo. Ne mogu izaći napolje i igrati se sa drugovima, ići sa tatom u šetnju i jesti sladoled. Sada bih već trebao biti u Francuskoj, ali je to sve pokvario ovaj rat.

Cijeli ovaj rat je bespotreban. Ruše zgrade, škole, obdaništa itd.

Ja sam mislio da je podrum samo za ostavljanje drva, uglja, kupusa i zimnice. Tek sada vidim kakav značaj podrum ima u ratu. Neki moji drugovi još ne znaju šta znači podrum. U podrumu sam upoznao mnoge moje susjede koje uopšte nisam znao. Sada se u podrumu zajedno igramo i dije- limo strahote ovog rata. U podrumu sada i spavamo, igramo se i pričamo sa drugovima. Kada sve ovo prođe, to ću nadoknaditi. Svoj djeci BiH kažem da znam kako im je, a djeci koja nisu u BiH poručujem: pišite svojim drugovima i pomozite im.

Mirza Hamza, 10 godina

Pismo drugu u Kamenicu

Zdravo, Adnane!

Pišem ti ovo pismo iako znam da ga nećeš dobiti, jer poštari ne rade, a niko ti ga neće odnijeti jer autobusi ne idu, ali ćeš ga primiti kad se oslobodi Sarajevo i Bosna. Dok ti na selu imaš osnovne potreštine za život, od brašna do mesa, mi u gradu doslovno gladujemo, jer je Sarajevo u blokadi tri mjeseca. Iako nam stiže humanitarna pomoć, to je samo kap u moru za ljude koji su u blokadi tri mjeseca i koji su izloženi neprekidnom bombardovanju. Dok ti možeš izaći na ulicu da se igraš, mi ne smijemo promoliti nos od snajpera i granata. Dok ti na selu brojiš ovce u stadu, mi brojimo granate i metke, pamove i sve ostalo što ubija i razara. Možda se igraš rata s drvenim puškama, a oko nas pucaju prave puške i padaju granate. Mi u Sarajevu svaki dan osjećamo paljevinu i dim zgrada i kuća koje gore. Napamet smo naučili ovo oružje, od kalašnjikova do vebeerova. Dok mi nekad nemamo vode i struje, ti je imaš. Dok ti pišem ovo pismo, opet nas bombarduju. Poslat ću ti ovo pismo kad se oslobodimo od agresora.

Zdravo, vidimo se u slobodi.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Boris Perišić, 13 godina

Pismo Dnevniku

Dragi Dnevniče, uskoro će godinu dana otkako napisah tvoju prvu stranicu, na sunčanom balkonu, 24. jula u Igalu. Sada tvoje stranice pišem u maloj sobi bez prozorskih stakala i bez pogleda na fini limeni krov susjedne zgrade. Vjerovatno se pitaš o čemu ti ja pišem. E, dragi Dnevniče, ja ti pišem o razrušenom Sarajevu, o granatiranom porodilištu i srušenoj kući prekoputa moje. Želim da ti kažem da više od dva mjeseca nisam izašao iz stana i podruma i isto toliko dugo nisam vidio svoje školske drugove. Dragi Dnevniče, izvini što ti tako dugo nisam pisao. Nisam ti pisao više od šest mjeseci. U međuvremenu počeo je veoma bezuman rat. Dugo nisam čuo za svoje drugove i drugarice koji su otišli iz Sarajeva. Posljednja dva mjeseca često silazim u podrum skrivajući se od granatiranja. U mojoj okolini ima dosta ljudi koji su povrijeđeni od granata. Svakodnevno slušam na radiju imena poginulih ljudi u ovom bezumlju, a što je najgore svakim danom tih imena je sve više i više. Takve stvari me jako bole, kao što me boli to što ne znam šta je sa mojim tetkama koje se nalaze u najopasnijem dijelu grada.

Pišući ratne strahote u ovom dnevniku ne želim da se ni u jednom trenutku u njemu nađu one ratne strahote kao recimo u dnevniku Ane Frank koja je, kao i njen narod, doživjela prave ratne strahote. Ovo što mi doživljavamo po prašnjavim podrumima ima i dobru stranu. Nikad nismo bili bliži sa našim komšijama kao sada. Još samo nešto, ja i moji vršnjaci nikada nećemo doživljavati one strahote rata koje su doživljavala djeca širom Evrope za vrijeme Drugog svjetskog rata.

Zato svi trebamo biti hrabri.

Danijela Nikšić, 10 godina

Hiljadu zašto

Pitam se zašto su došli ovi zli ljudi u naš lijepi grad Sarajevo. Zašto su nam srušili mir, naše škole, odvojili nas od naših učiteljica, baka, djedova, tetki, tetkova i najmilijih? Zašto su nas istjerali iz naših toplih domova koje su naši roditelji gradili godinama u znoju? Zašto se moje drugarice i ja ne možemo mirno igrati i zajedno ići u školu?

Hiljadu zašto, ali odgovora nema. Uprkos svemu, mi smo svi skupa, i ja i moje drugarice, moja nena i njene prijateljice. Uvjerena sam da nas niko ne smije razdvojiti, jer zajedno smo jači.

Vaša Danijela!

Melisa Hurem, 10 godina

Snajperisto

*Ti snajperisto iza čoška,
Kakva li je duša tvoja, čemu li se nada? Nama djeci ne treba smrt,
nama treba Čokolada.*

Igor Adrić

Mir je ljubav

*Šta će meni rat, šta će meni
puška, pištolj a i mitraljez,
meni treba mir, mir treba svima.
Sarajevo je ljubav.
Nemojte rušiti Bosnu. Rat je prljav.
Rat nije zdrav. Rat nije za igru.
Rat nije ni za šta.
E, mama, voliš li Sarajevo? Ej, tata voliš li Sarajevo?
Znam da vi volite Sarajevo.
Sarajevo voli svako, ali ima
ljudi koji ne vole Sarajevo
i koji pucaju po nedužnom narodu.
Zar vas nije sramota
da pucate po tom narodu?*

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

f) Ratni doživljaj učenika Rusmira Zukanovića¹¹

Bilo je to ratne 1992. godine. Sjedio sam sa bratom u dnevnom boravku naše kuće.

Pričali smo o ratu i ratnim događajima i nismo obraćali pažnju na eksplozije koje su se čule u daljini. Iznenada je nešto snažno puklo.

Bacili smo se na pod. Osluškiivali smo i razmišljali gdje li je pala ta granata. Čuo se jauk neke žene. Ja sam ustao sa poda i trčeći krenuo u podrum, ali u tom momentu je odjeknula još jedna eksplozija. Detonacija me je odbacila i pao sam na jednu stolicu koja je stajala u sobi. Geleri su padali po tepihu, svuda je bio dim. Brata tog momenta nisam vidio. Jedan od gelera pogodio me u ruku. Krv je lila niz podlakticu, ali bol nisam osjećao. Trčao sam niz stepenice i uletio u podrum. Majka je stajala na sredini podruma i kada me je onakvog ugledala, skoro da se onesvijestila. Majica na meni bila je uprljana krvlju, a majka je pomislila da sam ranjen u stomak. Skinuo sam majicu i pritisnuo na ranu. Okrenuo sam se i vidio brata kako ulazi u podrum. Bio je uplašen, ali živ i zdrav.

Majka mi je odmah previla ranu na ruci. Sjeo sam na stolicu i tek tada sam osjetio jak bol. Onesvijestio sam se. Kada sam se probudio, ležao sam na krevetu, majka je sjedila pored mene i vidio sam osmijeh na njenom licu. Ruka mi je bila previjena. Sve se, ipak, dobro završilo.

g) Iz dječijih DNEVNIKA

Nađa Halilbegović¹²

Dragi moj Dnevniče, dan 18. 10. 1992.

Ovu nedjelju, 18. oktobra ratne 1992, pamtit ću kao jedan duboki ožiljak i kao nesretan i vrlo tužan dan mog ratom ranjenog, tmurnog djetinjstva. Tog pomalo sunčanog i čudnovato mirnog jutro, izašla sam da se igram i da me svojim zlatnim toplim nitima sunce malo pomiluje, jer njegove topline sam bila tako željna. Odjednom... Strahoviti prasak i detonacija... Dim i ništa se ne vidi. Krajnje zbunjeno gledam oko sebe. Vidim kroz neku gustu crnu maglu kako jedan glomazan komad zida visi na komadiću armature... GRANATA.... Ne, nije moguće da se sve to meni događa. To mora da je neki ružan san. Sve se to događa u trenu, ali meni se činilo kao vječnost. Potrčala sam prema zgradi i počela da vičem i plačem. U tom metežu mehanički sam dotakla noge i osjetila krv. Zastajem malo, dragi Dnevniče, dok ti ovo pišem, jer ne mogu i neću da vjerujem da mi se sve to desilo... dubok uzdah... i nastavljam ti svoju priču...

Tada sam shvatila da to nije nikakav san, već, nažalost, moja stvarnost. Počela sam osjećati bolove u nogama i onako iznemogla uhvatila sam se jednoj komšinici oko vrata. Odnijela me je do svojih vrata, a za nama je ostajao krvav trag. Za tren skupilo se mnogo ljudi koji su me dozivali i pokušali pomoći. Ja sam ih nekako u podsvijesti čula i svi ti zvuci, neka sjećanja pomiješali su mi se u glavi.

¹¹ Rusmir Zukanović je učenik Osnovne škole "Behaudin Selmanović", Sarajevo. Rad je pisan 1992.

¹² Nađa Halilbegović, SARAJEVSKO DJETINJTVO RATOM RANJENO, Poslovno preduzeće Sani-Promex, Sarajevo, 1994.

Nisam smjela pogledati u moje krvave noge, ali sam vidjela krv po podu i zidu. Odjednom sam čula i razaznala topao i drag glas mog tate. Već su mi komšije svezali noge, da bi se zaustavilo krvarenje. Tata me je uzeo u naručje i jedan predobri čovjek mene i ostale ranjenike odvezao do bolnice. Putem prema bolnici, sjetila sam se koliko je djece invalida zbog ranjavanja u ovom ratu, pa sam u polusvijesti kroz suze molećivo tati rekla: TATA, NE DAJ DA OSTANEM INVALID!!!!

U bolnici je bilo mnogo ranjenika iz drugih dijelova grada. Moralo se čekati, jer su svaki čas dolazili teži i teži ranjenici. Ja sam mislila da je meni najteže. Jednom dječaku koji je sjedio pored mene bez anestezije su vadili geler iz leđa. Doktori su ustanovili da mi kosti nisu oštećene, ali sam mnogo iskrvarila. Pošto su se doktori i tata dogovorili da ću kući imati bolje uvjete za oporavak i njegu, nisam zadržana u bolnici. Nismo imali prijevoz, čekali smo u hodniku bolnice. Na mojim nogama ponovo se pojavila krv, ponovno previjanje, tako još jednom dok smo čekali povratak kući.

Dok sam ležala na priručnom krevetu, prišla mi je jedna djevojčica i ispričala svoju ratnu priču... Rekla mi je da su u toj bolnici njeni roditelji i brat, ranjeni gelerima granate, koja im je upala u stan. I ona je bila ranjena, ali se sada oporavlja. Poželjela mi je sreću i pružila meni tako potrebnu utjehu...

Zatim je kolima pored bolnice naišao tatin prijatelj, novinar. Kada smo ušli u kola i trebali da krenemo, ponovno je krv probila kroz zavoje, pa smo se ponovo vratili doktoru. Već tada mi je bilo žao toliko zavoja, jer znam da ga nedostaje. Došavši do zgrade moj devetnaestogodišnji brat me je uzeo u naručje i počeo plakati kao dijete. Tek tada sam bila svjesna koliko se volimo.

Usljedili su dani i noći mog oporavka, bolova, nespavanja. Čim bih zatvorila oči, ukazala bi mi se granata, dim, krv. Komšije i prijatelji su dolazili u posjetu i donosili, neko jabuku, neko cveklu, mrkvu, sok, čokoladu. Ta pažnja mi je prijala, naročito posjete djece. Čitavog dana, dok se ja ne bih umorila, kroz stan se čula graja djece. Sva toplina, ljubav i pažnja učinili su da se vratim u život. Poslije više nisam trebala ići u bolnicu na previjanje, nego je kući dolazila teta Jelena i teta Emira da me previjaju. I to je boljelo. Svi moji prijatelji, koje neću da nabrojam, da ne bih nekoga zaboravila, svojom neobičnom pažnjom učinili su da se i psihički oporavim... Profesor Slavko Olujić, teta Ljilja i članovi hora "Palčić" svojom raspjevanošću i razigranošću budili su u mom srcu neki plamičak nade da će moje ratom ranjeno djetinjstvo nakon oporavka krenuti svojim prijašnjim tokom. Nikad se nisam osjećala usamljena, jer bi neprestano neko bio tu, kraj mene. Sva ta pažnja i dobrotu koje su me okruživale učinile su da po drugi put u svom životu prohodam...

Dolazio je čika Aljoša Musić sa kameranima koji su snimili emisiju o meni, čitala sam im svoje literarne radove, svirala na gitari i pjevala. Oporavila sam se, ali sam od tog 18. oktobra nekako plašljiva, zabrinuta i odraslija... Zauvijek u mom sjećanju ostaje ta nedjelja, krvava nedjelja!

Još uvijek ratne godine, dan 11. 2. 1993.

Malo sam se ulijenila, ali te nisam zaboravila moj prijatelju "DNEVNIČE". Evo, došla sam na ideju da uradim nešto, da ja kao dijete napišem pismo predsjedniku SAD, gospodinu Bilu Clintonu i da ga u ime svih, a posebno djece, zamolim za pomoć. Mislim da bi to moglo izgledati ovako:

Poštovani predsjedniče Bile Klintone,

Piše Vam trinaestogodišnja djevojčica u ime sve djece Bosne i Hercegovine. Molim Vas da pomognete da se ova oluja rata što prije ugasi. Jer, najčešće žrtve ovog rata su djeca, djeca kojim je

prekinuto djetinjstvo, djeca kojim veliki nameću mržnju i ne dopuštaju im da odrastu. Mislim da mi imamo pravo na ljubav, na djetinjstvo, školu, pravo na život. Ja sam i sama žrtva ovog rata, jer sam ranjena u obje noge. Molim Vas, pomozite desetini hiljada djece poput mene, djeci kojoj je rat uskratio daljnje školovanje, igru, život. Molim Vas, učinite da djeca Sarajeva, djeca cijele Bosne i Hercegovine, krenu u školu, vrtiće, da nastave svoje ratom prekinuto djetinjstvo i da nikad više ne osjete rat.

Molim Vas pomoziteeeee!!!!

Zlata Filipović¹³

Ponedjeljak, 30. 3. 1992.

Ej, dnevniče! Znaš šta mislim? Pošto je Ana Frank svoj dnevnik zvala Kitty, možda bih i ja tebe mogla zvati ASFALTINA, ŠEFIKA, ŠEVALA, PIDŽAMETA, HIKMETA, MIMI ili nešto drugo?!

Petak, 3. IV '92.

Dear Mimmy,

Šta da ja radim ako bombarduju Sarajevo? Danas Azra odlazi u Austriju. Boji se rata. UFF!

Došla je Safija, a ja slušam Radio M. Osjećam se sigurnije. Mama kaže da je ono što je Milica čula u frizerskom salonu - dezinformacija. Daj Bože!

Mimmy, voli te Zlata.

Ponedjeljak, 6. IV '92.

Ovdje niko i ništa nije normalan! Baščaršija je uništena! Ona gospoda sa Pala pucali su na Baščaršiju. Narod je juče bio u Skupštini BiH. Neki su ispred Skupštine. Mi smo prenijeli moj televizor u dnevni boravak, tako da na jednoj televiziji gledamo 1. kanal, a na drugoj Dobre vibracije. Sada sa Holiday Inn-a ubijaju ljude ispred Skupštine. A Bokica je sa Vanjom i Andrejom tamo. JOJ!

Možda ćemo ići u podrum. Ti ćeš, Mimmy, sigurno sa mnom. Očajna sam. Narod pred Skupštinom je očajan, takođe. Mimmy, rat je ovdje! PEACE NOW!

Kažu da će napasti RTVSA. Ipak je nisu napali. Kod nas se više ne puca. KUC, KUC. Kucnem u drvo da ne ureknem.

WUH! Bilo je naporno. Joj! Evo se opet puca...

¹³ Zlata Filipović, DNEVNIK (bosanski i engleski jezik), Međunarodni centar za mir i Udruženje "Naša djeca", Sarajevo, 1993.

 • ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Subota, 2. V '92.

Dear Mimmy,

Ovaj dan je bio zaista naj, naj, najgori dan u Sarajevu. Oko 12^h počela je pucnjava. Mama i ja smo se sklonile u hodnik. Tata se u tom trenutku našao u kancelariji. Mi smo mu preko interfona rekli da brzo pretrči i uđe u haustor. Onda smo izašli u haustor. Iznijeli smo i Cicka (kanarinca). Pošto se sve više i više pucalo, a nismo mogli preći preko zida, brzo smo strčali u podrum. Ja sam bila strašno gladna i žedna. Cicko je bio ostao u haustoru. Kad se malo manje pucalo, tata je otišao u stan i donio nam sendviče. Rekao je da se osjeća miris paljevine i da telefoni više ne rade. Uskoro smo snijeli i televizor u podrum. Tada smo saznali da pošta blizu nas gori i da su nam kidnapovali predsjednika.

Za jedno dva sata (oko 22.00) popeli smo se u stan. U našoj ulici su skoro sva stakla popucala, naša, hvala Bogu, nisu. Mama i tata su jako nervozni. Moram ići. ČAO!

Nedjelja, 11. X '92.

Dear Mimmy,

Današnji dan će se pamtili u mojoj porodici. Danas smo unijeli pećnicu u stan, u kuhinju. Baš je fino, toplo. I mama i tata i ja smo se okupali. Doduše, kišnicom, ali nema veze.

Još uvijek nema ni struje ni vode!

Voli te Zlata!

Srijeda, 14. X '92.

Dear Mimmy,

Prvo ti se ispovijedam pri svjetlosti jedne od mojih najdražih svijeća. Teška srca sam je dala. Ali, moram se nečim osvijetliti. Bila sam kod Mirne. Pokazala mi je svoje kreatorske radove i Guleta. Sladak je, samo nema ni jedne tufne na glavi.

Radosna vijest: DOŠAO ZEMNI PLIN! Y E S S S!

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Nirvana Zeljković¹⁴

Zašto???

Prokleti bili ubijate naše duše koje postoje samo da vole.

Da vole mir, igru, sreću, ali opet kleti vas neću, jer i vi ste tate neke djece što vole mir i sreću.

23. 8. 1993. godina, UTORAK

Jutros me probudilo sviranje opšte opasnosti. Ustala sam, doručkovala, izvela Zika i pošla sa Belmom, Minom i Lejlom na trening. Bilo je super. Kada sam se vratila sa treninga, otišla sam sa Minom i Lejlom u Đure Đakovića na vodu, vode nije bilo. Otišle smo na vodovod, rekli su nam da će voda doći u 3h. Kad smo se vraćale vidjele smo Almu i Adisu. Sa Almom sam u dvorištu igrala remija. Došla je mama s posla i naljutila se na mene zato što sam izašla napolje bez pitanja. Ponovo je zasvirala opšta opasnost. Mama me je utjerala u kuću, malo su pucali. Prestalo je pucanje. Mama mi nije dala napolje zato što ne učim, i zato što nisam čitav ispravak napisala.

Draga Brižit!!!

Pišem ti ovo pismo dok četnici sa okolnih brda granatiraju naš grad. Danas sam bila u školi, ali su nas vratili jer nam je hladno i ponovo se počelo granatirati. Ja se strašno plašim jer je dosta poginulo i ranjeno djece. I moj stan je pogođen granatom i svaki dan snajper puca u pravcu mog stana pa sam stalno na podu. Ja više nemam sretno djetinjstvo, jer je rat. Kad mama i tata odu na posao, ja i Belma se brinemo hoće li doći živi kući. To su sve ružne stvari koje se meni dešavaju. A sada nešto o lijepim stvarima. Ja imam kućnog ljubimca. To je moj mali pas koji se zove Ziko. S njim provodim najviše vremena. Ziko mi je strašno nedostajao kad sam bila u bolnici. U slobodno vrijeme idem na trening. Plešem latino gimnastičke plesove. Na kraju želim ti da budeš sretna i da u tvojoj zemlji nikad ne bude rata, i da se sjetiš mene kad se budeš igrala sa svojim vršnjacima. Voli te tvoja Nina. Pozdravi mamu, tatu i nanu.

Edina Zukanović¹⁵, 30. 6. 1992, subota, 22^{20h}

O ratu u BiH

O ratu u BiH dosad nisam ništa pisala. U opisivanju dana kako mi je prošao rat nisam nikada spomenula. A mislim da je to greška pa ću zato sad malo da pišem. U BiH rat sa današnjim danom traje

¹⁴ Djevojčica Nirvana Zeljković ubijena je 1995. Detaljnije vidjeti 771. str. ove studije.

¹⁵ Djevojčica Edina Zukanović ubijena je 1992. Detaljnije vidjeti 776. str. ove studije.

 • ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

od Bajrama (4. IV) pa sve do danas, a to je kako mi se čini 57 dana ukupno. Od tada se počelo prvo pucati i voditi se borbe, ljudi su u izbjeglištvu. Isto kao što su meni došli tetka i njeni iz Glamoča. Od Bajrama u Hrasnicu nisam otišla možda šest puta ukupno. I to mi mnogo nedostaje. Roditelji se brinu za mene, a tako i za Edina. 27. V. 1992. je bio dan tuge. Tada su građani Sarajeva, I to ulice Vase Miškina izašli da kupe stvari neophodne za život i streljali ih je nesreća. Naime, četnici su sa okolnih brda bacili tri granate i 17 ljudi je poginulo, a više od 150 ranjeno. Među njima je bila i jedna curica od 13 godina. To je u njima pobudilo još veći strah pa su strožiji. Svaki dan se puca pa koliko toliko. Naši su napadali Iliđu, dva puta, oba bezuspješno. A napadali su je radi oslobođenja. I sada, za koji dan, se sprema ponovni napad. A moj dajdža je na Grbavici. Sva stakla na stanu su mu polupana. U auto mu je udarila granata. A vikendicu na Romaniji mu je uzeo jedan četnik. Hrana mu je pri kraju. I stvarno mi je žao. Ne znam više šta da kažem o tom ratu. Koliko to svijet preživljava, preživljavamo i mi. U našoj kući je polupano 14 prozora, a fasada je oštećena. Prozori su popucali na ulaznim vratima i na verandi. A tako i kod nane u tetkinoj sobi. O tom ratu stvarno nemam više šta da kažem. Osim da mi je taj rat dosta skratio život, a ponajviše jer ne idem u školu. To mi puno nedostaje. Škola, izlasci, društvo i sve uz to ostalo. A otkucava 23⁰⁰.

Amra Fočo¹⁶, 28. 11. 1992. Subota

Još uvijek rat traje. Prethodnih mjeseci je bilo strahovito, ali zadnjih dana malo mirnije. Ginu sve mladi, poginule su Lejla i Selmo. Jako smo se ožalostili. Deda je umro, sve žalosti do žalosti, nikakvog zadovoljstva. Kod koga god odeš, samo tuga i žalost.

Jasenska Mašić¹⁷

Šta je to? Ko je on? Nemam hrabrosti da se okrenem i pogledam. Znoj mi curi niz lice, srce mi jako udara i imam osjećaj da moj progonitelj čuje njegovo brujanje. „Moram izdržati, moram.“ Ugledala sam svjetlost. Trčim prema njoj „Spašena sam, spašena“ – mislim. Vidim i čujem djecu, igraju se, ali tu su samo djeca, niko stariji. Vesele se, pjevaju. Tu je jedna livada puna cvijeća.

Završio se još jedan dan i ja sam umorna legla da spavam. San me je brzo savladao... „Bježati, bježati“ - ove misli mi jure kroz glavu. „Pobjeći što dalje iz ove šume od mog progonitelja.“ Strah me je, noge me bole od trčanja, ali nada da postoji spas na kraju šume održava me. „Ne smijem odustati. Ako odustanem to je kraj mog života. Neću da UMREM!“ Osjećam glasno disanje mog progonitelja.

¹⁶ Djevojčica Amra Fočo ubijena je 1993. Detaljnije vidjeti 405. str. ove studije.

¹⁷ Djevojčica Jasenska Mašić ubijena je 1993. Detaljnije vidjeti 561. str. ove studije.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

Dragi dedo,

Kako čujem dedo, opet si bolestan. Pa kako to? Znaš da je uvijek nana bila ta koja je bolovala, a ti si deda, uvijek bio zdrav. Želim ti reći da te puno, puno volim i da sam te isto toliko poželjela, pa valjda ćemo se vidjeti. Želim ti da mi što prije ozdraviš.

2. DJEČIJE LIKOVNO STVARALAŠTVO

Djeca Sarajeva u opsadi i djeca Venecije međusobno su komunicirali i razmjenjivali crteže¹⁸

Djeca Venecije – djeci Sarajeva, Djeca Sarajeva – djeci Venecije¹⁹

Nocla, 10 godina, Venecija

Žao mi je što kod vas svaki dan umire na stotine djece. Žao mi je što ne možete da izađete iz kuće, kad bih mogao da vam pomognem. Nadam se da ovaj crtež mira sviđa, i ako hoćeš možeš ga dovršiti u znak prijateljstva.

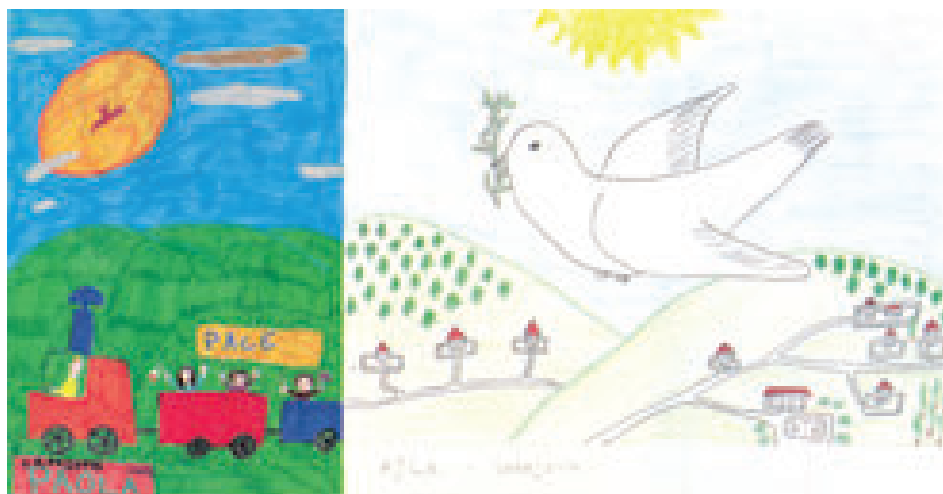
¹⁸ KOLO MIRA ZA SLOBODNU BOSNU I HERCEGOVINU, Venecija, 1995.

¹⁹ KOLO MIRA ZA SLOBODNU BiH, Venecija, 1995.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Daniele, 7 godina, Venecija

Draga djeco Sarajeva, nadam se da rat prestane brzo. Kada gledam na televiziji crtiće Power Rangers zamišljam da i vi budete spašeni od ovih heroja. Mnogo poljubaca.

Giovanni, 9 godina, Venecija

Znam da si iz Sarajeva, znam da si jedan učenik, znam da si poslušan. Da ne ubijaju narod, mi bi rat bacili na pod.

Djeca traže mir kroz svoje stvaralaštvo

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Mirzet, 7 godina, Sarajevo

Dobio sam jedan paket iz Italije. Unutra sa jednim komadom sapuna. Tako ja i moja familija otišli smo uzeti mnogo vode i tako smo se svi oprali, a i tanjуре.

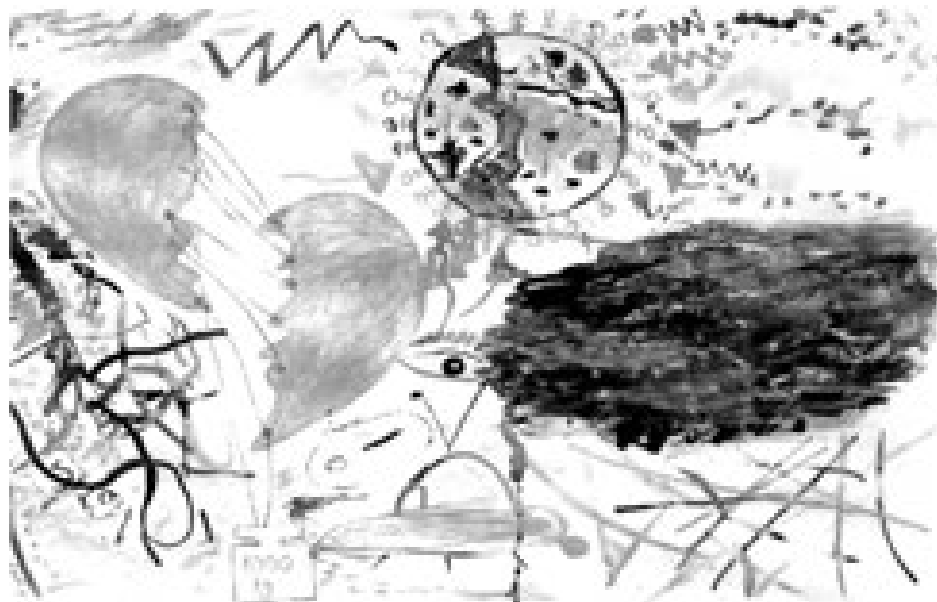
Opasnost za našu kuću

Sanid, 8 godina, Sarajevo

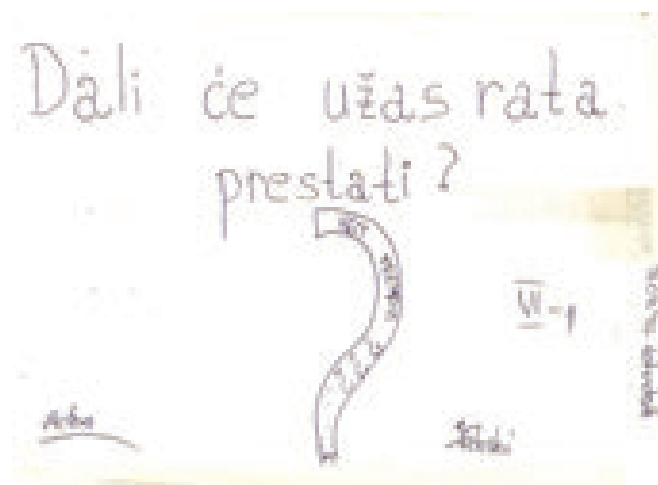
Jedan geler je oslijepio mog tatu: ma, ja, mama i moje sestre bit će njegove oči.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

N. N., Likovna ekspresija

Crtež protjeranog dječaka "Raspolućeno srce"²⁰

"Raspolućeno srce" ilustrira Daytonom raspolovljenu Bosnu i Hercegovinu. Dječak te dvije polovine veže koncima za koje kači uteg od 1.000 kg kako bi "raspolućenu" Bosnu i Hercegovinu ponovo spojio i učinio je jedinstvenom i time izliječio njeno srce.

Melisa Viteškić²¹: Pitanje svugdje prisutno

²⁰ GODIŠNJI KALENDAR ZA 1999, HUMANITARNA ORGANIZACIJA, Wings of Hope, Minhen.

²¹ Djevojčica Melisa Viteškić ubijena je 1992. Detaljnije vidjeti 759. str. ove studije.

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Melisa Viteškić: I pod granatama drugarstva nije nedostajalo

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

DAN: PETAK, 26. 06. 1992. Sarajevo

Da pismo je kadma čaka
i u casu ljubav naša
to valje našu čaku
naša je i ljubav naša

Ljubav
skroman
nijet
da je
voli do
nijet
kto i ti
skroman budi
da te vole ljudi

UČI
BOG TI DAO
DA POSTANEŠ
DIREKTOR
U
NOM
PRIDRUŽEĆU

UČI, UČI SANGLA
BOG TI DAO BRACU
DA POSTANEŠ DIREKTOR
U
NOM PRIDRUŽEĆU

Ladice su puni kraj mosta
dvoj mladih tu gdje se polovica doba
ljuba duva oblaci se vran
okružuje preko sine ljere
"povratem se meni bliže"
to joj reče, a masina otko
okružoma odajete efava
pa ih laci u selome trave.
Ujedan ih opol rahnose
i ovako na placi naprave.

RODITELJI DA
SADAJTE DA
DA NADINA LJUBAV
NEBRANITE.

Melisa Viteškić: U istom danu nove uspomene

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

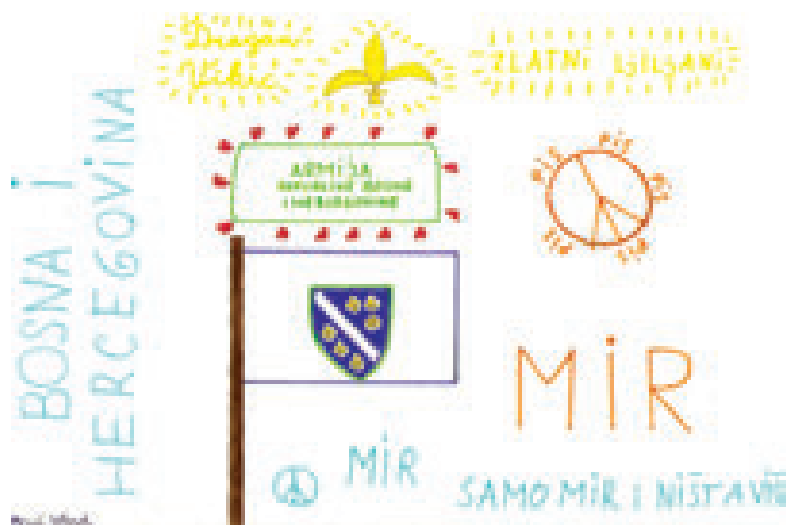

Melisa Viteškić: Ovog petka, još malo stihova

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

Karolina Basista²²: Golub nosi mir djeci

Irhad Begić²³: Djeca hoće mir, samo mir i ništa više

²² Djevojčica Karolina Basista ubijena je 1992. Detaljnije vidjeti 297. str. ove studije

²³ Dječak Irhad Begić ubijen je 1993. Detaljnije vidjeti 304. str. ove studije.

• ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Nermin Mandal²⁴: I pod granatama nicali su crteži

²⁴ Dječak Nermin Mandal ubijen je 1992. Detaljnije vidjeti na 558. str. ove studije.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

Amar Vuk²⁵: Iako je opća opasnost, ja neizmjerljivo volim svoju mamu, tatu i igračku

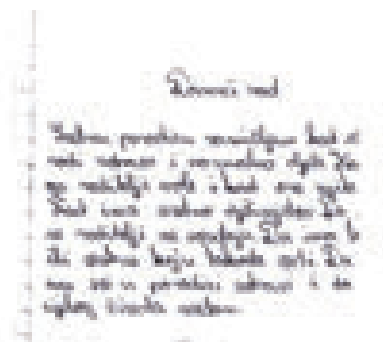

Namik Kuhinja²⁶: Djeca i dalje vole cvijeće i život

²⁵ Dječak Amar Vuk ubijen je 1992. Detaljnije vidjeti 768. str. ove studije.

²⁶ Dječak Namik Kuhinja ubijen je 1993. Detaljnije vidjeti 528. str. ove studije.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Tina Pekez²⁷: Za moju mamu

Senad Pliska²⁸: Sve gori, agresija tutnji svom žestinom

²⁷ Djevojčica Tina Pekez ubijena je 1992. Detaljnije vidjeti 625. str. ove studije.

²⁸ Dječak Senad Pliska ubijen je 1993. Detaljnije vidjeti 633. str. ove studije.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

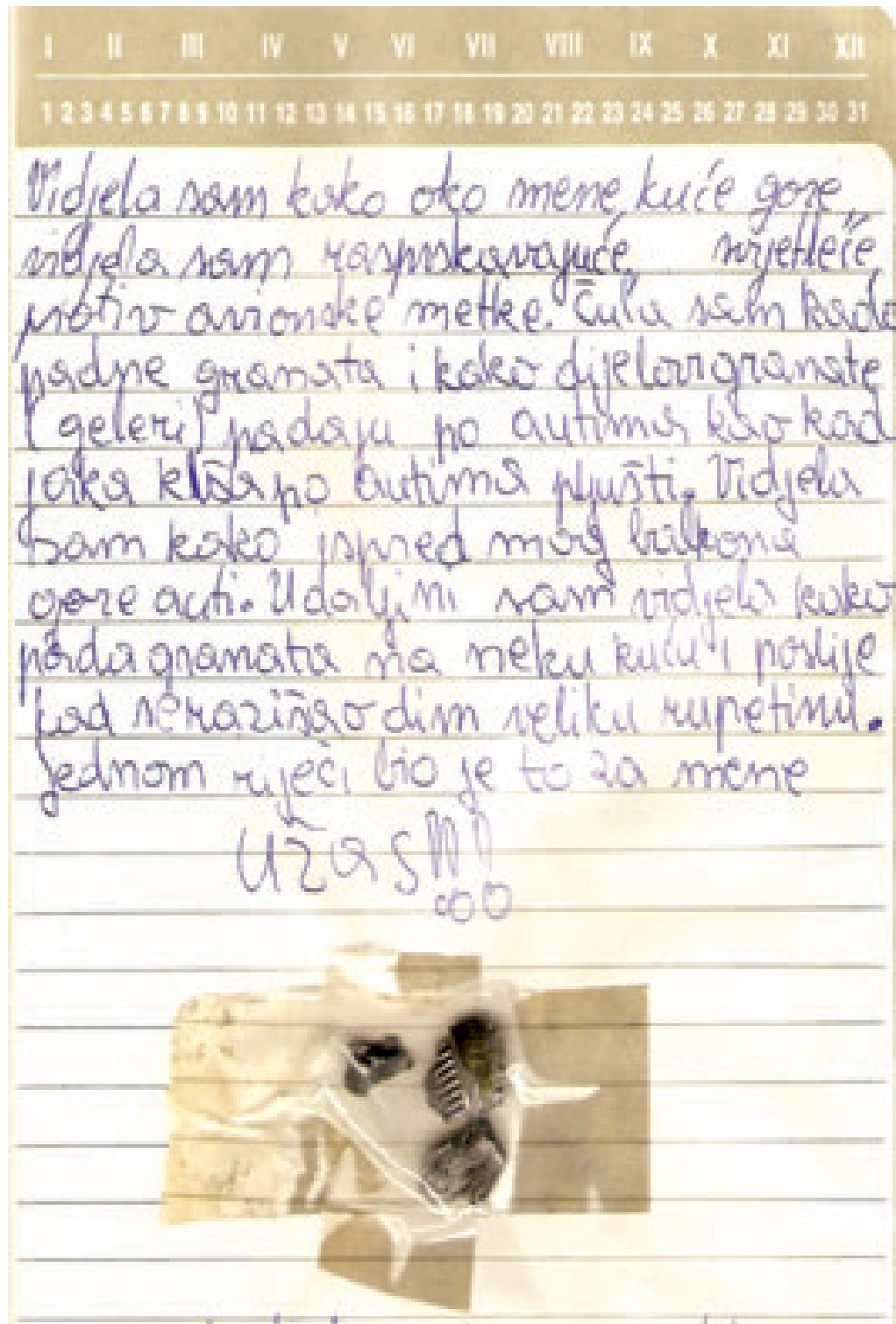

Jasenska Mašić²⁹: Portret moje prijateljice

Jasenska Mašić: Dječija mašta je radila i u agresiji

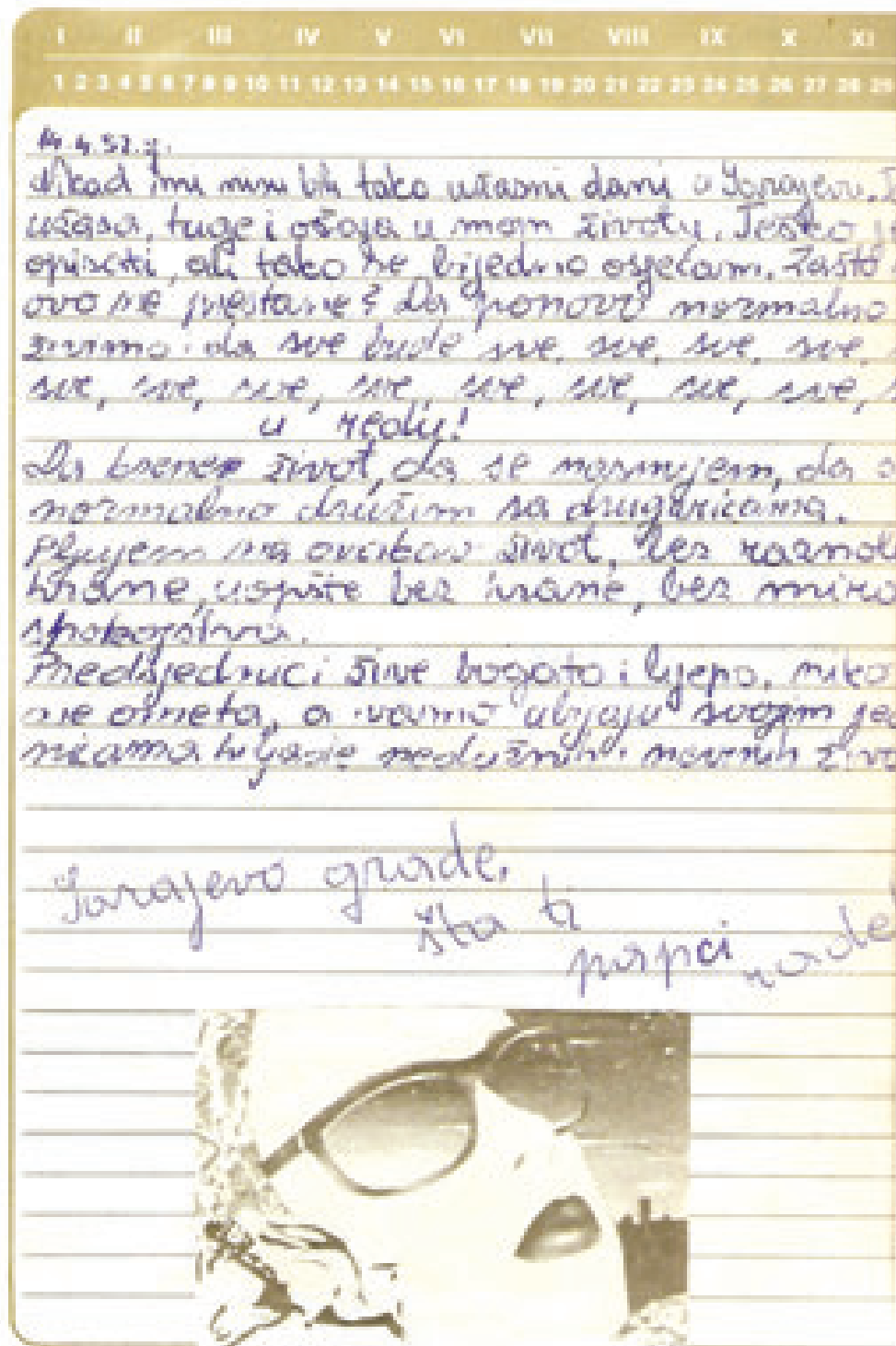
²⁹ Djevojčica Jasenska Mašić ubijena je 1993. Detaljnije vidjeti 561. str. ove studije

 • ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Anja Perućica³⁰: Geleri u dječijem dnevniku

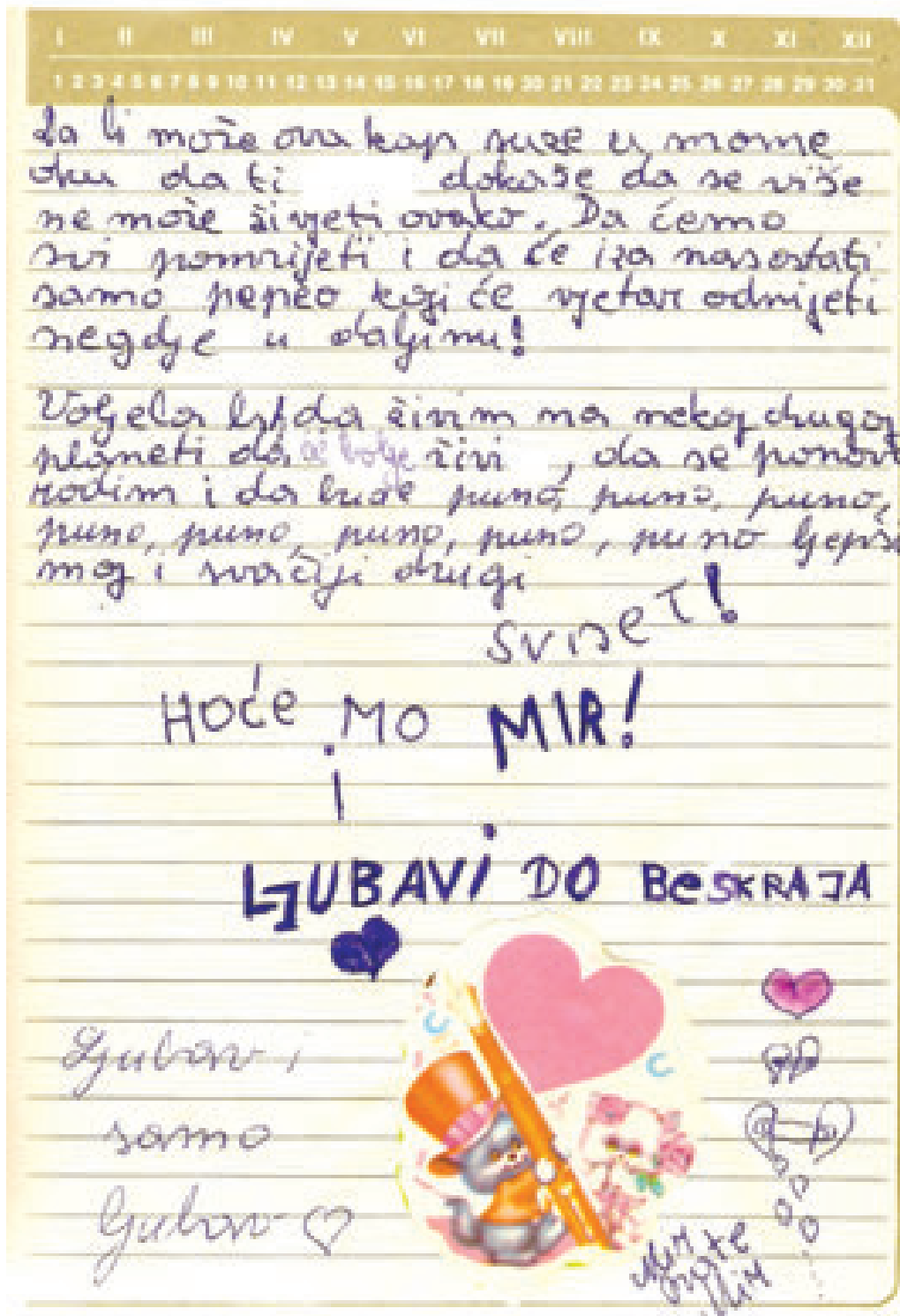
³⁰ Djevojčica Anja Perućica ubijena je 1993. Detaljnije vidjeti 629. str. ove studije.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI •

Anja Perućica: Djeca gube nadu u bolje sutra

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Anja Perućica: Mir i ljubav do beskraj

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

3. PORUKE RODITELJA, NASTAVNIKA I DRUGIH

*Razgovor majke s ubijenim sinom*³¹
(sinu Samiru Ibrahimagiću)³²

Oktobar. 1992. (Prvi dan zapisanog razgovora majke s ubijenim sinom)

Danas je 15-ti dan otkako te tvoja mama više ne vidi i otkako nas ovi dušmani sa brda koji su blokirali naš grad rastaviše. Stalno mi u mislima zvuči pjesma koju si često pjevao: "Hej vi tamo s brda idite, idite!" Na tebe tako malog, slatkog, milog, lijepog i punog života prokletnici baciše granatu koja te smrtno pogodi. Tvoja sestra je bila pored tebe, nije joj ništa bilo, neka ti to bude utjeha.

Mnogo mi je teško bez tebe. Ni suze ne pomažu. Krijem se od tvog tate i Samre da plačem, jer i njima je mnogo teško. Veliki si nam gubitnik. Sve je pusto bez tebe. Žao mi je što još ne znam gdje ti je mezar.

Nadam se da će se ova agresija brzo završiti pa ću te posjetiti u tvojoj vječnoj kući. Imam mnogo toga da ti pričam, sunce moje, uzdanico moja (sjećaš se da sam te tako zvala). Stalno mislim na tebe. Željela sam prije da ti pišem ovako, da bar na ovaj način razgovaramo, ali nisam mogla, nisam imala snage, a ni prilike. Stalno nam je neko dolazio da izrazi svoju sućut za tobom. Svi su te voljeli i svi te žale.

Sunce moje, najdraže moje, mnogo te volim i nikada neću prestati misliti na tebe. Drage moje crne okice, trnjinice mamine.

Sjećaš se zadnjeg dana, 20. septembra 1992. godine? To večer te ubiše. Na sat prije toga rekao si mi da sam divna majka i slatko me poljubio.

Tata je ovih dana pronašao tvoje posljednje riječi prepisane iz članka II razreda osnovne škole, koje si napisao desetak sati prije nego što te ubiše. Evo tih riječi: „Velika pomoć. U gustoj šumi ispred visokog starog drveća skrivalo se nekoliko baraka. Tu je bila partizanska bolnica.“

Januar 1995. (Posljedni dan zapisanog razgovora majke s ubijenim sinom)

U januaru je obilježeno 1.000 dana opsade Sarajeva. Hiljadu dana mi smo u logoru, u totalnom okruženju vojske RS-a i četnika. Kada će ovo prestati? Niko to ne zna osim dragog Allaha dž.š. Povodom obilježavanja 1.000 dana otpora Sarajlija, u Sarajevo je stiglo preko 70 gradonačelnika iz svih velikih gradova svijeta. Bili su veoma potreseni izgledom Sarajeva, a u isto vrijeme zadivljeni narodom koji živi u njemu hiljadu dana u potpunoj izolaciji i stradanju, a da nije izgubio vjeru u pobjedu.

Jest, mili moj Samire, svijet nam se divi. Da bar imamo šta od toga. Davno smo prestali vjerovati u prazne riječi i prazna obećanja. Neki su obećali pomoć poslije rata. Kada ćemo i ko će to dočekati? Na ta pitanja nema odgovora. Sve je neizvjesno. Jer, opsada Sarajeva i dalje traje.

³¹ Emira Ibrahimagić, RAZGOVOR MAJKE S UBIJENIM SINOM U OPKOLJENOM SARAJEVU, Društvo za ugrožene narode, Odjeljenje za Bosnu i Hercegovinu, Sarajevo, 2009.

³² Dječak Samir Ibrahimagić ubijen je 1992. Detaljnije vidjeti 469. str. ove studije.

Mili moj sine, uskoro će se navršiti tri godine opsade i 2,5 godine otkako ti nisi sa nama. Teže su mi ove 2,5 godine, nego one tri, jer moja tuga za tobom ne prestaje i nikada neće prestati. Stalno te čujem i vidim. Još uvijek mi je krivo na sebe ako se nasmijem, ako gledam film na TV-eu koji bi i ti zajedno sa mnom gledao. Krivo mi je ako se, i što se, ponekad i nečem obradujem i što živim bez tebe, što te nisam još bolje čuvala...

Težak mi je život, tužan do beskraja bez tebe i bez moje mame Eše i svih naših najmilijih od kojih smo skoro tri godine razdvojeni. Često se pitam da li ćemo se ikada više vidjeti? To me ubija. Izgubila sam volju za život. Stalno su mi pred očima moja mama Eša i braća. U mojim mislima svi oni loše izgledaju, jer ih je rat unakazio i upropastio. Takve misli me guše u grlu i srcu. Otkako je počeo ovaj rat, od kada tebe nema i od kada sam rastavljena od svojih najmilijih stalno osjećam neki grč u cijelom tijelu. Uništava me. I to mi je neki život. Nikada niko neće znati, osim nas sarajevskih logoraša, kako je živjeti preko 1.000 dana u opkoljenom Sarajevu. Živjeti i gledati kako ti ubijaju najmilijeg sina, druge sugrađane, tvoj grad i tvoju državu. Nema ništa gore i strašnije od toga.

A opsada Sarajeva i dalje traje i niko ne zna dokle će.

Bahra Hodžić, Poruka uplakane majke ubijenog sina Adnana Hodžića³³

"Ne, oni nisu mrtvi. Oni su živi, ali vi to ne vidite!"

Prekide život zlotvor divlji (snajperista), sina mi ubi, koji je imao samo četrnaest godina. Četrnaest pupoljaka neubranih, dodatih osamdeset dva dana. Na majčinom srcu do smrti ostaje otvorena, živa rana neizdrživa bola. Prođe 16 dugih godina. Majci se čini da je prošlo hiljadu i šeststo godina. Ubi i nasilno uze život (nečovjek) snajperista, golobradom dječaku. Metkom ... dum, dum, dum, zabranjeno je životinju ubijati, a ne dijete, samo zato što je ostalo u Sarajevu. Majka bi sada sinu svadbu spremala, da ga zlotvor ne ubi... Pišem vam da se ovo ne zaboravi, ali nikada i nikome da se desi. Da majke više ne liju suze, nasilno ubijenoj djeci.

Salko Kekić, otac ubijenog Eldina Kekića³⁴

Kekić (Salko) Eldin

9. 2. 1981. – 26. 5. 1992.

26. maj 1992. – naselje Hrasno

Osvanuo je divan sunčan dan. Mir i tišina vladala je naseljem Hrasno. Nije se moglo ni naslutiti da će ta tišina odnijeti jedno biće zauvijek, a nekoliko povrijediti. Nekoliko dječaka zaljubljenika fudbala podijelili su se u ekipe i počeli igrati. U jednom momentu dječaci su se za nešto porječkali i dječak čija je lopta se izmakao sa loptom u rukama. Svi su krenuli za njim, osim trojice dječaka. Od njih, jedan je bio Eldin, koji je molio da igraju još. Nije molio dugo. Začuo se snažan prasak, vriska, plač. Pala je jedna granata, od koje su trojica dječaka ranjeni. Među njima je bio i Eldin koji je ranjen u obje noge.

³³ Dječak Adnan Hodžić ubijen je 1992. Detaljnije vidjeti 445. str. ove studije.

³⁴ Dječak Eldin Kekić ubijen je 1992. Detaljnije vidjeti 508. str. ove studije.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Dvojica ranjenih dječaka su se uspjela izvući, ostao je Eldin. Pala je druga granata, koja je bila kobna za njega. Geleri su se raspršili na sve strane, ali jedan je bio koban za Eldina i spasa nije bilo. Do bolnice je davao znakove života i samim dolaskom pred bolnicu je i izdahnuo.

26. maj je ostao da se vječno pamti kad su se zatvorile jedne, kao nebo plave oči, oči nevinog djeteta, koje je znalo samo za smijeh i igru.

Šefika Nuhanović, majka ubijenog Emira Nuhanovića³⁵

Sine Emire, zlato moje milo, ti napusti mamino krilo. Zašto tako rano ode da doneseš mami vode. Snajper te sa četvorke gleda, pa ti on kući ne da. Hej dušmanu, šta mi od sina uradi, zar ne vidi da to bi pupoljak mladi. Duša pati, ranjeno srce boli, majka svoga sina najviše voli.

Pišem ovo pismo, a suze same liju. Hej dušmanu, neka i ove suze nad tobom bdiju. Hej dušmanu, širom ovog svijeta, dabogda te stigla moja suza kleta.

Ifeta Nuhanović, majka ubijene Sehide Nuhanović³⁶

Porodica Nuhanović Sehide je iz okoline Rudog, gdje su živjeli do početka agresije na BiH, odnosno pogibije oca Smaila. Šehidini roditelji su otac Nuhanović Smail i majka Ifeta i bila je treće dijete u ovoj porodici. Rođena je u Priboju 12. 6. 1991. godine, odakle se sa majkom vraća u mjesto prebivališta. Ona je sa porodicom, do pogibije oca, boravila u okolini krijući se u pećinama i okolnoj šumi što je bilo izuzetno teško i rizično zbog malog djeteta koje ih je svojim plačom svaki čas moglo odati neprijatelju. Teški izbjeglički put nastavili su u pravcu Višegrada do majčinih roditelja sa kojim su zajedno nastavili put do Goražda. Tu su našli privremeni smještaj i teško preživljavali zbog nemogućnosti dopremanja humanitarne pomoći Goraždu koje je bilo u okruženju neprijatelja. Zbog nedostatka hrane po savjetu Ifetinog oca krenuli su na nesigurni i teški put prema Grepku, koji je mala Sehida proputovala u ruksaku na leđima majke Ifete. Sa Grepka su sa drugim izbjeglicama, koje su se takođe tu okupile, krenuli prema Sarajevu i stigli u Hrasnicu kod Sarajeva, gdje su ponovno našli privremeni smještaj i tu nastavili svakodnevni teški i rizični izbjeglički život, jer je Hrasnica gotovo svakodnevno bila granatirana sa agresorskih položaja. U nedostatku svega onoga što čini normalno dječije djetinjstvo živahna Sehida je svoje dječije želje ispunjavala igrom sa jednim napuštenim mačkom koji joj je postao tako privržen da joj je čak dozvoljavao da, držeći ga za rep, nosi na leđima, a da je pritom nije ni pokušao ozlijediti. Također, omiljena zabava joj je bilo oblačenje i šetanje u bilo čijim cipelama sa visokom petom i upotrebljavati karmin i šminku, ako bi joj se kojim slučajem našla na raspolaganju. Svojim skromnim dječijim rječnikom razbijala je svakodnevnicu, tako da su joj se znali i nasmejati kada je od majke tražila da joj da krišku hljeba namazanu margarinom, a kako je ona to govorila - "mama, namazi mi krišku garibom". Strašna, tragična smrt desila se 17. 11. 1994. godine. Prilikom jednog od mnogobrojnih granatiranja Hrasnice neprijateljska granata je pala u neposrednoj blizini male Sehide, okončavši njen tek započeti život na najokrutniji način, raznijevši njeno slično dječije tijelo. Ova okrutna smrt teško je pogodila sve članove porodice, a naročito one koji su

³⁵ Dječak Emir Nuhanović ubijen je 1993. Detaljnije vidjeti 608. str. ove studije.

³⁶ Djevojčica Sehida Nuhanović ubijena je 1994. Detaljnije vidjeti 609. str. ove studije.

bili tu prisutni, a neki i sami ranjeni. Šehida i dalje uživa njihovu ljubav i nezaborav živeći u njihovim srcima, duši i mislima, te joj iskazuju počast obilazeći njen mezar na Dan šehida, jer je i ona na neki način dala svoj mladi život za slobodu naše domovine Bosne i Hercegovine.

Fatima Popovac, majka ubijenog Adnana Popovca³⁷

Kad god evociram taj dan, evociram i svu bol koju vrijeme ne može da izliječi. Zauvijek na kalendaru urezan dan 2. 9. 1994. godine, zauvijek izgubljen jedan život, jedno mlado, nevino srce je prestalo da kuca.

Sjećam se svakog trenutka, kao da gledam film na filmskom platnu. Dan prelijep, sunčan, miran, bez slutnje da će biti nekih ratnih aktivnosti, dan koji budi nadu u bolje sutra. Komšije u baštama, rade, ljudi prolaze ulicom, djeca se igraju u svojim dvorištima. Ko grom iz vedra neba razlijegoše se pucnji. Pogledah ispred kuće i vidjeh da nema Envera, mog muža, a do maločas je tu sjedio. Istrčah u avliju i počeh ga dozivati, nešto čudno osjećam, neki strah mi se razlijeva po grudima i olovo mi u nogama. Trčim prema ulici, ali kao da mi tlo izmiče. Pogled mi pada na zgradu prekoputa moje kuće, a sa druge strane ulice. U ulazu jedne zgrade stoje vojnici, čudno me gledaju, a i oni su zaprepašteni i izgubljeni! I dalje se razliježu pucnji! Meni moja sestra i djeca ni na kraj pameti, ma ni da se sjetim da su prije nego što je zapucalo krenuli u obližnju trgovinu da kupe nešto. Ugledah komšinicu, te zakukah: "Šta ovo bi, bona? Nema mi mog Envera!" Ona mi odgovori: "Ma ne znam, ženo, neko više da je neki DADO ranjen." U tom momentu moje srce zajauka: "Ma nije DADO, to je moj ADO, to je moj ADO!" Krenuh niz ulicu, a neko zavika: "Ne idi dole i dalje puca, odnijeli su ga u ambulantu!" Potrčah prema ambulanti, ne osvrćući se na pucnjeve i glasove. Sve kao u bunilu. Ispred ambulante ugledah Envera. Plače! Iz sveg glasa plače i viče, nemoj ti ići ovamo! Ne može me zaustaviti, idem na sporedna vrata, kad tamo neki ljudi u deci mog ADU nose. Ugledah mu lice, oko izbijeno, nema ga. Ne daju mi da mu priđem da ga dodirnem! Glavna sestra Žekija Ovčina me prepoznala, te već na vratima mi ukazala prvu pomoć, a doktorica Džana Šaćić je već uputila moje dijete u bolnicu. Bilo je strašno, svi su iz sveg glasa plakali. Mog ADU su odvezli u tzv. Ratnu bolnicu u Hrasnici, doktor Leto, hirurg je, vjerujem sve dao od sebe da spasi moje dijete, ali ... Vратиše me kući, a ja povirujem po avliji u nadi da ću ugledati milo lice svog djeteta, iz grla mi se razliježe: "Je l' mi živ, je l' živ, govorite ljudi?!"

Puno dvorište ljudi, niko ne odgovara, samo plaču.

Preljep, sunčan dan. Potpuno miran, 2. 9. 1994. godine. Mom ADI 6 godina i 4 mjeseca, sav razdragan trčkara po avliji, ugleda tetku (moju sestru) sa njenom kćerkicom u kolicima i viknu meni: "Mama, mama, odoh ja sa tetkom do prodavnice!" Zabranih mu: "Nemoj sine Ado, isprljao si šorc, prljav si!" Znajući da ga tetka puno voli i da će mu kupiti slatkiše, ne poslušao me i ode. Ode da se više meni nikad ne vrati.

³⁷ Dječak Adnan Popovac ubijen je 1994. Detaljnije vidjeti 638. str. ove studije.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Muniba Šeta, majka ubijenog Vedada Šete³⁸

Ja sam Vedadova majka.

Razmišljam, ali ne znam odakle da počnem. Datum 14. 9. 1992. godine neću zaboraviti nikada, tada je moj Vedad ubijen. Pala je granata, pogodio ga je geler u stomak. Tu sliku, njegov pogled, ne mogu zaboraviti nikada, to je bio posljednji. Tada se onesvijestio, operisan je i nije preživio. Tada se ugasio jedan dječiji život i moj život se tada završio. Danas se pitam kakvi su to monstrumi koji mogu djecu da ubijaju.

Vrijeme ne donosi zaborav. Ja mog Vedada ne mogu zaboraviti nikada. Imam dva sina Adnana i Vedima. Vedim je rođen 1994. godine. Oni mi daju snagu da ostatak života preživim. Ja i moj suprug Avdija često se pitamo što je naš sin ubijen.

Voljela bi da onaj ko je moje dijete ubio, da on isto dočeka pa da vidi kakav je to život.

Majka Muniba, otac Avdija, braća Adnan i Vedim

Za mog Vedada

*Ugašen je jedan život
jedna mladost koja je mogla
još mnogo godina trajati
sada te kraj mene nema
sada te mogu samo sanjati*

*Tvoj osmijeh mi je značio mnogo
davao mi je snagu u životu
a od tog dana kad si poginuo
ne vidim više nikakvu ljepotu*

*Sada mi ostaju moji snovi
u njima ćeš mi zauvijek biti ti
zbog tebe su mi jutra tužnija
ali znaj da te nikada neću
zaboraviti i da ću te uvijek voljeti*

³⁸ Dječak Vedad Šeta ubijen je 1992. godine. Detaljnije vidjeti 712. str. studije.

▪ ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Šefik Talović napisao je i posvetio ovu kasidu svojoj kćerki Sabrini Talović³⁹i svoj djeci ubijenoj u opkoljenom Sarajevu

MOLBA ALLAHU

I

*Molim dragog Allaha kada dođe i taj dan
da se s tobom nađem ja i da te ne ostavljam.
Sve sam ove godine, otkad otišla si, tužan,
dušo draga ja, što si me napustila.*

Ref:

*Samo dragi Allah zna koliko te volim ja,
samo dragi Allah zna, dušo moja malena.
On svu tugu moju zna, nema Boga do njega,
on svu tugu moju zna lailaheillallah.*

II

*Otišla si prerano, u srcu tuga je, volja Božja
preča je, dragi Allah jedan je,
Allah mi te uzeo, On mi te je i dao,
zato Mu se molim sad, da se s tobom nađem ja.*

Ref:

III

*Kako vrijeme prolazi srce hoće ka tebi,
Sve me više vučeš ti, moj evladu ljubavi.*

³⁹ Djevojčica Sabrina Talović ubijena je 1995. Detaljnije vidjeti 732. str. studije.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Silvija Perija, majka ubijenog sina Radeta Perije⁴⁰

Našeg devetogodišnjeg sina Radeta od milja smo zvali Baja Slavonac, jer je rođen u slavonsko-brodskom rodilištu, bio je jedini među nama rođen van zemlje Bosne. Prerano otišao u nebesko plavetnilo, blagog Miholjskog ljeta, septembra '94.

Sve nas je u trenu zabljesnuo užas granate i promijenio naše živote zauvijek. Mi, roditelji i naši roditelji postadosmo sijedi nemoćni svjedoci. Radetovi sestra i brat prerano napustiše djetinjstvo i odrastoše, a on, devetogodišnjak, učenik trećeg razreda podrumske škole u Dobrinji V, taj dan napisa pjesmicu: "Ne plaši se, Mišo", izađe razdragan da se igra, i – poginu. Umrije nasmiješen, u igri. Sutradan su se drugovi iz razreda pozdravili, potpisali na list iza pjesmice, stavili crvenu ružu na prazno mjesto u đačkoj klupi, i željeli ga ispratiti na posljednji ispraćaj. Nermin, Ivana, Adnan, učiteljica Zorica, ali taj dan je pucalo sa brda na groblje Bare. Naš Baja osta uskraćen za djetinje snove, nasmijan u mladost, prvu ljubav, očinstvo, za cijeli jedan ljudski život.

Sve stade, skameni se. Naš smijeh je razbijen zauvijek. Pokupismo drage biserne uspomene, sakrismo ih u bisernu školjku, položismo u naša topla njedra, gdje je uvijek njegujemo i čuvamo, i prošavši kroz strahote tamnog tunela, odletismo daleko, daleko, do velikih jezera Kanade.

Radetov grob i grobovi ostale ubijene djece našeg grada su uvijek okićeni mirisnim laticama behara. Oni su živi putokazi ka srcima uplakanih majki i očeva, uvijek ih zovu nazad u posjete. Oni su kao branioci grada, na vječnoj straži grada, čije je srce iskrvarilo prosutom krvlju njegove nevine djece.

Vaspitačica **Fatima Hatibović** - Sjećanje na Irmu Grabovica⁴¹

Prošlo je dvadeset pet godina od naših svakodnevnih bivanja zajedno, a kao da je sve to bilo jučer. Njen mio lik i dan-danas mi je pred očima. Divna, plava, prirodna kosica, još ljepše krupne plave oči, visoka i vrlo živahna djevojčica, uvijek u pokretu.

Imala sam običaj, dok djeca spavaju, da ih posmatram i razmišljam šta bi koje od njih mogao biti kada odraste. Neke sam vidjela u bijelim mantilima koje nose ljekari, druge u ulozi učitelja, treće policajca..., a Irmu sam zamišljala kao vrsnu košarkašicu. Čvrsto sam vjerovala da će Irma ispisati najljepše stranice košarkaške povijesti svoje domovine. Nažalost, to se nije ostvarilo. Prekinuto joj je djetinjstvo, a njeni roditelji i njena sestra ostali su zauvijek tužni, kao i svi mi koji smo je poznavali. Ubili su je oni koji su svakog 22. decembra dolazili u obdanište da bi svojim programom obilježili Dan Jugoslavenske narodne armije. Pričali su djeci kako treba voljeti svoju domovinu i čuvati je od neprijatelja. Kad bi sutradan svojoj djeci dala zadatak da ilustruju ono što su im jučer pričali, ljudi u sivomaslinastim vojnim uniformama, većina, među kojima i Irma, nacrtali bi vojnike, puno cvijeća oko njih i sve to obojili vedrim bojama. Nisu ni slutali, ti moji maleni, da su ljudi u sivomaslinastim uniformama obojeni samo sa dvije boje: crvenu (krv) i crnu (smrt).

Irmine vesele oči nikada neće više vidjeti svoje roditelje, svoju sestru Lejlu, svoju vaspitačicu Fatimu, svoje drugare iz obdaništa... Ali, ja svaki dan gledam Irmu i neću da je zaboravim. To ti

⁴⁰ Dječak Rade Perija ubijen je 1994. Detaljnije vidjeti 627. str. ove studije.

⁴¹ Djevojčica Irma Grabovica ubijena je 1993. Detaljnije vidjeti 414. str. ove studije.

obećavam, Irma. Svi ćemo te se sjećati i nikada nećemo oprostiti onima koji te ubiše, koji su ti prekinuli tvoje veselo djetinjstvo, što su ti grubo onemogućili da budeš vrsna košarkašica. Voli te tvoja va-spitačica Fatima.

Babuka⁴²

Raširio je svoje duge, snažne ruke prema njoj, Selmici svojoj. Među njegovim dugim prstima, kao zlato žuti se velika banana. Pune joj oči suza dok ga grli.

Babo moj, babuka! - trese se u njegovom zagrljaju.

Sretna je, opet joj je došao! Bože, kako se brinula i kako ga je sa strahom čekala... Bananu, što se velika, zrela, zlati u njegovoj ruci i ne gleda. A oči joj suze. Eto, sjetio se njen Babuka svoje male vje-verice. Kada ga je prije dva mjeseca ispraćala tamo na liniji, oko Vareša, upitao ju je blago:

- Šta ćeš da ti babo donese otamo?

- Veliku bananu - izletje joj iz usta kroz osmijeh.

I eto, sjetio se toga. Ne plače ona zbog te banane koju više i ne želi baš, nego zbog njega, njegove ljubavi. Upija svoje modrikave usnice u njegove upale obraze i ljubi ih, stišće, ne zna kako da mu po-kaže koliko ga je poželjela.

Prokleti rat! Nikada nije bilo tako. Nikada... Uvijek su njih dvoje bili strašan tandem. "Mi smo tim", znao bi joj zadovoljno reći kada bi mu donijela ocjene, sve petice. A na početku nije joj se baš učilo. Ocjene nisu bile važne. Onda mu se jednom požalila kako njena drugarica, Sanja, ima sve petice, a ona jedva dobije četvorke. Uzeo je njenu glavu u svoje široke šake i tješio je. Nisu ocjene važne... Ja nisam dobivao petice, pa šta mi fali? Važno je, vjeveričice, znanje. Znanje je moć! Ali onaj ko zna do-biva petice. A ja ne dobijem, rezonuje pametno. A ti bi htjela petice? Klima glavom: Bih! E, pa onda ćemo imati petice!, kaže joj, smijući se. Vrta glavom, ne vjeruje mu. Upitno ga gleda.

Učit ćemo svaki dan pomalo, kaže joj jednostavno. Učit ćemo, širi svoje crne oči. Ja i ti, samo po-malo. Ali svaki dan. Važi? Zadovoljna je. Otrča sretna, presretna da kaže mami.

I ubrzo su imali sve petice. Strašan tim!...

Ona žuta banana nema neki ukus, opora je. Odakle ti, babo? Zamijenio za cigare! Srce joj se steže, oči joj pune suza. Ne jede joj se više. Kada je došao rat, primijetila je da puši mnogo više, a cigara nema. Onda ga prvi put vidi nervoznog, hoda kroz sobe, prevrće ladice i traži... Pa onda mota neku travu, sva kuća smrdi, a on kašlje.

Prokleti rat! Nemoj, babuka, toliko pušiti! Moli ga. Nastavnica kaže da je duhan opasan i da ljudi kad puše dobiju rak. Gleda je tužno. Moram, vjeverice, moram! Priča kako je tamo na liniji hladno i mokro, a noći duge... Kako satima misli na nju i jedino mu pomaže cigara. Mora zapaliti! Više ga nije ružila zbog pušenja... neće mu više ništa spominjati. Ništa joj ne treba. Samo da joj on dođe!...

.....

⁴² Odlomak iz knjige SARAJEVSKA ZIMA, Sarajevo, 1996.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Hajde, stavi cvijeće, blago je dodiruje adžo Murat, sav nekako sitan, izgubljen.

Nesigurno prilazi svježem mezaru i blago spušta buket ruža na hrpu zemlje. Gleda u njih i ne zna šta da kaže: Oprosti, babuka, nekako sam smetena. Adžo stiže njenu hladnu ručicu, ali ne osjeća taj stisak. Pored nje ljudi polahko odlaze, napuštaju mezarje. Imam čuč kraj mezara i uči. Ona stoji ukročena, smetena. Oprosti, babo, ne znam šta mi je danas. Niz lice, mlado blijedo lice, jure suze. Sa njima juri i sva radost koju je u sebi čuvala. Sve što je voljela i imala. Sve! Čitav njen mali život. Bože, pomoz mi da umrem!, nijemo moli, a zna, nekako osjeća, da će živjeti. Sa njom će živjeti i on, babuka Zijo.

Uvijek će biti s njom i u njoj. Bili su strašan tim, šapuće sama sebi... Sa sobom će nositi i njegovu dušu. Bili su strašan tim! Vjeveričak i babuka idu dalje.

Posljedni pozdrav **Azri Nikšić⁴³** - heroini sarajevskoj

Dvanaesti juli devedeset treće. Godine ratne, strašne. Bol i suze. Očaj. Tuga. Prkos. Ponos. Porodica u crno zavijena. U Crvenom krstu Stari Grad tišina i muk. Nijemi smo kao stijena. Zaprepašćeni i duboko ožalošćeni. Od zločinačke granate ugasio se život Azre Nikšić. U cvijetu mladosti. A bilo joj je tek 16 ljeta.

Tog strašnog dana, pod kišom granata, hrabro i prkosno, neustrašivo i mladalački, nošena čovjekoljubljem i humanizmom sarajevskim, prkosnim, krenula je da u misiji humaniste obavi još jedan zadatak. Nije se vratila. Azra u nezaborav otišla.

Bila je tiha, pažljiva, izuzetno draga. Omiljena. Skromna. Beskrajno topla i plemenita. Duboko osjećajna. Iskrena. Marljiva, savjesna, odgovorna. Pravična i korektna. Šarmantna, mlada, lijepa. Nadarena. U znanje zaljubljena. U ljubavi oplemenjena. Trajno će živjeti u našim sjećanjima kao simbol sarajevske mladosti...

U nezaborav ode sa svojih 16 ljeta. Bila je rođena da bude voljena... Ponos jedne divne i čestite porodice. Bila je zaljubljenik knjige. Obdarena. Sjajno je govorila francuski i engleski. Sa koliko je samo žara volonterski obavljala poslove u Crvenom krstu... A imala je samo 16 godina.

⁴³ Djevojčica Azra Nikšić ubijena je 1993. Detaljnije vidjeti 605. str. ove studije.

Elma i Lejla

Pjesma ubijenom drugu

*E, naš Namik, dragi druže,
i dalje nam djetinjstva ruše.*

*I dalje si želio kao i mi
da se mučiš, pišeš, učiš.
Ali mračne sile nama tebe uzeše.*

*Sad bi s nama i sa Sanjom,
sa Džemilom i sa Lejlom zajedno u razred iš'o
i upozn'o jednu Šejlu.*

*Kad se sjetimo tebe,
srce nam zaigra.
Lik tvoj, Nane, zauvijek je u mislima.*

*I znaj, Namik, dragi druže,
Ubici se ruke suše.*

Aida Begović, Prva gimnazija, Sarajevo

*I dok pratim tvoj korak po krvavoj zemlji.
Jedan novi život negdje se rađa...
Vrijeme bješe tmurno, dječija soba mračna,
I tu ništa više osim slutnje i plača.
Ti, u krilu majke, zbunjen, tako mal'
I tvoji prvi koraci u prašnjavom podrumu,
Radost na licima tužnih očiju.
Tvoji prvi drugari, igre na ulici,*

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

*Plastična lopta i smiješak jednoj djevojčici,
Majčin zagrljaj i toplota njene ljubavi.
To je bio tvoj život i za to si bio kriv.
Ispred zgrade, u zatišju kad se dođe,
Svu strepnju vaša graja otkloniti je znala.
Tad bismo sve zaboravili:
I ko smo, i šta smo, i gdje smo. Vi biste bili tračak sunca u toj tmuni.
I sad, kroz sunce se sjećam, budim iz košmara,
I pitam se: "Zašto"
Tvoj lik me prati, tvoj osmijeh mili,
Ti u mom naručju i tvoje ručice oko moga vrata.
Uvijek sanjam isti san, onda kad si me poljubio i rekao:
"Vratit ću se brzo, mama!"
Čekala sam te u stanu, gledala kroz prozor,
Nisam smjela ni da slutim da zvijer je vrebala...
Jedna granata usmjerena na igralište,
ugašeni nevini životi.
Sva radost, sva graja, sve iščeznu u trenu.
Ko je slomio majčino srce i uzeo dijete njeno?
Ja te još uvijek čekam...*

Nepoznati autor

Sanjam

*Budna sanjam četrnaest proljeća.
I tebe, i mene u njima.
I nježnom toplom rukom milovala.*

*Sanjam.
Pustite me da sanjam
Kako se budim u svitanja
Sa svojih četrnaest pupoljaka.*

Sanjam.

Ja uvijek sanjam da si tu,

*A tebe nema nema. Kao najdraži pupoljak sam te pogledom
dozivala.*

Nema te četrnaest dugih godina.

A ja sanjam...

Neka me niko ne dira!

Ja sanjam mog dječaka.... moga sina.

Ja suzama svoje pupoljke zalivam.

Strah me. Božije kazne me strah.

Zato me pustite da sanjam mog dječaka

I da ponovo oživim svaki dan

Njegovih četrnaest godina

Ahmet Bojadžić⁴⁴

Smrti nevine djece

*U Bosni i Hercegovini, na brdovitom Balkanu, svakodnevno ubijaju nevinu djecu,
masovno, zar je bitno čiju i u kojem danu.*

*A živjela su djetinjski lijepo i sretno, bez
zla i svakome željela dobro, odakle
pravo ubicama, pitam čovječanstvo,
pa je za njih samo smrtno rješenje probro.*

*Kuršumi snajpera i geleri ubilačkih granata, ugasiše mlade, nevine, djetinje živote,
živote pune ljubavi, nježnosti i topline,
sretne živote, živote plemenitosti i dobrote.*

⁴⁴ Nastavnik geografije i historije u Osnovnoj školi "Umihana Čuvidina".

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

*U svom zavičaju igrala su se bezbrižno i
sretno i družila bez obzira na ime, vjeru
i naciju, ubijana su kao podmladak bezobzirno, zločinački, zdušno,
samo da hiljadugodišnje zajedništvo Bosne i Hercegovine razbiju.*

*A djeca Bosne i Hercegovine, kao i djeca
širog svijeta, nježna, plemenita, lijepa,
kao rajsko cvijeće, vječna uspomena na
poginule, njihov lik i dobrotu,
u našim srcima nikada nestati neće. Likovi upečatljivi jasni, ostadoše za
uspomenu, i uvojci kovrdžavi i pravi,
lijepo češljana kosa, oči plave, smeđe i
crne, živahne, krupne, zatvoriše se vječno, nestadoše mladi životi ko rosa.*

*Djeca ne razumiju otkud tolika potreba
za ubijanjem mladih, ne shvataju razloge
za rat, progone i agresiju, ne vide svoju
krivicu za nesporazume odraslih, zašto
baš njih, tako malene i plemenite da ubijaju?*

*Oči bezazlene, plačne, zatvaraju se
vječno, za razumne i plemenite ljude,
izgledaju veoma tužno, ubice zaista
nemaju karaktera niti mrven razuma i
duše ne vide koliko je ubijanje pakosno,
kako izgleda ružno.*

*Ostadoše samo dječija imena i slike,
vjerne uspomene na plemenite likove
drage, ostadoše nedovršeni zadaci
i neostvarene želje, ubice zauvijek
ugasiše njihove oči nevine, blage.*

Ahmet Bojadžić

Djeca u podrumu

*Zašto "aveti zla" i stradanja odmah ne
zaustave, svi protagonisti mira i slobode, mirotvorci svijeta, zašto ne spašavaju svakodnevno
nestajanje mladih bez milosti,
i omoguće joj da slobodno raste,
razvija se i cvjeta.*

*To svakodnevno bezdušno ubijanje djece,
taj strašni ubilački prizor, ta stravična dječija slika,
doći će vrijeme kada će strašno progoniti misli
i dušu bez obzira na nacionalnost,
svakoga silnika, ubicu i krvnika.*

*Nastradala djeca Bosne i Hercegovine
su pouka, obaveza i zadatak svim
zemljama, mirotvorcima svijeta,
da zaustave sve vrste ratova,
kao najveće svjetsko zlo je poruka,
ako žele da se i njihova mladost
slobodno razvija poput cvijeta.
Ako stradanja ne zaustave u Bosni i Hercegovini,
u Evropi, na brdovitom i hirovitom Balkanu,
stradat će nevini, zar je bitno u kojoj
zemlji i u kojem danu.*

U dvorištu skupila se djeca, igrala se miša, mace, zeca.

*Među njima: Mladen, Dženi, Mica,
Lejla, Meca, Anđa i Ibrica.*

Igrala se djeca bez pakosti, vedra, sretna, prepuna radosti.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

*Sva su djeca jednaka, pred svima,
ljepota je družiti se s njima.
Kod njih nema mržnje niti zlobe,
Djeca neće rata niti borbe.*

*Djeca hoće slobodno da žive,
da se sreći i životu dive.*

Selim Bajramović

Kakve su to tate koje na djecu šalju granate

*U parku igralo se skupa,
Cijelo društvo iz školskih klupa.*

*Pala jedna teška granata,
ranila sestru, ubila brata.*

Djeci ime ničije ne smeta, što bi bili sad nečija meta?

Pamte djeca zlobu i pakost, i ko im je oteo radost.

Agresor ih tjera u podrum, takvu pakost dijete ne razum'e.

*Pa, zar postoje i takve tate,
koje na djecu šalju granate?*

Djeca nisu nit kriva nit dužna, njih ubija "avet" zla i ružna.

*Među njima bit će i "ljiljana",
"Zlatna vojska", vojska odabrana.*

*Dobrota se za dobrotu vraća,
svaka zloba vremenom se plaća.*

*Među njima bit će i "ljljiana",
"Zlatna vojska", vojska odabrana.*

Birago Diop, pripadnik UNPROFOR-a iz Senegala

Slušaj!

*Oslušni često neke stvari, koje biće
Vidi u vatri koja se gasi
Slušaj mumorenje vode
Oslušni u vjetru jecaje u žbunju*

*To je dah djece, one koja su mrtva
Ali koja nisu nikada otišla
Oni su u sjenci koja nas osvjetljava
A ona je sklonila te koje su ubili Oni su u drvetu koje rađa
Oni su u šumi koja stenje
Oni su u vodi koja teče
Oni u njoj spavaju
Mrtvi nisu mrtvi*

*Oslušni često neke stvari, koje biće
Vidi u vatri koja se gasi
Slušaj, slušaj mumorenje vode
Oslušni u vjetru jecanje u žbunju
To je dah djece*

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Sjećanje na **Maju Đokić**⁴⁵

Uspomena iz muzičke škole

Sportom protiv granata

⁴⁵ Djevojčica Maja Đokić ubijena je 1995. Detaljnije vidjeti 395. str. ove studije.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

10 April 1995

NEWS TUBES

IN MEMORIAM - MAJA ĐOKIĆ

This is Maja Đokić,
youngest of three victims of last night's artillery attack by the aggressor
on the people of Sarajevo.

She was a true beauty.

Alexander Ivankić, UNPROFOR spokesman, told journalists today that Maja was killed by a 120mm shell. General Smith, UNPROFOR Commander, said in a statement prepared in New York: 'The shells were fired by troops from the Serb Army from a position on Spicasta stijena'. This was confirmed by a report to UNPROFOR experts.

Ivankić added: 'Yes, it's obvious that the Bosnian Serbs are not looking for military targets, but cowardly abusing the people of this city.'

Ivankić also said: 'I must acknowledge that yesterday the UN failed to prevent a Serb attack on the city, so that there were casualties, both killed and injured.'

Prime Minister Štijačić commented for Reuters TV: 'Instead of NATO action, all we are getting is UNPROFOR statements.'

General Smith protested to the leadership of the rebel Serbs, threatening that NATO could target Serb positions from which they were firing and inactive positions.

Štijačić is insisting that the UN Resolution be urgently enforced.

In a report to Bosnia and Herzegovina Presidency member Ejup Ganić, General Smith says: 'UNPROFOR recorded twelve shells fired from Serb positions.'

Rupert Smith also noted: 'There was neither provocation nor response to enemy action from Army of Bosnia and Herzegovina positions', and promised to put the 8 February 1994 NATO ultimatum into effect.

Speaking on behalf of the Presidency, Ganić called for preventive action by UNPROFOR.

In response to the accusation that the Bosnian Army was on the offensive in Central Bosnia, Prime Minister Štijačić replied: 'So far as I know, Central Bosnia is in Bosnia and not in Serbia. That means that there is no offensive, we are merely continuing to resist aggression. To those who don't yet know it, I say: this country is under aggression, under occupation by Serbian forces. We shall resist.'

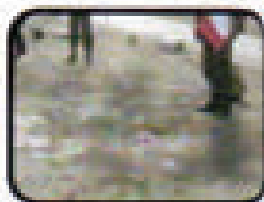
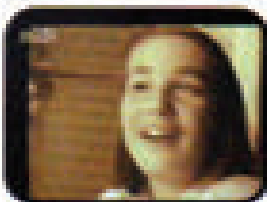
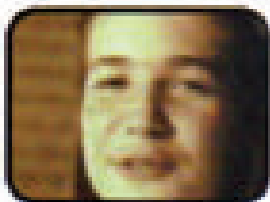
Maja Đokić was seventeen years old.

She attended the Third Gymnasium High school, and was an excellent pupil.

She played volleyball, and two instruments, the piano and the clarinet.

She was going home after practice.

She was a Sarajevo child...

2005 www.ratlive.net

Ubistvo Maje Đokić⁴⁶

⁴⁶ Senad Hadžifejzović, RAT UŽIVO, Sarajevo, 2002.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

SARAJEVO SE OPROSTILO OD MAJE DOKO

I nebo se otvorilo

Gore, kod «Lava», uz neuspjeha roditelje bilo je mnogo svijeta, onog koji je poznavao i onog koji je tek čuo kakva je bila

Sarajevu se 5. aprila oprostilo od Maje Dokid učenice trećeg razreda Druge gimnazije. Sadržana je na pogrebu «Lava» Karićeva grobnice u 1980-ima je ubila 17-godišnju djevojku. Te noći Maje i roditelji ustajali su čekati da se njihova kćerka vrati s škole. Vojele su u odboju, dopuštale i do prvog sata «Boone», a prvi posljednji ustajali odprile 4. marta.

Nad Sarajevom se u času sahrane otvorilo nebo. Kao da je nebo željelo da pusti suzu ili da jednom revidira život. Na «Lavu» su ušla četiri Majini drugarica, prijateljice iz školskih klupa, nije iz «Boone», mnoge zrone i rezuće Sarajlje koje su čule za njenu pogrebu. Te puzavšine su prestale pomući izražajne agresivnih gestova. Da li je u odboju bilo noćnih životin?

Kva grada Maje roditelj – Milla i Branko Dokid. A onda pogrebu u Dječjem groblju pitala Maja «Mila» drugarica iz Druge gimnazije Lea Beković.

Posljednji oproštaj djevojke koja se vojele

«Majo, svi ljudi koji su mnogo voljeli ocađe uvijek broj klupa u kojoj si sjedila sada je prazna, ali ono što je ostalo u srcima mnogo je dublje... Pamićemo tvoje naznjenje lice...», prijateljice odgovorile su.

Cijel «Lava» je zaplakao. Čac Branko pogruo je glavu i obovao suze od, na njemu se

naslonio, plakala mama Milla. S njima nije bio Maja brat Igor. Vijest o pogrebu jedne od njih zadržala je u Tunisu, gdje se nalazi na školovanju. I Maja je bila odličan učenik, imala je sve priče.

«Za nju nije postojao nijedan zračnik. Matematika i fizika bili su joj zajedno jedno. Pogadalo je sve ono što se

dešavalo u ratnoj Sarajevu, ali to nikada nije željela pokazati. Vojele su čitav, upita se Ružica Pečić čudjenje sa Majom. Mi su zajedno u razred.

A poslije škole Maja nije željela da propusti nijedan trening. Žuto je u černo pracka, gdje je stvarovala, da njome na Doko – mlađ.

Nije joj bilo ništa od zajedništva, kada Maja trener Ajana Selimović. «Sve je bilo vrana za odbojku, na posljednjim utakmicama bila je kapitenom kluba. Dobila je djevojke, nije im dala da igra. Sve su je bili zaljubljeni njen udar duž.

Majinu sahranu organizirale su velike televizije i novinske agencije. Jednima sarajevska smatrala je u svijet.

DI OMRADIC

„Oslabudjenje“, Srijem, 12.04.95

Posljednji oproštaj od Maje

OSLOBODENJE • Ponedjeljak, 11.4.2005.

Reportaža

Tužno podsjećanje

Žuta ruža za Maju

Na najbistrijem toku amaterske rijeke Bosne, nedaleko od njenog izvorišta, jače smo nježno spustili Jutu ružu, u znak sjećanja na jednu mladu Sarajku, Maju Đokić, koja je prije deset godina, 9. aprila 1995, nedaleko od Velikog parka, poginula od granata Karadžićevih paklenika.

Maja Đokić

• Vratila se kući sa trenutačno odbojkašica Bosne, ali nikada nije stigla u svoj dom. Tako je, u 17. godini, nerivki prekinut njen mladenački let, nastao kao i njenih brojnih vrtnjaka. A višnje o Majinoj pogibiji ubrzo je obilje brojne narodnjane. Jer bila je više od obične djevojčice koja je tek stasavala u djevočka, počeo je biti i simbol onog kosmopolitkog Sarajeva, koje su paklenici sa brda željeli da nerivki unište.

Rodena u britansko-američarskoj familiji, ona je bila ne samo dobra učesnica ući i više

od toga - dobra pianistkinja i odbojkašica, u stvari jedna od onih modernih Sarajki koja se iz ljubavi prema rodnom gradu odlučila da vrati u njegovu odu - je kada je to bilo najopasnije, mada je mogla da bira vanjski konak gdje će da živi, pa i da ostane kada je već privremeno bila izafila iz njegovog ratnog pakla.

Sudbina joj je, međutim, sa ljubavi uzvratila prokletstvom smrti, ne dozvolivši joj da više ikada raspakuje svoju sportsku torbu, koja je, kakve li oznake, ostala nezamjena, mada je tog košnog nedjeljnog rata bila na Majinom ramenu.

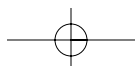
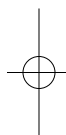
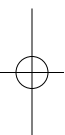
Sjećamo se dobro, posredstvom ugledne Sarajke Mirke Polje sada smo poslali posebnu poruku o stradanju Maje Đokić na bolovnički list, koja je prenijela i Sjeverna odbojkaška svjetla. Valjda nikada pred našim očima, u svojoj paradi, nisu više izranjale i ripsi neposluznog Boševca "da nema drugih razara osim izgubljenih" kao tog postuškog dana.

A ti sekotovi, kao i ovaj objavljene u utinski Željkojevići, bili su i najbolji odgovor pakleničkoj propagandi, koja se i smrt tog sretnog brta željela da prikaze u krvnom ogledalu!

• Inače, potresna storijsa o Majinoj pogibiji izazvala je duboko neznojeanje, posebno u sportskom svijetu. A jedan bogati Amerikanac odlučio je da osnuje i Fond Maje Đokić kako bi se školovali mladi talenti, kakva je bila i Maja.

Slobodan STAJIĆ

Posljednje podsjećanje na Maju

ZAVRŠNA RAZMATRANJA

Na osnovu dosadašnjih rezultata naučnog istraživanja o izvršenim zločinima protiv čovječnosti i međunarodnog prava u Republici Bosni i Hercegovini, a time i u Sarajevu, posebno u opsadi, na kraju XX stoljeća, na osnovu relevantnih argumenata, pouzdanih i valjanih dokaza, iznosimo sljedeće osnovane i naučno zasnovane bitne stavove:

- opsada Sarajeva, kao i agresija na Republiku Bosnu i Hercegovinu i genocid nad Bošnjacima čini, u skladu sa srpskim velikodržavnim projektom genocidnog karaktera, suštinu *udruženog zločinačkog poduhvata* Srbije i Crne Gore, odnosno Savezne republike Jugoslavije, u cilju osvajanja Republike Bosne i Hercegovine i istrebljenja Bošnjaka;
- za vrijeme opsade Sarajeva (od 1. marta 1992. do 19. marta 1996) nad civilima i civilnim stanovništvom u opsadi, uključujući i djecu, izvršeni su planski, organizirano, sistematski, ciljno i s namjerom genocid i drugi oblici zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava;
- nosioci agresije, genocida i drugih oblika zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava su država Srbija i Crna Gora (Savezna republika Jugoslavija) i njeni organi vlasti;
- planer, organizator, koordinator i izvršilac agresije, genocida i drugih oblika zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava je država Srbija i Crna Gora (Savezna republika Jugoslavija);
- izvršioci genocida i drugih oblika zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava su oružane snage Srbije i Crne Gore (Savezna republika Jugoslavija): Jugoslavenska narodna armija i Vojska Jugoslavije, zatim Ministarstvo unutrašnjih poslova Republike Srbije i druge vojno-policijske strukture, te njihovi kvislinzi i kolaboracionisti iz Bosne i Hercegovine ("Vojska Republike Srpske" i Ministarstvo unutrašnjih poslova "Republike Srpske");
- oružane snage Srbije i Crne Gore (Savezna republika Jugoslavija), na temelju i u cilju realizacije državne politike, držeći Sarajevo u opsadi, s dominantnih položaja na brdima oko Grada, sprovodile su smišljenu, koordiniranu, dugotrajnu, rasprostranjenu, sistematsku, snažnu, neselektivnu, prekomjernu i nesrazmjernu kampanju granatiranja civila i civilnog stanovništva i civilnih područja Sarajeva kao i (kampanju) snajperskog djelovanja po civilima, od čega je ubijeno i ranjeno na hiljade civila svih starosnih dobi i oba spola, uključujući i djecu;
- visoki oficiri Vojske Jugoslavije naređivali su napade (gađanje) na civile i civilno stanovništvo i civilne objekte;
- postojala je strategija uzimanja civila i civilnog stanovništva za metu – civili i civilno stanovništvo su bili meta namjernog napada zbog pripadnosti određenoj nacionalnoj, etničkoj i vjerskoj grupi kao takvoj;
- postojala je strategija (namjernog) ubijanja i ranjavanja civila i civilnog stanovništva, uključujući i djecu, te razaranja i uništavanja civilnih objekata;
- napadi na civile i civilno stanovništvo imali su rasprostranjen i sistematski karakter;
- postojala je, u skladu s velikosrpskom ideologijom, politikom i praksom, dobro osmišljena namjera (*mens rea*) u cilju zauzimanja i uništavanja Sarajeva i ubijanja "svih Muslimana u njemu", odnosno izvršenja genocida nad Bošnjacima i u Sarajevu;

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

- rukovodstvo kolaboracionističke tvorevine Republike Srpske, na čelu s Radovanom Karadžićem, uključeno u udruženi zločinački poduhvat o zauzimanju Republike Bosne i Hercegovine i istrebljenju Bošnjaka, imalo je genocidnu namjeru i genocidni plan o istrebljenju Bošnjaka, nacionalne, etničke i vjerske grupe kao takve;
- Sarajevo je gađano i razarano, a civilno stanovništvo i civili ubijani i ranjavani granatama iz artiljerijskih oruđa (haubice, topovi i minobacači svih kalibara, višecijevni bacači raketa i dr.), modifikovanim avionskim bombama, protivavionskim oruđima i snajperskim naoružanjem;
- u Sarajevu u opsadi je postojao obrazac neselektivnog granatiranja i snajperskog djelovanja po civilima i civilnom stanovništvu i civilnim objektima;
- u Sarajevu su, u skladu sa strategijom namjernog razaranja i uništavanja civilnih objekata, stalnim granatiranjem uništeni brojni civilni objekti, zaštićeni međunarodnim humanitarnim pravom (stambeni, obrazovanja, nauke i umjetnosti, kulturno-historijski, objekti sporta, vjerski, privredni, komunalne infrastrukture, zdravstvene, socijalne i civilne zaštite i dr.), čime je gradu Sarajevu nanesena ogromna materijalna šteta i demonstrirana namjera potpunog zatiranja višestoljetne kulture i civilizacije;
- civilno stanovništvo je planski, namjerno i sistematski iznurivano uništavanjem komunalne i druge infrastrukture, prekidom dovoda električne energije, vode, plina, blokadom javnog saobraćaja i drugih komunalnih službi;
- velikosrpski agresor je u Sarajevu u opsadi izvršio zločin genocida i druge oblike zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava i nad **djecom**, ubijajući ih, ranjavajući, sakateći i prekidajući im djetinjstvo, ostavljajući im najteže – teške fizičke posljedice i psihičke poremećaje kojih se neće moći osloboditi do kraja života;
- *genocidna ideologija i politika države Srbije i Crne Gore (Savezna republika Jugoslavija), opći kontekst događanja, izvršeni zločini, sistematski usmjereni napadi protiv Bošnjaka - (zaštićene) nacionalne, etničke i vjerske grupe kao takve, zatim razmjere, obrazac (koherentan niz radnji) i intenzitet napada, na hiljade ubijenih i ranjenih pripadnika te zaštićene grupe kao takve i drugi oblici zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava* očigledni su i jasni dokazi zločina genocida (*actus reus*), izvršenog s **namjerom**, uključujući i *specifičnu namjeru (dolus specialis)*, da se potpuno ili djelimično unište Bošnjaci, zaštićena grupa kao takva. Planska, organizirana, sistematska i ciljna ubijanja i ranjavanja, kao i drugi oblici zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava u Sarajevu, uključujući i teške psihičke povrede, izvođeni s osnovnom namjerom potpunog ili djelimičnog uništenja Bošnjaka, nacionalne, etničke i vjerske grupe kao takve, zbog njenih nacionalnih, etničkih i vjerskih karakteristika, dovoljan su dokaz koji pokazuje da je i nad Bošnjacima Sarajeva u opsadi na kraju XX stoljeća izvršen najteži zločin - zločin genocida.

*

* *

Od **115** lokacija masovnih ubistava u Sarajevu u opsadi na kojima su i djeca ubijena najviše (lokacija masovnih ubistava) je iz 1992. – oko 50% (48,6%), zatim 1993. 33 %, 1995. 11,3% i

1994. 6,9%. Dakle, u 1992. i 1993. procent lokacija masovnih ubistava je preko 80% (81,6%). Analogno broju lokacija masovnih ubistava je i ukupan broj ubijenih civila. Tako je procent ubijenih civila u 1992. 42,7% (206), 1993. 32,7 % (158), 1995. 17% (82), a 1994. 7,4 % (36).

Ukupan procent ubijenih civila na lokacijama masovnih ubistava na kojima su i djeca ubijena u 1992. i 1993. je 75,4%, odnosno 364 ubijena civila, od čega je 170 djece. U 1994. i 1995. ukupan procent ubijenih civila na navedenim lokacijama je 24,4% (118), od čega 39 djece. Tako je za četiri godine opsade Sarajeva od 482 ubijenih civila na lokacijama masovnih ubistava ubijeno 209 djece.

Statistički podaci o ukupnom broju lokacija masovnih ubistava, ukupnom broju ubijenih civila na lokacijama masovnih ubistava i njihova distribucija po godinama od 1992. do 1995. odnosi se samo na one lokacije masovnih ubistava u kojima su, nažalost, ubijana i djeca zajedno s ostalim civilima.

Distribucija lokacija masovnih ubistava od ukupnog broja 115 u periodu 1992–1995. izgleda sljedeće: najviše lokacija masovnih ubistava je u Novom Gradu – 37,3% (43), u Starom Gradu 20,8% (24), na granici Stari Grad - Centar 0,86% (1), u Centru 20% (23), Novom Sarajevu 10,4% (12), Ilidži 7,8% (9), dok je u Vogošći i Hadžićima takvih lokacija masovnih ubistava bilo ispod 3% (3).

Procent ubijenih civila na navedenim masovnim lokacijama – 100% (482): u Novom Gradu iznosi 33,4% (161) civila, od čega je skoro polovina ubijene djece (80), u Centru je ubijeno ukupno 24,6% civila (119), od čega više od polovine ubijene djece – 44, u Starom Gradu od 21,7% (105) ubijeno je 41 dijete, na granici Stari Grad - Centar ubijeno je 1,65% civila (8) od čega 2 djece. U Novom Sarajevu ubijeno je ukupno 9,1% (44 civila), od čega 18 djece. U općini Ilidža ukupno je ubijeno 5,8% (28), od čega više od polovine (17) djece. I u Vogošći je od 10 ubijenih civila 4 djece, a u Hadžićima od 7 ubijenih civila 3 je djece.

Od ukupnog broja ubijene djece (209), 60,7% (127) je dječaka, 38,2% (80) djevojčica i 0,95% (2) novorođenčeta.

Od 482 ubijena civila na lokacijama masovnih ubistava gdje su i djeca ubijana u periodu od 1992. do 1995. Bošnjaka je 81,2% (391), Hrvata 3,94% (19), Srba 3,31% (16) i Ostalih 11,61% (56).

Od 207 ubijene djece na lokacijama masovnih ubistava na kojima su i djeca ubijana Bošnjaka je 87,5% (183), Hrvata 3,82% (8), Srba 1,91% (4) i Ostalih 6,6% (14).

Od ukupnog broja ubijenih civila na lokacijama masovnih ubistava u Sarajevu u opsadi među kojima su značajan broj djece, očigledno je da dominiraju punoljetna lica bošnjačke nacionalnosti i djeca bošnjačke nacionalnosti.

Kada je u pitanju način izvršenja zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava, onda je nesumnjivo da je 94,7% zločina izvršeno granatiranjem. To nam, pored ostalog, pokazuje da su oružane snage Srbije i Crne Gore (Savezna republika Jugoslavija) ubijale i ranjavale civile i civilno stanovništvo u Sarajevu u opsadi, a među njima, nažalost, i veliki broj djece, **neselektivnim** granatiranjem i raketiranjem, svjesno, planski, ciljno i s namjerom, kako bi istrijebili Bošnjake, nacionalnu, etničku i vjersku grupu kao takvu.

*

* *

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Prema dosadašnjim **preliminarnim** rezultatima naučnog istraživanja zločina nad djecom Sarajeva u opsadi, prezentiranih u ovoj studiji, ubijeno je **524** djece. U nastavku teksta prikazana je struktura ubijene djece u Sarajevu u opsadi po obilježjima starosti, spola, nacionalne pripadnosti, a zatim prema odredbama prebivališta djece, mjestu izvršenja zločina po općinama, vremenu izvršenja i načinu izvršenja zločina.

Struktura ubijene djece prema starosti je:

- (od začeca) do 2 godine 27 (5,1526%)
- od 2 do 4 godine 25 (4,77%)
- od 5 do 7 godina 39 (7,442%)
- od 7 do 12 godina 140 (26,71%)
- od 12 do 16 godina 151 (28,816%)
- od 16 do 18 godina 142 (27,099%)

Struktura ubijene djece prema **obilježju spola**:

- dječaci 330 (62,977%)
- djevojčice 193 (36,832%)
- NN 1 (0,19%)

Struktura ubijene djece po **nacionalnoj pripadnosti**:

- Bošnjaci 442 (84,351%)
- Hrvati 19 (3,625%)
- Srbi 5 (0,954%)
- Albanci 4 (0,763%)
- Romi 3 (0,572%)
- Ostali 51 (9,732).

Struktura ubijene djece **po mjestu prebivališta (po općinama)**:

- Novi Grad 195 djece (37,213%)
- Centar 99 djece (18,893%)
- Stari Grad 96 djece (18,32%)
- Novo Sarajevo 56 djece (10,687%)
- Ilidža 53 dijete (10,114%)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

- Vogošća 14 djece (2,67%)
- Hadžići 11 djece (2,099%)

Ubijena djeca prema **mjestu** izvršenja zločina (po općinama):

- Novi Grad 186 djece (35,496%)
- Centar 117 djece (22,328%)
- Stari Grad 90 djece (17,17%)
- Novo Sarajevo 51 djece (9,73%)
- Ilidža 54 dijete (10,305%)
- Vogošća 13 djece (2,48%)
- Hadžići 13 djece (2,48%)

Ubijena djeca po godinama – **vremenu** izvršenja zločina:

- 1992. 234 djece (44,656%)
- 1993. 193 (36,832%)
- 1994. 46 (8,778%)
- 1995. 51 (9,732%)

Ubijena djeca prema **načinu izvršenja** zločina:

- granatiranjem 406 djece (77,480%)
- snajperom 53 djece (10,114%)
- metkom 33 djece (6,29%)
- uskraćivanjem medicinske pomoći
(nedostatak lijekova) 14 djece (2,67%)
- ostalo 15 djece (2,86%)
- plinom 1 dijete (0,19%)
- VBR 2 djece (0,381%)

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

Iz pregleda ubijene djece u Sarajevu u opsadi prema posmatranim obilježjima i odredbama izvršenih zločina može se uočiti:

- prvo, među ubijenom djecom dominiraju djeca bošnjačke nacionalnosti – 84,351% (442);
- drugo, dominantna skupina prema starosnoj dobi je od 5 do 18 godina – 90,067% (472);
- treće, u navedenoj starosnoj grupi, što je posebno interesantno, dominiraju djeca školskog uzrasta od 7 do 18 godina – 82,625% (433).

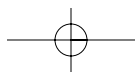
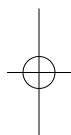
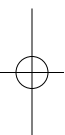
S obzirom na način izvršenja zločina nad djecom Sarajeva u opsadi, pretežno se radi o granatiranju 77,48%.

*

* *

Nakon završetka istraživanja i potpune obrade i analize podataka bit će saopćeni završni – konačni rezultati naučnog istraživanja izvršenih zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava nad djecom Sarajeva u opsadi u formi druge studije.

***IZVORI SAZNANJA
I LITERATURA***

A) IZVORI

- ARHIV Instituta za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo;
- *DOPUNSKI PROTOKOL I UZ ŽENEVSKE KONVENCIJE OD 12. AUGUSTA 1949. GODINE O ZAŠTITI ŽRTAVA MEĐUNARODNIH ORUŽANIH SUKOBA;*
- *DOPUNSKI PROTOKOL II UZ ŽENEVSKE KONVENCIJE OD 12. AUGUSTA 1949. GODINE O ZAŠTITI ŽRTAVA NEMEĐUNARODNIH ORUŽANIH SUKOBA;*
- ICTY (INTERNATIONAL CRIMINAL TRIBUNAL FOR THE FORMER YUGOSLAVIA), TUŽILAC PROTIV DRAGOMIRA MILOŠEVIĆA, OPTUŽNICA, 18. decembar 2006;
- ICTY - Demografsko odjeljenje, PREDMET MILOŠEVIĆ (IT-02-54), E. Tabeau - J. Bijak - N. Lončarić, *Broj žrtava u opsadi Sarajeva od aprila 1992. do decembra 1995.* - Studija o stopi smrtnosti na osnovu osam velikih izvora podataka, 18. august 2003;
- ICTY - Demografsko odjeljenje, PREDMET DRAGOMIR MILOŠEVIĆ (IT-98-29/I), E. Tabeau - A. Hetland, *Ubijene i ranjene osobe tokom opsade Sarajeva: od augusta 1994. do novembra 1995.*, 19. mart 2007;
- ICTY, PRETRESNO VIJEĆE, TUŽILAC PROTIV DRAGOMIRA MILOŠEVIĆA, PRESUDA, 12. decembar 2007;
- ICTY, SAŽETAK PRESUDE PRETRESNOG VIJEĆA U PREDMETU PROTIV DRAGOMIRA MILOŠEVIĆA, Hag, 12. decembar 2007;
- ICTY, Predmet: Br. IT-02-54-T, TUŽILAC PROTIV SLOBODANA MILOŠEVIĆA, 31. maj 2002;
- ICTY, PRETRESNO VIJEĆE, TUŽILAC PROTIV SLOBODANA MILOŠEVIĆA - *ODLUKA PO PRIJEDLOGU PRIJATELJA SUDA ZA DONOŠENJE OSLOBAĐAJUĆE PRESUDE*, Hag, 16. juni 2004;
- ICTY, Izvještaj sa petnaeste sjednice *Komisije za ljudska prava*, održane 9. marta 1994, Dokazni predmet Tužilaštva u predmetu Tužilac protiv Stanislava Galića;
- ICTY, PRETRESNO VIJEĆE, TUŽILAC PROTIV STANISLAVA GALIĆA, OPTUŽNICA, 26. mart 1999;
- ICTY, PRETRESNO VIJEĆE, TUŽILAC PROTIV STANISLAVA GALIĆA, UVODNA RIJEČ TUŽIOCA, T. 562-3;
- ICTY - Demografsko odjeljenje, Predmet *Galić* (IT-98-29), E. Tabeau - M. Zoltkowski - J. Bijak, *Ljudski gubici tokom "opsade" Sarajeva od 10. septembra 1992. do 10. augusta 1995.*, 10. maj 2002;
- ICTY, PRETRESNO VIJEĆE, TUŽILAC PROTIV STANISLAVA GALIĆA, PRESUDA I MIŠLJENJE, 5. decembra 2003;
- ICTY, *Obraćanje sudije Fausta Pocara*, predsjednika ICTY-a pravnim savjetnicima ministarstava inostranih poslova zemalja članica Ujedinjenih nacija, Den Haag, 31. oktobar 2007;
- ICTY, ŽALBENO VIJEĆE, TUŽILAC PROTIV STANISLAVA GALIĆA, PRESUDA, Hag, 30. novembar 2006;

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

- ICTY, SAŽETAK PRESUDE PRETRESNOG VIJEĆA U PREDMETU PROTIV STANISLAVA GALIĆA, Hag, 5. decembar 2007;
- ICTY, Ekspertni izvještaj dr. Stuarda Turnera u predmetu Tužilac protiv Stanislava Galića;
- ICTY, TUŽILAC PROTIV RADOVANA KARADŽIĆA, Uvodna riječ Tužioca 28. oktobra 2009;
- INTERNATIONAL CRIMINAL COURT, *ELEMENTS OF CRIMES* U.N.Doc. PCNICC/2000/1/Add.2 (2000.);
- GODIŠNJI KALENDAR ZA 1999, HUMANITARNA ORGANIZACIJA, Wings of Hope, Minhen;
- MEĐUNARODNI SUD PRAVDE, *PRESUDA – BOSNA I HERCEGOVINA PROTIV SRBIJE I CRNE GORE*, Hag, 26. februar 2007, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, 2007;
- NACIONALNI SASTAV STANOVNIŠTVA, *Rezultati za Republiku po opštinama i naseljenim mjestima 1991*, Statistički bilten, br. 234, Državni zavod za statistiku Republike Bosne i Hercegovine, Sarajevo, decembar 1993;
- NATIONS UNIES, SITUATION DES DROITS DE L'HOMME DANS LE TERRITOIRE DE L'EX YUGOSLAVIE, *Troisième report periodique*, E/CN. 4/1994/6, 26. august 1993;
- NATIONS UNIES, SITUATION DES DROITS DE L'HOMME DANS LE TERRITOIRE DE L'EX YUGOSLAVIE, *Sixième report periodique ...*, E/CN. 4/1994/110, 21. februar 1994;
- POVELJA ORGANIZACIJE UJEDINJENIH NACIJA OD 1945. GODINE;
- RAT U BROJKAMA - Demografski gubici u ratovima na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. do 1999, Helsinški odbor za ljudska prava u Srbiji, Beograd, 2009;
- REZOLUCIJE VIJEĆA SIGURNOSTI UJEDINJENIH NACIJA O BOSNI I HERCEGOVINI, Uprava za politička pitanja Armije Republike Bosne i Hercegovine, Sarajevo, 1995;
- RIMSKI STATUT MEĐUNARODNOG KRIVIČNOG SUDA, OD 17. JULA 1998, *Službeni glasnik Bosne i Hercegovine*, Sarajevo, 6. mart 2003;
- *SLUŽBENI GLASNIK REPUBLIKE SRPSKE*, 26. novembar 1993;
- *STATUT MEĐUNARODNOG KRIVIČNOG SUDA ZA TEŠKE POVREDE MEĐUNARODNOG HUMANITARNOG PRAVA NA PODRUČJU BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991. GODINE – ANEX REZOLUCIJE SAVJETA SIGURNOSTI 827*, 25. maj 1993;
- THE UNITED NATIONS COMMISSION OF EXPERTS ESTABLISHED PURSUANT TO SECURITY COUNCIL RESOLUTION 78: Investigating Violations of International Humanitarian Law in the Former Yugoslavia;
- UJEDINJENE NACIJE, *DEKLARACIJA SVIJET DOSTOJAN DJETETA*, 2002;
- UJEDINJENE NACIJE, *KONVENCIJA O PRAVIMA DJETETA*, 1989;
- UJEDINJENE NACIJE, *KONVENCIJA O NEZASTARIJEVANJU RATNIH ZLOČINA I ZLOČINA PROTIV ČOVJEČNOSTI*, 1968;

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

- UJEDINJENE NACIJE, KONVENCIJA PROTIV TORTURE I DRUGIH SUROVIH, NELJUDSKIH I PONIŽAVAJUĆIH POSTUPAKA ILI KAŽNJAVANJA OD 1984. GODINE;
- UJEDINJENE NACIJE, KONVENCIJA O SPREČAVANJU I KAŽNJAVANJU ZLOČINA GENOCIDA, 9. decembar 1948;
- UNITED NATIONS, COMMISSION ON HUMAN RIGHTS, SITUATION OF HUMAN RIGHTS THE TERRITORY OF FORMER YUGOSLAVIA, *Raport on the situation of human rights in the teritory of the former Yugoslavia by Mr. Tadeusz Mazowiecki*, E/CN 4/1993./50, 10. februar 1993;
- UNITED NATIONS, COMMISSION ON HUMAN RIGHTS, SITUATION OF RIGHTS THE TERRITORY OF FORMER YUGOSLAVIA, *Raport on the situation of human rights in the territory of the former Yugoslavia by Tadeusz Mazowiecki*, E/CN:4/1992/S-1/9, 28. august 1992;
- UNIVERZALNA DEKLARACIJA O LJUDSKIM PRAVIMA OD 10. DECEMBRA 1948. GODINE;
- VLADA REPUBLIKE SRPSKE, Radna grupa za sprovođenje zaključaka iz konačnog Izvještaja Komisije za istraživanje događaja u i oko Srebrenice od 10. do 19. jula 1995. godine, *IZVJEŠTAJ*, Banja Luka, 30. mart 2005. i *DOPUNA IZVJEŠTAJA*, Banja Luka, 30. septembar 2005.
- ŽENEVSKA KONVENCIJA ZA POBOLJŠANJE POLOŽAJA RANJENIKA I BOLESNIKA U ORUŽANIM SNAGAMA U RATU OD 12. AUGUSTA 1949. GODINE;
- ŽENEVSKA KONVENCIJA ZA POBOLJŠANJE POLOŽAJA RANJENIKA, BOLESNIKA I BRODOLOMNIKA ORUŽANIH SNAGA NA MORU OD 12. AUGUSTA 1949. GODINE;
- ŽENEVSKA KONVENCIJA O POSTUPANJU SA RATNIM ZAROBLJENICIMA OD 12. AUGUSTA 1949. GODINE;
- ŽENEVSKA KONVENCIJA O ZAŠTITI CIVILNIH LICA ZA VRIJEME RATA OD 12. AUGUSTA 1949. GODINE;
- ŽENEVSKE KONVENCIJE O ZAŠTITI ŽRTAVA RATA OD 12. AUGUSTA 1949, Beograd, 1962.

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

B) LITERATURA

- 1.479 DANA OPSADE UNIVERZITETA U SARAJEVU - Dokumentarni presjek o događanjima 1992–1995. godine, Univerzitet u Sarajevu, Sarajevo, 2007;
- KOLO MIRA ZA SLOBODNU BOSNU I HERCEGOVINU, Venecija, 1995;
- MAMA, NEĆU U PODRUM, Pripremila i uredila dr. Razija Lagumdžija, Izdavačko preduzeće "Veselin Masleša", Sarajevo, 1992;
- MILOŠEVIĆU DOKAZAN GENOCID U BOSNI - Međupresuda Haškog tribunala od 16. juna 2004, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, 2007;
- POKIDANI PUPOLJCI, DJECA - ŽRTVE RATA I MIRA, Komisija za prikupljanje činjenica o ratnim zločinima u Bosni i Hercegovini, Sarajevo, 2002;
- RATNE PRIČE - Djeca pišu i crtaju o svojim iskustvima iz rata u Bosni i Hercegovini, Međunarodni dječiji institut, Montreal, 1999;
- RIJEČI OZDRAVLJENJA, Zbirka dječijih kazivanja u vrijeme bolničkih liječenja, The International Children's Institute, Sarajevo, 2002;
- OPSADA I ODBRANA SARAJEVA 1992–1995, Zbornik radova, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, 2008;
- PSIHOLOGIJSKI ASPEKTI RATA U REPUBLICI BOSNI I HERCEGOVINI, Odjeljenje medicinskih nauka Akademije nauka i umjetnosti Bosne i Hercegovine, knj. 25, Sarajevo, 1995;
- THE SIEGE OF SARAJEVO 1992–1996, FAMA, Sarajevo, 2000;
- Ajnadžić, N., ODBRANA SARAJEVA, Sedam, Sarajevo, 2002;
- Biserko, S., PODGRIJAVANJE ANTIISLAMIZMA U SRBIJI, Helsinški odbor za ljudska prava u Srbiji, Beograd, maj 2007;
- Bisić, M. - Kreho, S., OBUKA ZA GENOCID (suđenje Borislavu Heraku), Sarajevo, 1994;
- Cigar, N., GENOCID U BOSNI - POLITIKA "ETNIČKOG ČIŠĆENJA", Sarajevo, 1998;
- Cigar, N., ULOGA SRPSKIH ORIJENTALISTA U OPRAVDAVANJU GENOCIDA NAD MUSLIMANIMA BALKANA, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu - Bosanski kulturni centar, Sarajevo, 2001;
- Čekić, S., AGRESIJA NA REPUBLIKU BOSNU I HERCEGOVINU - PLANIRANJE, PRIPREMA, IZVOĐENJE -, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu - Kult B, Sarajevo, 2004;
- Čekić, S. - Termiz, Dž., ŽRTVE ZLOČINA U SARAJEVU 1992–1996: Naučnoistraživački projekt, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, 2007;

 ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

- Čekić, S., ISTRAŽIVANJE ŽRTAVA GENOCIDA SA POSEBNIM OSVRTOM NA BOSNU I HERCEGOVINU - Naučno-teorijska i metodološko-metodska pitanja i problemi, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu - Kult B, Sarajevo, 2007;
- Čekić, S., ZLOČINI NA TRŽNICI MARKALE – JEDAN OD NAJTUŽNIJH DANA U HISTORIJI SARAJEVA, *Korak*, Udruženje za zaštitu tekovina borbe za Bosnu i Hercegovinu, br. 14, Sarajevo, 2009;
- Dizdarević, I., NEZABORAV USJEKLINA GENOCIDA, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, 2003;
- Dizdarević, S., POVREDE DJECE U OPKOLJENOM SARAJEVU ZA VRIJEME AGRESIJE NA REPUBLIKU BOSNU I HERCEGOVINU, u: GENOCID U BOSNI I HERCEGOVINI 1991–1995. (Bon, 1995), Zbornik radova s Međunarodnog kongresa za dokumentaciju genocida u Bosni i Hercegovini 1991–1995, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava, Sarajevo; Gesellschaft für bedrohte Völker - International, Göttingen; Human rights Group for Bosnia, Kuala Lumpur, Sarajevo, 1997;
- Donia, R. J., THE ASSEMBLY OF REPUBLIKA SRPSKA, 1992–1995, Highlights and Experts, Statement of Expert Witness presented to the ICTY, 29. juli 2003;
- Donia, R. J., SARAJEVO: Biografija grada, Institut za istoriju, Sarajevo, 2006;
- Džubo, A., ZAPISI ZA PAMĆENJE (Ratni dani u Sarajevu i Republici Bosni i Hercegovini, april 1992-april 1993), Glavni odbor SUBNOAR-a Bosne i Hercegovine, Sarajevo, 2002;
- Filipović, Z., DNEVNIK (bosanski i engleski jezik), Međunarodni centar za mir i Udruženje "Naša djeca", Sarajevo, 1993;
- Godinjak, E., ZLOČINI U KONCENTRACIONIM LOGORIMA, u: GENOCID U BOSNI I HERCEGOVINI 1991–1995, Zbornik radova s Međunarodnog kongresa za dokumentaciju genocida u Bosni i Hercegovini 1991–1995, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava, Sarajevo; Gesellschaft für bedrohte Völker - International, Göttingen; Human rights Group for Bosnia, Kuala Lumpur, Sarajevo, 1997;
- Hadžifejzović, S., RAT UŽIVO, Sarajevo, 2002;
- Halilbegović, N., SARAJEVSKO DJETINJTVO RATOM RANJENO, Poslovno preduzeće Sani-Promex, Sarajevo, 1994;
- Hasić, D., RATNE ŠTETE U SARAJEVU 1992–1995, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, 2006;
- Hećo, F., ULOGA JUGOSLOVENSKE NARODNE ARMIJE U AGRESIJI NA BOSNU I HERCEGOVINU, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava, Sarajevo, 2005;
- Ibrahimagić, E., RAZGOVOR MAJKE S UBIJENIM SINOM U OPKOLJENOM SARAJEVU, Društvo za ugrožene narode, Odjeljenje za Bosnu i Hercegovinu, Sarajevo, 2009;
- Karavelić, V. - Rujanac, Z., SARAJEVO: OPSADA I ODBRANA - SIEGE AND DEFENSE 1992.-1995, Udruženje za zaštitu tekovina borbe za Bosnu i Hercegovinu, Sarajevo, 2009;

ZLOČINI NAD DJECOM SARAJEVA U OPSADI

- Kaseze, A., MEĐUNARODNO KRIVIČNO PRAVO, Beogradski centar za ljudska prava, Beograd, 2005;
- Kreč, D. – Kračfeld, R., ELEMENTI PSIHOLOGIJE, Naučna knjiga, Beograd, 1978, str. 624;
- T. Majstorović, PRIČE IZ PLAKARA, Amsterdam, 1997;
- Milanović, A., PREHRANA SARAJEVA U OPSADI 1992–1995, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, 2007;
- Muračević, E., UBIJENE I NESTALE ŽRTVE ZLOČINA U VOGOŠĆI 1992.–1995, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu - Udruženje građana "Porodice nestalih općine Vogošća", Sarajevo, 2001;
- Münch, P., MIRIS LIPE - Dnevnik iz Sarajeva, Kult-B d.o.o. Sarajevo i Fondacija Konrad Adenauer u BiH, Sarajevo, 2009;
- Silber, L. - Litl, A., SMRT JUGOSLAVIJE, Beograd, 1996;
- Smajkić, A., STRADANJA STANOVNIŠTVA GRADA SARAJEVA U PERIODU 1992–1995, u: Zbornik radova OPSADA I ODBRANA SARAJEVA 1992–1995, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava Univerziteta u Sarajevu, Sarajevo, 2008;
- Smiljanić, V. – Tolčić, I., DJEČIJA PSIHOLOGIJA, Zavod za izdavanje udžbenika i nastavnih sredstava, Beograd, 1976;
- Šadinlija, M., PRVI KORPUS ARBIH: NASTANAK I RAZVOJ 1992–1995, Ministarstvo za boračka pitanja Kantona Sarajevo, Sarajevo, 2008;
- Šestanović, M., ZLOČIN NAD PSIHIČKIM INTEGRITETOM DJECE, Institut za istraživanje zločina protiv čovječnosti i međunarodnog prava u Sarajevu, Sarajevo, 2000;
- Šestanović, M., DJECA SARAJEVA - ŽRTVE ZLOČINA POČINJENIH ZA VRIJEME AGRESIJE NA BOSNU I HERCEGOVINU, u: Zbornik radova "POKIDANI PUPULJCI", Komisija za prikupljanje činjenica o ratnim zločinima u Bosni i Hercegovini, Sarajevo, 2002;
- Termiz, Dž. – Milosavljević, S., UVOD U METODOLOGIJU POLITIKOLOGIJE, Dax-trade, Sarajevo, 1999;
- Termiz, Dž. – Milosavljević, S., PRAKTIKUM IZ METODOLOGIJE POLITIKOLOGIJE, Sarajevo, 2000;
- Termiz, Dž., METODOLOGIJA DRUŠTVENIH NAUKA, TKD "Šahinpašić", Sarajevo, 2003;
- Termiz, Dž., STATISTIČKE TEHNIKE I POSTUPCI U POLITIKOLOŠKIM ISTRAŽIVANJIMA, Grafit, Lukavac, 2006;
- Termiz, Dž., METODOLOGIJA DRUŠTVENIH NAUKA (drugo dopunjeno i prošireno izdanje), Grafit, Lukavac, 2009;
- Tabeau, E. - Bijak, J., WAR - RELATED DEATHS IN THE 1992-1995 ARMED CONFLICT IN BOSNIA AND HERZEGOVINA A CRITIQUE OF PREVIOUS ESTIMATES AND RECENT RESULTS, *European Journal of Population*, Springer, 2005;
- Widlocher, D., L'INTERPRETATION DES DESSINS D'ENFANTS, Bruxelles, 1971.

C) PERIODIKA

- "Dani" (Sarajevo);
- "Oslobođenje" (Sarajevo);
- "Svet" (Beograd).

D) INTERNET

- http://www.euro.who.int/Document/E88202_Bosnia.pdf (od 21. maja 2009).
- [http://www.youtube.com/watch?v=5uqBzpzZvX0&feature=related](http://www.novosti.rs/code/navigate.php?id9&status=jedna&vest=95043&datum=20..., 16. mart 2010.- <a href=).
- <http://www.youtube.com/watch?v=kt0RHDRv118&feature=related>.
- http://www.youtube.com/watch?v=TXL10g9_lhl&feature=related.

